Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/138/EÜ,

25. november 2009,

kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

(ELT L 335, 17.12.2009, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/89/EL, 16. november 2011	L 326	113	8.12.2011
►M2	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2012/23/EL, 12. september 2012	L 249	1	14.9.2012
►M3	Nõukogu direktiiv 2013/23/EL, 13. mai 2013	L 158	362	10.6.2013
►M4	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/58/EL, 11. detsember 2013	L 341	1	18.12.2013
►M5	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/51/EL, 16. aprill 2014	L 153	1	22.5.2014
►M6	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2016/2341, 14. detsember 2016	L 354	37	23.12.2016
►M7	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2402, 12. detsember 2017	L 347	35	28.12.2017
►M8	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2018/843, 30. mai 2018	L 156	43	19.6.2018
►M9	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/2177, 18. detsember 2019	L 334	155	27.12.2019

Parandatud:

►C1 Parandus, ELT L 219, 25.7.2014, lk 66 (2009/138/EÜ)

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2009/138/EÜ,

25. november 2009,

kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II)

(uuesti sõnastatud)

(EMPs kohaldatav tekst)

SISUKORD

I JAOTIS	ÜLDEESKIRJAD KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSTEGEVUSE ALUSTAMISE JA JÄTKAMISE KOHTA	
I PEATÜKK	Sisu, reguleerimisala ja mõisted	
1. JAGU	Sisu ja reguleerimisala	Artiklid 1 ja 2
2. JAGU	Reguleerimisalast väljajätmine	
1. alajagu	Üldosa	Artiklid 3 ja 4
2. alajagu	Kahjukindlustus	Artiklid 5 kuni 8
3. alajagu	Elukindlustus	Artiklid 9 ja 10
4. alajagu	Edasikindlustus	Artiklid 11 ja 12
3. JAGU	Mõisted	Artikkel 13
II PEATÜKK	Tegevuse alustamine	Artiklid 14 kuni 26
III PEATÜKK	Järelevalveasutused ja üldeeskirjad	Artiklid 27 kuni 39
IV PEATÜKK	Kindlustustegevust reguleerivad tingimused	
1. JAGU	Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus	Artikkel 40
2. JAGU	Juhtimissüsteem	Artiklid 41 kuni 50
3. JAGU	Avalikustamine	Artiklid 51 kuni 56
4. JAGU	Oluline osalus	Artiklid 57 kuni 63
5. JAGU	Ametisaladus, teabevahetus ja järelevalve ühtsuse edendamine	Artiklid 64 kuni 71
6. JAGU	Audiitorite ülesanded	Artikkel 72
V PEATÜKK	Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine	Artiklid 73 ja 74
VI PEATÜKK	Varade ja kohustuste hindamist, kindlustustehnilisi eraldisi, omavahendeid, solventsuskapitalinõuet, miinimumkapitalinõuet ja investeerimist käsitlevad eeskirjad	
1. JAGU	Varade ja kohustuste hindamine	Artikkel 75
2. JAGU	Kindlustustehnilisi eraldisi käsitlevad eeskirjad	Artiklid 76 kuni 86
3. JAGU	Omavahendid	
1. alajagu	Omavahendite kindlaksmääramine	Artiklid 87 kuni 92
2. alajagu	Omavahendite liigitamine	Artiklid 93 kuni 97
3. alajagu	Omavahendite nõuetekohasus	Artiklid 98 ja 99
4. JAGU	Solventsuskapitalinõue	
1. alajagu	Üldsätted solventsuskapitalinõude kohta, lähtudes standardvalemist või sisemudelist	Artiklid 100 kuni 102

▼B

2. alajagu	Solventsuskapitalinõue – standardvalem	Artiklid 103 kuni 111
3. alajagu	Solventsuskapitalinõue – täielikud ja osalised sisemudelid	Artiklid 112 kuni 127
5. JAGU	Miinimumkapitalinõue	Artiklid 128 kuni 131
6. JAGU	Investeeringud	Artiklid 132 kuni 135
VII PEATÜKK	Raskustes olevad või eeskirju eiravad kindlustus- ja edasikindlustusandjad	Artiklid 136 kuni 144
VIII PEATÜKK	Asutamisõigus ja teenuste osutamise vabadus	
1. JAGU	Kindlustusandja filiaali asutamine	Artiklid 145 ja 146
2. JAGU	Kindlustusandjate vabadus osutada teenuseid	
1. alajagu	Üldsätted	Artiklid 147 kuni 149
2. alajagu	Mootorsõiduki valdaja vastutus	Artiklid 150 kuni 152
3. JAGU	Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste pädevus	
1. alajagu	Kindlustus	Artiklid 153 kuni 157
2. alajagu	Edasikindlustus	Artikkel 158
4. JAGU	Statistiline teave	Artikkel 159
5. JAGU	Filiaalide lepingute käsitlemine lõpetamismenetluse korral	Artiklid 160 ja 161
IX PEATÜKK	Ühenduses asutatud ja sellistele kindlustus- või edasikindlustusandjatele kuuluvad filiaalid, kelle peakontor asub väljaspool ühendust	
1. JAGU	Tegevuse alustamine	Artiklid 162 kuni 171
2. JAGU	Edasikindlustus	Artiklid 172 kuni 175
X PEATÜKK	Kolmanda riigi õigusega reguleeritavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate tütarettevõtjad ning selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate omandatavad osalused	Artiklid 176 ja 177
II JAOTIS	KINDLUSTUSE JA EDASIKINDLUSTUSE ERISÄTTED	
I PEATÜKK	Kindlustuslepingute suhtes kohaldatav õigus ja tingimused	
1. JAGU	Kohaldatav õigus	Artikkel 178
2. JAGU	Kohustuslik kindlustus	Artikkel 179
3. JAGU	Üldine huvi	Artikkel 180
4. JAGU	Kindlustuslepingute tingimused ja kindlustusmaksete tariifid	Artiklid 181 ja 182
5. JAGU	Teave kindlustusvõtjale	
1. alajagu	Kahjukindlustus	Artiklid 183 ja 184
2. alajagu	Elukindlustus	Artiklid 185 ja 186
II PEATÜKK	Kahjukindlustust käsitlevad sätted	
1. JAGU	Üldsätted	Artiklid 187 kuni 189
2. JAGU	Ühenduse kaaskindlustus	Artiklid 190 kuni 196
3. JAGU	Abistamisteenus	Artikkel 197
4. JAGU	Õigusabikulude kindlustus	Artiklid 198 kuni 205
5. JAGU	Tervisekindlustus	Artikkel 206
6. JAGU	Tööõnnetuskindlustus	Artikkel 207

▼B

III PEATÜKK	Elukindlustust käsitlevad sätted	Artiklid 208 ja 209
IV PEATÜKK	Edasikindlustusele esitatavad erinõuded	Artiklid 210 ja 211
III JAOTIS	KONSOLIDEERIMISGRUPPI KUULUVATE KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSANDJATE JÄRELEVALVE	
I PEATÜKK	Konsolideerimisgrupi järelevalve: mõisted, kohaldamisjuhud, reguleerimisala ja tasandid	
1. JAGU	Mõisted	Artikkel 212
2. JAGU	Kohaldamisjuhud ja reguleerimisala	Artiklid 213 ja 214
3. JAGU	Tasandid	Artiklid 215 kuni 217
II PEATÜKK	Finantsseisund	
1. JAGU	Konsolideerimisgrupi maksevõime	
1. alajagu	Üldsätted	Artiklid 218 ja 219
2. alajagu	Arvutusmeetodi valik ja üldpõhimõtted	Artiklid 220 kuni 224
3. alajagu	Arvutusmeetodite kohaldamine	Artiklid 225 kuni 229
4. alajagu	Arvutusmeetodid	Artiklid 230 kuni 234
5. alajagu	Selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve, kes on kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad	Artikkel 235
6. alajagu	Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve tsentraliseeritud riskijuhtimisega konsolideerimisgruppidele	Artiklid 236 kuni 243
2. JAGU	Riskikontsentratsioon ja konsolideerimisgrupi sisesed tehingud	Artiklid 244 ja 245
3. JAGU	Riskijuhtimine ja sisekontroll	Artikkel 246
III PEATÜKK	Konsolideerimisgrupi järelevalvet lihtsustavad meetmed	Artiklid 247 kuni 259
IV PEATÜKK	Kolmandad riigid	Artiklid 260 kuni 264
V PEATÜKK	Segakindlustusvaldusettevõtjad	Artiklid 265 ja 266
IV JAOTIS	KINDLUSTUSANDJATE TERVENDAMINE JA LÕPETAMINE	
I PEATÜKK	Reguleerimisala ja mõisted	Artiklid 267 ja 268
II PEATÜKK	Tervendamismeetmed	Artiklid 269 kuni 272
III PEATÜKK	Lõpetamismenetlus	Artiklid 273 kuni 284
IV PEATÜKK	Ühissätted	Artiklid 285 kuni 296
V JAOTIS	MUUD SÄTTED	Artiklid 297 kuni 304
VI JAOTIS	ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED	
I PEATÜKK	Üleminekusätted	
1. JAGU	Kindlustus	Artiklid 305 ja 306
2. JAGU	Edasikindlustus	Artiklid 307 ja 308
3. JAGU	Kindlustus ja edasikindlustus	Artiklid 308a kuni 308e
II PEATÜKK	Lõppsätted	Artiklid 309 kuni 312
I LISA	KAHJUKINDLUSTUSE LIIGID	
A.	Riskide liigitamine vastavalt kindlustusliikidele	
B.	Rohkem kui ühele kindlustusliigile antud tegevuslubade kirjeldus	

▼B

II LISA	ELUKINDLUSTUSE LIIGID
III LISA	KINDLUSTUSANDJATE ÕIGUSLIKUD VORMID
A.	Kahjukindlustusandjate vormid
B.	Kahjukindlustusandjate vormid
C.	Edasikindlustusandjate vormid
IV LISA	SOLVENTSUSKAPITALINÕUDE (SCR) STANDARDVALEM
1.	Põhisolventsuskapitalinõude arvutamine
2.	Kahjukindlustusriski komponendi arvutamine
3.	Elukindlustusriski komponendi arvutamine
4.	Tururiski komponendi arvutamine
V LISA	KAHJUKINDLUSTUSE LIIKIDE RÜHMAD ARTIKLI 159 KOHALDAMISEL
VI LISA	
A osa	Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused (osutatud artiklis 310)
B osa	Liikmesriigi õigusse ülevõtmise tähtpäevade loetelu (osutatud artiklis 310)
VII LISA	VASTAVUSTABEL

▼B

I JAOTIS

ÜLDEESKIRJAD KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSTEGEVUSE ALUSTAMISE JA JÄTKAMISE KOHTA

I PEATÜKK

Sisu, reguleerimisala ja mõisted

1. Jagu

Sisu ja reguleerimisala

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas direktiivis sätestatakse eeskirjad, mis käsitlevad järgmist:

1. kindlustusandjate sõltumatu tegevuse alustamine ja jätkamine ühenduses;

2. kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgruppide järelevalve;

3. kindlustusandjate tervendamine ja lõpetamine.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse elukindlustus- ja kahjukindlustusandjate suhtes, mis on asutatud liikmesriigi territooriumil või mida soovitakse seal asutada.

Käesolevat direktiivi, välja arvatud IV jaotist, kohaldatakse ka edasikindlustusandjate suhtes, mis on asutatud liikmesriigi territooriumil või mida soovitakse seal asutada.

2. Kahjukindlustuse puhul kohaldatakse käesolevat direktiivi I lisa A osas sätestatud kahjukindlustuse liikidele. Lõike 1 esimese lõigu kohaldamisel hõlmab kahjukindlustus tegevust, mis seisneb nende isikute abistamises, kellel tekivad raskused reisimise, kodust eemalviibimise või alalisest elukohast eemalviibimise ajal. See sisaldub kohustuses teha eelneva(te) kindlustusmakse(te) vastusooritusena soodustatud isikule abi kindlustuslepingu kohaselt viivitamata kättesaadavaks, kui see isik on lepingus sätestatud juhtudel ja tingimustel sattunud ootamatu juhtumi tõttu raskustesse.

Abi võib seisneda rahalises või mitterahalises hüvitamises. Mitterahalist hüvitist võib samuti anda seda andva isiku personali või varustusena.

Abi ei hõlma teenindust, tehnilist hooldust, müügijärgset teenindust ega abile viitamist või selle vahendamist.

▼B

3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse elukindlustuse järgmiste liikide suhtes:

a) järgmised elukindlustustegevuse liigid, kui nendega tegeletakse lepingulistel alustel:

i) elukindlustus, mis hõlmab ainult üleelamiskindlustust, ainult surmajuhtumikindlustust, kindlustus üleelamistähtajaks või surmajuhtumiks, elukindlustus kindlustusmaksete tagastamisega, abiellumiskindlustus ja sünnikindlustus;

ii) annuiteet;

iii) elukindlustusele lisaks sõlmitav lisakindlustus, eelkõige õnnetusjuhtumi, sh tervisekahjustuse kindlustus, sealhulgas töövõimetuse korral, kindlustus surmaga lõppeva õnnetusjuhtumi korral ja kindlustus invaliidsusega lõppeva õnnetusjuhtumi või haiguse korral;

iv) Iirimaal ja Ühendkuningriigis kasutatav pikaajaline katkemisõiguseta tervisekindlustuse liigid (*permanent health insurance not subject to cancellation*);

b) järgmised tegevusliigid, kui need toimuvad lepingulistel alustel ja kui nende üle teostavad järelevalvet erakindlustuse järelevalve eest vastutavad asutused:

i) tegevus, millega luuakse liikmete ühendus eesmärgiga kapitaliseerida ühiselt oma sissemaksed ja jaotada selliselt kogutud varad üleelanute või soodustatud isikute vahel, edaspidi „tontiinid”;

ii) kindlustusmatemaatikal põhinev kapitali kogumise tegevus, mille puhul eelnevalt kokkulepitud ühekordse makse või regulaarsete maksete eest võetakse konkreetse kestuse ja rahalise suurusega kohustused;

iii) grupipensionifondide haldamine, sealhulgas investeeringute haldamine, eelkõige selliste juriidiliste isikute reservidele vastavate varade haldamine, kes teevad makseid surma või üleelamise korral või juhtumite korral, mil tegevus katkeb või tuleb seda piirata;

iv) alapunktis iii osutatud tegevus, kui sellele lisandub kas kapitali hoidmise või minimaalse intressimäära tasumise kindlustus;

v) Prantsuse „*Code des assurances*” IV köite 1. peatüki 4. jaotises osutatud elukindlustusandjate tegevus;

c) inimelu pikkusega seotud tegevus, mis on ette nähtud või sätestatud sotsiaalkindlustust käsitlevates õigusaktides, kuivõrd elukindlustusandjad tegelevad sellega või haldavad seda omal vastutusel liikmesriigi õigusaktide kohaselt.

▼B

2. Jagu

Reguleerimisalast väljajätmine

1. Alajagu

Üldosa

Artikkel 3

Riiklikud süsteemid

Ilma et see piiraks artikli 2 lõike 3 punkti c kohaldamist, ei kohaldata käesolevat direktiivi kindlustustegevuse suhtes, mis on riikliku sotsiaalkindlustussüsteemi osa.

Artikkel 4

Reguleerimisalast väljajätmine suuruse tõttu

1. Ilma et see piiraks artiklite 3 ja 5–10 kohaldamist, ei kohaldata käesolevat direktiivi kindlustusandjate suhtes, kes vastavad kõigile alljärgnevatele tingimustele:

a) nende kindlustusandjate sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosumma aastas ei ületa 5 miljonit eurot;

b) artiklis 76 osutatud edasikindlustuslepingute kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustusandja kindlustustehniliste eraldiste brutoväärtus ei ületa 25 miljonit eurot;

c) konsolideerimisgruppi kuuluva kindlustusandja puhul ei ületa edasikindlustuslepingute kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate konsolideerimisgrupi kindlustustehniliste eraldiste brutoväärtus 25 miljonit eurot;

d) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus ei hõlma kindlustust ega edasikindlustust, mis hõlmab vastutus-, krediidi- ja garantiikindlustusriske, välja arvatud juhul, kui need kujutavad endast artikli 16 lõike 1 tähenduses lisariske;

e) nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus ei hõlma edasikindlustustegevust, mis ületab nende sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosummast 0,5 miljonit eurot või kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustustehniliste eraldiste brutosummast 2,5 miljonit eurot või moodustab enam kui 10 % nende sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosummast või enam kui 10 % kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustustehniliste eraldiste brutosummast.

2. Kui mis tahes lõikes 1 sätestatud summat ületatakse kolmel järjestikusel aastal, kohaldatakse käesolevat direktiivi alates neljandast aastast.

▼B

3. Erandina lõikest 1 kohaldatakse käesolevat direktiivi kõikide ettevõtjate suhtes, kes taotlevad tegevusluba kindlustus- ja edasikindlustustegevuseks ja kelle sõlmitud kindlustuslepingute järgselt kogutud kindlustusmaksete brutosumma või kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate kindlustustehniliste eraldiste brutosumma ületab eeldatavasti järgmisel viiel aastal kõiki lõikes 1 sätestatud summasid.

4. Käesoleva direktiivi kohaldamine lõpetatakse nende kindlustusandjate suhtes, kelle puhul järelevalveasutus on kinnitanud, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) ühtegi lõikes 1 sätestatud summat ei ole kolmel viimasel järjestikusel aastal ületatud ning

b) eeldatavasti ei ületata järgneva viie aasta jooksul ühtegi lõikes 1 sätestatud summat.

Käesoleva artikli esimest lõiget ei kohaldata, kui asjaomane kindlustusandja tegutseb vastavalt artiklitele 145–149.

5. Lõiked 1 ja 4 ei takista mis tahes ettevõtjal taotleda tegevusluba või säilitada seda käesoleva direktiivi kohaselt.

2. Alajagu

Kahjukindlustus

Artikkel 5

Tegevus

Kahjukindlustuse puhul ei kohaldata käesolevat direktiivi järgmiste tegevusliikide suhtes:

1. kapitali kogumise tegevus, mis on määratletud iga liikmesriigi õiguses;

2. selliste vastastikuste abistamis- ja toetuskassade tegevus, mille hüvitised muutuvad vastavalt olemasolevatele varadele ja mille liikmete sissemakse on määratud ühtse määrana;

3. selliste organisatsioonide tegevus, mis ei ole juriidilised isikud ja mille eesmärk on anda oma liikmetele vastastikust kaitset ilma maksete tegemise või tehniliste reservide moodustamiseta;

4. ekspordikrediiditehingud riigi arvel või garantiiga või juhtudel, kui riik on kindlustusandja.

▼B

Artikkel 6

Abistamisteenused

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata abistamisteenuste suhtes, mis vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) abistamisteenus, mida osutatakse maanteesõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, kui see juhtub abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil;

b) abistamiskohustused on piiratud järgmiste tegevusvaldkondadega:

i) kohapealne rikketeenistus, milleks abistamisteenuseid pakkuv kindlustusandja enamikus olukordades kasutab oma personali ja varustust;

ii) sõiduki toimetamine lähimasse või sobivaimasse paika, kus saab teha remonti, ning juhi ja reisijate saatmine, tavaliselt sama abivahendiga, lähimasse paika, kust nad saavad oma reisi jätkata muul viisil, ja

iii) sõiduki toimetamine võimaluse korral koos juhi ja reisijatega nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti samas liikmesriigis, kui abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriik näeb seda ette, ning

c) kui abistamisteenuseid ei osuta kindlustusandja, kelle suhtes kehtib käesolev direktiiv.

2. Lõike 1 punkti b alapunktides i ja ii osutatud juhtudel ei kohaldata tingimust, et õnnetus või rike peab olema juhtunud abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil, juhul kui soodustatud isik on abistamisteenuseid pakkuva juriidilise isiku liige ning rikketeenistust või sõiduki toimetamist teostab liikmekaardi esitamisel täiendava lisatasu maksmiseta asjaomase riigi samasugune juriidiline isik vastastikusel kokkuleppel, või Iirimaa ja Ühendkuningriigi puhul tegeleb abistamisteenuste osutamisega mõlemas liikmesriigis tegutsev ühine juriidiline isik.

3. Käesolevat direktiivi ei kohaldata tegevuse suhtes, millele on osutatud lõike 1 punkti b alapunktis iii, kui õnnetus või rike on juhtunud Iirimaa või Põhja-Iirimaa territooriumil ning sõiduk on võimaluse korral koos juhi ja reisijatega toimetatud nende koju, lähtepunkti või esialgsesse sihtpunkti kõnealuses riigis.

4. Käesolevat direktiivi ei kohaldata abistamisteenuste suhtes, mida osutab Luksemburgi Suurhertsogiriigi autoklubi maanteesõiduki õnnetuse või rikke korral ning mis seisneb väljaspool Luksemburgi Suurhertsogiriigi territooriumi õnnetuse või rikke läbiteinud sõiduki toimetamises, võimaluse korral koos juhi ja reisijatega, selle koju.

▼B

Artikkel 7

Vastastikused kindlustusandjad

Käesolevat direktiivi ei kohaldata kahjukindlustusega tegelevate vastastikuste kindlustusandjate suhtes, kes on sõlminud muude vastastikuste kindlustusandjatega kokkuleppe, mis näeb ette nende antud kindlustuslepingute täieliku edasikindlustamise või mille kohaselt vastuvõttev kindlustusandja täidab sellistest lepingutest tulenevaid kohustusi edasikindlustusvõtja asemel. Sel juhul kehtivad vastuvõtva kindlustusandja suhtes käesoleva direktiivi eeskirjad.

Artikkel 8

Asutused

Käesolevat direktiivi ei kohaldata järgmiste kahjukindlustusega tegelevate asutuste suhtes, kui nende pädevust käsitlevaid põhikirju või kohaldatavaid seadusi ei muudeta:

1. Taanis Falck Danmark;

2. Saksamaal järgmised avaliku sektori osalusega asutused:

   a) Postbeamtenkrankenkasse;

   b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;

3. Iirimaal the Voluntary Health Insurance Board;

4. Hispaanias Consorcio de Compensación de Seguros.

3. Alajagu

Elukindlustus

Artikkel 9

Tegevus

Elukindlustuse puhul ei kohaldata käesolevat direktiivi järgmiste tegevusvaldkondade suhtes:

1. selliste vastastikuste abistamis- ja toetuskassade tegevus, mille hüvitised muutuvad vastavalt kasutusel olevatele varadele ja mille liikmete kohustuslikud sissemaksed on asjakohase ühtse määraga;

2. muude organisatsioonide kui artiklis 2 osutatud ettevõtjate tegevus, mille eesmärk on anda hüvitisi ettevõtja või ettevõtjate rühma või kutseala või kutsealade rühma töötajatele või füüsilisest isikutest ettevõtjatele surma või üleelamise korral või tegevuse katkemise või piiramise korral, olenemata sellest, kas sellisest tegevusest tulenevad kohustused on alati täies ulatuses matemaatiliste eraldistega kaetud;

▼B

3. pensionikindlustusandjate pensionikindlustustegevus, mis on ette nähtud töötajate pensioniseadusega (TyEL) ja muude sellega seotud Soome õigusaktidega, kui:

   a) pensionikindlustusandjad, kellel Soome õiguse kohaselt peab pensionikindlustustegevuse jaoks juba olema eraldi raamatupidamis- ja juhtimissüsteem, on alates 1. jaanuarist 1995 asutanud kõnealuse tegevuse jaoks eraldi juriidilised isikud, ja

   b) Soome ametiasutused lubavad kedagi diskrimineerimata kõikidel liikmesriikide kodanikel ja äriühingutel Soome õigusaktide kohaselt tegeleda artiklis 2 osutatud, kõnealuse erandiga seoses oleva tegevusega omandiõiguse või olemasolevas kindlustusandjas või konsolideerimisgrupis osalemise teel või uute kindlustusandjate või konsolideerimisgruppide, sealhulgas pensionikindlustusandjate asutamise või neis osalemise teel.

Artikkel 10

Organisatsioonid, ettevõtjad ja asutused

Käesolevat direktiivi ei kohaldata elukindlustuse puhul järgmiste organisatsioonide, ettevõtjate ja asutuste suhtes:

1. organisatsioonid, kes kohustuvad andma hüvitist ainult surma korral, kui hüvitise summa ei ületa keskmisi matusekulusid ühe surmajuhtumi kohta või kui hüvitis on mitterahaline;

2. Saksamaal tegutsev asutus Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen, kui selle põhikirjas ei muudeta selle pädevuse ulatust;

3. Hispaanias tegutsev ettevõtja Consorcio de Compensación de Seguros, kui selle põhikirjas ei muudeta selle tegevusala ega pädevuse ulatust.

4. Alajagu

Edasikindlustus

Artikkel 11

Edasikindlustus

Käesolevat direktiivi ei kohaldata edasikindlustuse puhul liikmesriigi valitsuse teostatud või täielikult garanteeritud edasikindlustustegevuse suhtes, kui seda tehakse olulistes avalikes huvides viimase võimaliku edasikindlustusandjana, sealhulgas olukorras, kus seda nõuab turuolukord, kus piisavat erakindlustuse katet on turult võimatu saada.

▼B

Artikkel 12

Tegevust lõpetav edasikindlustusandja

1. Käesolevat direktiivi ei kohaldata edasikindlustusandjate suhtes, kes on 10. detsembriks 2007 lõpetanud uute edasikindlustuslepingute sõlmimise ja haldavad oma edasikindlustusportfelli üksnes oma tegevuse lõpetamise eesmärgil.

2. Liikmesriigid koostavad asjaomaste edasikindlustusandjate nimekirja ja edastavad need kõikidele teistele liikmesriikidele.

3. Jagu

Mõisted

Artikkel 13

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „kindlustusandja” – elukindlustus- või kahjukindlustusandja, kes on saanud tegevusloa vastavalt artiklile 14;

2. „emaettevõtja riske kindlustav tütarettevõtja” – kindlustusandja, kes kuulub finantsettevõtjale, kes ei ole kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupp artikli 212 lõike 1 punkti c tähenduses, või ettevõtjale, kes ei ole finantsettevõtja, kelle eesmärk on pakkuda kindlustuskaitset ainult selle ettevõtja või nende ettevõtjate riskide suhtes, kellele ta kuulub, või pakkuda kindlustuskaitset ettevõtja või ettevõtjate riskide suhtes, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, kuhu kuulub emaettevõtja riske kindlustav tütarettevõtja;

3. „kolmanda riigi kindlustusandja” – ettevõtja, kellel peaks olema artikli 14 kohane kindlustusandja tegevusluba, kui tema peakontor asuks ühenduses;

4. „edasikindlustusandja” – ettevõtja, kellele on antud tegevusluba vastavalt artiklile 14 tegeleda edasikindlustustegevusega;

5. „emaettevõtja riske edasi kindlustav tütarettevõtja” – edasikindlustusandja, kes kuulub finantsettevõtjale, kes ei ole kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupp artikli 212 lõike 1 punkti c tähenduses, või ettevõtjale, kes ei ole finantsettevõtja, kelle eesmärk on pakkuda edasikindlustuskaitset ainult selle ettevõtja või nende ettevõtjate riskide suhtes, kellele ta kuulub, või pakkuda edasikindlustuskaitset ettevõtja või ettevõtjate riskide suhtes, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, kuhu kuulub emaettevõtja riske edasi kindlustav tütarettevõtja;

▼B

6. „kolmanda riigi edasikindlustusandja” – ettevõtja, kellel peaks olema artikli 14 kohane edasikindlustusandja tegevusluba, kui tema peakontor asuks ühenduses;

▼M6

7. „edasikindlustus” – üks järgmistest tegevustest:

   a) tegevus, mis seisneb kindlustusandja või kolmanda riigi kindlustusandja või teise edasikindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja poolt edasikindlustatud riskide vastuvõtmises;

   b) *Lloyd*'sina tuntud liikmete assotsiatsiooni puhul tegevus, mis seisneb *Lloyd*'si mis tahes liikme poolt edasikindlustatud riskide vastuvõtmises muu kindlustus- või edasikindlustusandja poolt peale *Lloyd*'sina tuntud liikmete assotsiatsiooni; või

   c) edasikindlustusandja poolt kindlustuskaitse andmine Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2016/2341 ([1]) kohaldamisalasse kuuluvale pensioniasutusele;

▼B

8. „päritoluliikmesriik” – hõlmab järgmisi liikmesriike:

   a) kahjukindlustuse puhul liikmesriik, kus asub riski kindlustava kindlustusandja peakontor;

   b) elukindlustuse puhul liikmesriik, kus asub kohustuse võtnud elukindlustusandja peakontor;

   c) edasikindlustuse puhul liikmesriik, kus asub edasikindlustusandja peakontor;

9. „vastuvõttev liikmesriik” – muu liikmesriik kui päritoluliikmesriik, kus asub kindlustus- või edasikindlustusandja filiaal või kus ta osutab teenuseid; elu- ja kahjukindlustuse puhul tähendab liikmesriik, kus teenuseid osutatakse, vastavalt kas kohustuse liikmesriiki või riski asukohaliikmesriiki, kui kohustuse või riski on võtnud muus liikmesriigis asuv kindlustusandja või filiaal;

10. „järelevalveasutus” – liikmesriigi asutus või asutused, kelle pädevusse on seaduse või määrusega antud kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve;

11. „filiaal” – kindlustusandja või edasikindlustusandja esindus või filiaal, mis asub muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi territooriumil;

12. „asukoht” – ettevõtja peakontor või filiaal;

13. „riski asukohaliikmesriik” – kõik järgmised riigid:

   a) liikmesriik, kus asub kindlustatud vara, juhul kui see on kinnisasi, ehitis või ehitis koos sisustuse ja seadmetega, mis on kaetud ehitise kindlustuslepinguga;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/2341 tööandja kogumispensioni asutuste tegevuse ja järelevalve kohta (ELT L 354, 23.12.2016, lk 37).

▼B

b) registreerimise liikmesriik, kui kindlustus käsitleb mis tahes liiki sõidukeid;

c) liikmesriik, kus on sõlmitud reisiteenusega seotud riske hõlmav leping kestusega kuni 4 kuud;

d) kõigil juhtudel, mida selgesõnaliselt ei hõlma punktid a, b või c, liikmesriik, kus on:

i) kindlustusvõtja alaline elukoht või

ii) juriidilisest isikust kindlustusvõtja asukoht vastavalt sõlmitud kindlustuslepingule;

14. „kohustuse liikmesriik” – liikmesriik, kus on:

a) kindlustusvõtja alaline elukoht;

b) juriidilisest isikust kindlustusvõtja asukoht vastavalt sõlmitud kindlustuslepingule;

15. „emaettevõtja” – emaettevõtja nõukogu direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 tähenduses;

16. „tütarettevõtja” – iga tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 tähenduses, sealhulgas selle tütarettevõtjad;

17. „märkimisväärne seos” – olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud kontrolli või märkimisväärse osaluse kaudu või olukorra tõttu, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on valitseva mõju kaudu ühe ja sama isikuga alaliselt seotud;

18. „kontroll” – emaettevõtja ja tütarettevõtja vaheline suhe, mis on sätestatud direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1, või sarnane suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

19. „konsolideerimisgrupi sisene tehing” – tehing, millega kindlustus- või edasikindlustusandja sõltub kas vastusooritusena või mitte, lepingulise kohustuse või mõne muu kohustuse täitmisel otseselt või kaudselt sama konsolideerimisgrupi ettevõtjatest või füüsilisest või juriidiliselt isikust, kellel on märkimisväärne seos konsolideerimisgrupi ettevõtjatega;

20. „märkimisväärne osalus” – otseselt või kontrollsuhte kaudu vähemalt 20 % omamine ettevõtja hääleõigusest või kapitalist;

21. „oluline osalus” – otsene või kaudne osalus ettevõtjas, mis moodustab 10 % või rohkem kapitalist või hääleõigusest või mis võimaldab avaldada olulist mõju selle ettevõtja juhtimisele;

22. „reguleeritud turg” – üks järgmistest turgudest:

a) liikmesriigis asuva turu korral direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 14 määratletud reguleeritud turg või

▼B

b) kolmandas riigis asuva turu korral finantsturg, mis vastab järgmistele tingimustele:

i) seda tunnustab kindlustusandja päritoluliikmesriik ning see vastab direktiivi 2004/39/EÜ võrreldavatele nõuetele ja

ii) sellel turul kaubeldavatel finantsinstrumentidel on päritoluliikmesriigi reguleeritud turul või turgudel kaubeldavate instrumentidega võrreldav kvaliteet;

23. „liikmesriigi rahvuslik büroo" – liikmesriigi büroo, nagu on määratletud direktiivi 72/166/EMÜ artikli 1 lõikes 3;

24. „liikmesriigi garantiifond" – nõukogu direktiivi 84/5/EMÜ artikli 1 lõikes 4 osutatud asutus;

25. „finantsettevõtja" – üks järgmistest juriidilistest isikutest:

a) krediidiasutus, finantseerimisasutus või krediidiasutuse abiettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktide 5 ja 21 tähenduses;

b) kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja artikli 212 lõike 1 punkti f tähenduses;

c) investeerimisühing või finantseerimisasutus Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;

d) segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses;

26. „eriotstarbeline varakogum" – mis tahes ettevõtja, sõltumata sellest, kas see on juriidiline isik või mitte, välja arvatud kindlustus- või edasikindlustusandja, kes tegeleb edasikindlustuslepingu alusel kindlustus- või edasikindlustusandja riskide ülevõtmisega ning osutatud riskide täieliku finantseerimisega läbi võlakirjade väljaandmise või mõne muu finantsmehhanismi, kusjuures võlakirja või muu finantsmehhanismi ostja tagasimakseõigus sõltub eriotstarbelise varakogumi edasikindlustuslepingu järgse kohustuse realiseerumisest;

27. „suured riskid" –

a) I lisa A osa liikidesse 4, 5, 6, 7, 11 ja 12 kuuluvad riskid;

b) I lisa A osa liikidesse 14 ja 15 kuuluvad riskid, kui kindlustusvõtja tegeleb kutsealaselt tootmis- või kaubandustegevusega või on mõne vaba elukutse esindaja ja riskid seonduvad sellise tegevusega;

c) I lisa A osa liikidesse 3, 8, 9, 10, 13 ja 16 kuuluvad riskid, niivõrd kui kindlustusvõtja ületab järgmistest kriteeriumidest vähemalt kahe piirid:

i) bilansivarade maht: 6,2 miljonit eurot;

▼B

ii) netokäive nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) ([1]) tähenduses: 12,8 miljonit eurot;

iii) keskmine töötajate arv majandusaasta jooksul: 250.

Kui kindlustusvõtja kuulub konsolideerimisgruppi, mille kohta koostatakse konsolideeritud aruanne direktiivi 83/349/EMÜ tähenduses, kohaldatakse esimese lõigu punktis c sätestatud kriteeriume konsolideeritud aruande alusel.

Liikmesriik võib esimese lõigu punktis c viidatud liigile lisada riskid, mille kindlustavad kutseliidud, ühiskindlustusseltsid või ajutised rühmitused;

28. „tegevuse edasiandmine" – kindlustus- või edasikindlustusandja ja teenusepakkuja, kelle üle teostatakse järelevalvet või mitte, vaheline mis tahes vormis kokkulepe, mille kohaselt teenuse osutaja ise teostab sellise toimingu, osutab sellise teenuse või viib läbi sellise tegevuse või annab need omakorda edasi, mille muul juhul oleks teostanud, osutanud või läbi viinud kindlustus- või edasikindlustusandja;

29. juhtimissüsteemi „funktsioon" – sisemine suutlikkus täita praktilisi ülesandeid; juhtimissüsteem hõlmab selliseid funktsioone nagu riskijuhtimine, õigusaktidele vastavuse tagamine, siseaudit ja kindlustusmatemaatilised toimingud;

30. „kindlustusrisk" – kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustuskohustuste väärtus muutub etteaimamatult ebapiisava hindamise või eraldiste moodustamise valede eelduste tõttu;

31. „tururisk" – kahjumi teenimise risk või risk, et finantsseisund muutub etteaimamatult, mis tuleneb otseselt või kaudselt varade, kohustuste ja finantsinstrumentide turuhindade taseme kõikumisest;

32. „krediidirisk" – kahjumi teenimise risk või risk, et finantsseisund muutub etteaimamatult, mis tuleneb nende väärtpaberiemitentide, vastaspoole ja võlgnike krediidireitingu kõikumistest, kellega kindlustus- ja edasikindlustusandjad puutuvad kokku vastaspoole maksejõuetuse riski või kontsentratsiooniriski raames;

▼M5

32a. „nõuetele vastav keskne vastaspool" – keskne vastaspool, kes on saanud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 648/2012 ([2]) artikli 14 kohaselt tegevusloa või keda on tunnustatud vastavalt kõnealuse määruse artiklile 25;

([1]) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

▼B

33. „operatsioonirisk” – kahjumi teenimise risk ebapiisavate või ebaõnnestunud siseprotsesside, personali tegevuse või süsteemide tõttu või väliste sündmuste tagajärjel;

34. „likviidsusrisk” – risk, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei ole võimelised realiseerima investeeringuid ja muid varasid, et vajaduse korral täita finantskohustusi;

35. „kontsentratsioonirisk” – kõik riskipositsioonid, millega kaasnev võimalik kahju on piisavalt suur, et ohustada kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõimet või finantsseisundit;

36. „riskimaandamismeetodid” – kõik meetodid, mis võimaldavad kindlustus- või edasikindlustusandjal kanda osa või kõik oma riskid üle teisele osalisele;

37. „hajutamise mõju” – kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja konsolideerimisgruppide tegevuse mitmekesistamise puhul riskipositsiooni vähendamine, mis tuleneb asjaolust, et ühe riski ebasoodsat mõju saab korvata muu riski soodsama tulemusega, kui need riskid ei ole täielikult korrelatsioonis;

38. „tõenäosusjaotuse prognoos” – matemaatiline funktsioon, millega omistatakse vastastikku üksteist välistavate tulevikusündmuste täielikule kogumile esinemise tõenäosus;

39. „riskimõõde” – matemaatiline funktsioon, millega omistatakse rahaline väärtus tõenäosusjaotuse prognoosile ning mis suureneb võrdselt riskipositsiooni tasemega, mis on tõenäosusjaotuse prognoosi aluseks;

▼M5

40. „krediidikvaliteeti hindav asutus” – reitinguagentuur, mis on registreeritud või sertifitseeritud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1060/2009 ([1]), või krediidireitinguid andev keskpank, kes ei kuulu kõnealuse määruse reguleerimisalasse.

▼B

II PEATÜKK

Tegevuse alustamine

Artikkel 14

Tegevusloa põhimõte

1. Käesoleva direktiiviga hõlmatud kindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks on vaja eelnevat tegevusluba.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1060/2009 reitinguagentuuride kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 1).

▼B

2. Lõikes 1 osutatud tegevusluba peavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt taotlema:

a) kõik kindlustusandjad, kes asutavad selle liikmesriigi territooriumil oma peakontori, või

b) mis tahes kindlustusandja, kes on saanud tegevusloa vastavalt lõikele 1 ning kes soovib laiendada oma tegevust kogu kindlustusliigile või kindlustusliikidele, millele ei ole veel luba antud.

Artikkel 15

Tegevusloa ulatus

1. Artikli 14 kohane tegevusluba kehtib kogu ühenduses. See võimaldab kindlustus- ja edasikindlustusandjatel seal tegutseda, kuna tegevusluba hõlmab ka asutamisõigust ja teenuste osutamise vabadust.

2. Kui artiklist 14 ei tulene teisiti, antakse tegevusluba I lisa A osa või II lisas loetletud kindlustusliigi jaoks. See hõlmab kogu kindlustusliiki, kui loa taotleja ei soovi kindlustada ainult üht osa selle liigiga seotud riskidest.

Ühte liiki kuuluvaid riske ei tohi hõlmata teise liigiga, välja arvatud artiklis 16 osutatud juhtudel.

Tegevusloa võib anda kahe või enama kindlustusliigi jaoks, kui liikmesriigi õigusega on lubatud selliste kindlustusliikidega tegeleda samal ajal.

3. Kahjukindlustuse puhul võivad liikmesriigid anda loa I lisa B osas loetletud liikide rühmadele.

Järelevalveasutused võivad piirata ühe liigi kohta taotletud tegevusluba artiklis 23 osutatud tegevuskavas loetletud tegevusega.

4. Kindlustusandjad, kelle suhtes kohaldatakse käesolevat direktiivi, võivad artiklis 6 osutatud abistamisteenuseid osutada ainult juhul, kui nad on saanud tegevusloa I lisa A osa punktis 18 nimetatud liigi jaoks, ilma et see piiraks artikli 16 lõike 1 kohaldamist. Sel juhul kohaldatakse kõnealuste teenuste suhtes käesolevat direktiivi.

5. Edasikindlustuse puhul antakse tegevusluba kahjukindlustuse või elukindlustuse edasikindlustamiseks või igat liiki edasikindlustustegevuseks.

Tegevusloa taotluse läbivaatamisel lähtutakse artikli 18 lõike 1 punkti c kohaselt esitatud tegevuskavast ning selle liikmesriigi tegevusloa taotlemise tingimuste täitmisest, kus soovitakse tegevusluba saada.

▼B

Artikkel 16

Lisariskid

1. Kindlustusandja, kes on saanud tegevusloa I lisas sätestatud ühte liiki või liikide rühma kuuluva põhiriski jaoks, võib tegevusluba vajamata kindlustada ka teise liiki kuuluvaid riske tingimusel, et kõnealused riskid vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

a) need on seotud põhiriskiga,

b) need on seotud põhiriski vastu kindlustatud objektiga ja

c) need sisalduvad põhiriski kindlustuslepingus.

2. Erandina lõikest 1 ei tohi I lisa A osa liikidesse 14, 15 ja 17 kuuluvaid riske käsitleda teiste kindlustusliikide lisariskidena.

Liigi 17 alla kuuluvat õigusabikulude kindlustust võib siiski vaadelda liigi 18 lisariskina, kui täidetakse lõikega 1 ette nähtud või järgmisi tingimusi:

a) põhirisk käsitleb ainult abi andmist isikutele, kes satuvad raskustesse reisides, oma kodust või alalisest elukohast eemal olles;

b) kindlustus hõlmab vaidlusi või riske, mis tekivad merelaevade kasutamise tagajärjel või sellega seoses.

Artikkel 17

Kindlustus- või edasikindlustusandja õiguslik vorm

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et kõik artikli 14 alusel tegevusluba taotlevad kindlustusandjad on asutatud ühes III lisas sätestatud õiguslikus vormis.

2. Liikmesriigid võivad asutada avalik-õiguslikke ettevõtjaid, kui nende eesmärk on tegeleda kindlustuse või edasikindlustusega eraõiguslike kindlustus- ja edasikindlustusandjatega võrdväärsetel tingimustel.

▼M5

3. Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, mis on seotud III lisas (välja arvatud selle A, B ja C osade punktides 28 ja 29) sätestatud vormide loeteluga.

▼B

Artikkel 18

Tegevusloa andmise tingimused

1. Päritoluliikmesriik nõuab, et iga tegevusluba taotlev kindlustusandja peab:

a) kindlustusandjate puhul piirama oma tegevuse kindlustustegevusega ning sellest otseselt tuleneva tegevusega, välistades kogu muu äritegevuse;

▼B

b) edasikindlustusandjate puhul piirama oma tegevuse edasikindlustustegevuse ja sellega seotud tegevusega; see nõue võib hõlmata valdusettevõtja ülesannet ja tegevust finantssektoris direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 lõike 8 tähenduses;

c) esitama tegevuskava artikli 23 kohaselt;

d) omama nõuetekohaseid põhiomavahendeid, et täita miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära (*Minimum Capital Requirement*) vastavalt artikli 129 lõike 1 punktile d;

e) esitama tõendid, et tal on edaspidi nõuetekohased omavahendid, et täita artikli 100 kohast solventsuskapitalinõuet (*Solvency Capital Requirement*);

f) esitama tõendid, et tal on edaspidi nõuetekohased põhiomavahendid, et täita artikli 128 kohast miinimumkapitalinõuet;

g) esitama tõendid, et ta suudab täita IV peatüki 2. jaos osutatud juhtimissüsteemi nõudeid;

h) kahjukindlustuse puhul edastama igas liikmesriigis peale liikmesriigi, kus taotletakse tegevusluba, kõikide direktiivi 2000/26/EÜ artikli 4 kohaselt määratud nõuete lahendamise eest vastutavate esindajate nimed ja aadressid, kui kindlustatavad riskid kuuluvad käesoleva direktiivi I lisa A osa liiki 10, välja arvatud vedaja vastutuskindlustus.

2. Kindlustusandjalt, kes taotleb luba laiendada oma tegevust muude kindlustusliikidega või laiendada ainult ühte liiki kuuluvaid mõningaid riske hõlmavat tegevusluba, nõutakse tegevuskava esitamist vastavalt artiklile 23.

Lisaks tuleb tal tõendada, et tal on artikli 100 esimeses lõigus ja artiklis 128 ettenähtud solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, tõendab elukindlustusandja, kes taotleb luba laiendada oma tegevust I lisa A osa liikide 1 või 2 riskidele, nagu on osutatud artiklis 73, et:

a) tal on nõuetekohased põhiomavahendid, et katta elukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära ning kahjukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära, nagu on osutatud artikli 129 lõike 1 punktis d;

▼B

b) et ta edaspidi täidab artikli 74 lõikes 3 osutatud minimaalseid finantskohustusi.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, tõendab kahjukindlustusandja, kes pakub kahjukindlustust I lisa A osa liikide 1 või 2 riskidele ning taotleb luba laiendada oma tegevust artiklis 73 osutatud elukindlustuse riskidele, et:

a) tal on nõuetekohased põhiomavahendid, et katta elukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära ning kahjukindlustusandjate miinimumkapitalinõude absoluutset alammäära, nagu on osutatud artikli 129 lõike 1 punktis d;

b) et ta edaspidi täidab artikli 74 lõikes 3 osutatud minimaalseid finantskohustusi.

Artikkel 19

Märkimisväärne seos

Kui kindlustusandja või edasikindlustusandja ja mõne teise füüsilise või juriidilise isiku vahel on märkimisväärne seos, annab järelevalveasutus tegevusloa ainult juhul, kui nimetatud seos ei takista tal teostada tõhusat järelevalvet.

Järelevalveasutus keeldub tegevusloa andmisest, kui kolmanda riigi õigusnormid, mis hõlmavad kindlustus- või edasikindlustusandjaga märkimisväärses seoses olevat üht või mitut füüsilist või juriidilist isikut, või kui kõnealuste õigusnormide jõustamisega seotud raskused takistavad tal teostada tõhusat järelevalvet.

Järelevalveasutus nõuab kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt vajalikku teavet, et pidevalt jälgida vastavust esimeses lõigus osutatud tingimustele.

Artikkel 20

Kindlustus- ja edasikindlustusandjate peakontor

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate peakontor asuks samas liikmesriigis, kus on tema registrijärgne asukoht.

Artikkel 21

Kindlustuslepingu tingimused ja kindlustusmaksete tariifid

1. Liikmesriigid ei või nõuda kindlustuse üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide, eeskätt kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist esitamist, mida kindlustusandja kavatseb kasutada oma asjaajamises kindlustusvõtjate, edasikindlustusvõtjate või retrotsessioonivõtjatega.

▼B

Elukindlustuse puhul võib päritoluliikmesriik arvutuspõhimõtteid käsitlevate siseriiklike sätete täitmise kontrolliks siiski nõuda kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste korrapärast teatamist. See nõue ei ole elukindlustusandjale tegevusloa andmise eeltingimus.

2. Liikmesriigid ei säilita ega kehtesta kindlustusmaksemäärade kavandatava tõstmise etteteatamist või eelnevat heakskiitmist, välja arvatud üldise hinnakontrolli süsteemide osana.

3. Liikmesriigid võivad kehtestada I lisa A osa liigi 18 jaoks tegevusluba taotlevate või loa saanud kindlustusandjatele personali ja sisseseade otseste või kaudsete varude kontrolli, sealhulgas kontrolli meditsiinipersonali kvalifikatsiooni ja sisseseade kvaliteedi kohta, mis on selliste kindlustusandjate käsutuses kõnealusest liigist tulenevate kohustuste täitmiseks.

4. Liikmesriigid võivad säilitada kehtivad või kehtestada uued õigusnormid, mis nõuavad asutamislepingu ja põhikirja heakskiitmist ning kõigi muude harilikuks järelevalveks vajalike dokumentide esitamist.

Artikkel 22

Turu majanduslikud nõuded

Liikmesriigid ei nõua, et tegevusloa taotluste läbivaatamisel arvestataks turu majanduslikke nõudeid.

Artikkel 23

Tegevuskava

1. Artikli 18 lõike 1 punktis c osutatud tegevuskava sisaldab järgmisi üksikasju või tõendeid:

a) nende riskide või kohustuste laad, mida asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb kindlustada;

b) edasikindlustusprogrammid, mida edasikindlustusandja kavatseb edasikindlustusvõtjatele pakkuda;

c) edasikindlustuse ja retrotsessiooni juhtpõhimõtted;

d) põhiomavahendid, mis moodustavad miinimumkapitalinõude absoluutse alammäära;

e) haldusteenuste ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud; nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid ja juhul, kui kindlustatavad riskid kuuluvad I lisa A osa liiki 18, kindlustusandja käsutuses olevad vahendid lubatud abistamisteenuste osutamiseks.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele hõlmab tegevuskava esimese kolme majandusaasta kohta järgmist:

a) bilansiprognoos;

▼B

b) hinnangud tulevase solventsuskapitalinõude kohta, nagu on ette nähtud VI peatüki 4. jao 1. alajaoga, punktis a osutatud bilansiprognoosi alusel, samuti arvutusmeetod, mida on nende hinnangute tegemisel kasutatud;

c) hinnangud tulevase miinimumkapitalinõude kohta, nagu on ette nähtud artiklitega 128 ja 129, punktis a osutatud bilansiprognoosi alusel, samuti arvutusmeetod, mida on nende hinnangute tegemisel kasutatud;

d) hinnangud kindlustustehniliste eraldiste, solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude katteks kavandatud rahaliste vahendite kohta;

e) kahju- ja edasikindlustuse puhul ka järgmised asjaolud:

i) hinnangud halduskulude kohta, välja arvatud asutamiskulud, eelkõige jooksvad üldkulud ja komisjonitasud;

ii) hinnangud kindlustusmaksete või sissemaksete ja nõuete kohta;

f) elukindlustuse puhul samuti kava, milles esitatakse kindlustustegevuse, edasikindlustustegevuse ja retrotsessiooni tulude ja kulude üksikasjalikud kalkulatsioonid.

Artikkel 24

Olulise osalusega aktsionärid ja liikmed

1. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused ei anna ettevõtjale kindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks tegevusluba enne, kui neile on teatatud kõigi kaudselt või otseselt ettevõtjas olulist osalust omavate füüsilistest ja juriidilistest isikutest aktsionäride või liikmete nimed ning nende osaluse suurus.

Kõnealused asutused keelduvad tegevusloa andmisest, kui nad, võttes arvesse vajadust tagada kindlustus- või edasikindlustusandja kindel ja usaldusväärne juhtimine, ei ole veendunud aktsionäride või liikmete sobivuses.

2. Lõike 1 kohaldamisel võetakse arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 2004. aasta direktiivi 2004/109/EÜ (läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele) ([1]) artiklites 9 ja 10 osutatud hääleõigust ning samuti nimetatud direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi.

([1]) ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

▼B

Liikmesriigid ei võta arvesse hääleõigust ega väärtpabereid, mida investeerimisühingud või krediidiasutused võivad omada finantsinstrumentide garanteerimise tulemusel ja/või finantsinstrumentide väljalaske tagamisel kindla kohustuse alusel, mis on loetletud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktis 6, tingimusel, et neid õigusi ei rakendata ega kasutata muul viisil, et sekkuda emitendi juhtimisse, ning teiselt poolt et need võõrandatakse ühe aasta jooksul alates omandamisest.

Artikkel 25

Tegevusloa andmisest keeldumine

Tegevusloa andmisest keeldumise otsust tuleb igakülgselt põhjendada ning see edastatakse asjaomasele kindlustusandjale.

Iga liikmesriik sätestab õiguse pöörduda tegevusloa andmisest keeldumise korral kohtusse.

Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui järelevalveasutus ei ole tegevusloa taotlust kuue kuu jooksul alates selle kättesaamisest läbi vaadanud.

▼M5

Artikkel 25a

Tegevusloast teavitamine ja selle avaldamine või tegevusloa kehtetuks tunnistamine

Igast tegevusloa andmisest või selle kehtetuks tunnistamisest teatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ([1]) asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”). Iga tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja nimi kantakse nimekirja. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab kõnealuse nimekirja ja ajakohastab seda oma veebisaidil.

▼B

Artikkel 26

Eelnev konsulteerimine teise liikmesriigi asutustega

1. Teise asjaomase liikmesriigi järelevalveasutusega konsulteeritakse enne tegevusloa andmist:

a) kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjale;

b) kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja tütarettevõtjale või

c) kindlustus- või edasikindlustusandjale, keda kontrollib füüsiline või juriidiline isik, kelle kontrolli all on kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

▼B

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate kaasatud liikmesriigi asutustega konsulteeritakse enne tegevusloa andmist kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes on:

a) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja;

b) ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) sama füüsilise või juriidilise isiku kontrolli all, kelle kontrolli all on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutus või investeerimisühing.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud asjaomased asutused konsulteerivad esmajoones üksteisega, hinnates aktsionäride sobivust ning selliste sama konsolideerimisgrupi teise ettevõtja juhtimisega seotud isikute sobivust ja nõuetekohasust, kes tegelikult juhivad ettevõtjat või kes täidavad muid põhifunktsioone.

Nad edastavad vastastikku üksteisele andmed, mis käsitlevad aktsionäride sobivust ja kõigi teiste selliste isikute sobivust ja nõuetekohasust, kes tegelikult juhivad ettevõtjat või kes täidavad muid põhifunktsioone, ning mis on teiste kaasatud järelevalveasutuste jaoks tegevusloa andmise ja samuti tegevustingimuste järgimise pideva hindamise seisukohalt asjakohased.

III PEATÜKK

Järelevalveasutused ja üldeeskirjad

Artikkel 27

Järelevalve põhieesmärk

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused on varustatud vajalike vahenditega, neil on asjakohased teadmised ja suutlikkus ning volitused, et saavutada järelevalve põhieesmärk, nimelt kaitsta kindlustusvõtjaid ja soodustatud isikuid.

Artikkel 28

Finantsstabiilsuse säilitamine ja protsüklilisus

Ilma et see piiraks artiklis 27 sätestatud järelevalve põhieesmärki, tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutused võtavad oma üldiste kohustuste täitmisel nõuetekohaselt arvesse nende otsuste võimalikku mõju asjaomaste finantssüsteemide stabiilsusele Euroopa Liidus, eelkõige hädaolukorras, võttes arvesse asjakohasel ajal kättesaadavat teavet.

▼B

Finantsturgudel toimuvate erakorraliste muutuste ajal võtavad järelevalveasutused arvesse nende tegevuse võimalikku protsüklilist mõju.

Artikkel 29

Järelevalve üldpõhimõtted

1. Järelevalve on ettenägev ja riskipõhine. See hõlmab kindlustus- või edasikindlustusandja nõuetekohase toimimise ja järelevalvenõuetele vastavuse pidevat kontrollimist.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve hõlmab sobivat kombinatsiooni kindlustus- või edasikindlustusandja valdustes toimuvatest kontrollidest ja nendest väljaspool toimuvast tegevusest.

3. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid kohaldatakse viisil, mis on vastavuses kindlustus- või edasikindlustusandjale omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega.

▼M5

4. Komisjoni poolt vastuvõetud delegeeritud õigusaktides ning regulatiivsetes ja rakenduslikes tehnilistes standardites võetakse arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, tagades seega käesoleva direktiivi proportsionaalse kohaldamise, eelkõige väikeste kindlustusandjate puhul.

Regulatiivsete tehniliste standardite eelnõudes, mille Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab määruse (EL) nr 1094/2010 artiklite 10–14 kohaselt, rakenduslike tehniliste standardite eelnõudes, mis esitatakse sama määruse artikli 15 kohaselt, ning suunistes ja soovitustes, mis esitatakse sama määruse artikli 16 kohaselt, võetakse arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, tagades seega käesoleva direktiivi proportsionaalse kohaldamise, eelkõige väikeste kindlustusandjate puhul.

▼B

Artikkel 30

Järelevalveasutused ja järelevalve ulatus

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsjärelevalve, sealhulgas filiaalide kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse järelevalve on ainult päritoluliikmesriigi kohustus.

2. Finantsjärelevalve lõike 1 tähenduses hõlmab kindlustus- või edasikindlustusandja kogu tegevust silmas pidades tema maksevõime, kindlustustehniliste eraldiste moodustamise, tema varade ja nõuetekohaste omavahendite kontrollimist päritoluliikmesriigis ettenähtud eeskirjade või järgitavate tavade kohaselt ühenduse tasandil vastuvõetud sätete põhjal.

▼B

Kui asjaomasel kindlustusandjal on luba kindlustada I lisa A osa liiki 18 kuuluvaid riske, laieneb järelevalve tehniliste vahendite kontrollimisele, mis on kindlustusandja käsutuses lepingu kohaste kohustuslike abistamisteenuste osutamiseks, juhul kui päritoluliikmesriigi õigus näeb ette selliste vahendite kontrollimise.

3. Kui kohustuse või riski asukohaliikmesriigi või edasikindlustusandja puhul vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustel on alust arvata, et kindlustus- või edasikindlustusandja tegevus võib mõjutada tema majanduslikku usaldatavust, teatavad nad sellest kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teevad kindlaks, kas kindlustusandja järgib käesolevas direktiivis sätestatud usaldatavuspõhimõtteid.

Artikkel 31

Läbipaistvus ja usaldusväärsus

1. Järelevalveasutused täidavad oma ülesandeid läbipaistvalt ja usaldusväärselt, arvestades konfidentsiaalse teabe kaitsega.

2. Liikmesriigid tagavad, et avalikustatakse järgmine teave:

a) kindlustustegevust reguleerivate õigusnormide ja üldiste suuniste tekstid;

b) artikli 36 kohases järelevalvemenetluses kasutatavad üldised kriteeriumid ja meetodid, sh kooskõlas artikli 34 lõikega 4 väljatöötatud vahendid;

c) usaldatavusnormatiivide kohaldamise võtmeaspekte käsitlevad agregeeritud statistilised andmed;

d) käesoleva direktiiviga ettenähtud valikuvõimaluste rakendusviisid;

e) järelevalve eesmärgid, selle põhiülesanded ja tegevus.

Esimese lõiguga ettenähtud avalikustamine peab olema piisav, et tagada eri liikmesriikide järelevalveasutuste vastuvõetud järelevalvemeetodite võrdlus.

Teave avalikustatakse üldlevinud vormis ning andmeid ajakohastatakse korrapäraselt. Esimese lõigu punktides a–e osutatud teave on kättesaadav ühel kindlal elektroonilisel aadressil.

▼B

3. Liikmesriigid näevad ette läbipaistvad menetlused seoses järelevalveasutuste juhtide ametisse määramise ja nende vabastamisega.

▼M5

4. Ilma et see piiraks artikli 35, artikli 51, artikli 254 lõike 2 ja artikli 256 kohaldamist, võtab komisjon kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles käsitletakse käesoleva artikli lõiget 2 ning täpsustatakse põhiaspekte, mille kohta tuleb agregeeritud statistilised andmed avalikustada, samuti avalikustamise sisu ja avalikustamise tähtaega.

5. Selleks et tagada käesoleva artikli lõike 2 kohaldamise ühetaolised tingimused ning ilma et see piiraks artikli 35, artikli 51, artikli 254 lõike 2 ja artikli 256 kohaldamist, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesolevas artiklis sätestatud andmete avalikustamise vorme ja struktuuri.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

Artikkel 32

Edasikindlustuslepingu või retrotsessioonilepingu sõlmimisest keeldumise keeld

1. Kindlustusandja päritoluliikmesriik ei keela edasikindlustuslepingu sõlmimist artikli 14 alusel tegevusloa saanud edasikindlustus- või kindlustusandjaga selle edasikindlustusandja või kindlustusandja majandusliku usaldatavusega otseselt seotud põhjustel.

2. Edasikindlustusandja päritoluliikmesriik ei keela edasikindlustusandjal keelata retrotsessioonilepingu sõlmimist artikli 14 alusel tegevusloa saanud edasikindlustus- või kindlustusandjaga selle edasikindlustusandja või kindlustusandja majandusliku usaldatavusega otseselt seotud põhjustel.

Artikkel 33

Teises liikmesriigis asutatud filiaalide järelevalve

Liikmesriigid sätestavad, et kui teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja tegutseb filiaali kaudu, võivad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused pärast vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele teatamist kontrollida kohapeal ise või nende poolt selleks määratud isikute vahendusel kindlustusandja finantsjärelevalve tagamiseks vajalikku teavet.

▼B

Selles kontrollimises võivad osaleda asjaomase vastuvõtva liikmesriigi ametiasutused.

▼M5

Kui järelevalveasutus on teavitanud vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusi, et ta kavatseb teha vastavalt esimesele lõigule kohapealseid kontrolle, ja kui kõnealusel järelevalveasutusel keelatakse kasutada oma õigust kõnealuseid kohapealseid kontrolle teha või kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused ei saa tegelikkuses kasutada teise lõigu kohast osalemise õigust, võivad järelevalveasutused pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ja taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 21 osaleda kohapealsetes kontrollides, kui neid teostavad koos kaks või enam järelevalveasutust.

▼B

Artikkel 34

Üldised järelevalvevolitused

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus võtta ennetavaid ja saneerimismeetmeid selle tagamiseks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad vastavad õigusnormidele, millele vastavust igas liikmesriigis nõutakse.

2. Järelevalveasutusel on õigus võtta mis tahes vajalikke meetmeid, sealhulgas vajaduse korral haldus- või finantsmeetmeid kindlustus- või edasikindlustusandja ning selle haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani suhtes.

3. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus nõuda kogu teavet, mida on vaja järelevalve teostamiseks vastavalt artiklile 35.

4. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus vajaduse korral lisaks solventuskapitalinõudele töötada järelevalvemenetluse raames välja sobivad ja vajalikud kvantitatiivsed kontrollivahendid, et hinnata kindlustus- või edasikindlustusandja võimet tulla toime võimalike tulevikusündmuste või majandustingimuste muutustega, mis võiksid negatiivselt mõjutada nende üldist finantsseisundit. Järelevalveasutustel on õigus nõuda, et kindlustusandjad teevad vastavad testid.

5. Järelevalveasutustel on õigus viia läbi kohapealseid uurimisi kindlustus- ja edasikindlustusandjate ruumides.

6. Järelevalvet kohaldatakse õigeaegselt ja proportsionaalselt.

7. Lõigetes 1–5 osutatud õigusi kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse ka kindlustus- ja edasikindlustusandjate edasiantud tegevuste suhtes.

▼B

8. Lõigete 1–5 ja lõike 7 kohased meetmed võetakse vajaduse korral sunnimeetmetega ja, kui see on asjakohane, kohtulikul teel.

Artikkel 35

Järelevalveasutustele esitatav teave

▼M5

1. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt, et nad esitaksid järelevalveasutusele järelevalveks vajaliku teabe, võttes arvesse artiklites 27 ja 28 sätestatud järelevalve eesmärke. Kõnealune teave hõlmab vähemalt teavet, mis on artiklis 36 osutatud menetluse rakendamisel vajalik järgmistel juhtudel:

▼B

a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate juhtimissüsteemide, äritegevuse, maksevõime hindamispõhimõtete, riskide ja riskijuhtimissüsteemide ning kapitali struktuuri, vajaduste ja juhtimise hindamine;

b) asjakohaste otsuste langetamine järelevalve õiguste ja kohustuste rakendamise tulemusena.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on järgmised õigused:

a) määrata kindlaks sellise lõikes 1 osutatud teabe sisu, ulatus ja vorm, mille peavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama järgmisteks tähtaegadeks:

   i) eelnevalt kindlaksmääratud tähtaegadeks;

   ii) pärast eelnevalt määratletud sündmuste toimumist;

   iii) kindlustus- või edasikindlustusandja seisundi uurimise ajal;

b) saada kogu teave vahendajate valduses olevate või kolmandate isikutega sõlmitud lepingute kohta ja

c) küsida teavet välisekspertidelt, nt audiitoritelt ja aktuaaridelt.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave hõlmab järgmist:

a) kvalitatiivsed või kvantitatiivsed elemendid või nende kombinatsioon;

b) möödunud, praegusi või tulevasi sündmusi käsitlevad elemendid või nende kombinatsioon ja

c) ettevõttesisestest või välistest allikatest pärit andmed või nende kombinatsioon.

▼B

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teave vastab järgmistele põhimõtetele:

a) see peab kajastama asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse iseloomu, ulatust ja keerukust ning eriti asjaomasele tegevusele omaseid riske;

b) see peab olema juurdepääsetav, kõigis olulistes aspektides täielik, võrreldav ning ajaliselt järjepidev ja

c) see peab olema asjakohane, usaldusväärne ja arusaadav.

5. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjatel oleksid asjakohased süsteemid ja struktuurid, et täita lõigetes 1–4 sätestatud nõudeid, samuti kirjalik strateegia, mille on kinnitanud kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan ja mis tagab esitatud teabe jätkuva asjakohasuse.

▼M5

6. Ilma et see piiraks artikli 129 lõike 4 kohaldamist, võivad asjaomased järelevalveasutused juhul, kui lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud eelnevalt kindlaksmääratud tähtajad on lühemad kui üks aasta, nõuda regulaarsete järelevalvearuannete esitamist harvemini, kui:

a) kõnealuse teabe esitamine oleks ettevõtja tegevusega seotud riskide laadi, ulatuse ja keerukusega võrreldes ülemäära koormav;

b) teave esitatakse vähemalt kord aastas.

Järelevalveasutused ei või sagedamini kui kord aastas esitatavate regulaarsete järelevalvearuannete harvemini esitamist kasutada kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi artikli 212 lõike 1 punkti c tähenduses, välja arvatud juhul, kui ettevõtja suudab järelevalveasutust veenda, et regulaarsete järelevalvearuannete esitamine sagedamini kui kord aastas on asjakohatu, võttes arvesse konsolideerimisgrupi tegevusega seotud riskide laadi, ulatust ja keerukust.

Regulaarsete järelevalvearuannete harvemini esitamist võimaldatakse üksnes ettevõtjatele, kelle turuosa liikmesriigi elukindlustus- ja kahjukindlustusturul ning edasikindlustusturul ei ole vastavalt suurem kui 20 %, kusjuures kahjukindlustusturu osa põhineb kindlustusmaksete brutosummal ja elukindlustusturu osa põhineb kindlustustehniliste eraldiste brutosummal.

Järelevalveasutused peavad ettevõtjate kõnealustele aruannete harvemini esitamise tingimustele vastavuse kindlakstegemisel esmatähtsaks väiksemaid ettevõtjaid.

7. Asjaomased järelevalveasutused võivad regulaarseid järelevalvearuandeid nõuda harvemini või vabastada kindlustusandjaid ja edasikindlustusandjaid kirjepõhisest aruandlusest, kui:

a) kõnealuse teabe esitamine oleks ettevõtja tegevusega seotud riskide laadi, ulatuse ja keerukusega võrreldes ülemäära koormav;

▼M5

b) kõnealuse teabe esitamine ei ole vajalik ettevõtja tõhusaks järelevalveks;

c) vabastus ei kahjusta liidus asjaomaste finantssüsteemide stabiilsust; ning

d) ettevõtja on võimeline esitama teavet nõudmise korral.

Järelevalveasutused ei vabasta kirjepõhisest aruandlusest kindlustus- või edasikindlustusandjaid, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi artikli 212 lõike 1 punkti c tähenduses, välja arvatud juhul, kui ettevõtja suudab järelevalveasutust veenda, et kirjepõhine aruandlus on asjakohatu, arvestades konsolideerimisgrupi tegevusega seotud riskide laadi, ulatust ja keerukust ning võttes arvesse finantsstabiilsuse eesmärki.

Kirjepõhisest aruandlusest vabastatakse üksnes ettevõtjad, kelle turuosa liikmesriigi elukindlustus- ja kahjukindlustusturul või edasikindlustusturul ei ole vastavalt suurem kui 20 %, kusjuures kahjukindlustusturu osa põhineb kindlustusmaksete brutosummal ja elukindlustusturu osa põhineb kindlustustehniliste eraldiste brutosummal.

Järelevalveasutused peavad ettevõtjate kõnealuste vabastuste tingimustele vastavuse kindlakstegemisel esmatähtsaks väikseimaid ettevõtjaid.

8. Lõigete 6 ja 7 kohaldamisel hindavad järelevalveasutused järelevalve käigus, kas teabe esitamine oleks ettevõtja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega võrreldes ülemäära koormav, võttes arvesse vähemalt järgmist:

a) ettevõtja kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja vara maht;

b) ettevõtja kaetavate nõuete ja hüvitiste volatiilsus;

c) tururiskid, mis tulenevad ettevõtja investeeringutest;

d) riskikontsentratsiooni tase;

e) selliste elukindlustus- ja kahjukindlustusliikide koguarv, millega seoses on tegevusluba saadud;

f) ettevõtja varahalduse võimalik mõju finantsstabiilsusele;

g) ettevõtja süsteemid ja struktuurid, mis on ette nähtud järelevalve teostamise eesmärgil teabe andmiseks, ja kirjalik strateegia, millele on osutatud lõikes 5;

h) ettevõtja juhtimissüsteemi asjakohasus;

▼M5

i) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite tase;

j) asjaolu, kas ettevõtja on emaettevõtja riske kindlustav ettevõtja või emaettevõtja riske edasi kindlustav tütarettevõtja, kes kindlustab ainult selle tööstus- või ärigrupi riske, kuhu ta kuulub.

9. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud teavet ning kõnealuse teabe esitamise tähtaegu, et tagada järelevalvearuannete asjakohane ühtlus.

10. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud regulaarsete järelevalvearuannete esitamise kohta seoses lõigetes 1 ja 2 osutatud järelevalveasutustele teabe esitamise vormidega.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

11. Selleks et soodustada lõigete 6 ja 7 sidusat ja järjepidevat kohaldamist, esitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 16 kohased suunised, et määrata kindlaks lõigete 6 ja 7 kolmandas lõigus osutatud turuosade kindlaksmääramisel kasutatavad meetodid.

▼B

Artikkel 36

Järelevalvemenetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused kontrollivad ja hindavad strateegiaid, protsesse ja aruandemenetlust, mille on kehtestanud kindlustus- ja edasikindlustusandjad, et järgida käesoleva direktiivi alusel vastu võetud õigusnorme.

Kõnealune kontroll ja hindamine hõlmab juhtimissüsteemi kvalitatiivsete nõuete täitmise hindamist, asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjatega seotud riskide hindamist ning nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate võimet hinnata kõnealuseid riske, võttes arvesse tegevuskeskkonda.

2. Järelevalveasutus kontrollib ja hindab eelkõige järgmiste nõuete täitmist:

a) IV peatüki 2. jaos sätestatud juhtimissüsteem (sh omariski ja maksevõime hindamine);

b) VI peatüki 2. jaos sätestatud kindlustustehnilised eraldised;

c) VI peatüki 4. ja 5. jaos sätestatud kapitalinõuded;

▼B

d) VI peatüki 6. jaos sätestatud investeerimiseeskirjad;

e) VI peatüki 3. jaos sätestatud omavahendite kvaliteet ja kvantiteet;

f) kui kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab täielikku või osalist sisemudelit, pidevalt VI peatüki 4. jao 3. alajaos sätestatud täieliku või osalise sisemudeli nõuded.

3. Järelevalveasutus kasutab asjakohaseid järelevalvevahendeid, mis võimaldavad tuvastada kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundi halvenemise ning kontrollida, kuidas seda parandatakse.

4. Järelevalveasutus hindab selliste kindlustus- või edasikindlustusandja meetodite ja nende rakendamise asjakohasust, mis on loodud selleks, et tuvastada võimalikud sündmused või majandustingimuste tulevased muutused, mis võiksid ebasoodsalt mõjutada asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja üldist finantsseisundit.

Järelevalveasutused hindavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate võimet tulla toime kõnealuste võimalike sündmuste või majandustingimuste tulevaste muutustega.

5. Järelevalveasutusel on õigus nõuda kindlustus- või edasikindlustusandjalt selliste nõrkade kohtade või puudujäägi kõrvaldamist, mis tuvastati järelevalve teostamise käigus.

6. Lõigetes 1, 2 ja 4 osutatud kontrollid ja hindamised toimuvad korrapäraselt.

Järelevalveasutus sätestab kõnealuste kontrollide ja hindamiste minimaalse sageduse ja ulatuse, võttes arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse iseloomu, ulatust ja keerukust.

Artikkel 37

Lisakapitalinõue

1. Järelevalvemenetluse alusel võib järelevalveasutus erandjuhtudel kehtestada kindlustus- või edasikindlustusandjale lisakapitalinõude, märkides otsuses põhjused. Kõnealust võimalust kasutatakse ainult järgmistel juhtudel:

a) järelevalveasutus otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil kaldub märkimisväärselt kõrvale solventsuskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, mille arvutamisel on kasutatud standardvalemit vastavalt VI peatüki 4. jao 2. alajaole, ning:

   i) artikli 119 kohane sisemudeli kasutamise nõue on ebasobiv või ei ole olnud tõhus või

   ii) kuna vastavalt artiklile 119 on välja töötatud osaline või täielik sisemudel;

▼M5

b) järelevalveasutus otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil kaldub märkimisväärselt kõrvale solventsuskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, mille arvutamisel on kasutatud sisemudelit või osalist sisemudelit vastavalt VI peatüki 4. jao 3. alajaole, sest teatavaid kvantitatiivseid riske ei ole piisavalt arvesse võetud ning mudelit ei suudetud riskiprofiili paremaks kajastamiseks õigeks ajaks kohandada;

▼B

c) järelevalveasutus otsustab, et kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteem kaldub märkimisväärselt kõrvale IV peatüki 2. jaos sätestatud standarditest nii, et kõnealused kõrvalekaldumised ei võimalda tal praeguseid või tulevasi riske õigesti tuvastada, mõõta, jälgida, hallata ja nendest aru anda ning on vähetõenäoline, et asjakohase ajavahemiku jooksul parandatakse puudujäägid piisavalt;

▼M5

d) kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandamist, artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamist või artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeetmeid ning järelevalveasutus otsustab, et kõnealuse ettevõtja riskiprofiil kaldub märkimisväärselt kõrvale kõnealuste kohandamiste ja üleminekumeetmete aluseks olevatest eeldustest.

2. Lõike 1 punktides a ja b osutatud juhtudel arvutatakse lisakapitalinõue nii, et on tagatud kõnealuse ettevõtja vastavus artikli 101 lõikele 3.

Lõike 1 punktis c osutatud juhtudel on lisakapitalinõue proportsionaalne oluliste riskidega, mis tulenevad puudujääkidest, mille tõttu järelevalveasutus tegi otsuse kehtestada lisakapitalinõue.

Lõike 1 punktis d osutatud juhtudel on lisakapitalinõue proportsionaalne oluliste riskidega, mis tulenevad selles lõikes osutatud kõrvalekaldest.

▼B

3. Lõike 1 punktides b ja c osutatud juhtudel tagab järelevalveasutus, et kindlustus- või edasikindlustusandja teeb kõik, et kõrvaldada puudused, mis tingisid lisakapitalinõude kehtestamise.

4. Lõikes 1 osutatud lisakapitalinõude vaatab järelevalveasutus läbi vähemalt korra aastas ning see tühistatakse, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on kõrvaldanud nõude kehtestamise tinginud puudused.

5. Solventsuskapitalinõue koos lisakapitalinõudega asendab ebapiisava solventsuskapitalinõude.

▼B

Olenemata esimesest lõigust ei tohi solventsuskapitalinõue sisaldada artikli 77 lõikes 5 osutatud riskimarginaali arvutamiseks vastavalt lõike 1 punktile c kehtestatud lisakapitalinõuet.

▼M5

6. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse selliste olukordade täiendavad kirjeldused, mille puhul võib kehtestada lisakapitalinõude.

7. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse täiendavad lisakapitalinõuete arvutamiseks kasutatavate metoodikate kirjeldused.

8. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud menetluste kohta lisakapitalinõuete sätestamise, arvutamise ja kaotamise alaste otsuste tegemisel.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

Artikkel 38

Edasiantud funktsioonide ja tegevuste järelevalve

1. Ilma et see piiraks artikli 49 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes annavad funktsiooni või kindlustus- või edasikindlustustegevuse edasi, võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et järgmised tingimused on täidetud:

a) teenusepakkuja peab seoses edasiantud funktsiooni või tegevusega tegema koostööd kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusega;

b) kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, nende audiitoritel ja järelevalveasutustel peab olema tõhus juurdepääs andmetele, mis on seotud edasiantud funktsioonide või tegevustega;

c) järelevalveasutustel peab olema tegelik juurdepääs teenusepakkuja ruumidele ja neil peab olema võimalik kasutada kõnealuseid juurdepääsuõigusi.

2. Teenusepakkuja asukohaliikmesriik lubab kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusel viia läbi ise või selleks määratud isikute kaudu kohapealseid kontrolle teenusepakkuja ruumides. Kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus teavitab enne kohapealse kontrolli läbiviimist teenusepakkuja liikmesriigi asjaomast asutust. Teenusepakkuja puhul, kelle üle järelevalvet ei teostata, on asjakohaseks asutuseks järelevalveasutus.

▼B

Kindlustus- või edasikindlustusandja liikmesriigi järelevalveasutus võib delegeerida kõnealused kohapealsed kontrollid teenusepakkuja asukohaliikmesriigi järelevalveasutusele.

▼M5

Kui järelevalveasutus on teavitanud teenusepakkuja liikmesriigi asjakohast asutust sellest, et ta kavatseb teha vastavalt käesolevale lõikele kohapealse kontrolli, või kui ta teeb kohapealse kontrolli vastavalt esimesele lõigule, kui kõnealusel järelevalveasutusel ei ole tegelikkuses võimalik kasutada oma õigust seda kohapealset kontrolli teha, võib järelevalveasutus pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ja taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga talle antud volitustele.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 21 osaleda kohapealses kontrollis, kui seda teevad koos kaks või enam järelevalveasutust.

▼B

Artikkel 39

Kindlustusportfelli üleandmine

1. Siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel lubavad liikmesriigid oma territooriumil asuva peakontoriga kindlustus- ja edasikindlustusandjatel osaliselt või tervikuna üle anda oma asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingute portfelli ühenduses asuvale vastuvõtvale kindlustusandjale.

Kõnealune üleandmine on lubatud üksnes juhul, kui vastuvõtva kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus kinnitab, et vastuvõtval kindlustusandjal on pärast üleandmise arvestamist nõuetekohased omavahendid artikli 100 esimeses lõigus osutatud solventsuskapitalinõude täitmiseks.

2. Kindlustusandjate suhtes kohaldatakse lõikeid 3–6.

3. Kui filiaal kavatseb osaliselt või tervikuna üle anda kindlustusportfelli, konsulteeritakse filiaali asukohaliikmesriigiga.

4. Lõigetes 1 ja 3 osutatud asjaolude korral lubavad üleandva kindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutused üleandmist, kui nad on saanud selleks nõusoleku riski asukoha liikmesriigi või kohustuse liikmesriigi järelevalve asutustelt.

5. Liikmesriikide asutused, kellega konsulteeritakse, esitavad oma arvamuse või annavad nõusoleku üleandva kindlustusandja päritoluliikmesriigi asutustele kolme kuu jooksul pärast konsultatsioonitaotluse saamist.

Konsulteeritavate asutuste vastuse puudumist selle ajavahemiku jooksul käsitatakse vaikiva nõusolekuna.

▼B

6. Vastavalt lõigetele 1–5 lubatud portfelli üleandmine avaldatakse kas enne või pärast loa saamist kas päritoluliikmesriigi või riski asukohaliikmesriigi või kohustuse liikmesriigi õigusaktide kohaselt.

Selline üleandmine jõustub automaatselt kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja muude üleantud lepingutest tulenevate õiguste või kohustustega isikute suhtes.

Käesoleva lõike esimene ja teine lõik ei mõjuta liikmesriikide õigust anda kindlustusvõtjatele võimalus kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul pärast üleandmist lepingud lõpetada.

IV PEATÜKK

Kindlustustegevust reguleerivad tingimused

1. Jagu

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus

Artikkel 40

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganil on lõplik vastutus käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigus- ja haldusnormide täitmise eest asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja poolt.

2. Jagu

Juhtimissüsteem

Artikkel 41

Üldised juhtimisnõuded

1. Liikmesriigid nõuavad, et kõigil kindlustus- ja edasikindlustusandjatel toimib tõhus juhtimissüsteem, mis tagab äritegevuse kindla ja usaldusväärse juhtimise.

Kõnealune süsteem hõlmab vähemalt nõuetekohast läbipaistvat organisatsioonistruktuuri, vastutuse selget jaotust ja ülesannete asjakohast lahusust ning tõhusat teabeedastussüsteemi. See hõlmab artiklites 42 kuni 49 sätestatud nõuetele vastavust.

Juhtimissüsteem vaadatakse ettevõttesiseselt korrapäraselt läbi.

2. Juhtimissüsteem vastab kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse iseloomule, ulatusele ja keerukusele.

▼B

3. Kindlustus- või edasikindlustusandjal on kirjalik strateegia vähemalt riskijuhtimise, sisekontrolli, siseauditi ja vajaduse korral tegevuste edasiandmise kohta. Ta tagab kõnealuste strateegiate rakendamise.

Kõnealused kirjalikud strateegiad vaadatakse läbi vähemalt kord aastas. Kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan kinnitab strateegia eelnevalt ning seda kohandatakse vastavalt süsteemi või asjaomase valdkonna olulistele muutustele.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad vajalikud meetmed, et tagada oma ülesannete täitmisel, sealhulgas eriolukordi käsitlevate plaanide väljatöötamisel, järjepidevus ja korrapärasus. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutavad selleks asjakohaseid ja proportsionaalseid süsteeme, vahendeid ja menetlusi.

5. Järelevalveasutusel on asjakohased vahendid, meetodid ja volitused, et kontrollida kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi ning hinnata kindlustus- või edasikindlustusandja tuvastatud võimalikke riske, mis võivad mõjutada kindlustusandja majanduslikku usaldatavust.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutusel on õigus nõuda juhtimissüsteemi parandamist ja tugevdamist, et tagada vastavus artiklites 42 kuni 49 sätestatud nõuetele.

Artikkel 42

Sobivuse ja nõuetekohasuse nõuded isikutele, kes juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes täidavad muid põhifunktsioone

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagavad, et kõik isikud, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes täidavad muid põhifunktsioone, vastavad kogu aeg järgmistele nõuetele:

a) nende kutsekvalifikatsioon, teadmised ja kogemused võimaldavad kindlat ja usaldusväärset juhtimist (sobivus) ja

b) neil on laitmatu maine ja nad on usaldusväärsed (nõuetekohasus).

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele kõigist muutustest seoses isikutega, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, ning kogu teabe, mida on vaja mis tahes uue juhtiva isiku sobivuse ja nõuetekohasuse hindamiseks.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele, kui üks lõigetes 1 ja 2 osutatud isikutest asendatakse teisega, kuna ta ei vasta enam lõikes 1 osutatud nõuetele.

▼B

Artikkel 43

Laitmatu maine tõendamine

1. Kui liikmesriik nõuab oma kodanikelt tõendeid laitmatu maine olemasolu või varasemate pankrottide puudumise kohta või mõlema kohta, aktsepteerib kõnealune liikmesriik teiste liikmesriikide kodanike puhul piisava tõendina karistusregistri väljavõtet või selle puudumisel välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriigi pädeva kohtu- või haldusorgani väljastatud samaväärset dokumenti.

2. Kui välisriigi kodaniku päritolu- või lähteliikmesriik ei väljasta lõikes 1 osutatud dokumente, võib need dokumendid asendada vandega – või kui liikmesriigis ei ole vannet sätestatud, siis tõotusega –, mille asjaomane välisriigi kodanik annab pädeva kohtu- või haldusorgani ees või vajaduse korral oma päritolu- või lähteliikmesriigi notari ees.

Selline organ või notar annab välja tunnistuse, mis tõendab vandetõotuse või pühaliku tõotuse autentsust.

Esimeses lõigus osutatud tõotuse varasemate pankrottide puudumise kohta võib anda ka asjaomase liikmesriigi pädeva kutse- või majandusorganisatsiooni ees.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumendid ja tunnistused esitatakse hiljemalt kolme kuu jooksul pärast nende väljaandmiskuupäeva.

4. Liikmesriigid määravad asutused ja organid, kellel on õigus lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumente väljastada, ning teatavad sellest viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

Lisaks teatab iga liikmesriik teistele liikmesriikidele ja komisjonile asutused või organid, kellele lõigetes 1 ja 2 osutatud dokumendid artiklis 2 osutatud tegevuse alustamiseks kõnealuse liikmesriigi territooriumil esitatakse.

Artikkel 44

Riskijuhtimine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on tõhus riskijuhtimissüsteem, mis hõlmab strateegiat, protsesse ja aruandemenetlusi, mis on vajalikud riskide pidevaks tuvastamiseks, mõõtmiseks, kontrollimiseks, juhtimiseks ja aruandluseks üksikult ja agregeerituna, arvestades riskidega või nende esinemise võimalusega ning nende vastastikuste mõjudega.

Riskijuhtimissüsteem peab olema tulemuslik ja see integreeritakse kindlustus- või edasikindlustusandja organisatsioonistruktuuri ja otsuse tegemise protsessidesse, arvestades nõuetekohaselt isikutega, kes tegelikult ettevõtet juhivad või kes täidavad muid põhifunktsioone.

▼B

2. Riskijuhtimissüsteem hõlmab riske, mis tuleb kaasata solventsuskapitalinõude arvutamisse, nagu on sätestatud artikli 101 lõikes 4, samuti riske, mis ei ole või ei ole täielikult arvutusse kaasatud.

Riskijuhtimissüsteem hõlmab vähemalt järgmisi valdkondi:

a) kindlustusriski hindamine ja eraldiste moodustamine;

b) varade ja kohustuste juhtimine;

c) investeeringud, eelkõige tuletisinstrumendid ja sarnased kohustused;

d) likviidsus- ja kontsentratsiooniriski juhtimine;

e) operatsiooniriski juhtimine;

f) edasikindlustus ja muud riskimaandamismeetodid.

Artikli 41 lõikes 3 osutatud kirjalik riskijuhtimisstrateegia hõlmab käesoleva lõike teise lõigu punktidega a kuni f seotud strateegiaid.

▼M5

Kui kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandamist või artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamist, koostavad nad likviidsusplaani, milles prognoositakse sissetulevaid ja väljaminevaid rahavoogusid seoses vara ja kohustustega, mille suhtes kõnealuseid kohandamisi kohaldatakse.

2a. Vara ja kohustuste juhtimisega seoses hindavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad regulaarselt järgmist:

a) oma kindlustustehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust eelduste suhtes, mis on artiklis 77a osutatud asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimise aluseks;

b) artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandamise kohaldamise korral:

   i) oma kindlustustehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust eelduste suhtes, mis on kattuvuse kohandamise arvutamise aluseks, sealhulgas artikli 77c lõike 1 punktis b osutatud alushinnavahe arvutamise aluseks, ning vara sundmüügi võimalikku mõju oma nõuetekohastele omavahenditele;

   ii) oma kindlustustehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust määratud varaportfelli koosseisu muutuste suhtes;

   iii) kattuvuse kohandamise nullini vähendamise mõju;

▼M5

c) artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamise kohaldamise korral:

i) oma kindlustustehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust eelduste suhtes, mis on volatiilsuse kohandamise arvutamise aluseks, ning vara sundmüügi võimalikku mõju oma nõuetekohastele omavahenditele;

ii) volatiilsuse kohandamise nullini vähendamise mõju.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud hinnangud järelevalveasutusele kord aastas artikli 35 alusel esitatava teabe hulgas. Kui kattuvuse või volatiilsuse kohandamise vähendamine nullini põhjustaks solventsuskapitalinõudele mittevastavuse, esitab ettevõtja ka selliste meetmete analüüsi, mida ta saaks sellises olukorras kohaldada solventsuskapitalinõuet katvate nõuetekohaste omavahendite taseme taastamiseks või oma riskiprofiili vähendamiseks, et taastada vastavus solventsuskapitalinõudele.

Artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamise kohaldamise korral hõlmab artikli 41 lõikes 3 osutatud kirjalik riskijuhtimisstrateegia volatiilsuse kohandamise kohaldamise kriteeriumide strateegiat.

▼B

3. Investeerimisriski puhul tõendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, et nad on vastavuses VI peatüki 6. jaoga.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad näevad ette riskijuhtimise, mis on struktureeritud nii, et lihtsustada riskijuhtimissüsteemi rakendamist.

▼M5

4a. Selleks et vältida liigset tuginemist krediidikvaliteeti hindavatele asutustele, kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutavad välist krediidikvaliteedi hinnangut kindlustehniliste eraldiste ja solventsuskapitalinõude arvutamiseks, hindavad nad oma riskijuhtimise raames kõnealuste väliste krediidikvaliteedi hinnangute asjakohasust, kasutades teostatavuse korral täiendavaid hinnanguid, et vältida automaatset sõltumist välistest hinnangutest.

Selleks et tagada käesoleva lõike kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud väliste krediidikvaliteedi hinnangute hindamise korra kohta.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul, kes kasutavad osalist või täielikku sisemudelit, mis on heaks kiidetud vastavalt artiklitele 112 ja 113, hõlmab riskijuhtimine järgmisi lisaülesandeid:

a) töötada välja ja rakendada sisemudel;

b) testida sisemudelit ja kinnitada see;

c) dokumenteerida sisemudel ja selle edasised muudatused;

d) analüüsida sisemudeli toimimist ja koostada asjakohased aruanded;

e) teavitada haldus-, juhtimis- või järelevalveorganit sisemudeli toimimisest, soovitada valdkondi, mida on vaja parandada ning teavitada kõnealust organit edusammudest eelnevalt kindlaksmääratud puuduste kõrvaldamisel.

Artikkel 45

Omariski ja maksevõime hindamine

1. Riskijuhtimissüsteemi osana hindab iga kindlustus- ja edasikindlustusandja omariske ja maksevõimet.

Hindamine hõlmab vähemalt järgmist:

a) üldine maksevõime vajadus, võttes arvesse spetsiifilist riskiprofiili, heakskiidetud riskitaluvuspiiri ning kindlustus- või edasikindlustusandja äristrateegiat;

b) pidev vastavus kapitalinõuetele, nagu on sätestatud VI peatüki 4. ja 5. jaos, ning kindlustustehniliste eraldiste nõuetele, nagu on sätestatud VI peatüki 2. jaos;

c) kui oluliselt asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil kaldub kõrvale eeldustest, mis on aluseks artikli 101 lõikes 3 sätestatud solventsuskapitalinõudele, mis on arvutatud VI peatüki 4. jao 2. alajaos esitatud standardvalemi või VI peatüki 4. jao 3. alajaos esitatud osalise või täieliku sisemudeli abil.

2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel peavad asjaomasel kindlustus- või edasikindlustusandjal olema protsessid, mis on proportsionaalsed tema äritegevusega seotud riskide laadi, ulatuse ja keerukusega ning võimaldavad tal korralikult kindlaks määrata ja hinnata oma riske nii lühi- kui ka pikaajaliselt ning millele ta on või võiks olla avatud. Kindlustus- või edasikindlustusandja tutvustab meetodeid, mida ta kõnealuse hinnangu andmisel kasutab.

▼M5

2a. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandamist, artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamist või artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeetmeid, hindab ta lõike 1 punktis b osutatud kapitalinõuetele vastavust kõnealuseid kohandamisi ja üleminekumeetmeid arvesse võttes ja arvesse võtmata.

▼B

3. Lõike 1 punktis c osutatud juhul, kui kasutatakse sisemudelit, teostatakse hindamine koos ümberkalibreerimisega, millega muudetakse sisemisi riskinäitajad solventsuskapitalinõude riskimõõtmiseks ja kalibreerimiseks.

4. Omariski ja maksevõime hindamine on äristrateegia osa ning seda võetakse jooksvalt arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja strateegilistes otsustes.

5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teostavad korrapäraselt ning pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis lõikes 1 osutatud hindamise.

6. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele artikli 35 kohaselt esitatud teabe osana omariski ja maksevõime kõigi hindamiste tulemused.

7. Kindlustus- või edasikindlustusandja omariski ja maksevõime hindamist ei kasutata kapitalinõude arvutamiseks. Solventsuskapitalinõuet kohandatakse ainult kooskõlas artiklitega 37, 231 kuni 233 ja 238.

Artikkel 46

Sisekontroll

1. Kindlustus- või edasikindlustusandjal on tõhus sisekontrollisüsteem.

Kõnealune süsteem hõlmab vähemalt haldus- ja raamatupidamisprotseduure, sisekontrolli raamistikku, kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi tasandite asjakohast aruandluskorda ning õigusaktidele vastavuse tagamist.

2. Õigusaktidele vastavuse tagamine hõlmab haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani nõustamist seoses käesoleva direktiivi kohaselt vastuvõetud õigusnormidele vastavusega. See hõlmab ka õiguskeskkonna mis tahes muutuste võimaliku mõju hindamist asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele ning õigusaktidele vastavuse riski tuvastamist ja hindamist.

Artikkel 47

Siseaudit

1. Kindlustus- või edasikindlustusandja näeb ette tõhusa siseauditi.

Siseaudit hõlmab hindamist, kas kindlustus- või edasikindlustusandja sisekontrollisüsteem ja tema juhtimissüsteemi teised elemendid on asjakohased ja tõhusad.

▼B

2. Siseaudit on objektiivne ja tegevusest sõltumatu.

3. Kõikidest siseauditi järeldustest ja soovitustest teatatakse kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile, kes otsustab, milliseid meetmeid võetakse siseauditi iga järelduse ja soovituse suhtes, ning tagab kõnealuste meetmete teostamise.

Artikkel 48

Aktuaarifunktsioon

1. Kindlustus- või edasikindlustusandja näeb ette, et aktuaarifunktsiooni tõhusa täitmise tagamiseks ta:

a) koordineerib kindlustustehniliste eraldiste arvutamist;

b) tagab kindlustustehniliste eraldiste arvutamise eelduste ning metoodika ja aluseks olevate mudelite asjakohasuse;

c) hindab kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatud andmete piisavust ja kvaliteeti;

d) võrdleb parimaid hinnanguid kogemusega;

e) teavitab kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganit kindlustustehniliste eraldiste arvutamise usaldusväärsusest ja nõuetekohasusest;

f) jälgib kindlustustehniliste eraldiste arvutamist artiklis 82 sätestatud juhtudel;

g) väljendab arvamust kindlustusriskide hindamise üldise strateegia kohta;

h) väljendab arvamust edasikindlustusprogrammide asjakohasuse kohta;

i) aitab tõhusalt rakendada artiklis 44 osutatud riskijuhtimissüsteemi eelkõige seoses riskide rühmitamisega, mille alusel arvutatakse VI peatüki 4. ja 5. jaos sätestatud kapitalinõuded, ning artiklis 45 osutatud hindamisega.

2. Aktuaarifunktsiooni täidavad isikud, kellel on aktuaari- ja finantsmatemaatilised teadmised, mis vastavad kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusele omaste riskide laadile, ulatusele ja keerukusele, ning kes on võimelised tõendama asjakohast kogemust seoses kohaldatavate ameti- ja muude standarditega.

Artikkel 49

Funktsiooni või tegevuse edasiandmine

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjad on täielikult vastutavad käesoleva direktiivi kohaste kohustuste täitmise eest, kui nad annavad funktsiooni või mis tahes kindlustus- või edasikindlustustegevuse edasi.

▼B

2. Kriitilise tähtsusega või olulise funktsiooni või tegevuse edasiandmine ei ole lubatud, kui see:

a) kahjustab oluliselt asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi kvaliteeti;

b) suurendab põhjendamatult operatsioonilriski;

c) kahjustab järelevalveasutuste võimet kontrollida kindlustus- või edasikindlustusandja kohustuste täitmist;

d) kahjustab pideva ja rahuldava teenuse pakkumist kindlustusvõtjatele.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad õigeaegselt järelevalveasutustele enne kriitilise tähtsusega või olulise funktsiooni või tegevuse edasiandmist, samuti kõigist edasistest kõnealuse funktsiooni või tegevusega seotud olulistest arengutendentsidest.

▼M5

Artikkel 50

Delegeeritud õigusaktid ja regulatiivsed tehnilised standardid

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, et täiendavalt täpsustada järgmist:

a) artiklites 41, 44, 46 ja 47 osutatud süsteemide elemendid ning eelkõige valdkonnad, mida peab hõlmama kindlustus- ja edasikindlustusandja vara ja kohustuste juhtimine ning investeerimispoliitika, nagu on osutatud artikli 44 lõikes 2;

b) artiklites 44, 46, 47 ja 48 osutatud funktsioonid.

2. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses käesoleva jaoga, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmist:

a) artiklis 42 sätestatud nõuded ja nendega seotud funktsioonid;

b) tingimused teenuste edasiandmiseks eelkõige kolmandates riikides asuvatele teenusepakkujatele.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

▼M5

3. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses artikli 45 lõike 1 punktis a osutatud hindamisega, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, kõnealuse hindamise üksikasjade täpsustamiseks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

▼B

3. Jagu

Avalikustamine

Artikkel 51

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: sisu

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 35 lõikes 3 nõutud teabe ja lõikes 4 sätestatud põhimõtete alusel, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustavad igal aastal aruande maksevõime ja finantsseisundi kohta.

Kõnealune aruanne hõlmab järgmist teavet kas täielikult või viidates nii olemuselt kui ka ulatuselt samaväärsele teabele, mis on avalikustatud muude õiguslike või regulatiivsete nõuete kohaselt:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse ja teenuste kirjeldus;

b) juhtimissüsteemi ning selle asjakohasuse hindamine kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili alusel;

c) iga riskiliigi kohta riski esinemise, kontsentratsiooni, maandamise ja tundlikkuse kirjeldus;

d) eraldi varade, tehniliste eraldiste ja muude kohustuste hindamise aluste ja meetodite kirjeldus ning raamatupidamisaruannete hindamiseks kasutatud aluste ja meetodite suurte erinevuste selgitus;

e) kapitalijuhtimise kirjeldus, sealhulgas vähemalt:

   i) omavahendite struktuur, suurus ning kvaliteet;

   ii) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude suurus;

   iii) solventsuskapitalinõude arvutamiseks kasutatud artiklis 304 sätestatud võimalus;

   iv) teave, mis võimaldab täielikult mõista peamisi erinevusi kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude arvutamisel kasutatud standardvalemi ja sisemudeli aluseks olevate eelduste vahel;

▼B

v) miinimumkapitalinõudele või solventsuskapitalinõudele mis tahes mittevastavuse suurus aruandeperioodil, isegi kui see on hiljem kõrvaldatud, samuti põhjuse ja tagajärgede selgitused ja kõik parandusmeetmed.

▼M5

1a. Artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandamise kohaldamise korral hõlmab lõike 1 punktis d osutatud kirjeldus kattuvuse kohandamise ning niisuguste kohustuste ja määratud vara portfelli kirjeldust, mille suhtes kattuvuse kohandamist kohaldatakse, samuti kvantitatiivset mõjuhinnangut finantsseisundile seoses kattuvuse kohandamise nullini vähendamisega.

Lõike 1 punktis d osutatud kirjeldus hõlmab ka märget selle kohta, kas ettevõtja kasutab artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamist, ning kvantitatiivset mõjuhinnangut finantsseisundile seoses volatiilsuse kohandamise nullini vähendamisega.

▼B

2. Lõike 1 punkti e alapunktis i osutatud kirjeldus hõlmab mis tahes oluliste muutuste analüüsi võrreldes eelmise aruandeperioodiga ning kõigi oluliste erinevuste selgitust seoses raamatupidamisaruandes kõnealuste osade kohta esitatud väärtusega ning vara üleantavuse lühikirjeldust.

Lõike 1 punkti e alapunktis ii osutatud solventsuskapitalinõude avalikustamisel kajastatakse eraldi VI peatüki 4. jao 2. ja 3. alajao kohaselt arvutatud summa ning artiklis 37 sätestatud lisakapitalinõue või nende spetsiifiliste parameetrite mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab kasutama artikli 110 kohaselt, samuti lühiteave asjaomase järelevalveasutuse põhjenduse kohta.

▼M5

Ilma et see piiraks muudes õiguslikes või regulatiivsetes nõuetes sätestatud kohustusliku avalikustamise nõudeid, võivad liikmesriigid siiski ette näha, et kui ka lõike 1 punkti e alapunktis ii osutatud solventsuskapitali kogunõue avalikustatakse, ei pea lisakapitalinõuet ega niisuguste spetsiifiliste parameetrite mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab kasutama artikli 110 kohaselt, eraldi avalikustama üleminekuperioodil, mis lõpeb hiljemalt 31. detsembril 2020.

▼B

Solventsuskapitalinõude avalikustamisel lisatakse vajaduse korral märge, et lõplik summa sõltub järelevalveasutuse hinnangust.

▼M5

Artikkel 52

Teave Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele ning tema esitatavad aruanded

1. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 35 kohaldamist, nõuavad liikmesriigid, et järelevalveasutused esitaksid igal aastal Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele järgmise teabe:

▼M5

a) keskmine lisakapitalinõue kindlustus- või edasikindlustusandja kohta ning eelmisel aastal järelevalveasutuse kehtestatud lisakapitalinõuete summa, arvutatuna protsendina solventsuskapitalinõudest ning esitatuna eraldi järgmiste kindlustusandjate kaupa:

   i) kindlustus- ja edasikindlustusandjad;

   ii) elukindlustusandjad;

   iii) kahjukindlustusandjad;

   iv) kindlustusandjad, kes tegelevad nii elukindlustus- kui ka kahjukindlustustegevusega;

   v) edasikindlustusandjad;

b) iga käesoleva lõike punktis a sätestatud rühma puhul lisakapitalinõude osakaal, mis on kehtestatud vastavalt artikli 37 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt;

c) niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate arv, kes saavad kasu regulaarsete järelevalvearuannete harvemini esitamise võimalusest, ning niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate arv, kes on vabastatud kirjepõhisest aruandlusest, nagu on osutatud artikli 35 lõigetes 6 ja 7, koos nende kapitalinõuete, kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja vara mahuga, mis arvutatakse vastavalt protsendina liikmesriigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate kapitalinõuete, kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja vara kogumahust;

d) niisuguste konsolideerimisgruppide arv, kes saavad kasu regulaarsete järelevalvearuannete harvemini esitamise võimalusest, ning niisuguste konsolideerimisgruppide arv, kes on vabastatud kirjepõhisest aruandlusest, nagu on osutatud artikli 254 lõikes 2, koos nende kapitalinõuete, kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja vara mahuga, mis arvutatakse vastavalt protsendina kõikide konsolideerimisgruppide kapitalinõuete, kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja vara kogumahust.

2. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avalikustab igal aastal järgmise teabe:

a) lisakapitalinõude jaotus kõigi liikmesriikide kohta kokku, mõõdetuna protsendina solventsuskapitalinõudest järgmiste rühmade kaupa:

   i) kindlustus- ja edasikindlustusandjad;

   ii) elukindlustusandjad;

   iii) kahjukindlustusandjad;

   iv) kindlustusandjad, kes tegelevad nii elukindlustus- kui ka kahjukindlustustegevusega;

   v) edasikindlustusandjad;

▼M5

b) iga liikmesriigi kohta eraldi lisakapitalinõude jaotus, mõõdetuna protsendina solventsuskapitalinõudest, mis hõlmab kõiki kindlustus- ja edasikindlustusandjaid asjaomases liikmesriigis;

c) käesoleva lõike punktides a ja b osutatud iga avalikustamise puhul lisakapitalinõude osakaal, mis on kehtestatud artikli 37 lõike 1 punktide a, b ja c kohaselt;

d) kõikide liikmesriikide kohta ühiselt kokku niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning konsolideerimisgruppide koguarv, kes saavad kasu regulaarsete järelevalveaeruannete harvemini esitamise võimalusest, ning niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning konsolideerimisgruppide koguarv, kes on vabastatud kirjepõhisest aruandlusest, nagu on osutatud artikli 35 lõigetes 6 ja 7 ning artikli 254 lõikes 2, koos nende kapitalinõuete, kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja varade mahuga, mis arvutatakse vastavalt protsendina kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning konsolideerimisgruppide kapitalinõuete, kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja varade kogumahust;

e) iga liikmesriigi kohta eraldi niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning konsolideerimisgruppide arv, kes saavad kasu regulaarsete järelevalveaeruannete harvemini esitamise võimalusest, ning niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning konsolideerimisgruppide arv, kes on vabastatud kirjepõhisest aruandlusest, nagu on osutatud artikli 35 lõigetes 6 ja 7 ning artikli 254 lõikes 2, koos nende kapitalinõuete, kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja vara mahuga, mis arvutatakse vastavalt protsendina liikmesriigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning konsolideerimisgruppide kindlustusmaksete, kindlustustehniliste eraldiste ja vara kogumahust.

3. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile lõikes 2 osutatud teabe koos aruandega, milles kirjeldatakse järelevalve ühtsuse taset seoses eri liikmesriikide järelevalveasutuste kehtestatud lisakapitalinõudega.

▼B

Artikkel 53

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: kohaldatavad põhimõtted

1. Järelevalveasutused lubavad kindlustus- või edasikindlustusandjal mitte avalikustada teavet, kui:

a) kõnealuse teabe avalikustamise korral saaksid kindlustus- või edasikindlustusandja konkurendid märkimisväärse põhjendamatu eelise;

b) kindlustusvõtjate ees on võetud kohustusi või kui on muid lepingulisi suhteid, mis kohustavad kindlustus- või edasikindlustusandjat hoidma ametisaladust ja konfidentsiaalsust.

2. Kui järelevalveasutus on andnud loa mitte avalikustada teavet, märgivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad selle maksevõime ja finantsseisundi aruandes ning põhjendavad seda.

▼B

3. Järelevalveasutused lubavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada muude õiguslike või regulatiivsete nõuete alusel avalikustatud teavet või osutada sellele, kui kõnealune avalikustamine vastab artikli 51 kohaselt avalikustatud teabe laadile ja ulatusele.

4. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata artikli 51 lõike 1 punktis e osutatud teabe suhtes.

Artikkel 54

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: teabe ajakohastamine ja vabatahtlik lisateave

1. Kõigi oluliste arengutendentside korral, mis märkimisväärselt mõjutavad artiklite 51 ja 53 alusel avaldatud teabe olulisust, avalikustavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad asjaomase teabe kõnealuste oluliste arengutendentside olemuse ja mõjude kohta.

Esimese lõigu kohaldamisel käsitatakse olulise arenguna vähemalt järgmist:

a) kui tuvastatakse miinimumkapitalinõude mittetäitmine ning järelevalveasutus on seisukohal, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda esitada realistlikku lühiajalist finantseerimisskeemi või kellelt ei ole laekunud kõnealuse skeemi teadet või kõnealust skeemi ühe kuu jooksul pärast mittetäitmise tuvastamise kuupäeva;

b) kui tuvastatakse solventsuskapitalinõude märkimisväärne mittetäitmine ning järelevalveasutustele ei esitata realistlikku finantsseisundi taastamise kava kahe kuu jooksul pärast mittetäitmise tuvastamise kuupäeva.

Teise lõigu punktis a osutatud juhtudel nõuavad järelevalveasutused, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustaks kohe nõuetele mittevastavuse suuruse ning selle tekkimise põhjuse ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed. Kui hoolimata lühiajalisest finantseerimisskeemist, mida algselt peeti realistlikuks, ei täideta miinimumkapitalinõuet kolme kuu jooksul pärast mittetäitmise tuvastamist, tuleb see avalikustada kõnealuse perioodi lõpus, samuti selle täitmatajätmise põhjus ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed ja kavandatavad täiendavad parandusmeetmed.

Teise lõigu punktis b osutatud juhul nõuavad järelevalveasutused, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustaks kohe nõuetele mittevastavuse suuruse ning selle tekkimise põhjenduse ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed. Kui hoolimata finantsseisundi taastamise kavast, mida algselt peeti realistlikuks, ei täideta solventsuskapitalinõuet kuue kuu jooksul pärast selle olulise täitmatajätmise tuvastamist, tuleb see avalikustada kõnealuse perioodi lõpus, samuti selle täitmatajätmise põhjus ja tagajärjed, sealhulgas võetud parandusmeetmed ja kavandatavad täiendavad parandusmeetmed.

▼B

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad vabatahtlikult avalikustada mis tahes teabe või selgitused, mis on seotud nende maksevõime või finantsseisundiga ning mille avalikustamist ei nõuta artiklitega 51 ja 53 ning käesoleva artikli lõikega 1.

Artikkel 55

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: strateegia ja heakskiitmine

1. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- või edasikindlustusandja rakendab asjaomaseid süsteeme ja struktuure, et täita artiklites 51 ja 53 ning artikli 54 lõikes 1 osutatud nõudeid, samuti on tal kirjalik strateegia, millega tagatakse artiklite 51, 53 ja 54 kohaselt avalikustatud teabe pidev asjakohasus.

2. Maksevõime ja finantsseisundi aruande peab kinnitama kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan ning selle võib avaldada üksnes pärast kõnealust heakskiitmist.

▼M5

Artikkel 56

Maksevõime ja finantsseisundi aruanne: delegeeritud õigusaktid ja rakenduslikud tehnilised standardid

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt teavet, mis tuleb avalikustada, ning tähtaegu selle teabe avalikustamiseks kord aastas kooskõlas 3. jaoga.

Selleks et tagada käesoleva jao kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud menetluste, vormingute ja vormide kohta.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

4. Jagu

Oluline osalus

Artikkel 57

Omandamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et üksinda või kooskõlastatult tegutsevad füüsilised või juriidilised isikud („kavandav omandaja”), kes on otsustanud olulise osaluse kindlustus- või edasikindlustusandjas kas otseselt või kaudselt omandada või seda osalust otseselt või kaudselt suurendada nii, et tekkiv osa häälte arvust või kapitalist oleks 20 %, 30 % või 50 % või ületaks neid määrasid, või nii, et kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja muutuks tema või nende tütarettevõtjaks (edaspidi „kavandatav omandamine”), teataksid kõigepealt kirjalikult järelevalveasutustele kindlustus- või edasikindlustusandja, milles nad soovivad

▼B

omandada või suurendada olulist osalust, kavandatava osaluse suuruse ja asjakohase teabe vastavalt artikli 59 lõikele 4. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % piirmäära, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule piirmäära, milleks on üks kolmandik.

2. Liikmesriigid kohustavad iga füüsilist või juriidilist isikut, kes on otsustanud olulise osaluse kindlustus- või edasikindlustusandjas kas otseselt või kaudselt võõrandada, teatama sellest kõigepealt kirjalikult päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele, näidates kõnealuse isiku osaluse suuruse pärast kavandatavat võõrandamist. Samuti teavitab selline isik pädevaid asutusi otsusest vähendada oma olulist osalust sel määral, et tema osa hääleõigusest või kapitalist langeb alla 20 %, 30 % või 50 % või sellisel määral, et kindlustus- või edasikindlustusandja lakkab olemast kõnealuse isiku tütarettevõtja. Liikmesriigid ei pea kohaldama 30 % piirmäära, kui nad kohaldavad vastavalt direktiivi 2004/109/EÜ artikli 9 lõike 3 punktis a sätestatule piirmäära ulatusega üks kolmandik.

Artikkel 58

Hindamisaeg

1. Artikli 57 lõike 1 kohaselt nõutava teate kättesaamise korral ja ka lõikes 2 osutatud teabe võimaliku hilisema kättesaamise korral edastavad järelevalveasutused kavandavale omandajale viivitamata, ent igal juhul kahe tööpäeva jooksul kirjaliku kinnituse selle teate kättesaamise kohta.

Järelevalveasutustel on alates teate ja kõikide dokumentide, mille lisamist liikmesriik artikli 59 lõikes 4 osutatud loetelu alusel nõuab, kättesaamist tõendava kirjaliku kinnituse saatmise kuupäevast kuni 60 tööpäeva („hindamisaeg”) aega artikli 59 lõikes 1 sätestatud hindamise („hindamine”) teostamiseks.

Teate kättesaamisel teatavad järelevalveasutused kavandavale omandajale hindamisaja lõppkuupäeva.

2. Vajaduse korral võivad järelevalveasutused hindamisaja jooksul, ent mitte pärast hindamisaja viiekümnendat tööpäeva nõuda lisateavet, mis on vajalik hindamise lõpuleviimiseks. Taotlus esitatakse kirjalikult ning selles täpsustatakse, millist täiendavat teavet on vaja.

▼B

Järelevalveasutuste poolt esitatud teabepäringu ja sellele kavandavalt omandajalt vastuse saamise vaheliseks perioodiks hindamisaeg peatub. Hindamisaeg ei peatu kauemaks kui kakskümmend tööpäeva. Järelevalveasutuste edaspidised täiendavat või selgitavat teavet nõudvad teabepäringud on nende kasutada nende omal äranägemisel, kuid teabepäringute tulemusel ei tohi hindamisaeg peatuda.

3. Järelevalveasutused võivad lõike 2 teises lõigus osutatud hindamisaja peatamist pikendada kuni 30 tööpäevani, kui kavandav omandaja:

a) asub väljaspool ühendust või tema üle teostatakse järelevalvet väljaspool ühendust või

b) on füüsiline või juriidiline isik ja tema suhtes ei teostata järelevalvet käesoleva direktiivi, nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/611/EMÜ (avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta), [1] direktiivide 2004/39/EÜ ega 2006/48/EÜ alusel.

4. Kui järelevalveasutused otsustavad esitada valminud hindamise alusel kavandatava omandamise suhtes vastuväite, teatavad nad sellest kavandavale omandajale hindamisaega ületamata kahe tööpäeva jooksul kirjalikult ning esitavad oma otsuse põhjendused. Kavandava omandaja taotlusel võib otsuse tegemise asjakohased põhjused teha siseriikliku õiguse kohaselt üldsusele kättesaadavaks. See ei takista liikmesriikidel lubada järelevalveasutustel nimetatud teavet avaldada ilma kavandava omandaja taotluseta.

5. Kui järelevalveasutused ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet kavandatavale omandamisele, loetakse kavandatav omandamine heakskiidetuks.

6. Järelevalveasutused võivad kavandatava omandamise lõpuleviimiseks ette näha maksimumperioodi ning seda vajadusel pikendada.

7. Liikmesriigid ei tohi kehtestada käesolevas direktiivis sätestatust rangemaid nõudeid järelevalveasutuste teavitamisele ja heakskiitmisele seoses hääleõiguste või kapitali otsese või kaudse omandamisega.

▼M5

8. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses käesoleva jaoga, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et koostada artikli 59 lõikes 4 osutatud täielik loetelu teabest, mille kavandavad omandajad peavad esitama oma teates, ilma et see piiraks artikli 58 lõike 2 kohaldamist.

[1] EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3.

▼M5

Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses käesoleva jaoga ja võtta arvesse tulevast arengut, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada artikli 59 lõikes 1 esitatud kriteeriumide kohandusi.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses ja teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

9. Selleks et tagada käesoleva direktiivi kohaldamise ühetaolised tingimused, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud artiklis 60 osutatud asjaomaste järelevalveasutuste vahelises konsulteerimises kasutatavate menetluste, vormingute ja vormide kohta.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

Artikkel 59

Hindamine

1. Selleks, et tagada kindlustus- või edasikindlustusandja, milles osaluse omandamist taotletakse, kindel ja usaldusväärne juhtimine, ning arvestades kavandava omandaja tõenäolist mõju kindlustus- või edasikindlustusandjale, hindavad järelevalveasutused artikli 57 lõikega 1 ette nähtud teate ja artikli 58 lõikes 2 osutatud teabe hindamisel kavandava omandaja sobivust ning kavandatava omandamise majanduslikku usaldatavust kõikide järgmiste kriteeriumide põhjal:

a) kavandava omandaja maine;

b) kavandatava omandamise tulemusel kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevust juhtima asuva iga isiku maine ja kogemused;

c) kavandava omandaja majanduslik usaldatavus, eriti seoses omandatava kindlustus- või edasikindlustusandja olemasoleva ja kavandatava äritegevuse laadiga;

d) kas kindlustus- või edasikindlustusandja suudab täita käesoleval direktiivil põhinevaid ja vajaduse korral ka teistel direktiividel, nimelt direktiivil 2002/87/EÜ põhinevaid usaldatavusnõudeid ning nende täitmist jätkata; eelkõige see, kas konsolideerimisgrupil, mille osaks ta saab, on olemas struktuur, mis võimaldab teostada tõhusat järelevalvet, vahetada tõhusalt teavet järelevalveasutuste vahel ning määrata kindlaks ülesannete jaotus järelevalveasutuste vahel;

▼B

e) kas on mõistlikku alust kahtlustada, et seoses kavandatava omandamisega toimub või on toimunud või üritatakse või on püütud üritada rahapesu või terrorismi rahastamist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/60/EÜ (rahandussüsteemi rahapesu ja terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise vältimise kohta) ([1]) artikli 1 tähenduses, või kas kavandatav omandamine võiks suurendada sellise tegevuse ohtu.

2. Järelevalveasutused võivad esitada kavandatavale omandamisele vastuväite üksnes siis, kui neil on mõistlik alus seda teha lõikes 1 sätestatud kriteeriumide alusel või kui kavandava omandaja esitatud teave ei ole täielik.

3. Liikmesriigid ei kehtesta eeltingimusi omandamisele kuuluva osaluse määra suhtes ega luba oma järelevalveasutustel võtta kavandatava omandamise kontrollimisel aluseks turu majanduslikke vajadusi.

4. Liikmesriigid avalikustavad loetelu teabe kohta, mida on vaja hinnangu andmiseks ja mis tuleb edastada järelevalveasutustele artikli 57 lõikes 1 osutatud teate esitamisel. Nõutav teave peab olema proportsionaalne ning kohandatud vastavalt kavandava omandaja ja kavandatava omandamise laadile. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole asjakohane usaldusväärsuse hindamiseks.

5. Kui järelevalveasutusele on esitatud kaks või enam ettepanekut osaluse omandamise või suurendamise kohta ühes ja samas kindlustus- või edasikindlustusandjas, tagab järelevalveasutus, olenemata artikli 58 lõigetest 1, 2 ja 3, et kõiki kavandavaid omandajaid koheldakse mittediskrimineerival viisil.

Artikkel 60

Osaluse omandamised finantsettevõtja poolt, kelle üle teostatakse järelevalvet

1. Asjaomased järelevalveasutused konsulteerivad omavahel omandamise hindamisel, kui kavandav omandaja on üks järgmistest:

a) teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidiasutus, kindlustus- või edasikindlustusandja, investeerimisühing või fondivalitseja direktiivi 85/611/EMÜ artikli 1a punkti 2 tähenduses („eurofondi valitseja”);

b) teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidiasutuse, kindlustus- või edasikindlustusandja, investeerimisühingu või eurofondi valitseja emaettevõtja või

([1]) ELT L 309, 25.11.2005, lk 15.

▼B

c) füüsiline või juriidiline isik, kelle kontrolli all on teises liikmesriigis või omandatava üksuse sektorist erinevas sektoris tegevusloa saanud krediidiasutus, kindlustus- või edasikindlustusandja, investeerimisühing või eurofondi valitseja.

2. Järelevalveasutused edastavad üksteisele põhjendamatult viivitamata hindamiseks vajaliku olulise või asjakohase teabe. Järelevalveasutused edastavad üksteisele taotluse korral kogu asjakohase teabe ning edastavad kogu hädavajaliku teabe omal algatusel. Selle järelevalveasutuse otsuses, kes andis tegevusloa kindlustus- või edasikindlustusandjale, milles osaluse omandamist taotletakse, tuuakse ära kõik seisukohad ja reservatsioonid, mida on väljendanud kavandava omandaja eest vastutav järelevalveasutus.

Artikkel 61

Järelevalveasutuse teavitamine kindlustus- või edasikindlustusandja poolt

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja saab teada, et tema osaluse omandamise või võõrandamise tõttu osalus kapitalis kasvab üle või langeb alla vastavalt artiklis 57 ja artikli 58 lõigetes 1–7 osutatud piirmäärade, teatab ta sellest päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele.

Samuti teatavad kindlustus- või edasikindlustusandjad kõnealusele järelevalveasutusele vähemalt kord aastas aktsionäride ja liikmete nimed, kellele kuuluvad olulised osalused, ning osaluste suuruse, nagu see on esitatud aktsionäride või liikmete üldkoosolekul või saadud börsil noteeritud äriühingutele kehtestatud eeskirjade täitmise tulemusena.

Artikkel 62

Oluline osalus: järelevalveasutuse volitused

Kui artiklis 57 osutatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab kindlustus- või edasikindlustusandja kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et selle kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus, kelles omandatakse oluline osalus või seda suurendatakse, võtaks asjakohaseid meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks. Sellised meetmed võivad olla näiteks ettekirjutused, juhtkonna karistamine või asjassepuutuvate aktsionäride või liikmete aktsiatest või osadest tuleneva hääleõiguse peatamine.

Samasuguseid meetmeid kohaldatakse füüsiliste või juriidiliste isikute suhtes, kes ei järgi artiklis 57 sätestatud teatamiskohustust.

Kui osalus omandatakse järelevalveasutuse vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid, olenemata mis tahes muudest karistustest, ette:

1. vastava hääleõiguse peatamise või

2. hääletamisel antud häälte tühisuse või võimaluse nende tühisuse tunnustamiseks.

▼B

Artikkel 63

Hääleõigus

Käesoleva jao kohaldamisel võetakse arvesse direktiivi 2004/109/EÜ artiklites 9 ja 10 osutatud hääleõigust ning samuti nimetatud direktiivi artikli 12 lõigetes 4 ja 5 sätestatud osaluste summeerimise tingimusi.

Liikmesriigid ei võta arvesse hääleõigust ega väärtpabereid, mida investeerimisühingud või krediidiasutused võivad omada finantsinstrumentide garanteerimise tulemusel ja/või finantsinstrumentide väljalaske tagamisel kindla kohustuse alusel, mis on loetletud direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jao punktis 6 tingimusel, et neid õigusi ühelt poolt ei rakendata ega kasutata muul viisil, et sekkuda emitendi juhtimisse, ning teiselt poolt et need võõrandatakse ühe aasta jooksul alates omandamisest.

5. Jagu

Ametisaladus, teabevahetus ja järelevalve ühtsuse edendamine

Artikkel 64

Ametisaladus

Liikmesriigid näevad ette, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud järelevalveasutuste heaks, samuti kõnealuste asutuste huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid, on kohustatud hoidma ametisaladust.

Ilma et see piiraks kriminaalõiguse kohaldamist, ei tohi sellised isikud avaldada ühelegi isikule ega ametiasutusele neile ametikohustuste täitmisel teatavaks saanud konfidentsiaalset teavet, välja arvatud kokkuvõttena või üldistatuna, nii et kindlustus- või edasikindlustusandjat ei oleks võimalik identifitseerida.

Sellele vaatamata võib kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes pankroti väljakuulutamise või kindlustusandja sundlõpetamise korral avaldada tsiviil- või kaubandusõigusliku menetluse käigus konfidentsiaalset teavet, mis ei seostu kõnealuse kindlustusandja päästmise katsetesse kaasatud kolmandate isikutega.

Artikkel 65

Teabevahetus liikmesriikide järelevalveasutuste vahel

Artikkel 64 ei välista teabevahetust eri liikmesriikide järelevalveasutuste vahel. Sellise teabe kohta kehtib artikliga 64 ettenähtud ametisaladuse hoidmise kohustus.

▼M5

Artikkel 65a

Koostöö Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused teevad kooskõlas määrusega (EL) nr 1094/2010 käesoleva direktiivi kohaldamisel Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega koostööd.

▼M5

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused esitavad Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele viivitamata kogu teabe, mis on vajalik tema ülesannete täitmiseks vastavalt määrusele (EL) nr 1094/2010.

▼B

Artikkel 66

Koostöökokkulepped kolmandate riikidega

Liikmesriigid võivad sõlmida kolmandate riikide järelevalveasutuste või artikli 68 lõigetes 1 ja 2 määratletud kolmandate riikide ametiasutustega teabevahetuse koostöölepinguid ainult tingimusel, et edastatava teabe kohta kehtib vähemalt käesolevas jaos sätestatuga samaväärne ametisaladuse hoidmise kohustus. Sellise teabevahetuse eesmärk peab olema kõnealuste ametiasutuste järelevalveülesande täitmine.

Kui liikmesriigi poolt kolmandale riigile edastatav teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei avalikustata seda ilma selgesõnalise kokkuleppeta kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Artikkel 67

Konfidentsiaalse teabe kasutamine

Järelevalveasutus, kes saab konfidentsiaalset teavet artiklite 64 või 65 alusel, võib seda kasutada ainult oma ametikohustuste täitmisel ning järgmistel eesmärkidel:

1. kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamist reguleerivate tingimuste täitmise kontrollimine ja sellise tegevuse jälgimise hõlbustamine, pidades eriti silmas kindlustustehnilisi eraldisi, solventsuskapitalinõuet, miinimumkapitalinõuet ning juhtimissüsteemi;

2. karistuste rakendamine;

3. järelevalveasutuse otsuste peale esitatud halduskaebuste korral;

4. käesoleva direktiivi kohastes kohtuasjades.

▼M5

Artikkel 67a

Euroopa Parlamendi uurimisvolitused

Artiklid 64 ja 67 ei piira uurimisvolitusi, mis on Euroopa Parlamendile antud Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 226.

▼B

Artikkel 68

Teabevahetus muude asutustega

1. Artiklid 64 ja 67 ei välista järgmist:

a) teabevahetus mitme järelevalveasutuse vahel liikmesriigi piires, täites oma järelevalveülesandeid;

▼B

b) teabevahetus, täites oma järelevalveülesandeid, järelevalveasutuste ja järgmiste asutuste vahel, mis asuvad samas liikmesriigis:

i) krediidi- ja muude finantsasutuste järelevalve eest vastutav asutus ning finantsturgude järelevalve eest vastutav asutus;

ii) asutused, kes tegelevad kindlustus- või edasikindlustusandjate lõpetamise ja pankroti ning muude samalaadsete menetlustega;

iii) isikud, kes vastutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning muude finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimise eest;

▼M8

iv) asutused, kes vastutavad järelevalve eest selle üle, kuidas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 ([1]) artikli 2 lõike 1 punktides 1 ja 2 osutatud kohustatud isikud täidavad kõnealuse direktiivi nõudeid;

▼B

c) sundlõpetamismenetlust korraldavatele või garantiifonde haldavatele asutustele nende ametikohustuste täitmiseks vajaliku teabe avaldamine.

Punktides b ja c osutatud teabevahetus võib samuti toimuda eri liikmesriikide vahel.

Nende ametiasutuste ja isikute saadud teabe suhtes kohaldatakse artiklis 64 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustust.

2. Artiklid 64–67 ei takista liikmesriike andmast luba teabevahetuseks järelevalveasutuse ja järgmiste asutuste vahel:

a) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusandjate lõpetamise ja pankrotiga ning muude selliste menetlustega seotud asutuste kontrollimise eest;

b) ametiasutuste vahel, kes vastutavad kindlustus- või edasikindlustusandjate, krediidiasutuste, investeerimisühingute ja teiste finantseerimisasutuste raamatupidamise kohustusliku auditeerimisega tegelevate isikute kontrollimise eest;

c) kindlustus- või edasikindlustusandjate üle õiguslikku järelevalvet teostavate sõltumatute aktuaaride vahel, samuti asutuste vahel, kes vastutavad kõnealuste aktuaaride kontrollimise eest.

Liikmesriigid, kes kohaldavad esimest lõiku, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

a) kõnealust teavet võib kasutada esimeses lõigus osutatud kontrolli või õigusliku järelevalve teostamiseks;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

▼B

b) saadud teabe suhtes peab kehtima artiklis 64 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;

c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud järelevalveasutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste, isikute ja asutuste nimed, kes esimese ja teise lõigu kohaselt võivad teavet saada.

3. Artiklid 64–67 ei takista liikmesriike finantssüsteemi stabiilsuse ja terviklikkuse tugevdamise eesmärgil luba andmast teabevahetuseks järelevalveasutuste ja nende ametiasutuste vahel, kes vastutavad äriühinguõiguse rikkumiste tuvastamise ja uurimise eest.

Liikmesriigid, kes kohaldavad esimest lõiku, nõuavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmist:

a) kõnealune teave on ette nähtud esimeses lõigus osutatud tuvastamis- ja uurimisülesannete täitmiseks;

b) saadud teabe suhtes peab kehtima artiklis 64 sätestatud ametisaladuse hoidmise kohustus;

c) kui teave pärineb mõnest teisest liikmesriigist, ei või seda avalikustada ilma selgesõnalise kokkuleppeta teabe avaldanud järelevalveasutusega ja vajaduse korral üksnes selle asutusega kokkulepitud eesmärkidel.

Kui ühe liikmesriigi ametiasutused, millele on osutatud esimeses lõigus, täidavad oma tuvastamis- ja uurimisülesandeid selleks ametisse nimetatud eripädevusega isikute kaasabil, kes ei tööta riiklikus sektoris, võib esimeses lõigus ettenähtud teabevahetuse võimalus laieneda kõnealustele isikutele teises lõigus kindlaksmääratud tingimustel.

Teise lõigu punkti c rakendamiseks teatavad esimeses lõigus osutatud ametiasutused järelevalveasutustele, kellelt teave pärineb, nende isikute nimed ja täpsed kohustused, kellele nimetatud teave tuleb saata.

4. Liikmesriigid teevad komisjonile ja teistele liikmesriikidele teatavaks nende ametiasutuste ja isikute nimed, kes lõike 3 kohaselt võivad teavet saada.

Artikkel 69

Teabe avalikustamine finantsalaste õigusaktide eest vastutavatele riigiasutustele

Artiklid 64 ja 67 ei välista, et liikmesriigid lubavad seadusega sätestatud juhtudel edastada teatavat teavet ka teistele oma keskvalitsuse asutustele, kes vastutavad krediidiasutuste, finantseerimisasutuste, investeerimisteenuste ja kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalvet käsitlevate õigusaktide eest, ning nende asutuste nimel tegutsevatele inspektoritele.

▼M5

Sellist teavet edastatakse ainult siis, kui see on vajalik usaldatavusnormatiivide täitmise kontrollimiseks. Liikmesriigid peavad siiski sätestama, et artikli 65 ja artikli 68 lõike 1 alusel ning artiklis 33 osutatud kohapealse kontrollimise käigus saadud teavet võib avalikustada ainult juhul, kui selleks on selgesõnaline nõusolek teabe avalikustanud järelevalveasutuselt või selle liikmesriigi järelevalveasutuselt, kus toimus kohapealne kontroll.

Artikkel 70

Teabe edastamine keskpankadele, rahandusasutustele, maksesüsteemide järelevaatajatele ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule

1. Ilma et see piiraks artiklite 64–69 kohaldamist, võib järelevalveasutus edastada järgmistele asutustele ja organitele nende ülesannete täitmiseks mõeldud teavet:

a) Euroopa Keskpankade Süsteemi (EKPS) keskpangad, sh Euroopa Keskpank (EKP) ja muud sarnaste ülesannetega organid, kui need tegutsevad rahandusasutusena ja kui kõnealune teave on asjakohane nende õigusaktidest tulenevate ülesannete täitmiseks, kaasa arvatud rahapoliitika teostamiseks ja sellega seotud likviidsuse tagamiseks, makse-, kliirimis- ja väärtpaberiarveldussüsteemide järelevalveks ning finantssüsteemi stabiilsuse tagamiseks;

b) vajaduse korral muud maksesüsteemide järelevalve eest vastutavad siseriiklikud asutused ning

c) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010 ([1]) asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, kui see teave on tema ülesannete täitmiseks asjakohane.

2. Eriolukorras, sh määruse (EL) nr 1094/2010 artiklis 18 osutatud eriolukorras, lubavad liikmesriigid järelevalveasutustel viivitamatult edastada EKPSi keskpankadele, sh EKP-le teavet, kui kõnealune teave on asjakohane nende õigusaktidest tulenevate ülesannete täitmiseks, kaasa arvatud rahapoliitika teostamiseks ja sellega seotud likviidsuse tagamiseks, makse-, kliirimis- ja väärtpaberiarveldussüsteemide järelevalveks ning finantssüsteemi stabiilsuse tagamiseks, ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, kui kõnealune teave on tema ülesannete täitmiseks asjakohane.

3. Kõnealused asutused või organid võivad edastada järelevalveasutustele ka sellist teavet, mida need võivad vajada artikli 67 tähenduses. Kõnealuses kontekstis saadud teabe puhul kehtivad käesolevas jaos sätestatud ametisaladuse hoidmise nõuded.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).

▼B

Artikkel 71

Järelevalve ühtsus

1. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutuste volitustes võetakse asjakohaselt arvesse Euroopa Liidu dimensiooni.

▼M5

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused peavad oma ülesannete täitmisel käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormide kohaldamisel silmas järelevalvevahendite ning järelevalvetavade lähendamist. Sel eesmärgil tagavad liikmesriigid, et:

a) järelevalveasutused osalevad Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegevuses;

b) järelevalveasutused teevad kõik endast oleneva, et järgida Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poolt vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 16 esitatud suuniseid ja soovitusi ning esitavad põhjendused juhul, kui nad seda ei tee;

c) järelevalveasutustele liikmesriigi tasandil antud volitused ei takista neil kohustuste täitmist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve liikmena või käesoleva direktiivi kohaselt.

_____

▼B

6. Jagu

Audiitorite ülesanded

Artikkel 72

Audiitorite ülesanded

1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt, et vastavalt 10. aprilli 1984. aasta kaheksandale nõukogu direktiivile 84/253/EMÜ (mis põhineb asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktil g ja käsitleb raamatupidamisdokumentide seadusjärgse auditeerimise eest vastutavate isikute tunnustamist) ([1]) tegevusloa saanud isikud on neljanda nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ artikli 51, direktiivi 83/349/EMÜ artikli 37 või direktiivi 85/611/EMÜ artikli 31 kohase kohustusliku auditi või muude seadusest tulenevate ülesannete täitmisel kindlustus- või edasikindlustusandjas kohustatud viivitamata teatama järelevalveasutusele kõigist selle kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud asjaoludest või otsustest, mis neile on ülesannete täitmise jooksul teatavaks saanud ja mis võivad:

a) põhjustada tegevusloa andmise tingimusi sätestavate või konkreetselt kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevust reguleerivate õigusnormide olulist rikkumist;

b) halvendada kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse jätkamist;

([1]) EÜT L 126, 12.5.1984, lk 20.

▼B

c) viia raamatupidamisarvestuse kinnitamata jätmiseni või märkustega kinnitamiseni;

d) põhjustada solventsuskapitalinõude mittetäitmist;

e) põhjustada miinimumkapitalinõude mittetäitmist;

Samuti on esimeses lõigus osutatud isikud kohustatud teatama kõikidest neile tööülesannete täitmisel teatavaks saanud, esimeses lõigus kirjeldatud asjaoludest ja otsustest kindlustus- või edasikindlustusandjas, kellel on valitseva mõju suhetest tulenevalt märkimisväärne seos kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kus ta täidab kõnealuseid tööülesandeid.

2. Kui isikud, kellele direktiiviga 84/253/EMÜ antakse selleks luba, edastavad järelevalveasutustele kõikide lõikes 1 osutatud asjaolude või otsuste kohta teavet heauskselt, ei käsitata seda lepinguga või õigusnormidega informatsiooni avaldamisele kehtestatud piirangute rikkumisena ning kõnealused isikud ei kanna selle eest mingit vastutust.

V PEATÜKK

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine

Artikkel 73

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse jätkamine

1. Kindlustusandjad ei või samaaegselt tegeleda elu- ja kahjukindlustustegevusega.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et:

a) elukindlustustegevusega tegelemiseks tegevusloa saanud kindlustusandjad võivad tegevusloa saada kahjukindlustustegevuseks I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskide kindlustamiseks;

b) ainult I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskide kindlustamiseks tegevusloa saanud kindlustusandjad võivad saada elukindlustustegevuse tegevusloa.

Iga tegevust tuleb siiski juhtida eraldi vastavalt artiklile 74.

3. Liikmesriigid võivad sätestada, et lõikes 2 osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad kogu oma tegevuse käigus täitma raamatupidamiseeskirju, mis reguleerivad elukindlustusandjaid. Kuni lõpetamiseeskirjade kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid ka sätestada, et lõpetamise puhul reguleerivad kindlustusandjate tegevust, mis on seotud I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskidega, elukindlustustegevuse suhtes kohaldatavad eeskirjad.

▼B

4. Kui kahjukindlustustegevusega tegelev kindlustusandja on rahaliselt, äriliselt või halduslikult seotud elukindlustusandjaga, tagavad päritoluliikmesriikide järelevalveasutused, et kõnealuste kindlustusandjate vahelised kokkulepped või kulude ja tulude jaotust mõjutav kord ei moonuta nende kindlustusandjate raamatupidamist.

5. Kindlustusandjad, kes järgmistel kuupäevadel tegelesid samaaegselt nii elukindlustuse kui ka kahjukindlustusega, mida hõlmab käesolev direktiiv, võivad jätkata kõnealuseid tegevusi samaaegselt, tingimusel et iga tegevust juhitakse eraldi vastavalt artiklile 74:

a) 1. jaanuaril 1981 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Kreekas;

b) 1. jaanuaril 1986 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Hispaanias ja Portugalis;

c) 1. jaanuaril 1995 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Austrias, Soomes ja Rootsis;

d) 1. mail 2004 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Tšehhi Vabariigis, Eestis, Küprosel, Lätis, Leedus, Ungaris, Maltal, Poolas, Slovakkias ja Sloveenias;

e) 1. jaanuaril 2007 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Bulgaarias ja Rumeenias;

▼M3

ea) 1. juulil 2013 kindlustusandjate puhul, kes on tegevusloa saanud Horvaatias;

▼B

f) 15. märtsil 1979 kõikide muude kindlustusandjate puhul.

Päritoluliikmesriik võib nõuda, et kindlustusandjad lõpetaksid kõnealuse liikmesriigi määratud tähtaja jooksul samaaegse tegelemise elukindlustuse ja kahjukindlustusega, millega nad tegelesid esimeses lõigus osutatud kuupäevadel.

Artikkel 74

Elukindlustus- ja kahjukindlustustegevuse juhtimise lahusus

1. Artiklis 73 osutatud eraldi juhtimine korraldatakse nii, et elukindlustustegevus on selgelt eristatav kahjukindlustustegevusest.

Elukindlustus- ja kahjukindlustusvõtjate vastavaid huve ei tohi kahjustada ning eelkõige peaks elukindlustusvõtjate elukindlustushüvitistest saadav kasu olema selline, nagu tegeleks kindlustusandja ainult elukindlustusega.

2. Ilma et see piiraks artiklite 100 ja 128 kohaldamist, arvutavad artikli 73 lõigetes 2 ja 5 osutatud kindlustusandjad järgmised nõuded:

a) elukindlustuse tingliku miinimumkapitalinõude seoses nende elu- või edasikindlustustegevusega, tehes arvutused, nagu tegeleks asjaomane kindlustusandja ainult selle tegevusega, lõikes 6 osutatud eraldi raamatupidamisarvestuse alusel, ja

▼B

b) kahjukindlustuse tingliku miinimumkapitalinõude seoses nende kahju- või edasikindlustustegevusega, tehes arvutused, nagu tegeleks asjaomane kindlustusandja ainult selle tegevusega, lõikes 6 osutatud eraldi raamatupidamisarvestuse alusel.

3. Artikli 73 lõigetes 2 ja 5 osutatud kindlustusandjad katavad nõuetekohastele põhiomavahenditele vastava summaga vähemalt järgmised nõuded:

a) elukindlustuse suhtes kehtestatud tinglik miinimumkapitalinõue;

b) kahjukindlustuse suhtes kehtestatud tinglik miinimumkapitalinõue.

Esimeses lõigus osutatud minimaalseid finantskohustusi seoses elu- ja kahjukindlustustegevusega ei või katta muu tegevuse arvelt.

4. Niikaua kui lõikes 3 osutatud minimaalsed finantskohustused on täidetud ja järelevalveasutus on sellest teadlik, võivad kindlustusandjad kasutada ühe või teise tegevusliigi jaoks veel olemasolevaid nõuetekohaseid omavahendeid, et katta artiklis 100 osutatud solventsuskapitalinõuet.

5. Järelevalveasutused analüüsivad nii elu- kui ka kahjukindlustustegevuse tulemusi, et tagada lõigetes 1–4 sätestatud nõuete täitmine.

6. Raamatupidamisarvestust peetakse nii, et sellest ilmneksid eraldi nii elukindlustuse kui ka kahjukindlustuse tulemuste allikad. Kõik tulud, eelkõige kindlustusmaksed, edasikindlustusandjate maksed ja investeerimistulu, ja kulud, eelkõige kindlustushüvitised, kindlustustehniliste eraldiste täiendused, edasikindlustusmaksed ja kindlustustegevusega seotud tegevuskulud, kirjendatakse eraldi nende päritolu põhjal. Mõlema tegevusega seotud kirjed kantakse raamatupidamisarvestusse järelevalveasutuste heakskiidetud jaotusmeetodite kohaselt.

Kindlustusandjad koostavad raamatupidamisarvestuse põhjal aruande, milles artikli 98 lõike 4 kohaselt märgitakse selgelt nõuetekohased põhiomavahendid, mis katavad tingliku miinimumkapitalinõude, nagu on osutatud lõikes 2.

7. Kui mõne tegevusvaldkonna nõuetekohased põhiomavahendid ei ole piisavad, et katta minimaalseid finantskohustusi, millele on osutatud lõike 3 esimeses lõigus, kohaldavad järelevalveasutused puudujäägiga tegevusvaldkonna suhtes käesolevas direktiivis sätestatud meetmeid, olenemata sellest, millised on teise tegevuse tulemused.

Erandina lõike 3 teisest lõigust võib kõnealuste meetmete raames lubada nõuetekohaste omavahendite täielikku ülekandmist ühest tegevusvaldkonnast teise.

▼B

VI PEATÜKK

Varade ja kohustuste hindamist, kindlustustehnilisi eraldisi, omavahendeid, solventsuskapitalinõuet, miinimumkapitalinõuet ja investeerimist käsitlevad eeskirjad

1. Jagu

Varade ja kohustuste hindamine

Artikkel 75

Varade ja kohustuste hindamine

1. Kui ei ole sätestatud teisiti, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad varasid ja kohustusi järgmiselt:

a) varad hinnatakse väärtusele, millega neid on võimalik vahetada teadlike, huvitatud ja sõltumatute osapoolte vahelises tehingus;

b) kohustused hinnatakse väärtusele, millega neid on võimalik üle anda või arveldada teadlike, huvitatud ja sõltumatute osapoolte vahelises tehingus.

Punkti b kohaselt kohustuste hindamisel ei tehta mingeid kohandusi vastavalt kindlustus- või edasikindlustusandja enda krediidireitingule.

▼M5

2. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, et sätestada meetodid ja eeldused, mida kasutatakse vara ja kohustuste hindamisel vastavalt lõikele 1.

3. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses vara ja kohustuste hindamisega, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada:

a) niivõrd, kuivõrd lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusaktid nõuavad komisjoni poolt vastavalt määrusele (EÜ) nr 1606/2002 vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kasutamist, nende raamatupidamisstandardite kooskõla lõigetes 1 ja 2 sätestatud varade ja kohustuste hindamise viisidega;

b) meetodid ja eeldused, mida kasutatakse juhul, kui noteeritud turuhinnad ei ole kättesaadavad või kui komisjoni poolt vastavalt määrusele (EÜ) nr 1606/2002 vastu võetud rahvusvahelised raamatupidamisstandardid ei ole kas ajutiselt või alaliselt kooskõlas lõigetes 1 ja 2 sätestatud varade ja kohustuste hindamise viisidega;

▼M5

c) meetodid ja eeldused, mida kasutatakse varade ja kohustuste hindamisel vastavalt lõikele 1, kui lõikes 2 osutatud delegeeritud õigusaktidega lubatakse kasutada alternatiivseid hindamismeetodeid.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

▼B

2. Jagu

Kindlustustehnilisi eraldisi käsitlevad eeskirjad

Artikkel 76

Üldsätted

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad moodustavad kindlustustehnilised eraldised seoses oma kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega kindlustus- või edasikindlustuslepingutes kindlustusvõtjatena ja soodustatud isikutena märgitute suhtes.

2. Kindlustustehniliste eraldiste väärtus vastab kehtivale summale, mida kindlustus- ja edasikindlustusandja peaks maksma, kui ta annaks oma kindlustus- ja edasikindlustuskohustused koheselt üle teisele kindlustus- või edasikindlustusandjale.

3. Kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatakse ja järgitakse finantsturgude esitatud teavet ning kindlustusriskide kohta üldkättesaadavaid andmeid (turu järgimine).

4. Kindlustustehnilised eraldised arvutatakse ettevaatlikult, usaldusväärselt ja objektiivselt.

5. Kindlustustehnilised eraldised arvutatakse artiklite 77–82 ja artikli 86 kohaselt, järgides lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud põhimõtteid ning võttes arvesse artikli 75 lõikes 1 esitatud põhimõtteid.

Artikkel 77

Kindlustustehniliste eraldiste arvutamine

1. Kindlustustehniliste eraldiste väärtus on võrdne vastavalt lõigetes 2 ja 3 sätestatud parima hinnangu ja riskimarginaali summaga.

2. Parim hinnang vastab tulevaste rahavoogude tõenäosusega kaalutud keskmisele, võttes arvesse raha ajaväärtust (tulevaste rahavoogude eeldatavat nüüdisväärtust) ja kasutades selleks asjakohast riskivaba intressikõverat.

Parima hinnangu arvutamisel võetakse aluseks ajakohane ja usaldusväärne teave ning realistlikud eeldused ja kasutatakse sobivaid kohaldatavaid kindlustusmatemaatilisi ja statistilisi meetodeid.

Parima hinnangu arvutamisel kasutatava rahavooprognoosi puhul võetakse arvesse kõiki kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste täitmiseks vajalikke rahavoogusid.

▼B

Parim hinnang arvutatakse brutoväärtusena, ilma et arvataks maha edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavaid summasid. Need summad arvutatakse eraldi kooskõlas artikliga 81.

3. Riskimarginaal peab tagama, et kindlustustehniliste eraldiste väärtus on võrdne summaga, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad võiksid eeldatavasti vajada kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste ülevõtmiseks ja täitmiseks.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad parimat hinnangut ja riskimarginaali eraldi.

Kui kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega seotud tulevasi rahavoogusid on võimalik usaldusväärselt asendada selliste finantsinstrumentidega, mille usaldusväärne turuväärtus on arvutatav, võetakse nende tulevaste rahavoogudega seotud kindlustustehniliste eraldiste väärtuse kindlaksmääramisel aluseks siiski kõnealuste finantsinstrumentide turuväärtus. Sel juhul ei ole vaja parimat hinnangut ja riskimarginaali eraldi arvutada.

5. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad parimat hinnangut ja riskimarginaali eraldi, määratakse riskimarginaali arvutamisel kindlaks kulud, mis on seotud sellisele solventsuskapitalinõudele vastavate nõuetekohaste omavahendite suuruse tagamisega, mis on vajalik kindlustus- või edasikindlustusandja kohustuste täitmise tagamiseks kõnealuste kohustuste kehtivusaja jooksul.

Kõnealuste nõuetekohaste omavahendite tagamise kulude kindlaksmääramisel kasutatakse kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul ühesugust määra (kapitalikulu määr) ja see vaadatakse korrapäraselt läbi.

Kasutatav kapitalikulu määr on võrdne lisamääraga, mis on suurem asjakohasest riskivaba intressi määrast ja mis kindlustus- või edasikindlustusandjale kaasneks seoses 3. jaos sätestatud nõuetekohaste omavahendite säilitamisega, mis vastavad solventsuskapitalinõudele, mis on vajalik kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste täitmiseks nende kehtivuse ajal.

▼M5

Artikkel 77a

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine

Artikli 77 lõikes 2 osutatud asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramisel kasutatakse asjakohastest finantsinstrumentidest saadud teavet ja kindlaksmääramine peab olema selle teabega kooskõlas. Kõnealuse kindlaksmääramise puhul võetakse arvesse selliste tähtaegadega asjakohaseid finantsinstrumente, mille puhul nii nende finantsinstrumentide kui ka võlakirjade turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Selliste tähtaegade jaoks, mille puhul asjakohaste finantsinstrumentide või võlakirjade turud ei ole enam sügavad, likviidsed ja läbipaistvad, ekstrapoleeritakse asjakohane riskivaba intressikõver.

▼M5

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleeritud osa põhineb forvardintressimääradel, mis lähenevad sujuvalt ühelt forvardintressimääralt või forvardintressimäärade kogumilt seoses pikimate tähtaegadega, mille puhul asjakohast finantsinstrumenti ja võlakirju sügaval, likviidsel ja läbipaistval turul võib vaadelda, üheks lõplikuks forvardintressimääraks.

Artikkel 77b

Kattuvuse kohandamine asjakohasele riskivabale intressikõverale

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kohaldada elukindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli, sh kahjukindlustus- või edasikindlustuslepingutest tulenevate annuiteetide parima hinnangu arvutamiseks kattuvuse kohandamist asjakohasele riskivabale intressikõverale, kui järelevalveasutused on selle eelnevalt heaks kiitnud ja täidetud on järgmised tingimused:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja on määranud varaportfelli, mis sisaldab võlakirju ja muid sarnaseid rahavootunnustega varasid kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli parima hinnangu katteks, ning säilitab selle määramise kohustuste kestuse ajaks, välja arvatud juhul, kui rahavoogude olulise muutumise korral on eesmärgiks säilitada varade ja kohustuste vaheliste oodatavate rahavoogude kattuvus;

b) kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfell, mille suhtes kattuvuse kohandamist kohaldatakse, ja määratud varaportfell määratakse kindlaks ning neid korraldatakse ja hallatakse eraldi kindlustusandjate muust tegevusest ning määratud varaportfelli ei saa kasutada kindlustusandjate muust tegevusest tuleneva kahjumi katmiseks;

c) määratud varaportfelli oodatavad rahavood kattuvad kõigi kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli oodatavate rahavoogudega samas valuutas ning mis tahes mittekattuvus ei too kaasa riske, mis on olulised võrreldes kindlustuse või edasikindlustuse majandustegevuse riskidega, mille suhtes kattuvuse kohandamist kohaldatakse;

d) kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli aluseks olevate lepingutest ei tulene tuleviku kindlustusmakseid;

e) ainsad kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelliga seotud kindlustusriskid on üleelamisrisk, kulude risk, ümberhindamise risk ja suremusrisk;

f) kui kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelliga seotud kindlustusrisk sisaldab suremusriski, ei suurene kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli parim hinnang artikli 101 lõigete 2–5 kohaselt kalibreeritud suremusriski stressi korral üle 5 %;

▼M5

g) kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli aluseks olevad lepingud ei sisalda kindlustusvõtja valikuõigusi või sisaldavad ainult lepingu tagasiostmise valikuõigust, kui tagasiostuväärtus ei ületa artikli 75 kohaselt hinnatud varade väärtust, mis katab kindlustus- või edasikindlustuskohustused lepingu tagasiostmise valikuõiguse kasutamise ajal;

h) määratud varaportfelli rahavood on kindlaks määratud ja varade emitendid ega kolmandad isikud ei saa neid muuta;

i) käesoleva lõike eesmärgil kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli koostamisel ei käsitleta kindlustus- või edasikindlustuslepingu kindlustus- või edasikindlustuskohustusi eraldi.

Olenemata esimese lõigu punktist h võivad kindlustus- või edasikindlustusandjad kasutada varasid, mille rahavood on kindlaks määratud, välja arvatud inflatsioonist sõltuvuse korral, tingimusel et need varad vastavad kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli inflatsioonist sõltuvatele rahavoogudele.

Juhul kui emitentidel või kolmandatel isikutel on õigus muuta vara rahavoogusid nii, et investor saab piisavat hüvitist selleks, et võimaldada tal saada samasugused rahavood, reinvesteerides samaväärse või parema krediidikvaliteediga varadesse, ei tühista õigus muuta rahavoogusid õigust lisada vara määratud portfelli vastavalt esimese lõigu punktile h.

2. Kindlustus- või edasikindlustusandjad, kes kohaldavad kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli suhtes kattuvuse kohandamist, ei tohi tagasi pöörduda lähenemisviisi juurde, mis ei sisalda kattuvuse kohandamist. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja, kes kohaldab kattuvuse kohandamist, ei suuda enam täita lõikes 1 sätestatud tingimusi, teavitab ta kohe järelevalveasutust ja võtab vajalikud meetmed kõnealustele tingimustele vastavuse taastamiseks. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda kahe kuu jooksul arvates tingimuste täitmata jätmise kuupäevast taastada kõnealustele tingimustele vastavust, lõpetab ta oma kindlustus- või edasikindlustuskohustuste suhtes kattuvuse kohandamise kohaldamise ning ei või kattuvuse kohandamist kohaldada järgmise 24 kuu jooksul.

3. Kattuvuse kohandamist ei kohaldata kindlustus- või edasikindlustuskohustuste suhtes, mille puhul asjakohane riskivaba intressikõver nende kohustuste parima hinnangu arvutamiseks sisaldab artikli 77d kohast volatiilsuse kohandamist või artikli 308c kohast riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeedet.

Artikkel 77c

Kattuvuse kohandamise arvutamine

1. Iga valuuta jaoks arvutatakse artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandamine järgmiste põhimõtete alusel:

a) kattuvuse kohandamine peab olema võrdne järgmiste intressimäärade vahega:

▼M5

i) aastane tegelik intressimäär, mis arvutatakse ühe diskontomäärana, mis kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli rahavoogude suhtes kohaldamise korral annab väärtuse, mis on võrdne vastavalt artiklile 75 määratud varade portfelli väärtusega;

ii) aastane tegelik intressimäär, mis arvutatakse ühe diskontomäärana, mis kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli rahavoogude suhtes kohaldamise korral annab väärtuse, mis on võrdne kindlustus- või edasikindlustuskohustuste portfelli parima hinnangu väärtusega, kui põhilist riskivaba intressikõverat kasutades võetakse arvesse raha ajaväärtust;

b) kattuvuse kohandamine ei tohi sisaldada alushinnavahet, mis kajastab kindlustus- või edasikindlustusandjale jäävaid riske;

c) olenemata punktist a peab vajaduse korral suurendama alushinnavahet tagamaks, et investeerimisjärgust madalama krediidikvaliteediga varade puhul ei ületa kattuvuse kohandamine kattuvuse kohandamisi investeerimisjärgu krediidikvaliteedi ning sama kestuse ja varaklassiga varade puhul;

d) väliste krediidikvaliteedi hinnangute kasutamine kattuvuse kohandamise arvutamisel peab olema kooskõlas artikli 111 lõike 1 punktiga n.

2. Lõike 1 punkti b kohaldamisel alushinnavahe:

a) võrdub järgmiste elementidega:

i) krediidiriski hinnavahe, mis vastab vara äralangemise tõenäosusele;

ii) krediidiriski hinnavahe, mis vastab vara allahindamisest tulenevale eeldatavale kahjumile;

b) ei ole nõuete korral liikmesriikide keskvalitsuste ja keskpankade vastu alla 30 % sama kestuse, krediidikvaliteedi ja varaklassiga varade riskivaba intressimäära ületava hinnavahe pikaajalisest keskmisest finantsturgudel;

c) ei ole muude varade kui nõuete korral liikmesriikide keskvalitsuste ja keskpankade vastu alla 35 % sama kestuse, krediidikvaliteedi ja varaklassiga varade riskivaba intressimäära ületava hinnavahe pikaajalisest keskmisest finantsturgudel.

Esimese lõigu punkti a alapunktis i osutatud vara äralangemise tõenäosus põhineb pikaajalisel vara äralangemise statistikal, mis on vara suhtes asjakohane seoses selle kestuse, krediidikvaliteedi ja varaklassiga.

▼M5

Kui teises lõigus osutatud vara äralangemise statistikast ei ole võimalik usaldusväärset krediidiriski hinnavahet tuletada, on alushinnavahe võrdne punktides b ja c sätestatud osaga riskivaba intressimäära ületava marginaali pikaajalisest keskmisest.

Artikkel 77d

Volatiilsuse kohandamine asjakohasele riskivabale intressikõverale

1. Selleks et kindlustus- ja edasikindlustusandjad võiksid kohaldada artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsuse kohandamist, võivad liikmesriigid nõuda järelevalveasutuste eelnevat luba.

2. Iga asjaomase valuuta puhul põhineb volatiilsuse kohandamine asjakohasele riskivabale intressikõverale intressimäära, mida oleks võimalik teenida kõnealuse valuuta võrdlusportfellis sisalduvatelt varadelt, ning kõnealuse valuuta asjakohase põhilise riskivaba intressikõvera määrade vahelisel hinnavahel.

Valuuta võrdlusportfell on esindav selles valuutas nomineeritud varade suhtes, millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad on investeerinud kõnealuses valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu katteks.

3. Riskivabade intressimäärade volatiilsuse kohandamine vastab 65 %-le riskiga korrigeeritud valuuta hinnavahest.

Riskiga korrigeeritud valuuta hinnavahe arvutatakse erinevusena lõikes 2 osutatud hinnavahe ja nimetatud hinnavahe selle osa vahel, mille võib panna eeldatava kahjumi või varaga seotud ootamatu krediidiriski või muu riski realistliku hinnangu arvele.

Volatiilsuse kohandamist kohaldatakse ainult sellisele asjakohasele riskivabale intressikõverale, mis ei ole tuletatud artikli 77a kohase ekstrapoleerimise teel. Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine toimub kõnealuste kohandatud riskivabade intressimäärade alusel.

4. ►M9 Iga asjaomase riigi puhul suurendatakse lõikes 3 osutatud riskivabade intressimäärade volatiilsuse kohandamist kõnealuse riigi valuuta jaoks enne 65 % teguri kohaldamist riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe ja kahekordse riskiga korrigeeritud valuuta hinnavahe erinevuse võrra, kui see erinevus on positiivne ning riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe on suurem kui 85 baaspunkti. ◄ Suurendatud volatiilsuse kohandamist kohaldatakse kõnealuse riigi kindlustusturul müüdavate toodete kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu arvutamisel. Riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe arvutatakse samal viisil, nagu kõnealuse riigi valuuta riskiga korrigeeritud hinnavahe, kuid selle aluseks on võrdlusportfell, mis on esindav varade suhtes, millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad on investeerinud kõnealuse riigi kindlustusturul müüdavate ja kõnealuse riigi valuutas nomineeritud toodete kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu katteks.

▼M5

5. Volatiilsuse kohandamist ei kohaldata kindlustuskohustuste suhtes, mille puhul asjakohane riskivaba intressikõver nende kohustuste parima hinnangu arvutamiseks sisaldab artikli 77b kohast kattuvuse kohandamist.

6. Erandina artiklist 101 ei kata solventsuskapitalinõue põhiomavahendite vähenemise riski, mis tuleneb volatiilsuse kohanduse muutusest.

Artikkel 77e

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve koostatud tehniline teave

1. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve koostab ja avaldab iga asjaomase valuuta kohta vähemalt kord kvartalis järgmise tehnilise teabe:

a) artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajalik asjakohane riskivaba intressikõver ilma igasuguse kattuvuse või volatiilsuse kohandamiseta;

b) iga asjaomase kestuse, krediidikvaliteedi ja varaklassi jaoks alushinnavahe artikli 77c lõike 1 punktis b osutatud kattuvuse kohandamise arvutamiseks;

c) iga asjaomase siseriikliku kindlustusturu jaoks artikli 77d lõikes 1 osutatud asjakohase riskivaba intressikõvera volatiilsuse kohandamine.

2. Selleks et tagada ühetaolised tingimused kindlustustehniliste eraldiste ja põhiomavahendite arvutamiseks, võib komisjon võtta vastu rakendusakte, milles esitatakse iga asjaomase valuuta kohta lõikes 1 osutatud tehniline teave. Nimetatud rakendusaktides kasutatakse kõnealust tehnilist teavet.

Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 301 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

Nõuetekohaselt põhjendatud tungiva kiireloomulisuse tõttu, mis on seotud asjakohase riskivaba intressikõvera kättesaadavusega, võtab komisjon kooskõlas artikli 301 lõikes 3 osutatud menetlusega vastu viivitamata kohaldatavad rakendusaktid.

3. Kui komisjon on lõikes 1 osutatud tehnilise teabe kooskõlas lõikega 2 vastu võtnud, kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad kõnealust tehnilist teavet artikli 77 kohase parima hinnangu, artikli 77c kohase kattuvuse kohandamise ja artikli 77d kohase volatiilsuse kohandamise arvutamisel.

Nende valuutade ja siseriiklike turgude puhul, mille kohta lõike 1 punktis c osutatud kohandamist ei ole lõikes 2 osutatud rakendusaktides esitatud, ei kohaldata parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsuse kohandamist.

▼M5

Artikkel 77f

Pikaajaliste garantiide meetmete ja aktsiakursiriski alaste meetmete läbivaatamine

1. Kuni 1. jaanuarini 2021 esitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve igal aastal Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande artiklite 77a–77e, artikli 106, artikli 138 lõike 4 ning artiklite 304, 308c ja 308d, sealhulgas nimetatud sätete alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide kohaldamise mõju kohta.

Nimetatud ajavahemiku jooksul esitavad järelevalveasutused igal aastal Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele järgmise teabe:

a) pikaajaliste garantiidega kindlustustoodete kättesaadavus nende siseriiklikel turgudel ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate käitumine pikaajaliste investoritena;

b) selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate arv, kes kohaldavad kattuvuse kohandamist, volatiilsuse kohandamist, taastamise perioodi pikendamist vastavalt artikli 138 lõikele 4, kestusel põhinevat aktsiakursiriski alakomponenti ning artiklites 308c ja 308d esitatud üleminekumeetmeid;

c) kattuvuse kohandamise, volatiilsuse kohandamise, omakapitali nõude sümmeetrilise kohandusmehhanismi, kestusel põhineva aktsiakursiriski alakomponendi ning artiklites 308c ja 308d esitatud üleminekumeetmete mõju kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundile riigi tasandil ja anonüümselt iga ettevõtja kohta;

d) kattuvuse kohandamise, volatiilsuse kohandamise, omakapitali nõude sümmeetrilise kohandusmehhanismi ja kestusel põhineva aktsiakursiriski alakomponendi mõju kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimiskäitumisele ja sellele, kas nad ei tekita ebakohast kapitali vabanemist;

e) taastamise perioodi vastavalt artikli 138 lõikele 4 mis tahes pikendamise mõju kindlustus- ja edasikindlustusandjate püüdlustele taastada solventsuskapitalinõuet katvate nõuetekohaste omavahendite tase või vähendada riskiprofiili, et tagada vastavus solventsuskapitalinõudele;

f) kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldavad artiklites 308c ja 308d esitatud üleminekumeetmeid, siis kas nad järgivad artiklis 308e osutatud järkjärgulise kohaldamise kavasid, ning väljavaated nendest üleminekumeetmetest sõltuvuse vähendamiseks, sealhulgas meetmed, mida ettevõtjad ja järelevalveasutused on võtnud või eeldatavasti võtavad, võttes arvesse asjaomase liikmesriigi regulatiivset keskkonda.

▼M5

2. Konsulteerides asjakohasel juhul Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga ja olles läbi viinud avaliku konsulteerimise, esitab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve komisjonile arvamuse artiklite 77a–77e, artikli 106 ning artikli 138 lõike 4 ning artiklite 304, 308c ja 308d, sealhulgas nimetatud sätete alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide kohaldamise hindamise kohta. Kõnealuses hindamises käsitletakse pikaajaliste garantiidega kindlustustoodete kättesaadavust, kindlustus- ja edasikindlustusandjate käitumist pikaajaliste investoritena ning finantsstabiilsust üldiselt.

3. Lõikes 2 osutatud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve arvamuse alusel esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande hiljemalt 1. jaanuariks 2021 või kui see on asjakohane, siis varem. Aruandes pööratakse eelkõige põhitähelepanu sellele, milline on olnud mõju:

a) kindlustusvõtja kaitsele;

b) Euroopa kindlustusturgude toimimisele ja stabiilsusele;

c) siseturule ning eelkõige konkurentsile ja võrdsetele võimalustele Euroopa kindlustusturgudel;

d) ulatusele, mil määral kindlustus- ja edasikindlustusandjad jätkavad tegutsemist pikaajaliste investoritena;

e) annuiteettoodete kättesaadavusele ja hinnale;

f) konkureerivate toodete kättesaadavusele ja hinnale;

g) kindlustusandjate pikaajalisele investeerimisstrateegiale seoses toodetega, mille suhtes kohaldatakse artikleid 77b ja 77c, võrreldes toodetega, mille suhtes kehtivad muud pikaajalised garantiid;

h) tarbijate valikule ja riskiteadlikkusele;

i) kindlustustegevuse mitmekesistatuse astmele ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate varaportfellile;

j) finantsstabiilsusele.

Lisaks sellele tuginetakse aruandes järelevalve kogemustele artiklite 77a–77e, artikli 106, artikli 138 lõike 4, artiklite 304, 308c ja 308d kohaldamisel, sealhulgas kõnealuste sätete alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide kohaldamisel.

4. Komisjoni aruandega kaasnevad vajaduse korral seadusandlikud ettepanekud.

▼B

Artikkel 78

Muud kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel arvesse võetavad asjaolud

Lisaks artiklile 77 võtavad kindlustusandjad kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel arvesse järgmist:

1. kõik kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste teenindamisega kaasnevad kulud;

▼B

2. inflatsioon, sealhulgas kulude ja nõuetega seotud inflatsioon;

3. kõik maksed kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele, sealhulgas tulevased vabatahtlikud boonused, mida kindlustus- või edasikindlustusandja eeldatavasti teeb, olenemata sellest, kas kõnealused maksed on lepingutega tagatud või mitte, v.a juhul, kui kõnesolevad maksed kuuluvad artikli 91 lõike 2 reguleerimisalasse.

Artikkel 79

Kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes sisalduvate finantstagatiste ja lepinguliste optsioonide hindamine

Kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel võtavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvesse kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes sisalduvate finantstagatiste ja lepinguliste optsioonide väärtust.

Kõik kindlustus- ja edasikindlustusandjate eeldused tõenäosuse kohta, et kindlustusvõtjate suhtes kohaldatakse lepingulisi optsioone, sealhulgas võimalust leping lõpetada või see tagasi osta, on realistlikud ja põhinevad jooksval ja usaldusväärsel teabel. Eeldustes võetakse otseselt või kaudselt arvesse finantsseisundi ja muude tingimuste tulevaste muutuste võimalikku mõju kõnealuste optsioonide teostamisele.

Artikkel 80

Osadeks jagamine

Kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel jagavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma kindlustus- ja edasikindlustuskohustused homogeenseteks riskirühmadeks vähemalt tegevusvaldkondade kaupa.

Artikkel 81

Edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavad summad

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvutavad edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavad summad kooskõlas artiklitega 76–80.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summade arvutamisel arvesse sissenõutud summade ja otsemaksete vahelist ajavahemikku.

Kõnealuse arvutuse tulemust kohandatakse, et võtta arvesse vastaspoole maksejõuetusest tulenevat eeldatavat kahju. Kohandamisel tuginetakse vastaspoole maksejõuetuse tõenäosuse ja sellest tingitud keskmise kahju (maksejõuetusest tingitud kahju) hinnangule.

▼B

Artikkel 82

Andmete kvaliteet ja ligikaudsete väärtuste, sealhulgas juhtumipõhiste lähenemisviiside kohaldamine kindlustustehniliste eraldiste puhul

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad siseprotsessid ja menetlused, et tagada kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatavate andmete asjakohasus, täielikkus ja täpsus.

Kui konkreetsetes olukordades on kindlustus- või edasikindlustusandjatel asjakohaseid andmeid ebapiisavalt, et kohaldada usaldusväärset kindlustusmatemaatilist meetodit kindlustus- või edasikindlustuskohustuste mingi osa või edasikindlustuslepingutest või eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summade suhtes, võib parima hinnangu arvutamisel kasutada ligikaudseid väärtusi, sealhulgas juhtumipõhiseid lähenemisviise.

Artikkel 83

Kogemuspõhine võrdlus

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad protsessid ja menetlused selle tagamiseks, et parimaid võimalikke hinnanguid ja nende arvutamisel aluseks võetavaid eeldusi võrreldakse korrapäraselt kogemustega.

Kui võrdluse käigus ilmneb süstemaatiline erinevus kindlustus- ja edasikindlustusandjate kogemuste ja parima hinnangu vahel, teeb asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja vajalikud kohandused kasutatavatesse kindlustusmatemaatilistesse meetoditesse ja/või eeldustesse.

Artikkel 84

Kindlustustehniliste eraldiste taseme asjakohasus

Järelevalveasutuste nõudmisel tõendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma kindlustustehniliste eraldiste taseme asjakohasust, kohaldatavate meetodite kasutatavust ja asjakohasust ning kasutatavate statistiliste alusandmete nõuetekohasust.

Artikkel 85

Kindlustustehniliste eraldiste suurendamine

Kuivõrd kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlustustehnilised eraldised ei ole kooskõlas artiklitega 76–83, võivad järelevalveasutused nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt kindlustustehniliste eraldiste summa suurendamist, et need vastaksid kõnealuste artiklite kohaselt kindlaksmääratud tasemele.

▼M5

Artikkel 86

Delegeeritud õigusaktid ning regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse:

a) artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajalik kindlustusmatemaatiline ja statistiline metoodika;

b) metoodika, põhimõtted ja tehnika artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajaliku asjakohase riskivaba intressikõvera määramiseks;

c) asjaolud, mille korral kindlustustehnilised eraldised arvutatakse tervikuna või parima hinnangu ja riskimarginaali summana ning meetodid juhuks, kui kindlustustehnilised eraldised arvutatakse tervikuna, nagu on osutatud artikli 77 lõikes 4;

d) riskimarginaali arvutamisel kasutatavad meetodid ja eeldused, sealhulgas selliste nõuetekohaste omavahendite summa kindlaksmääramine, mis toetavad kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste täitmist ning kapitalikulu määra kalibreerimist, nagu on osutatud artikli 77 lõikes 5;

e) tegevusvaldkonnad, mille alusel jaotatakse kindlustus- ja edasikindlustuskohustused osadeks, et arvutada artiklis 80 osutatud kindlustustehnilisi eraldisi;

f) kindlustustehniliste eraldiste arvutamisel kasutatavate andmete asjakohasuse, täielikkuse ja täpsuse tagamiseks järgitavad standardid ning konkreetsed olukorrad, kus parima hinnangu arvutamiseks on asjakohane kasutada ligikaudseid väärtusi, sealhulgas juhtumipõhiseid lähenemisviise, nagu on osutatud artiklis 82;

g) artikli 77b lõikes 1 sätestatud nõuete kirjeldused, sealhulgas artikli 77b lõike 1 punktis e osutatud suremusriski stressi mõju arvutamisel kasutatavad meetodid, eeldused ja standardnäitajad;

h) artiklis 77c sätestatud nõuete kirjeldused, sealhulgas kattuvuse kohandamise ja alushinnavahe arvutamisel kohaldatavad eeldused ja meetodid;

i) meetodid ja eeldused artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamise arvutamiseks, sealhulgas valem nimetatud artikli lõikes 2 osutatud hinnavahe arvutamiseks.

▼M5

2. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses kindlustustehniliste eraldiste alaste meetodite ja arvutustega, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmist:

a) metoodika, mille abil arvutatakse artikli 81 kohased vastaspoole maksejõuetusega seotud kohandused, mille eesmärk on võtta arvesse vastaspoole maksejõuetusest tingitud eeldatavat kahju;

b) vajaduse korral kindlustustehniliste eraldiste lihtsustatud arvutusmeetodid selle tagamiseks, et punktides a ja d osutatud kindlustusmatemaatilised ja statistilised meetodid oleksid proportsionaalsed kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kaasa arvatud emaettevõtja riske kindlustavate tütarettevõtjate ja emaettevõtja riske edasi kindlustavate tütarettevõtjate kantavate riskide laadi, ulatuse ja keerukusega.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

3. Selleks et tagada artikli 77b kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud artikli 77b lõikes 1 osutatud kattuvuse kohandamise kohaldamisele heakskiidu andmisele kohaldatava menetluse kohta.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

3. Jagu

Omavahendid

1. Alajagu

Omavahendite kindlaksmääramine

Artikkel 87

Omavahendid

Omavahendid koosnevad artiklis 88 osutatud põhiomavahendite ja artiklis 89 osutatud lisaomavahendite summast.

Artikkel 88

Põhiomavahendid

Põhiomavahendid koosnevad järgmistest vahenditest:

1. summa, mille võrra varad ületavad kohustusi ja mis arvutatakse vastavalt artiklile 75 ja 2. jaole;

2. allutatud kohustused.

Punktis 1 osutatud ülemäärast summat vähendatakse kindlustus- või edasikindlustusandja valduses olevate omaaktsiate summa võrra.

▼B

Artikkel 89

Lisaomavahendid

1. Lisaomavahendid koosnevad muudest vahenditest kui põhiomavahendid ja neid võib kasutada kahjumi katteks.

Lisaomavahendite hulka kuuluvad järgmised vahendid niivõrd, kuivõrd need ei ole põhiomavahendid:

a) sissemaksmata aktsiakapital või esialgsed vahendid, mida ei ole sisse nõutud;

b) akreditiivid ja garantiid;

c) kõik muud õiguslikult siduvad kohustused kindlustus- või edasikindlustusandjate ees.

Muutuvate sissemaksetega vastastikuse või vastastikust tüüpi kindlustusandja lisaomavahendid võivad sisaldada ka kõiki tulevasi nõudeid, mis kõnealusel kindlustusandjal võivad olla oma liikmete vastu täiendava sissemakse nõudmise teel järgneva 12 kuu jooksul.

2. Kui lisaomavahendid on sisse makstud või sisse nõutud, käsitatakse seda varana ja see ei kuulu enam lisaomavahendite hulka.

Artikkel 90

Lisaomavahendite heakskiitmine järelevalveasutuse poolt

1. Järelevalveasutus peab eelnevalt heaks kiitma lisaomavahendid, mis võetakse arvesse omavahendite kindlaksmääramisel.

2. Igale lisaomavahendile omistatav summa kajastab selle vahendi kahjumikatmisvõimet ja põhineb mõistlikel ning realistlikel eeldustel. Kui lisaomavahendil on fikseeritud nimiväärtus, on kõnealuse vahendi summa võrdne selle nimiväärtusega, kui see kajastab nõuetekohaselt selle vahendi kahjumikatmisvõimet.

3. Järelevalveasutused kiidavad heaks ühe järgmise asjaolu:

a) iga lisaomavahendi rahaline väärtus;

b) kõikide lisaomavahendite väärtuse kindlaksmääramise meetod, kusjuures sel juhul kiidab järelevalveasutus kõnealuse meetodi kohaselt kindlaksmääratud väärtuse heaks kindlaksmääratud ajaks.

4. Iga lisaomavahendi heakskiitmisel tuginevad järelevalveasutused järgmiste asjaolude hindamisele:

a) asjaomaste vastaspoolte seisund nende maksevõime ja -tahte seisukohast;

▼B

b) vahendite sissenõutavus, võttes arvesse selle vahendi õiguslikku vormi, samuti kõik tingimused, mis võivad takistada kõnealuse vahendi edukat sissemaksmist või sissenõudmist;

c) andmed nende varasemate nõuete tulemustest, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjad on esitanud selliste lisaomavahendite kohta, kui teavet saab usaldusväärselt kasutada tulevaste nõuete prognoositavate tulemuste hindamiseks.

Artikkel 91

Vahendite ülejääk

1. Vahendite ülejäägina käsitatakse kogunenud kasumit, mida ei ole jagatud kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele.

2. Kui liikmesriigi õigusega on lubatud, ei käsitata vahendite ülejääki kindlustus- ja edasikindlustustegevusega seotud kohustusena sedavõrd, kuivõrd see vastab artikli 94 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele.

Artikkel 92

▼M5

Delegeeritud õigusaktid ning regulatiivsed ja rakenduslikud tehnilised standardid

1. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses omavahendite kindlaksmääramisega, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada kriteeriumeid järelevalveasutuse poolse heakskiidu andmiseks lisaomavahenditele kooskõlas artikliga 90.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

1a. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse finantseerimis- ja krediidiasutuste märkimisväärsete osaluste käsitamist artikli 212 lõike 2 kolmanda lõigu tähenduses seoses omavahendite kindlaksmääramisega.

▼B

2. Lõike 1 punktis b osutatud märkimisväärsed osalused finantseerimis- ja krediidiasutustes hõlmavad järgmist:

a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate märkimisväärsed osalused järgmistes asutustes:

   i) krediidi- ja finantseerimisasutused direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktide 1 ja 5 tähenduses;

   ii) investeerimisühingud direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 punkti 1 alapunkti 1 tähenduses;

b) direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 63 ja artikli 64 lõikes 3 osutatud allutatud nõuded ja instrumendid, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on seoses käesoleva lõike punktis a määratletud asutustega, milles neil on märkimisväärne osalus.

▼M5

3. Selleks et tagada artikli 90 kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud järelevalveasutuste poolt lisaomavahendite kasutamisele heakskiidu andmisele kohaldatava menetluse kohta.

▼M5

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

2. Alajagu

Omavahendite liigitamine

Artikkel 93

Tunnused ja omadused, mida kasutatakse omavahendite liigitamiseks eri tasemetesse

1. Omavahendid liigitatakse kolme tasemesse. Nimetatud omavahendite liigitus sõltub sellest, kas need on põhiomavahendid või lisaomavahendid, ja ulatusest, mil neil on järgmised tunnused:

a) omavahendeid on võimalik kasutada või selle võib täielikult sisse nõuda kahjumi katteks tegevuse jätkamise ja ka kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamise korral (püsiv kättesaadavus);

b) kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamise korral on omavahendite kogusummat võimalik kasutada kahjumi katteks ning omavahendite tagasimaksmisest selle valdajale keeldutakse seni, kuni on täidetud kõik muud kohustused, sealhulgas kindlustus- ja edasikindlustuskohustused kindlustus- ja edasikindlustuslepingutes märgitud kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute suhtes (allutatus).

2. Hinnates ulatust, mil määral omavahenditel on praegu ja tulevikus lõike 1 punktides a ja b sätestatud tunnused, võetakse nõuetekohaselt arvesse omavahendite kestust, eelkõige seda, kas need on tähtajalised või mitte. Kui omavahendid on tähtajalised, võetakse arvesse omavahendite suhtelist kestust võrreldes kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste kestusega (piisav kestus).

Lisaks arvestatakse järgmisi omadusi:

a) kas omavahenditel ei esine nõudeid ega stiimuleid nimisumma lunastamiseks (stiimulite puudumine lunastamiseks);

b) kas omavahenditega ei kaasne kohustuslikke püsikulusid (kohustuslike teeninduskulude puudumine);

c) kas omavahenditel ei lasu koormatisi (koormatiste puudumine).

Artikkel 94

Tasemetesse liigitamise põhikriteeriumid

1. Põhiomavahendid liigitatakse 1. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktides a ja b märgitud tunnuseid, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.

2. Põhiomavahendid liigitatakse 2. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktis b märgitud tunnuseid, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.

▼B

Lisaomavahendid liigitatakse 2. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktides a ja b märgitud tunnuseid, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.

3. Kõik põhi- ja lisaomavahendid, mis ei kuulu lõigete 1 ja 2 alla, liigitatakse 3. taseme omavahenditeks.

Artikkel 95

Omavahendite liigitamine eri taseme omavahenditeks

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad liigitavad oma omavahendid artiklis 94 sätestatud kriteeriumide alusel.

Selleks viitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad vajaduse korral artikli 97 lõike 1 punktis a osutatud omavahendite loetelule.

Kui kõnealune loetelu ei hõlma teatavat omavahendit, hindavad ja liigitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad need vastavalt esimesele lõigule. Kõnealune liigitamine peab saama järelevalveasutuse heakskiidu.

Artikkel 96

Kindlustustegevusele eriomaste omavahendite liigitamine

Ilma et see piiraks artikli 95 ja artikli 97 lõike 1 punkti a kohaldamist, kohaldatakse käesolevas direktiivis järgmist liigitust:

1. artikli 91 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluv vahendite ülejääk liigitatakse 1. taseme omavahenditeks;

2. akreditiivid ja garantiid, mida sõltumatu usaldusisik hoiab kindlustusvõlausaldajate nimel usalduskontodel ja mis on välja antud direktiivi 2006/48/EÜ kohaselt tegevusloa saanud krediidiasutuste poolt, liigitatakse 2. taseme omavahenditeks;

3. kõik tulevased nõuded, mida muutuvate sissemaksetega vastastikused või vastastikust tüüpi laevaomanike ühendused, kes tegelevad vaid I lisa A osa punktides 6, 12 ja 17 loetletud liikidesse kuuluvate riskide kindlustamisega, võivad oma liikmetele järgneva 12 kuu jooksul täiendavate sissemaksete näol esitada, liigitatakse 2. taseme omavahenditeks.

Kõik tulevased nõuded, mida muutuvate sissemaksetega vastastikused ja vastastikust tüüpi kindlustusandjad võivad oma liikmetele järgneva 12 kuu jooksul täiendavate sissemaksete näol esitada, mida ei liigitata esimese lõigu punkti 3 alla, liigitatakse artikli 94 lõike 2 teise lõigu kohaselt 2. taseme omavahenditeks, kui neil on olulisel määral artikli 93 lõike 1 punktides a ja b märgitud tunnused, võttes arvesse artikli 93 lõikes 2 sätestatud omadusi.

▼M5

Artikkel 97

Delegeeritud õigusaktid ja regulatiivsed tehnilised standardid

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse artiklis 94 esitatud kriteeriumidele vastavana käsitatavate omavahendite, kaasa arvatud nende, millele viidatakse artiklis 96, loetelu, mis sisaldab iga omavahendi liigitamisel määravaks osutunud omaduste täpset kirjeldust.

2. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses omavahendite liigitamisega, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada meetodeid, mida järelevalveasutused kasutavad lõikes 1 osutatud loeteluga hõlmamata omavahendite hindamise ja liigitamise heakskiitmisel.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Komisjon vaatab turusuundumusi silmas pidades korrapäraselt läbi lõikes 1 osutatud loetelu ja vajaduse korral ajakohastab seda.

▼B

3. Alajagu

Omavahendite nõuetekohasus

Artikkel 98

1., 2. ja 3. taseme omavahendite suhtes kohaldatavad nõuded ja piirangud

1. Solventsuskapitalinõude täitmisega seoses kohaldatakse 2. ja 3. taseme omavahendite nõuetekohase summa suhtes kvantitatiivseid piiranguid. Kõnealused piirangud tagavad vähemalt järgmiste tingimuste täitmise:

a) 1. taseme nõuetekohaseid omavahendeid on rohkem kui üks kolmandik nõuetekohaste omavahendite koguväärtusest;

b) 3. taseme nõuetekohaseid omavahendeid on vähem kui üks kolmandik nõuetekohaste omavahendite koguväärtusest.

2. Miinimumkapitalinõude täitmisega seoses kohaldatakse miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike 2. taseme nõuetekohaste põhiomavahendite summale kvantitatiivseid piiranguid. Kõnealused piirangud tagavad vähemalt selle, et 1. taseme nõuetekohaseid põhiomavahendeid on nõuetekohaste põhiomavahendite koguväärtusest rohkem kui pool.

3. Artiklis 100 sätestatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa on võrdne 1. taseme omavahendite summa ning 2. ja 3. taseme nõuetekohaste omavahendite summade summaga.

4. Artikli 128 kohase miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite summa on võrdne 1. taseme omavahendite summa ja 2. taseme nõuetekohaste põhiomavahendite summade summaga.

▼M5

Artikkel 99

Omavahendite nõuetekohasust käsitlevad delegeeritud õigusaktid

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse:

a) artikli 98 lõigetes 1 ja 2 osutatud kvantitatiivsed piirangud;

b) kohandused, mis tuleks teha, et kajastada nende omavahendite ülekantavuse puudumist, mida saab kasutada üksnes sellise kahjumi katmiseks, mis tuleneb teatavast spetsiifilisest kohustuste segmendist või teatavatest spetsiifilistest riskidest (eraldatud tooted).

▼B

4. Jagu

Solventsuskapitalinõue

1. Alajagu

Üldsätted solventsuskapitalinõude kohta, lähtudes standardvalemist või sisemudelist

Artikkel 100

Üldsätted

Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite olemasolu.

Solventsuskapitalinõue arvutatakse kas 2. alajaos esitatud standardvalemi või 3. alajaos esitatud sisemudeli abil.

Artikkel 101

Solventsuskapitalinõude arvutamine

1. Solventsuskapitalinõue arvutatakse kooskõlas lõigetega 2–5.

2. Solventsuskapitalinõude arvutamisel lähtutakse eeldusest, et kindlustus- või edasikindlustusandja jätkab oma tegevust.

3. Solventsuskapitalinõuet kalibreeritakse nii, et võetaks arvesse kõiki mõõdetavaid riske, millega kindlustus-või edasikindlustusandja võib kokku puutuda. See hõlmab senist tegevust ja samuti järgneva 12 kuu jooksul kavandatavaid uusi tegevusi. Senise tegevuse puhul katab see üksnes ettenägematu kahju.

▼B

See vastab sellise kindlustus- või edasikindlustusandja põhiomavahendite riskiväärtusele, mille suhtes kohaldatakse üheaastase ajavahemiku jooksul usaldusnivood 99,5 %.

4. Solventsuskapitalinõue hõlmab vähemalt järgmisi riske:

a) kahjukindlustusrisk;

b) elukindlustusrisk;

c) tervisekindlustusrisk;

d) tururisk;

e) krediidirisk;

f) operatsioonirisk.

Esimese lõigu punktis f osutatud operatsioonirisk hõlmab juriidilisi riske, ent ei hõlma strateegilistest otsustest tulenevaid riske ega mainega seotud riske.

5. Solventsuskapitalinõude arvutamisel võtavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvesse riskimaandamismeetodite mõju, tingimusel et krediidirisk ja muud selliste meetodite kasutamisest tulenevad riskid kajastuvad õigesti solventsuskapitalinõudes.

Artikkel 102

Arvutamissagedus

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvutavad solventsuskapitalinõude vähemalt kord aastas ja esitavad arvutustulemuse järelevalveasutusele.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagavad, et neil on nõuetekohased omavahendid, mis katavad viimati teatatud solventsuskapitalinõude.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kontrollivad nõuetekohaste omavahendite väärtust ja solventsuskapitalinõude täitmist pidevalt.

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb olulisel määral eeldustest, mis olid aluseks viimati teatatud solventsuskapitalinõudele, arvutab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja uuesti solventsuskapitalinõude ja teatab selle järelevalveasutustele.

2. Kui on tõendeid, mis osutavad kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili olulistele muutustele pärast solventsuskapitalinõudest viimati teatamise kuupäeva, võib järelevalveasutus asjaomaselt kindlustus- või edasikindlustusandjalt nõuda solventsuskapitalinõude uuesti arvutamist.

▼B

2. Alajagu

Solventsuskapitalinõue – standardvalem

Artikkel 103

Standardvalemi struktuur

Standardvalemi alusel arvutatav solventsuskapitalinõue on järgmiste näitajate summa:

a) põhisolventsuskapitali nõue, nagu on sätestatud artiklis 104;

b) operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue, nagu on sätestatud artiklis 107;

c) kohandamine, mis on seotud kindlustustehniliste eraldiste kasutamisega kulude katteks ja edasilükkunud maksudega, nagu on sätestatud artiklis 108.

Artikkel 104

Põhisolventsuskapitali nõude ülesehitus

1. Põhisolventsuskapitali nõue koosneb üksikutest riskikomponentidest, mis agregeeritakse vastavalt IV lisa punktile 1.

See koosneb vähemalt järgmistest riskikomponentidest:

a) kahjukindlustusrisk;

b) elukindlustusrisk;

c) tervisekindlustusrisk;

d) tururisk;

e) vastaspoole maksejõuetuse risk.

2. Lõike 1 punktide a, b ja c kohaldamisel jaotatakse kindlustus- või edasikindlustustoimingud sellise kindlustusriski komponendi alla, mis kõige paremini kajastab aluseks olevate riskide kindlustustehnilist olemust.

3. Tänu lõikes 1 osutatud riskikomponentide agregeerimisel kasutatavatele korrelatsioonikordajatele ja kapitalinõuete kalibreerimisele iga riskikomponendi puhul saadakse üldine solventsuskapitalinõue, mis on kooskõlas artiklis 101 esitatud põhimõtetega.

4. Kõikide lõikes 1 osutatud riskikomponentide kalibreerimisel kasutatakse üheaastase perioodi jooksul riskiväärtust usaldusnivooga 99,5 %.

Vajaduse korral võetakse iga riskikomponendi ülesehituses arvesse riskide hajutamise mõju.

5. Kõikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul kasutatakse seoses põhisolventsuskapitali nõudega ja artiklis 109 sätestatud lihtsustatud arvutustega ühesuguse ülesehituse ja kirjeldusega riskikomponente.

▼B

6. Katastroofidest tulenevate riskide puhul võib elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide arvutamisel vajaduse korral kasutada geograafilisi kirjeldusi.

7. Sõltuvalt järelevalveasutuste heakskiidust võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide arvutamisel asendada standardvalemis ühe osa näitajatest asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja puhul spetsiifiliste näitajatega.

Sellised näitajad kalibreeritakse standarditud meetodite abil asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja siseandmete või kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusega otseselt seotud andmete alusel.

Järelevalveasutused kontrollivad omapoolse heakskiidu andmisel kasutatud andmete täielikkust, täpsust ja asjakohasust.

Artikkel 105

Põhisolventsuskapitali nõude arvutamine

1. Põhisolventsuskapitali nõue arvutatakse kooskõlas lõigetega 2–6.

2. Kahjukindlustusriski komponent kajastab kahjukindlustuskohustustest tulenevaid riske seoses kaetud riskide ja tegevuses kasutatavate protsessidega.

Selle puhul võetakse arvesse kindlustus- ja edasikindlustusandjate poolt seoses olemasolevate kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega esitatud tulemuste määramatust, samuti järgneva 12 kuu jooksul kavandatavaid uusi tegevusi.

Kahjukindlustusrisk arvutatakse kooskõlas IV lisa punktiga 2 kapitalinõuete kombinatsioonina vähemalt järgmiste alakomponentide jaoks:

a) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustatud juhtumite esinemisaeg ja -sagedus ning tõsidus erinevad, samuti nõuete rahuldamise aja ja mahu erinevuste tõttu (kahjukindlustusmaksete ja eraldise risk);

b) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna äärmuslike või erakorraliste juhtumitega seoses tehtavad hindamis- ja eraldiste moodustamise eeldused on suures ulatuses määramatud (kahjukindlustuse-katastroofirisk).

3. Elukindlustusriski komponent kajastab elukindlustuskohustustest tulenevaid riske seoses kaetud riskide ja tegevuses kasutatavate protsessidega.

▼B

Elukindlustusrisk arvutatakse kooskõlas IV lisa punktiga 3 kapitalinõuete kombinatsioonina vähemalt järgmiste alakomponentide jaoks:

a) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt suremusnäitajate taseme, suundumuse või kõikumise muutumise tõttu, kui suremuse suurenemise tõttu suureneb kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtus (suremusrisk);

b) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt suremusnäitajate taseme, suundumuse või kõikumise muutumise tõttu, kui suremuse vähenemise tõttu suureneb kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtus (üleelamisrisk);

c) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna puuete, haiguste ja haigestumiste esinemiste näitajate tase, suundumus või kõikumine muutub (invaliidsus-haigusrisk);

d) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustus- või edasikindlustuslepingute teenindamisega kaasnevate kulude tase või suundumus muutub või kõnealused kulud kõiguvad (elukindlustuskulude risk);

e) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt annuiteetide suhtes kohaldatavate korrigeerimismäärade taseme, suundumuse või kõikumise muutumise tõttu, mis tuleneb õiguskeskkonna või kindlustatud isiku tervisliku seisundi muutumisest (korrigeerimisrisk);

f) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna lõppenud, lõpetatud, uuendatud või tagasiostetud kindlustuslepingute maht või esinemissagedus muutub (lepingute lõpetamise/katkemise risk);

g) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna äärmuslike või ebakorrapäraste juhtumitega seoses tehtavad hindamis- ja eraldiste moodustamise eeldused on suures ulatuses määramatud (elukindlustuse-katastroofirisk).

4. Tervisekindlustusriski komponent kajastab tervisekindlustuskohustustega kaasnevat riski, olenemata sellest, kas kindlustust soovitakse elukindlustusega ühesugustel kindlustustehnilistel alustel või mitte, mis tuleneb kaetud riskidest ja tegevuses kasutatavatest protsessidest.

See hõlmab vähemalt järgmisi riske:

a) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustus- või edasikindlustuslepingute teenindamisega kaasnevate kulude tase või suundumus muutub või kõnealused kulud kõiguvad;

b) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna kindlustatud juhtumite esinemisaeg ja -sagedus ning tõsidus erinevad, samuti nõuete rahuldamise aja ja mahu erinevuste tõttu eraldiste moodustamise ajal;

▼B

c) kahjumi teenimise risk või risk, et kindlustustegevusega seotud kohustuste väärtust mõjutatakse negatiivselt, kuna suurte epideemiate puhkemisega seoses tehtavad hindamis- ja eraldiste moodustamise eeldused on suures ulatuses määramatud, samuti riskide ebatavalise kuhjumise tõttu sellistes äärmuslikes olukordades.

5. Tururiski komponent kajastab selliste finantsinstrumentide turuhindade taseme või kõikumisega seotud riski, mis mõjutavad kindlustus- või edasikindlustusandja varade ja kohustuste väärtust. See kajastab nõuetekohaselt erinevust varade ja kohustuste vahel, eriti seoses nende kestusega.

Kahjukindlustusrisk arvutatakse kooskõlas IV lisa punktiga 4 kapitalinõuete kombinatsioonina vähemalt järgmiste alakomponentide jaoks:

a) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus intressikõvera muutuste või kõikumise suhtes (intressimäärarisk);

b) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus aktsiate turuhindade taseme muutuste või nende kõikumise suhtes (aktsiakursirisk);

c) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus kinnisvara turuhindade taseme muutuste või nende kõikumise suhtes (vararisk);

d) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus hinnavahede taseme muutuste ja nende kõikumise suhtes riskivabast intressikõverast kõrgemal (hinnavaherisk);

e) varade, kohustuste ja finantsinstrumentide väärtuse tundlikkus valuutavahetuskursside muutuste või kõikumise suhtes (valuutarisk);

f) kindlustus- või edasikindlustusandja täiendavad riskid, mis tulenevad kas varade portfelli mittehajutamisest või väärtpaberite emitendi või seotud emitentide rühma vastaspoole maksejõuetuse riski suurest kontsentreerumisest (tururiskide kontsentratsioon).

6. Vastaspoole maksejõuetuse riski komponent kajastab järgmise 12 kuu võimalikke kahjusid, mille põhjuseks on kindlustus- ja edasikindlustusandjate vastaspoolte ja võlausaldajate ootamatu maksejõuetus või nende krediidiseisundi halvenemine. Vastaspoole maksejõuetuse riski komponent hõlmab riskimaandamislepinguid, näiteks edasikindlustusprogramme, väärtpaberistamist ja tuletisinstrumente ning nõudeid vahendajate vastu, ja kõiki muid krediidiriske, mida hinnavaheriski alakomponent ei hõlma. Selles võetakse nõuetekohaselt arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja omanduses olev või tema kasuks hoitav tagatis või muu väärtpaber ja sellega seonduvad riskid.

▼B

Seoses vastaspoole maksejõuetuse riski komponendiga võetakse iga vastaspoole puhul arvesse asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja üldist kokkupuudet kõnealuse vastaspoolega seotud riskidega, olenemata kõnesoleva kindlustus- või edasikindlustusandja lepinguliste kohustuste õiguslikust vormist.

Artikkel 106

Aktsiakursiriski alakomponendi arvutamine: sümmeetriline kohandusmehhanism

1. Standardvalemi alusel arvutatav aktsiakursiriski alakomponent hõlmab omakapitali nõude sümmeetrilist kohandamist, mida kohaldatakse aktsiahindade muutustest tulenevate riskide katmiseks.

2. Standardse omakapitali nõude sümmeetriline kohandamine, kalibreerituna artikli 104 lõike 4 kohaselt, mis katab aktsiahindade muutustest tulenevaid riske, põhineb asjakohase aktsiaindeksi hetketaseme ja kõnealuse indeksi kaalutud keskmise taseme funktsioonil. Kaalutud keskmine arvutatakse asjakohase ajaperioodi jooksul, mis on kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul sama.

3. Standardse omakapitali nõude sümmeetriline kohandamine, mis katab aktsiahindade muutustest tulenevaid riske, ei tohi viia selleni, et kohaldatakse omakapitali nõuet, mis on rohkem kui 10 protsendipunkti madalam või 10 protsendipunkti kõrgem kui standardne omakapitali nõue.

Artikkel 107

Operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue

1. Operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue kajastab operatsiooniriske niivõrd, kuivõrd need ei kajastu artiklis 104 osutatud riskikomponentides. Kõnealust nõuet kalibreeritakse vastavalt artikli 101 lõikele 3.

2. Elukindlustuslepingute puhul, kus investeerimisriski kannavad kindlustusvõtjad, võetakse operatsiooniriski kapitalinõude arvutamisel arvesse kõnealuste kindluskohustustega kaasnevaid iga-aastaseid kulutusi.

3. Muu kui lõikes 2 osutatud kindlustus- ja edasikindlustustegevuse puhul võetakse operatsiooniriski kapitalinõude arvutamisel arvesse kõnealuse tegevuse mahtu, väljendatuna teenitud kindlustusmaksetes ja kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustuskohustustega seoses hoitavates kindlustustehnilistes eraldistes. Sel juhul ei ületa operatsiooniriskide kapitalinõue 30 % kõnealuse kindlustus- ja edasikindlustustegevusega seotud põhisolventsuskapitalinõudest.

▼B

Artikkel 108

Kohandamine seoses kindlustustehniliste eraldiste kasutamisega kulude katteks ja edasilükkunud maksudega

Artikli 103 punktis c osutatud kohandamine, mis on seotud kindlustustehniliste eraldiste kasutamisega kulude katteks ja edasilükkunud maksudega, kajastab ootamatute kahjude võimalikku hüvitamist kindlustustehniliste eraldiste või edasilükkunud maksude või kombineeritult nende mõlema üheaegse vähendamise kaudu.

Kohandamisel võetakse arvesse riskimaandamismõju, mis tuleneb kindlustuslepingute täiendavatest hüvitistest tulevikus, kuivõrd kindlustus- ja edasikindlustusandjad on võimelised kehtestama, et selliste hüvitiste vähendamist võib kasutada ootamatute kahjude katteks. Tulevaste täiendavate hüvitistega seotud riskimaandamismõju ei ole suurem kui kõnealuste tulevaste täiendavate hüvitistega seotud kindlustustehniliste eraldiste ja edasilükkunud maksude summa.

Teise lõigu kohaldamisel võrreldakse tulevaste täiendavate hüvitiste väärtust etteaimamatutes asjaoludes kõnealuste hüvitiste väärtusega, mis saadakse parima hinnangu arvutamisel aluseks võetud eelduste kohaselt.

Artikkel 109

Standardvalemi lihtsustamine

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad konkreetse riski alakomponendi või riskikomponendi puhul kasutada lihtsustatud arvutust, kui nende riskide laad, ulatus ja keerukus seda õigustavad ja kui oleks ebaproportsionaalne nõuda kõikidelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt standarditud arvutuse kohaldamist.

Lihtsustatud arvutusi kalibreeritakse vastavalt artikli 101 lõikele 3.

▼M5

Artikkel 109a

Standardvalemis kasutatavate tehniliste andmete ühtlustamine

1. Selleks et arvutada solventsuskapitalinõue vastavalt standardvalemile, töötavad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee raames välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud krediidikvaliteeti hindava asutuse krediidihinnangule krediidikvaliteedi astme määramise kohta objektiivsel skaalal, kasutades artikli 111 lõike 1 punkti n kohaselt täpsustatud astmeid.

Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼M5

2. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused ning selleks, et lihtsustada artikli 105 lõikes 5 osutatud tururiski komponendi arvutamist, artikli 105 lõikes 6 osutatud vastaspoole maksejõuetuse riski komponendi arvutamist, hinnata artikli 101 lõikes 5 osutatud riskimaandamismeetodeid ning arvutada kindlustustehnilisi eraldisi, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud seoses järgmisega:

a) nende piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste loetelu, kelle suhtes olevat riskipositsiooni käsitatakse nõudena selle keskvalitsuse vastu, kelle jurisdiktsioonis nad on loodud, tingimusel et piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste iseseisvast maksukogumisõigusest tulenevalt puudub kõnealuste riskipositsioonide vahel erinevus ja on olemas konkreetsed institutsioonilised meetmed, millega vähendatakse maksejõuetuse riski;

b) artikli 106 lõikes 2 osutatud aktsiaindeks vastavalt artikli 111 lõike 1 punktides c ja o kehtestatud üksikasjalikele kriteeriumidele;

c) artikli 105 lõikes 5 osutatud valuutariski alakomponendi kohandamised, mis tuleb teha seoses euroga seotud valuutaga vastavalt artikli 111 lõike 1 punktis p kehtestatud üksikasjalikele kriteeriumidele kohandamiste kohta, mis tuleb teha seoses euroga seotud valuutaga, et hõlbustada valuutariski alakomponendi arvutamist.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

3. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab tehnilise teabe, sealhulgas artiklis 106 osutatud sümmeetrilist kohandusmehhanismi käsitleva teabe vähemalt kord kvartalis.

4. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused ning selleks, et lihtsustada artikli 105 lõikes 4 osutatud tervisekindlustusriski komponendi arvutamist, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutuste esitatud arvutusi arvesse võttes välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud standardhälvete kohta seoses liikmesriikide teatavate riiklike õigusmeetmetega, millega lubatakse terviseriskiga seotud väljamaksete jagamist kindlustus- ja edasikindlustusandjate vahel ja mis vastavad lõikes 5 esitatud kriteeriumidele ning delegeeritud õigusaktidega kehtestatud täiendavatele kriteeriumidele.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼M5

5. Lõikes 4 osutatud rakenduslikke tehnilisi standardeid kohaldatakse üksnes liikmesriikide nende riiklike õigusmeetmete suhtes, millega lubatakse terviseriskiga seotud väljamaksete jagamist kindlustus- ja edasikindlustusandjate vahel ja mis vastavad järgmistele kriteeriumidele:

a) nõuete jagamise mehhanism on läbipaistev ja selle aastase perioodi eel, mille kohta see kehtib, üksikasjalikult täpsustatud;

b) nõuete jagamise mehhanism, nende kindlustusandjate arv, kes tervisekindlustuse riskide tasandussüsteemis (TRTS) osalevad, ja TRTSiga seotud äritegevuse risk tagavad, et iga TRTSis osaleva kindlustusandja TRTSiga seotud äritegevuse aastase kahju volatiilsust vähendatakse oluliselt TRTSi abil nii kindlustusmaksete kui ka eraldiste riskiga seoses;

c) TRTSi-põhine tervisekindlustus on kohustuslik ja on osaline või täielik alternatiiv tervisekindlustusele, mida pakub riiklik sotsiaalkindlustussüsteem;

d) TRTSis osalevate kindlustusandjate maksejõuetuse korral tagavad ühe või mitme liikmesriigi valitsused, et kindlustusvõtjate nõuded, mis on seotud TRTSi kohase kindlustustegevusega, täidetakse täielikult.

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles esitatakse täiendavad kriteeriumid, millele õigusmeetmete võtmist käsitlevad siseriiklikud sätted peavad vastama, ning käesoleva artikli lõikes 4 osutatud standardhälvete arvutamise metoodika ja nõuded.

▼B

Artikkel 110

Olulised kõrvalekalded standardvalemi aluseks olevatest eeldustest

Kui solventsuskapitalinõuet ei ole asjakohane arvutada vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile, kuna kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb oluliselt standardvalemi aluseks olevatest eeldustest, võib järelevalveasutus põhjendusi sisaldava otsusega nõuda, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja asendaks elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide arvutamisel osa standardvalemis kasutatud näitajatest asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja puhul spetsiifiliste näitajatega, nagu on sätestatud artikli 104 lõikes 7. Need spetsiifilised parameetrid arvutatakse selliselt, et on tagatud asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja vastavus artikli 101 lõikele 3.

▼M5

Artikkel 111

Artikleid 103–109 puudutavad delegeeritud õigusaktid ja regulatiivsed ning rakenduslikud tehnilised standardid

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse:

a) standardvalem vastavalt artiklile 101 ja artiklitele 103–109;

b) kõik alakomponendid, mis on vajalikud või mis hõlmavad täpsemalt artiklis 104 osutatud vastavate riskikomponentide alla kuuluvaid riske, samuti nende edasine ajakohastamine;

c) artiklites 104, 105 ja 304 sätestatud põhisolventsuskapitali nõude riskikomponentide ja alakomponentide arvutamisel kasutatavad meetodid, eeldused ja standardnäitajad, mis tuleb kalibreerida vastavalt artikli 101 lõikes 3 osutatud usaldusnivoole, sümmeetriline kohandusmehhanism ning asjakohane ajaperiood väljendatuna kuude arvuna, nagu on osutatud artiklis 106, ning asjakohane lähenemisviis artiklis 304 osutatud meetodi integreerimiseks solventsuskapitalinõude arvutamisse standardvalemi kohaselt;

d) korrelatsiooniparameetrid, sealhulgas vajaduse korral IV lisas sätestatud parameetrid, ja nende parameetrite ajakohastamise kord;

e) kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kasutavad riskimaandamismeetodeid, siis asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili muutuste hindamisel ja solventsuskapitalinõude arvutamise kohandamisel kasutatavad meetodid ja eeldused;

f) kvalitatiivsed kriteeriumid, millele punktis e osutatud riskimaandamismeetodid peavad vastama selle tagamiseks, et risk oleks tegelikult üle kantud kolmandale isikule;

fa) vastaspoole maksejõuetuse riski kapitalinõude hindamisel kasutatav meetod ja näitajad nõuetele vastavate kesksete vastaspoolte riskipositsioonide korral, kusjuures kõnealused näitajad tagavad järjekindluse selliste riskipositsioonide käsitlemisel krediidi- ja finantseerimisasutuste puhul määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktide 1 ja 26 tähenduses;

g) artiklis 107 kehtestatud operatsiooniriski kapitalinõude hindamisel kasutatavad meetodid ja näitajad, sealhulgas artikli 107 lõikes 3 osutatud protsent;

h) meetodid ja kohandused, mida tuleb kasutada selleks, et kajastada kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskide hajutamise väiksemat ulatust eraldatud toodetega seoses;

i) sellise kohandamise arvutamise meetod, mis on seotud kindlustustehniliste eraldiste või edasilükkunud maksude kasutamisega kahjumi katteks, nagu on sätestatud artiklis 108;

▼M5

j) elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide standardnäitajate osa, mille võib asendada kindlustus- või edasikindlustusandja puhul spetsiifiliste näitajatega, nagu on märgitud artikli 104 lõikes 7;

k) standardmeetodid, mida kindlustus- või edasikindlustusandjal tuleb kasutada punkti j kohaste kindlustus- või edasikindlustusandja spetsiifiliste näitajate arvutamisel, ja kõik kasutatavate andmete täielikkuse, täpsuse ja asjakohasuse kriteeriumid, mis peavad olema täidetud enne järelevalveasutuse poolt heakskiidu andmist, ning menetlus, mida tuleb sellise heakskiidu saamiseks järgida;

l) konkreetsete alakomponentide ja riskikomponentide lihtsustatud arvutused, samuti kriteeriumid, millele kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kaasa arvatud emaettevõtja riske kindlustavad tütarettevõtjad ja emaettevõtja riske edasi kindlustavad tütarettevõtjad peavad vastama, et saada õigus kõikide kõnealuste lihtsustuste kasutamiseks, nagu on sätestatud artiklis 109;

m) lähenemisviis, mida tuleb kasutada artikli 212 tähenduses sidusettevõtjate puhul solventsuskapitalinõude arvutamisel, eelkõige artikli 105 lõikes 5 osutatud aktsiakursiriski alakomponendi arvutamisel, võttes arvesse asjaomaste sidusettevõtjate väärtuse kõikumise tõenäolist vähenemist, mis tuleneb asjaomaste investeeringute strateegilisest olemusest ja osalust omava ettevõtja mõjust nimetatud sidusettevõtjatele;

n) kuidas kasutada krediidikvaliteeti hindavate asutuste väliseid krediidihinnanguid solventsuskapitalinõude arvutamisel vastavalt standardvalemile ja väliste krediidihinnangute jaotamist artikli 109a lõikes 1 osutatud krediidikvaliteedi astmete skaalale, mis peab olema sidus krediidikvaliteeti hindavate asutuste väliste krediidihinnangute kasutamisega kapitalinõuete arvutamisel määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutuste ja artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud finantseerimisasutuste puhul;

o) artikli 109a lõike 2 punktis c osutatud aktsiaindeksi täpsed kriteeriumid;

p) euroga seotud valuuta puhul kohanduste täpsed kriteeriumid, et lihtsustada artikli 109a lõike 2 punktis d osutatud valuutariski alakomponendi arvutamist;

q) artikli 109a lõike 2 punktis a osutatud piirkondlike valitsuste ja kohalike omavalitsuste liigitamise tingimused.

2. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud lõike 1 punktis k osutatud kindlustus- või edasikindlustusandja spetsiifiliste näitajate kasutamisele järelevalveasutuste heakskiidu andmisele kohaldatavate menetluste kohta.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2014.

▼M5

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

3. Hiljemalt 31. detsembriks 2020 hindab komisjon solventsuskapitalinõude standardvalemi arvutamisel kasutatavate meetodite, eelduste ja standardnäitajate asjakohasust. Eelkõige võtab ta arvesse varaklassi või finantsinstrumentide tootlust, kõnealustesse varadesse ja finantsinstrumentidesse investeerijate käitumist ning finantsteenuste rahvusvaheliste standardite kehtestamise suundumusi. Esmatähtsaks võidakse pidada teatavate varaklasside läbivaatamist. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele lisatakse vajaduse korral ettepanekud käesoleva direktiivi või käesoleva direktiivi alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide muutmiseks.

4. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses solventsuskapitalinõudega, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada kvantitatiivseid piiranguid ja vara nõuetekohasuse kriteeriumeid, kui need riskid ei ole alakomponendiga piisavalt kaetud.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Kõnealuseid regulatiivseid tehnilisi standardeid kohaldatakse kindlustustehnilisi eraldisi katvate varade suhtes, v.a sellised elukindlustuslepingutega seoses olemasolevad varad, mille puhul investeerimisriski kannavad kindlustusvõtjad. Komisjon vaatab need läbi, võttes arvesse standardvalemi ja finantsturgude arengut.

▼B

3. Alajagu

Solventsuskapitalinõue – täielikud ja osalised sisemudelid

Artikkel 112

Täielike ja osaliste sisemudelite heakskiitmise üldsätted

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kasutada solventsuskapitalinõude arvutamisel täielikku või osalist sisemudelit, mille on heaks kiitnud järelevalveasutus.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad kasutada osalist sisemudelit ühe või mitme järgmise elemendi arvutamisel:

a) üks või mitu solventsuskapitalinõudega seotud riskikomponenti või alakomponenti, nagu on sätestatud artiklites 104 ja 105;

▼B

b) operatsiooniriskiga seotud kapitalinõue, nagu on sätestatud artiklis 107;

c) artiklis 108 osutatud kohandamine.

Peale selle võib osalist sisemudelit kohaldada kindlustus- ja edasikindlustusandja tegevuse suhtes tervikuna või ainult selle ühe või mitme olulisema valdkonna suhtes.

3. Heakskiidu taotlemisel esitab kindlustus- ja edasikindlustusandja dokumentaalsed tõendid vähemalt selle kohta, et sisemudel vastab artiklites 120–125 sätestatud nõuetele.

Kui heakskiidutaotlus on seotud osalise sisemudeliga, kohandatakse artiklites 120–125 sätestatud nõudeid, et võtta arvesse mudeli piiratud kohaldamisala.

▼M9

3a. Järelevalveasutused teavitavad määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 35 lõike 1 kohaselt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet sisemudeli kasutamise või muutmise taotlustest. Ühe või mitme asjaomase järelevalveasutuse taotluse korral võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve anda abi taotlenud järelevalveasutus(t)ele tehnilist abi nimetatud määruse artikli 8 lõike 1 punkti b kohaselt taotlusse puutuva otsuse tegemisel.

▼B

4. Järelevalveasutused teevad otsuse selle kohaldamise kohta kuue kuu jooksul alates täieliku avalduse laekumisest.

5. Järelevalveasutused kiidavad taotluse heaks üksnes juhul, kui nad on veendunud, et asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja riskide tuvastamise, mõõtmise, seire, juhtimise ja neist teatamise süsteem on nõuetekohane ning et sisemudel vastab lõikes 3 osutatud nõuetele.

6. Järelevalveasutuse otsust lükata tagasi sisemudeli kasutamise taotlus tuleb põhjendada.

7. Pärast järelevalveasutustelt sisemudeli kasutamise heakskiidu saamist võib kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt põhjendusi sisaldava otsusega nõuda, et nad esitaksid järelevalveasutustele eelkalkulatsiooni solventsuskapitalinõude kohta, mis määratakse kindlaks vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile.

Artikkel 113

Osaliste sisemudelite heakskiitmise erisätted

1. Osalise sisemudeli kiidab järelevalveasutus heaks üksnes juhul, kui kõnealune mudel vastab artiklis 112 sätestatud nõuetele ja järgmistele lisatingimustele:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja põhjendab korralikult mudeli piiratud kohaldamisala;

▼B

b) sellest tulenev solventsuskapitalinõue kajastab asjakohasemalt kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili ja vastab eelkõige 1. alajaos sätestatud põhimõtetele;

c) selle ülesehitus on kooskõlas 1. alajaos sätestatud põhimõtetega, nii et osaline sisemudel on võimalik täielikult integreerida solventsuskapitalinõude standardvalemisse.

2. Hinnates sellise osalise sisemudeli kasutamise taotlust, mis hõlmab konkreetse riskikomponendi teatavaid alakomponente või kindlustus- või edasikindlustusandja mõningaid tegevusvaldkondi seoses konkreetse riskikomponendiga või mõlema eespool nimetatud võimaluse osi, võib järelevalveasutus nõuda, et asjaomased kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitaksid realistliku üleminekukava mudeli kohaldamisala laiendamise kohta.

Üleminekukavas sätestatakse viis, kuidas kindlustus- ja edasikindlustusandjad kavatsevad laiendada mudeli kohaldamisala teistele alakomponentidele või tegevusvaldkondadele selle tagamiseks, et mudel hõlmaks valdavat osa nende kindlustustegevusest seoses kõnealuse konkreetse riskikomponendiga.

▼M5

Artikkel 114

Solventsuskapitalinõude sisemudeleid käsitlevad delegeeritud õigusaktid ja rakenduslikud tehnilised standardid

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse:

a) artiklites 120–125 esitatud standarditesse tehtavad kohandused, võttes arvesse osalise sisemudeli piiratud kohaldamisala;

b) viis, kuidas osaline sisemudel täielikult integreerida solventsuskapitalinõude standardvalemisse, millele osutatakse artikli 113 lõike 1 punktis c, ning alternatiivsete integreerimismeetodite kasutamise nõuded.

2. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud seoses menetlustega:

a) sisemudeli heakskiitmiseks kooskõlas artikliga 112 ning

b) artiklis 115 osutatud sisemudeli suuremate muudatuste ja sisemudeli muutmise korra muudatuste heakskiitmiseks.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

Artikkel 115

Täielike ja osaliste sisemudelite vahetamise kord

Osana sisemudeli esialgse heakskiitmise menetlusest kiidavad järelevalveasutused heaks kindlustus- ja edasikindlustusandjate mudeli muutmise korra. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad muuta oma sisemudelit vastavalt kõnealusele korrale.

▼B

Kõnealune kord hõlmab sisemudeli väiksemate ja suuremate muudatuste täpsustamist.

Sisemudeli suuremad muudatused ja kõnealuse korra muudatused peab alati eelnevalt heaks kiitma järelevalveasutus, nagu on sätestatud artiklis 112.

Sisemudeli väiksemate muudatuste korral ei ole järelevalveasutuse heakskiitu vaja seni, kuni kõnealuseid muudatusi tehakse kõnealuse korra kohaselt.

Artikkel 116

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani vastutus

Kindlustus- ja edasikindlustusandjate haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan kinnitab järelevalveasutustele esitatava, artiklis 112 osutatud sisemudeli heakskiitmise taotluse ja kõikide kõnealuse mudeli tulevaste suuremate muudatuste heakskiitmise taotluse.

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab süsteemi kehtestamise eest, mis tagab sisemudeli pideva nõuetekohase toimimise.

Artikkel 117

Standardvalemi taas kasutusele võtmine

Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad on saanud heakskiidu vastavalt artiklile 112, ei kasuta nad solventsuskapitalinõude tervikuna arvutamisel ega selle osade arvutamisel edaspidi 2. alajaos sätestatud standardvalemit, välja arvatud nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel ning kui selle on heaks kiitnud järelevalveasutus.

Artikkel 118

Sisemudeli mittevastavus nõuetele

1. Kui pärast järelevalveasutuselt sisemudeli kasutamise kohta heakskiidu saamist ei täida kindlustus- ja edasikindlustusandjad enam artiklites 120–125 sätestatud nõudeid, nad viivitamata kas esitavad järelevalveasutusele kava nõuetele vastavuse taastamise kohta mõistliku aja jooksul või tõendavad, et nõuetele mittevastavuse mõju on ebaoluline.

2. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei suuda rakendada lõikes 1 osutatud kava, võib järelevalveasutus neilt nõuda, et nad edaspidi arvutaksid solventsuskapitalinõude uuesti vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile.

▼B

Artikkel 119

Märkimisväärsed kõrvalekalded standardvalemi aluseks olevatest eeldustest

Kui solventsuskapitalinõuet ei ole asjakohane arvutada vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile, kuna kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb märkimisväärselt standardvalemi aluseks olevatest eeldustest, võib järelevalveasutus põhjendusi sisaldava otsusega nõuda, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja kasutaks solventsuskapitalinõude või asjassepuutuvate riskikomponentide arvutamisel sisemudelit.

Artikkel 120

Kasutustest

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad tõendavad sisemudeli laialdast kasutamist ja selle olulisust artiklites 41 kuni 50 osutatud juhtimissüsteemis, eelkõige:

a) artiklis 44 sätestatud riskijuhtimissüsteem ja otsuste tegemise kord;

b) majandusliku ja solventsuskapitali hindamine ning vahendite paigutamise kord, sealhulgas artiklis 45 osutatud hindamine.

Lisaks tõendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, et sagedus, millega solventsuskapitalinõuet arvutatakse sisemudeli abil, on kooskõlas sagedusega, millega nad kasutavad sisemudelit muudel esimese lõiguga hõlmatud kasutusotstarvetel.

Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab sisemudeli ülesehituse ja toimimise pideva asjakohasuse tagamise eest, samuti selle eest, et sisemudel kajastab ka edaspidi asjakohaselt asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskiprofiili.

Artikkel 121

Statistilised kvaliteedistandardid

1. Sisemudel ja eelkõige selle aluseks olev tõenäosusjaotuse prognoos arvutatakse vastavalt lõigetes 2–9 sätestatud kriteeriumidele.

2. Tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise tehnikad põhinevad nõuetekohastel kohaldatavatel kindlustusmatemaatilistel ja statistilistel meetoditel ning on kooskõlas kindlustustehniliste eraldiste arvutamise meetoditega.

▼B

Tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise meetodid põhinevad jooksval ja usaldusväärsel teabel ning realistlikel eeldustel.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad on võimelised järelevalveasutusele põhjendama sisemudeli aluseks olevaid eeldusi.

3. Sisemudeli puhul kasutatavad andmed on täpsed, täielikud ja asjakohased.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ajakohastavad tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamisel kasutatavaid andmekogusid vähemalt kord aastas.

4. Ühtki konkreetset tõenäosusjaotuse prognoosi arvutamise meetodit ette ei nähta.

Olenemata valitud arvutusmeetodist, peab sisemudeli võime reastada riske tähtsuse järjekorras olema piisav selle tagamiseks, et kooskõlas artikliga 120 kasutatakse seda laialdaselt ja sellel on oluline osa kindlustus- ja edasikindlustusandjate juhtimissüsteemis, eelkõige nende riskijuhtimissüsteemis ja otsustusprotsessis ning kapitalipaigutustes.

Sisemudel hõlmab kõiki kindlustus- ja edasikindlustusandjate olulisi riske. Sisemudelid hõlmavad vähemalt artikli 101 lõikes 4 sätestatud riske.

5. Seoses riskide hajutamise mõjuga võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtta oma sisemudeli puhul arvesse riskikategooriasisest ja kõnealuste kategooriate omavahelist sõltuvust, tingimusel et järelevalveasutuste arvates on kõnealuse riskide hajutamise mõju mõõtmise süsteem piisav.

6. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad oma sisemudeli puhul täielikult arvesse võtta riskimaandamismeetodite mõju, kui nende sisemudelis kajastuvad nõuetekohaselt riskimaandamismeetodite kasutamisest tulenevad krediidi- ja muud riskid.

7. Vajaduse korral hindavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma sisemudeli puhul täpselt spetsiifilisi riske, mis on seotud finantstagatiste ja kõikide lepinguliste optsioonidega. Samuti hindavad nad riske, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on seoses kindlustusvõtja optsioonide ja lepinguliste optsioonidega. Selleks võtavad nad arvesse finants- ja muude tingimuste tulevaste muutuste võimalikku mõju kõnealuste optsioonide kasutamisele.

▼B

8. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad oma sisemudeli puhul võtta arvesse tulevasi juhtimismeetmeid, mille võtmist nad spetsiifilistel asjaoludel põhjendatult eeldavad.

Esimeses lõigus sätestatud juhul võtab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja arvesse selliste meetmete rakendamiseks vajalikku aega.

9. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad oma sisemudeli puhul arvesse kõiki kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele eeldatavalt tehtavaid makseid, olenemata sellest, kas kõnealused maksed on lepingutega tagatud.

Artikkel 122

Kalibreerimisstandardid

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad sisemudeli väljatöötamiseks kasutada artikli 101 lõikes 3 sätestatust erinevat ajavahemikku või riskimõõdet seni, kuni kõnealustel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on sisemudeli väljundeid võimalik kasutada solventsuskapitalinõude selliseks arvutamiseks, millega tagatakse kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele artiklis 101 sätestatuga samaväärne kaitstuse tase.

2. Asjakohasel juhul tuletavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad solventsuskapitalinõude vahetult kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate sisemudeliga koostatud tõenäosusjaotuse prognoosist, kasutades selleks artikli 101 lõikes 3 sätestatud riskiväärtust.

3. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole võimalik tuletada solventsuskapitalinõuet vahetult tõenäosusjaotuse prognoosist, mis on koostatud kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate sisemudeliga, võivad järelevalveasutused lubada kasutada ligikaudseid väärtusi solventsuskapitalinõude arvutamiseks seni, kuni kõnealused kindlustus- ja edasikindlustusandjad suudavad järelevalveasutustele tõendada, et kindlustusvõtjatele on tagatud artiklis 101 sätestatuga samaväärne kaitstuse tase.

4. Järelevalveasutused võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda, et nende sisemudel, asjakohased võrdlusportfellid ja kasutatavad eeldused põhineksid pigem välistest allikatest pärinevatel andmetel, mitte sisestest allikatest pärinevatel andmetel, et veenduda sisemudeli kalibreerimises ja kontrollida, et selle kirjeldus on kooskõlas üldiselt heakskiidetud turutavaga.

Artikkel 123

Kasumi ja kahjumi jaotus

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad vaatavad vähemalt kord aastas iga olulise valdkonna puhul läbi kasumi ja kahjumi põhjused ja allikad.

▼B

Nad tõendavad, kuidas sisemudeli puhul valitud riskide liigitamine selgitab kasumi ja kahjumi põhjuseid ja allikaid. Riskide liigitamises ning kasumi ja kahjumi jaotuses kajastub kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskiprofiil.

Artikkel 124

Kinnistamisstandardid

Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on korrapärane mudeli kinnitamistsükkel, mille käigus jälgitakse sisemudeli tulemuslikkust, vaadatakse läbi selle kirjelduse jätkuv asjakohasus ja võrreldakse selle tulemusi kogemustega.

Mudeli kinnitamisprotsess hõlmab tõhusat statistilist protsessi sisemudeli kinnitamiseks, mis võimaldavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatel järelevalveasutustele tõendada mudelist tulenevate kapitalinõuete asjakohasust.

Kohaldatavate statistiliste meetoditega ei katsetata mitte üksnes tõenäosusjaotuse prognoosi asjakohasust võrreldes varasema kahjuga, vaid ka võrreldes kõigi sellekohaste oluliste uute andmete ja teabega.

Mudeli kinnitamisprotsess hõlmab sisemudeli stabiilsuse analüüsi ja eelkõige sisemudeli tulemuste tundlikkuse katsetamist aluseks olevate põhieelduste suhtes. Samuti hõlmab see sisemudeli puhul kasutatud andmete täpsuse, täielikkuse ja asjakohasuse hindamist.

Artikkel 125

Dokumenteerimisstandardid

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad dokumenteerivad oma sisemudeli ülesehituse ja toimimisega seotud üksikasjad.

Dokumentatsioonist peab ilmnema kooskõla artiklitega 120–124.

Dokumentatsioonis esitatakse üksikasjalik ülevaade teooria, eelduste ning sisemudeli matemaatiliste ja empiiriliste aluste kohta.

Dokumentatsiooni märgitakse kõik asjaolud, mil sisemudel tegelikkuses ei toimi.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad dokumenteerivad kõik artikli 115 kohased sisemudeli suuremad muutused.

Artikkel 126

Välismudelid ja -andmed

Kolmandalt isikult saadud mudeli või andmete kasutamist ei käsitata põhjendusena, miks tehakse erand artiklite 120–125 kohaste sisemudelit käsitlevate nõuete järgimisest.

▼M5

Artikkel 127

Artikleid 120–126 puudutavad delegeeritud õigusaktid

Komisjon võtab seoses artiklitega 120–126 kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, et parandada kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskiprofiili ja tegevuse juhtimise hindamist seoses sisemudeli kasutamisega kogu liidus.

▼B

5. Jagu

Miinimumkapitalinõue

Artikkel 128

Üldsätted

Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt miinimumkapitalinõuet katvate nõuetekohaste põhiomavahendite olemasolu.

Artikkel 129

Miinimumkapitalinõude arvutamine

1. Miinimumkapitalinõue arvutatakse kooskõlas järgmiste põhimõtetega:

a) see arvutatakse selgelt ja lihtsalt nii, et oleks tagatud arvutuse auditeerimise võimalikkus;

b) see vastab nõuetekohaste põhiomavahendite suurusele, millest väiksema summa puhul on riskitase kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele vastuvõetamatu, kui kindlustus- ja edasikindlustusandjatel lubataks tegevust jätkata;

c) lõikes 2 osutatud lineaarfunktsioon, mida kasutatakse miinimumkapitalinõude arvutamiseks, kalibreeritakse vastavalt sellisele kindlustus- või edasikindlustusandja põhiomavahendite riskiväärtusele, mille suhtes kohaldatakse üheaastase ajavahemiku jooksul 85 % usaldusnivood;

d) selle absoluutne alammäär on:

▼M5

i) 2 500 000 eurot kahjukindlustusandjate, sealhulgas emaettevõtja riske kindlustavate tütarettevõtjate puhul, välja arvatud juhul, kui kõik või mõned I lisa A osas loetletud liikidesse 10–15 kuuluvad riskid on kaetud, millisel juhul ei või see olla väiksem kui 3 700 000 eurot;

ii) 3 700 000 eurot elukindlustusandjate, sealhulgas emaettevõtja riske kindlustavate tütarettevõtjate puhul;

iii) 3 600 000 eurot edasikindlustusandjate, välja arvatud emaettevõtja riske edasi kindlustavate tütarettevõtjate puhul, millisel juhul ei või miinimumkapitalinõue olla väiksem kui 1 200 000 eurot;

▼B

iv) punktides i ja ii sätestatud summade kogusumma artikli 73 lõikes 5 osutatud kindlustusandjate puhul.

▼B

2. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, arvutatakse miinimumkapitalinõue lineaarfunktsioonina järgmiste muutujate kogumi või allkogumi suhtes: kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustustehnilised eraldised, kindlustusmaksed, riskikapital, edasilükkunud maksud ja halduskulud. Kasutatavatest muutujatest on maha arvatud edasikindlustus.

3. Ilma et see piiraks lõike 1 punkti d kohaldamist, ei või miinimumkapitalinõue olla väiksem kui 25 % või suurem kui 45 % kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõudest, mis on arvutatud vastavalt VI peatüki 4. jao 2. või 3. alajaole, sealhulgas artikli 37 kohaselt kehtestatud mis tahes lisakapitalinõuded.

▼M5

Hiljemalt kuni 31. detsembrini 2017 lubavad liikmesriigid oma järelevalveasutustel nõuda, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldaksid esimeses lõigus osutatud protsendimäärasid eranditult oma solventsuskapitalinõude suhtes, mis arvutatakse vastavalt VI peatüki 4. jao 2. alajaole.

▼B

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvutavad miinimumkapitalinõude vähemalt kord kvartalis ja esitavad arvutustulemused järelevalveasutusele.

▼M5

Lõikes 3 osutatud piirmäärade arvutamiseks ei kohustata ettevõtjaid arvutama solventsuskapitalinõuet kord kvartalis.

▼B

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja miinimumkapitalinõue ei ole kindlaks määratud kummagi lõikes 3 osutatud piirmääraga, esitab kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele teabe, mis võimaldab mõista sellise olukorra põhjuseid.

▼M5

5. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2020 aruande lõigete 1–4 kohaselt liikmesriikides vastu võetud eeskirjade ja järelevalveasutuste tegevuse kohta.

▼B

Aruandes käsitletakse eelkõige lõikes 3 sätestatud ülem- ja alammäära kasutamist ning järelevalveasutuste ja kindlustus- ja edasikindlustusandjate mis tahes probleeme käesoleva artikli kohaldamisel.

▼M5

Artikkel 130

Delegeeritud õigusaktid

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse artiklites 128 ja 129 osutatud miinimumkapitalinõude arvutamist.

▼B

Artikkel 131

Miinimumkapitalinõude täitmisega seotud üleminekukord

Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad vastavad ►M5 31. detsembriks 2015 ◄ direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 28, direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16a või direktiivi 2005/68/EÜ artiklites 37, 38 või 39 osutatud nõutavale solventsusmarginaalile, ent neil ei ole miinimumkapitalinõude katmiseks piisavalt nõuetekohaseid põhiomavahendeid, peavad asjaomased kindlustus- või edasikindlustusandjad erandina artiklitest 139 ja 144, täitma artikli 128 nõudeid hiljemalt ►M5 31. detsembriks 2016 ◄.

Kui asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida artikli 128 nõudeid esimeses lõigus sätestatud tähtaja jooksul, tunnistatakse tema tegevusluba liikmesriigi õigusega ettenähtud menetluse kohaselt kehtetuks.

6. Jagu

Investeeringud

Artikkel 132

Mõistlikkuse põhimõte

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad investeerivad kogu oma vara lähtuvalt lõigete 2, 3 ja 4 kohasest mõistlikkuse põhimõttest.

2. Varaportfelli puhul tervikuna investeerivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad üksnes sellistesse varadesse ja instrumentidesse, mille riske asjaomane kindlustusandja suudab nõuetekohaselt tuvastada, hinnata, jälgida, juhtida, kontrollida ja nendest aru anda ning neid asjakohaselt arvestada oma üldise maksevõime hindamisel vastavalt artikli 45 lõike 1 punktile a.

Kõik varad, eelkõige miinimum- ja solventsuskapitalinõuet katvad varad investeeritakse selliselt, et oleks tagatud kogu portfelli turvalisus, kvaliteet, likviidsus ja kasumlikkus. Lisaks peavad nimetatud varad asuma sellises kohas, mis tagab nende kättesaadavuse.

Samuti investeeritakse kindlustustehnilisi eraldisi katvad varad, võttes arvesse kindlustus- ja edasikindlustustegevusega seotud kohustuste laadi ja kestust. Kõnealused varad investeeritakse kõikide kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute huvides, võttes arvesse kõiki avalikustatud strateegiaeesmärke.

Huvide konflikti korral tagavad kindlustusandjad või nende varaportfelli haldav ettevõtja, et investeering tehakse kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute huvides.

3. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse varade suhtes, mis on seotud elukindlustuslepingutega, milles investeerimisriski kannavad kindlustusvõtjad, käesoleva lõike teist, kolmandat ja neljandat lõiku.

▼B

Kui lepinguga ettenähtud hüvitised on vahetult seotud direktiivis 85/611/EMÜ määratletud eurofondi osakute väärtusega või kindlustusandjate valduses olevas ettevõtjasiseses fondis sisalduvate varade väärtusega, mis on tavaliselt jagatud investeerimisosakuteks, tuleb kindlustustehnilised eraldised nende hüvitiste jaoks väljendada võimalikult täpselt nendes osakutes või kui osakuid ei ole kehtestatud, nendes varades.

Kui lepingus ettenähtud hüvitised on vahetult seotud aktsiaindeksi või mõne muu teises lõigus osutamata kontrollväärtusega, tuleb kindlustustehnilised eraldised nende hüvitiste jaoks väljendada võimalikult täpselt kas osakutes, mida loetakse kontrollväärtust väljendavaks, või kui osakuid ei ole kehtestatud, asjakohaselt turvalistes ja turustatavates varades, mis võimalikult täpselt vastavad varadele, millel põhineb konkreetne kontrollväärtus.

Kui teises ja kolmandas lõigus osutatud hüvitised hõlmavad investeerimistagatist või mõnd muud tagatud hüvitist, kohaldatakse vastavaid täiendavaid kindlustustehnilisi eraldisi katvate varade suhtes lõiget 4.

4. Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, kohaldatakse lõikega 3 hõlmamata varade suhtes käesoleva lõike teist, kolmandat, neljandat ja viiendat lõiku.

Tuletisinstrumente võib kasutada niivõrd, kuivõrd need aitavad vähendada riske või soodustavad portfelli tõhusat haldamist.

Investeeringud ja varad, mis ei ole lubatud reguleeritud finantsturul kauplemisele, tuleb hoida mõistlikul tasemel.

Vara hajutatakse nõuetekohaselt viisil, mis võimaldab vältida ülemäärast tuginemist ühele konkreetsele varaliigile, emitendile või konsolideerimisgrupile, geograafilisele piirkonnale ning riskide ülemäärast kuhjumist portfellis tervikuna.

Investeeringud sama emitendi või samasse konsolideerimisgruppi kuuluvate emitentide emiteeritud varasse ei tohi kindlustusandjate jaoks kaasa tuua ülemäärast riskikontsentratsiooni.

Artikkel 133

Investeerimisvabadus

1. Liikmesriigid ei nõua kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt investeerimist kindlat liiki varadesse.

2. Liikmesriigid ei nõua kindlustus- või edasikindlustusandja või tema investeerimisjuhi investeerimisotsuste mis tahes eelnevat heakskiitmist ega nendest süstemaatiliselt teatamist.

▼B

3. Käesolev artikkel ei piira liikmesriikide selliste nõuete kohaldamist, mis piiravad varade liike või kontrollväärtusi, millega siduda kindlustuslepingu alusel makstavate hüvitiste suurused. Nimetatud eeskirju kohaldatakse üksnes siis, kui investeerimisriski kannab füüsilisest isikust kindlustusvõtja ning need ei ole piiravamad kui direktiivis 85/611/EMÜ sätestatud.

Artikkel 134

Varade asukoht ja varade pantimise keeld

1. Liikmesriigid ei nõua ühenduses asuvate kindlustusriskide puhul, et kõnealuste riskidega seotud kindlustustehniliste eraldiste katteks hoitavad varad asuvad ühenduses või mõnes konkreetses liikmesriigis.

Sellistest edasikindlustuslepingutest sissenõutavate summade puhul, mis on sõlmitud käesoleva direktiivi kohaselt tegevusloa saanud ettevõtjatega või ettevõtjatega, kelle peakontor asub artikli 172 kohaselt samaväärse solventsusrežiimiga kolmandas riigis, ei nõua liikmesriigid samuti kõnealuste sissenõutavate summadega seotud varade asumist ühenduses.

2. Liikmesriik ei säilita ega kehtesta ettemakstud kindlustusmaksete ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi kindlustustehniliste eraldiste moodustamiseks, kui edasikindlustusandja on käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja.

▼M5

Artikkel 135

Kvalitatiivseid nõudmisi puudutavad delegeeritud õigusaktid ja regulatiivsed tehnilised standardid

1. Komisjon võib kooskõlas artikliga 301a võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse kvalitatiivseid nõudmisi järgmistes valdkondades:

a) investeeringutest tulenevate riskide kindlaksmääramine, mõõtmine, jälgimine ja juhtimine seoses artikli 132 lõike 2 esimese lõiguga;

b) artikli 132 lõike 4 teises lõigus osutatud tuletisinstrumentidesse ja varadesse tehtavatest investeeringutest tulenevate eririskide kindlaksmääramine, mõõtmine, jälgimine ja juhtimine ning selle kindlaksmääramine, mil määral loetakse selliste varade kasutamine riski vähendamiseks või tõhusaks portfelli haldamiseks, nagu on osutatud artikli 132 lõike 4 kolmandas lõigus.

▼M7

2. Komisjon võtab kooskõlas käesoleva direktiivi artikliga 301a vastu käesolevat direktiivi täiendavad delegeeritud õigusaktid, sätestades selliste asjaolude kirjeldused, mille puhul võib kehtestada proportsionaalse

▼M7

täiendava kapitalinõude, kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2402 ([1]) artiklis 5 või 6 sätestatud nõuded on jäetud täitmata, ilma et see piiraks käesoleva direktiivi artikli 101 lõike 3 kohaldamist.

3. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses käesoleva artikli lõikega 2, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA), kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada lõikes 2 osutatud proportsionaalse täiendava kapitalinõude arvutamise metoodikat.

Komisjonil on õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu käesolevas lõikes osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

▼B

VII PEATÜKK

Raskustes olevad või eeskirju eiravad kindlustus- ja edasikindlustusandjad

Artikkel 136

Kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi halvenemise kindlaksmääramine ja sellest teatamine

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad menetlused, et määrata kindlaks halvenenud finantsseisund, ja halvenemise korral teatavad sellest viivitamata järelevalveasutustele.

Artikkel 137

Kindlustustehnilistele eraldistele mittevastavus

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei järgi VI peatüki 2. jagu, võib tema päritoluliikmesriigi järelevalveasutus keelata tema vara vaba käsutamise pärast oma kavatsusest teatamist vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustele. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, millele kõnealust meedet kohaldatakse.

Artikkel 138

Solventsuskapitalinõude mittetäitmine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad järelevalveasutust viivitamata, kui nad tuvastavad solventsuskapitalinõude mittetäitmise või kui on selline oht järgmise kolme kuu jooksul.

2. Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitab kahe kuu jooksul solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamist järelevalveasutusele heakskiitmiseks finantsseisundi taastamise realistliku kava.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaberistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaberistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35).

▼B

3. Järelevalveasutus nõuab, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võtab vajalikud meetmed, et taastada kuue kuu jooksul pärast solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamist nõuetekohaste omavahendite tase, mis vastab solventsuskapitalinõudele, või vähendada oma riskiprofiili, et tagada solventsuskapitalinõude täitmine.

Järelevalveasutus võib vajaduse korral pikendada kõnealust perioodi kolme kuu võrra.

▼M5

4. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poolt teatavaks tehtud erakordselt ebasoodsas olukorras, mis mõjutab kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kellele kuulub märkimisväärne osa turust või mõjutatud tegevusvaldkonnast, ja vajaduse korral pärast konsulteerimist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga, võib järelevalveasutus pikendada mõjutatud ettevõtjate jaoks lõike 3 teises lõigus sätestatud ajavahemikku maksimaalselt seitsme aasta võrra, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas kindlustustehniliste eraldiste keskmist kestust.

Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 18 kohaste Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve volituste kohaldamist, teeb Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve käesoleva lõike kohaldamisel pärast asjaomase järelevalveasutuse taotlust teatavaks erakordselt ebasoodsa olukorra olemasolu. Asjaomane järelevalveasutus võib esitada taotluse, kui kindlustus- või edasikindlustusandjad, kellele kuulub märkimisväärne osa turust või mõjutatud tegevusvaldkonnast, ei suuda tõenäoliselt täita lõikes 3 sätestatud nõudeid. Erakordselt ebasoodne olukord esineb, kui selliste kindlustus- või edasikindlustusandjate finantsolukorda, kellele kuulub märkimisväärne osa turust või mõjutatud tegevusvaldkonnast, mõjutab tõsiselt või negatiivselt üks või mitu järgmistest tingimustest:

a) finantsturgude langus, mis on ettenägematu, järsk ja kiire;

b) püsivalt madal intressimäära keskkond;

c) suurt mõju omav katastroofiline sündmus.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve hindab koostöös asjaomase järelevalveasutusega regulaarselt, kas teises lõigus osutatud tingimused on endiselt täidetud. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teatab koostöös asjaomase järelevalveasutusega, millal erakordselt ebasoodne olukord on lõppenud.

Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitab iga kolme kuu järel oma järelevalveasutusele eduaruande, kirjeldades võetud meetmeid ja tehtud edusamme solventsuskapitalinõuet katvate nõuetekohaste omavahendite taseme taastamiseks või riskiprofiili vähendamiseks, et tagada vastavus solventsuskapitalinõudele.

Esimeses lõigus osutatud pikendus tunnistatakse kehtetuks, kui eduaruandest selgub, et solventsuskapitalinõuet katvate nõuetekohaste omavahendite taseme taastamisel ega solventsuskapitalinõudele vastavuse tagamise eesmärgil riskiprofiili vähendamisel ei ole solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamise kuupäeva ja eduaruande esitamise kuupäeva vahelisel ajavahemikul olulisi edusamme tehtud.

▼B

5. Erandlikel asjaoludel, kui järelevalveasutus leiab, et asjaomase kindlustusandja finantsseisund halveneb veelgi, võib ta samuti piirata kõnealuse kindlustusandja varade vaba käsutamist või selle keelata. Kõnealune järelevalveasutus teatab kõigist võetud meetmetest vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustele. Kõnealused asutused võtavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse taotlusel samad meetmed. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, millele kõnealust meedet kohaldatakse.

Artikkel 139

Miinimumkapitalinõude mittetäitmine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad järelevalveasutust viivitamata, kui nad tuvastavad miinimumkapitalinõude mittetäitmise või kui on selle oht järgmise kolme kuu jooksul.

2. Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitab ühe kuu jooksul pärast miinimumkapitalinõude mittetäitmise tuvastamist järelevalveasutusele heakskiitmiseks lühiajalise realistliku finantseerimisskeemi, et taastada kolme kuu jooksul pärast kõnealust tuvastamist nõuetekohased põhiomavahendid vähemalt miinimumkapitalinõude tasemel, või vähendab oma riskiprofiili, et tagada miinimumkapitalinõude täitmine.

3. Samuti võib päritoluliikmesriigi järelevalveasutus piirata kindlustus- või edasikindlustusandja vara vaba käsutamist või selle keelata. Järelevalveasutus teavitab sellest vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutusi. Kõnealused asutused võtavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse taotlusel samad meetmed. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, millele kõnealust meedet kohaldatakse.

Artikkel 140

Liikmesriigi territooriumil asuvate varade vaba käsutamise keelamine

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, mis võimaldavad neil siseriiklikus õiguses sätestatud korras keelata nende territooriumil asuvate varade vaba käsutamise artiklites 137 kuni 139 ja artikli 144 lõikes 2 sätestatud juhtudel kindlustusandja päritoluliikmesriigi taotluse põhjal, kes määrab varad, millele kõnealust meedet kohaldatakse.

Artikkel 141

Järelevalvepädevus finantsseisundi halvenemise korral

Olenemata artiklitest 138 ja 139, on järelevalveasutusel, kui ettevõtja maksevõime jätkuvalt halveneb, pädevus võtta kõik meetmed, mis on vajalikud kindlustusvõtjate kindlustuslepingutest tulenevate huvide kaitseks või edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks.

▼B

Kõnealused meetmed peavad olema proportsionaalsed ning kajastama seega asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõime halvenemise taset ja kestust.

Artikkel 142

Finantsseisundi taastamise kava ja finantseerimisskeem

1. Artikli 138 lõikes 2 osutatud finantsseisundi taastamise kava ning artikli 139 lõikes 2 osutatud finantseerimisskeem hõlmavad üksikasju ja tõendeid vähemalt järgmise kohta:

a) halduskulude, eelkõige jooksvate üldkulude ja komisjonitasude kalkulatsioon;

b) otsese majandustegevuse, edasikindlustuse ja retrotsessiooniga seotud tulude ja kulude kalkulatsioon;

c) bilansiprognoos;

d) hinnangud kindlustustehniliste eraldiste, miinimumkapitalinõude ja solventsuskapitalinõude katteks kavandatud rahaliste vahendite kohta;

e) üldine edasikindlustusstrateegia.

2. Kui järelevalveasutus on nõudnud artikli 138 lõikes 2 osutatud finantsseisundi taastamise kava või artikli 139 lõikes 2 osutatud finantseerimisskeemi käesoleva artikli lõike 1 kohaselt, ei anna ta artikli 39 kohast kinnitust seni, kuni ta leiab, et kindlustusvõtjate õigused või edasikindlustusandja lepingulised kohustused on ohus.

▼M5

Artikkel 143

Artikli 138 lõiget 4 puudutavad delegeeritud õigusaktid ning regulatiivsed tehnilised standardid

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, millega täiendatakse erakordselt ebasoodsate olukordade liike ning täpsustatakse tegureid ja kriteeriume, mida Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve peab arvesse võtma erakordselt ebasoodsate olukordade olemasolu teatavaks tegemisel ning järelevalveasutused taastamise perioodi pikendamisel vastavalt artikli 138 lõikele 4.

2. Selleks et tagada järjekindel ühtlustamine seoses artikli 138 lõikega 2, artikli 139 lõikega 2 ja artikliga 141, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada artikli 138 lõikes 2 osutatud finantsseisundi taastamise kava ja artikli 139 lõikes 2 osutatud finantseerimisskeemi ning artiklis 141 osutatud täpsemaid tingimusi, vältides nõuetekohase hoolikusega protsüklilisi mõjusid.

▼M5

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

▼B

Artikkel 144

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võib tunnistada kindlustus- või edasikindlustusandjale antud tegevusloa kehtetuks järgmistel juhtudel:

a) asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ei kasuta tegevusluba 12 kuu jooksul, selgesõnaliselt loobub tegevusloast või lõpetab tegevuse rohkem kui kuueks kuuks, välja arvatud juhul kui kõnealune liikmesriik ei ole ette näinud, et sellistel juhtudel kaotab tegevusluba kehtivuse;

b) asjaomane kindlustusandja ei vasta enam tegevusloa andmise tingimustele;

c) asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja jätab olulisel määral täitmata oma kohustused, mis tulenevad tema tegevust reguleerivatest normidest.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus tunnistab kindlustus- või edasikindlustusandjale antud tegevusloa kehtetuks, kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida miinimumkapitalinõuet ning järelevalveasutus on seisukohal, et esitatud finantseerimisskeem on põhimõtteliselt ebapiisav või asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja ei suuda rakendada heakskiidetud skeemi kolme kuu jooksul pärast miinimumkapitalinõude mittetäitmise tuvastamist.

2. Tegevusloa kehtetuks tunnistamise või kehtivuse kaotamise korral teatab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus sellest teiste liikmesriikide järelevalveasutustele ning need võtavad asjakohased meetmed, et takistada kindlustus- ja edasikindlustusandjal nende territooriumil uute tegevuste alustamist.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab koostöös kõnealuste asutustega kõik vajalikud meetmed kindlustatud isikute huvide kaitseks ja piirab eriti kindlustusandja vara vaba käsutamist vastavalt artiklile 140.

3. Iga tegevusloa kehtetuks tunnistamise otsus sisaldab üksikasjalikke põhjendusi ning sellest teatatakse asjaomasele kindlustus- või edasikindlustusandjale.

VIII PEATÜKK

Asutamisõigus ja teenuste osutamise vabadus

1. Jagu

Kindlustusandja filiaali asutamine

Artikkel 145

Filiaali asutamise tingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustusandja, kes soovib asutada teise liikmesriigi territooriumil filiaali, teatab sellest oma päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

▼B

Kindlustusandja pidevat kohalolekut liikmesriigi territooriumil käsitletakse samal viisil nagu filiaali, isegi kui see kohalolek ei võta filiaali kuju, vaid seisneb ainult kontoris, mida haldab kindlustusandja enda personal või isik, kes on sõltumatu, kuid kellel on pidev volitus tegutseda kindlustusandja nimel esindajana.

2. Liikmesriigid nõuavad igalt kindlustusandjalt, kes soovib teise liikmesriigi territooriumil asutada filiaali, lõikega 1 ettenähtud teates järgmiste andmete esitamist:

a) liikmesriik, mille territooriumil ta kavatseb filiaali asutada;

b) tegevuskava, milles esitatakse vähemalt kavandatavad tegevusvaldkonnad ja filiaali organisatsiooniline struktuur;

c) isiku nimi, kellel on piisavad volitused, et võtta kohustusi kolmandate isikute ees ning kellel on õigus esindada kindlustusandjat või Lloyd'si puhul asjaomaseid üksikkindlustajaid seoses vastuvõtva liikmesriigi ametiasutuste ja kohtutega („volitatud esindaja");

d) aadress vastuvõtvas liikmesriigis, kust võib saada ja kuhu võib saata dokumente, sealhulgas kõiki volitatud esindajale ettenähtud teatisi;

Lloyd'si puhul ei tohi lepingulistest kohustustest tulenevate kohtuvaidluste korral vastuvõtvas liikmesriigis kindlustatud isikuid kohelda ebasoodsamalt kui juhul, kui kohtuvaidlus algatatakse harilikku tüüpi kindlustusandja vastu.

3. Kui kahjukindlustusandja kavatseb lasta oma filiaalil kindlustada I lisa A osa liigi 10 riske, välja arvatud vedaja vastutus, esitab ta tõendi, et on saanud vastuvõtva liikmesriigi rahvusliku büroo ja liikmesriigi garantiifondi liikmeks.

4. Iga vastavalt lõike 2 punktidele b, c või d edastatud üksikasja muutumise korral teatab kindlustusandja kirjalikult muudatusest päritoluliikmesriigi ja filiaali asukohaliikmesriigi järelevalveasutustele vähemalt üks kuu enne muudatuse tegemist, nii et päritoluliikmesriigi ja filiaali asukohaliikmesriigi järelevalveasutused saaksid täita oma kohustusi vastavalt artiklile 146.

▼B

Artikkel 146

Teabevahetus

1. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutustel on, võttes arvesse kavandatavat tegevust, alust kahelda kindlustusandja juhtimissüsteemi või finantsseisundi nõuetekohasuses või volitatud esindaja sobivuses ja nõuetekohasuses vastavalt artiklile 42, edastavad nad kolme kuu jooksul pärast artikli 145 lõikes 2 osutatud kogu teabe saamist selle teabe vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele ning teatavad sellest asjaomasele kindlustusandjale.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused tõendavad samuti, et kindlustusandja täidab vastavalt artiklitele 100 ja 129 arvutatud solventsuskapitalinõuet ja miinimumkapitalinõuet.

2. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutused keelduvad edastamast artikli 145 lõikes 2 osutatud teavet vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele, põhjendavad nad kolme kuu jooksul alates kogu kõnealuse teabe saamisest oma keeldumist asjaomasele kindlustusandjale.

Teabe edastamisest keeldumine või vastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

3. Enne kui kindlustusandja filiaal alustab tegevust, teatavad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused vajaduse korral kahe kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele tingimused, mida üldistes huvides tuleb sel kindlustusandjal vastuvõtvas liikmesriigis tegutsedes järgida. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus edastab kõnealuse teabe asjaomasele kindlustusandjale.

Kindlustusandja võib asutada filiaali ja alustada tegevust sellel kuupäeval, kui ta saab päritoluliikmesriigi järelevalveasutustelt teatise või kui teatist ei ole saadud, siis esimeses lõigus sätestatud tähtaja möödudes.

2. Jagu

Kindlustusandjate vabadus osutada teenuseid

1. Alajagu

Üldsätted

Artikkel 147

Eelnev teatamine päritoluliikmesriigile

Kindlustusandja, kes kavatseb esimest korda tegutseda ühes või mitmes liikmesriigis teenuste osutamise vabaduse alusel, teatab sellest kõigepealt päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele, näidates nende riskide või kohustuste laadi, mida ta kavatseb katta.

▼B

Artikkel 148

Päritoluliikmesriigi poolne teatamine

1. Ühe kuu jooksul alates artiklis 147 ettenähtud teatamisest edastavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused liikmesriigile või liikmesriikidele, mille territooriumil kindlustusandja kavatseb tegutseda teenuste osutamise vabaduse alusel:

a) tõendi, milles kinnitatakse, et kindlustusandja täidab solventsuskapitalinõuet ja miinimumkapitalinõuet, mis on arvutatud vastavalt artiklitele 100 ja 129;

b) kindlustusliigid, mida kindlustusandjal on lubatud pakkuda;

c) nende riskide või kohustuste laadi, mida kindlustusandja kavatseb vastuvõtvas liikmesriigis katta.

Samal ajal teatavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused kõnealusest teatamisest asjaomasele kindlustusandjale.

2. Liikmesriigid, mille territooriumil kahjukindlustusandja kavatseb teenuste osutamise vabaduse alusel kindlustada I lisa A osa liigi 10 riske, välja arvatud vedaja vastutus, võivad nõuda, et kindlustusandja esitab:

a) artikli 18 lõike 1 punktis h osutatud esindaja nime ja aadressi,

b) tõendi, et kindlustusandjast on saanud vastuvõtva liikmesriigi rahvusliku büroo ja garantiifondi liige.

3. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutused ei edasta lõikes 1 osutatud teavet ettenähtud tähtaja jooksul, esitavad nad sama tähtaja jooksul kindlustusandjale oma keeldumise põhjused.

Teabe edastamisest keeldumine või vastamata jätmine annab õiguse pöörduda päritoluliikmesriigi kohtusse.

4. Kindlustusandja võib tegevust alustada kuupäeval, mil talle teatatakse lõike 1 esimeses lõigus sätestatud teatamise toimumisest.

▼M5

Artikkel 149

Muudatused riskide või kohustuste laadis

Kõik muudatused, mida kindlustusandja kavatseb teha artiklis 147 osutatud teabes, tehakse artiklitega 147 ja 148 ette nähtud korras.

▼B

2. Alajagu

Mootorsõiduki valdaja vastutus

Artikkel 150

Mootorsõiduki valdaja kohustuslik vastutuskindlustus

1. Kui ühes liikmesriigis asuv kahjukindlustusandja kindlustab püsiva tegevuskoha kaudu I lisa A osa liiki 10 kuuluva teises liikmesriigis asuva riski, välja arvatud vedaja vastutus, nõuab vastuvõttev liikmesriik, et kindlustusandja saaks liikmesriigi rahvusliku büroo ja liikmesriigi garantiifondi liikmeks ning osaleks nende rahastamises.

2. Lõikes 1 osutatud rahalisi sissemakseid tehakse üksnes I lisa A osa liigi 10 riskidega seoses (välja arvatud vedaja vastutus), mis on kindlustatud teenuste osutamise vabaduse alusel. Kõnealune sissemakse arvutatakse samadel alustel kahjukindlustusandjatega, kes katavad kõnealuseid riske selles liikmesriigis asuva filiaali kaudu.

Arvutamisel võetakse arvesse kindlustusandja tulu selle liigi kindlustusmaksetest vastuvõtvas liikmesriigis või seal kindlustatavate sama liiki riskide arvu.

3. Liikmesriik võib nõuda, et kindlustusteenused vastavad kõnealuse liikmesriigi eeskirjadele, mis käsitlevad suurenenud riskide kindlustust, niivõrd kui neid kohaldatakse seal asutatud kahjukindlustusandjate suhtes.

Artikkel 151

Nõudeid esitavate isikute mittediskrimineerimine

Vastuvõttev liikmesriik nõuab, et kahjukindlustusandja tagaks, et tema territooriumil toimunud sündmustest tulenevaid nõudeid esitavaid isikuid ei panda ebasoodsamasse olukorda seetõttu, et kindlustusandja kindlustab I lisa A osa liiki 10 kuuluva riski (välja arvatud vedaja vastutus) teenuste osutamise alusel, aga mitte selles liikmesriigis asuva püsiva tegevuskoha kaudu.

Artikkel 152

Esindaja

1. Artiklis 151 osutatud eesmärkidel nõuab vastuvõttev liikmesriik kahjukindlustusandjalt oma territooriumil elava või asuva esindaja määramist, kes kogub nõuete kohta kogu vajaliku teabe ja kellel on piisavad volitused esindada kindlustusandjat suhetes kahjukannatanutega, kes võiksid esitada nõudeid, sealhulgas nõuete väljamaksmisel, ning esindada kahjukindlustusandjat või vajaduse korral lasta teda esindada seoses nende nõuetega selle liikmesriigi kohtutes ja ametiasutustes.

▼B

Samuti võib nõuda, et esindaja esindaks kahjukindlustusandjat vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste ees seoses mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustuse lepingute olemasolu ja kehtivuse kontrolliga.

2. Vastuvõttev liikmesriik ei tohi nõuda, et esindaja täidaks teda määranud kahjukindlustusandja nimel tööülesandeid, millele ei ole osutatud lõikes 1.

3. Esindaja määramine ei kujuta endast filiaali avamist artikli 145 tähenduses.

4. Kui kindlustusandja ei ole esindajat määranud, võib liikmesriik heaks kiita vastavalt direktiivi 2000/26/EÜ artiklile 4 määratud nõuete lahendamise eest vastutava esindaja, kes täidab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud esindaja ülesandeid.

▼M9

2a jagu

Teavitamine ja koostööplatvormid

Artikkel 152a

Teavitamine

1. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus kavatseb anda tegevusloa kindlustus- või edasikindlustusandjale, kelle tegevuskavast nähtub, et osa tema tegevusest hakkab põhinema teenuste osutamise vabadusel või asutamisvabadusel teises liikmesriigis, ning kui sellest tegevuskavast nähtub samuti, et asjaomane tegevus on vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast tõenäoliselt oluline, teavitab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus sellest Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ning asjaomase vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust.

2. Lisaks lõikes 1 osutatud teavitamisele teavitab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet ning asjaomase vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust ka siis, kui ta tuvastab finantsseisundi halvenemise või muud tekkivad riskid, mis tulenevad kindlustus- või edasikindlustusandjast, kelle tegevus põhineb teenuste osutamise vabadusel või asutamisvabadusel ja millel võib olla piiriülene mõju. Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus võib teavitada ka asjaomase päritoluliikmesriigi järelevalveasutust, kui tal on tõsine ja põhjendatud mure seoses tarbijakaitsega. Kui kahepoolset lahendust ei ole võimalik leida, võivad järelevalveasutused pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda abi.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teated peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et võimaldada nõuetekohast hindamist.

4. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teated ei piira käesolevas direktiivis sätestatud päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste järelevalvealaseid volitusi.

▼M9

Artikkel 152b

Koostööplatvormid

1. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib kindlustusvõtjatele avalduva negatiivse mõjuga seonduvate põhjendatud kahtluste korral kas omal algatusel või ühe või mitme asjaomase järelevalveasutuse taotluse korral luua koostööplatvormi ja seda koordineerida, et tihendada teabevahetust ja tõhustada koostööd asjaomaste järelevalveasutuste vahel, kui kindlustus- või edasikindlustusandja tegeleb tegevusega, mis põhineb teenuste osutamise vabadusel või asutamisvabadusel või kavatseb sellega tegeleda ning kui

a) selline tegevus on vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast oluline;

b) päritoluliikmesriik on artikli 152a lõike 2 alusel andnud teada halvenenud finantsseisundist või muudest tekkivatest riskidest või

c) küsimusega on artikli 152a lõike 2 alusel pöördutud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole.

2. Lõige 1 ei piira asjaomaste järelevalveasutuste õigust luua koostööplatvorm, kui nad kõik selles kokku lepivad.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaselt koostööplatvormi loomine ei piira käesolevas direktiivis sätestatud päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste järelevalvealaseid volitusi.

4. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 35 kohaldamist, esitavad asjaomased järelevalveasutused Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve taotluse korral aegsasti kogu vajaliku teabe, et võimaldada koostööplatvormi nõuetekohast toimimist.

▼B

3. Jagu

Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste pädevus

1. Alajagu

Kindlustus

Artikkel 153

Keel

Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused võivad nõuda, et teave, mida neil on õigus saada selle liikmesriigi territooriumil tegutsevate kindlustusandjate tegevuse kohta, esitataks neile selle riigi ametlikus keeles või keeltes.

Artikkel 154

Etteteatamine ja eelnev heakskiitmine

1. Vastuvõttev liikmesriik ei või ette näha sätteid, mis nõuavad kindlustuslepingu üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide või elukindlustuse puhul eelkõige kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja muude dokumentide eelnevat heakskiitmist või süstemaatilist teatavakstegemist, mida kindlustusandja kavatseb kasutada oma asjaajamises kindlustusvõtjatega.

▼B

2. Vastuvõttev liikmesriik nõuab kindlustusandjalt, kes soovib tegeleda tema territooriumil kindlustustegevusega, lepingutingimuste ja muude dokumentide üksnes mittesüstemaatilist teatamist, et kontrollida kindlustuslepinguid käsitlevate siseriiklike õigusnormide täitmist, ning see nõue ei või kindlustusandja jaoks olla kindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

3. Vastuvõttev liikmesriik ei või säilitada ega kehtestada kindlustusmaksemäärade kavandatava tõstmise etteteatamist või heakskiitmist, välja arvatud üldise hinnakontrolli süsteemide osana.

Artikkel 155

Kindlustusandjad, kes ei järgi õigusnorme

1. Kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused teevad kindlaks, et kindlustusandja, kelle filiaal asub tema territooriumil või kes tegutseb tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, ei järgi tema suhtes selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme, nõuavad nad asjaomaselt kindlustusandjalt sellise eeskirjade eiramise lõpetamist.

2. Kui asjaomane kindlustusandja ei võta vajalikke meetmeid, teatavad asjaomase liikmesriigi järelevalveasutused sellest päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused võtavad esimesel võimalusel kõik asjakohased meetmed selle tagamiseks, et asjaomane kindlustusandja lõpetab eeskirjade eiramise.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teatavad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutustele võetud meetmetest.

3. Kui päritoluliikmesriigi võetud meetmetest hoolimata või seetõttu, et need meetmed osutuvad ebapiisavaks või on kõnealuses riigis puudulikud, jätkab kindlustusandja vastuvõtvas liikmesriigis kehtivate õigusnormide rikkumist, võivad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused pärast päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele teatamist võtta asjakohaseid meetmeid, et takistada eeskirjade eiramist või selle eest karistada, sealhulgas takistada kindlustusandjal, kui see on tingimata vajalik, uute kindlustuslepingute sõlmimist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil.

▼M5

Lisaks võib päritoluliikmesriigi või vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele.

▼B

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil selliste meetmete võtmiseks vajalikud õigusdokumendid toimetatakse kätte kindlustusandjatele.

4. Lõiked 1, 2 ja 3 ei mõjuta asjaomaste liikmesriikide õigust võtta asjakohaseid erakorralisi meetmeid, et takistada eeskirjade eiramist nende territooriumil või karistada selle eest. Kõnealune õigus hõlmab võimalust takistada kindlustusandjatel uute kindlustuslepingute sõlmimise jätkamist nende territooriumil.

▼B

5. Lõiked 1, 2 ja 3 ei mõjuta liikmesriikide õigust karistada nende territooriumil toimunud eeskirjade eiramise eest.

6. Kui eeskirju eiranud kindlustusandjal on filiaal või vara asjaomases liikmesriigis, võivad kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutused kooskõlas siseriikliku õigusega kohaldada kõnealuse eiramise eest ettenähtud siseriiklikke halduskaristusi, pöörates sissenõude sellele filiaalile või varale.

7. Lõigete 2–6 alusel võetud meetmed, mis piiravad kindlustusteenuste osutamise vabadust, peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud ning asjaomasele kindlustusandjale teatavaks tehtud.

8. Kindlustusandjad esitavad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste taotlusel kõik lõigete 1–7 kohaldamiseks nõutavad dokumendid sedavõrd, kuivõrd kõnealust kohustust kohaldatakse ka nende kindlustusandjate suhtes, kelle peakontor asub kõnealuses liikmesriigis.

▼M5

9. Liikmesriigid teatavad komisjonile ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele selliste juhtude arvu ja liigi, mille puhul keelduti andmete või teabe edastamisest artiklite 146 ja 148 alusel või võeti meetmeid käesoleva artikli lõigete 3 ja 4 alusel.

▼B

Artikkel 156

Reklaam

Kindlustusandjad, kelle peakontor asub liikmesriigis, võivad reklaamida oma teenuseid vastuvõtvas liikmesriigis kõigi võimalike sidevahendite abil, arvestades sellise reklaami vormi ja sisu reguleerivaid üldistes huvides vastuvõetud eeskirju.

Artikkel 157

Kindlustusmaksete maksustamine

1. Ilma et see piiraks edasist kooskõlastamist, kohaldatakse iga kindlustuslepingu suhtes ainult riski asukohaliikmesriigis või kohustuse liikmesriigis kindlustusmaksete suhtes kohaldatavaid kaudseid makse ja maksutaolisi lõivusid.

Esimese lõigu kohaldamisel käsitatakse liikmesriigi territooriumil asuvas hoones sisalduvat vallasvara, välja arvatud transiitkaubad, selles liikmesriigis asuva riskina isegi juhul, kui hoone ja selle sisu pole kindlustatud sama kindlustuspoliisiga.

Hispaania puhul kohaldatakse kindlustuslepingu suhtes ka lisatasu, mis on seadusega kehtestatud Hispaania *Concorcio de Compensación de Segurosi* kasuks selles liikmesriigis toimuvatest erakorralistest sündmustest tingitud kahjude hüvitamisega seotud ülesannete täitmiseks.

▼B

2. Käesoleva direktiivi artikli 178 ja määruse (EÜ) nr 593/2008 kohaselt sõlmitud lepingu suhtes kohaldatav õigus ei mõjuta kohaldatavat maksustamise korda.

3. Iga liikmesriik kohaldab tema territooriumil riske või kohustusi võtvate kindlustusandjate suhtes esimese lõigu alusel nõutavate kaudsete maksude ja maksutaoliste lõivude kogumise tagamiseks oma siseriiklikke õigusnorme.

2. Alajagu

Edasikindlustus

Artikkel 158

Edasikindlustusandjad, kes ei järgi õigusnorme

1. Kui liikmesriigi järelevalveasutused teevad kindlaks, et edasikindlustusandja, kelle filiaal asub tema territooriumil või kes tegutseb tema territooriumil teenuste osutamise vabaduse alusel, ei järgi tema suhtes selles liikmesriigis kohaldatavaid õigusnorme, nõuavad nad asjaomaselt edasikindlustusandjalt sellise eeskirjade eiramise lõpetamist. Samal ajal teatavad nad sellest päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele.

2. Kui päritoluliikmesriigi võetud meetmetest hoolimata või seetõttu, et sellised meetmed osutuvad ebapiisavaks, jätkab edasikindlustusandja kõnealuses liikmesriigis tema suhtes kohaldatavate õigusnormide rikkumist, võivad vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutused pärast päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele teatamist võtta asjakohaseid meetmeid, et edasisi eiramisi takistada või nende eest karistada, sealhulgas takistada edasikindlustusandjal, kui see on tingimata vajalik, uute edasikindlustuslepingute sõlmimist vastuvõtva liikmesriigi territooriumil.

▼M5

Lisaks võib päritoluliikmesriigi või vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele.

▼B

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil on võimalik edasikindlustusandjatele kätte toimetada selliste meetmete rakendamiseks vajalikke õigusdokumente.

3. Lõigete 1 ja 2 alusel võetud meetmeid, mis sisaldavad karistusi või edasikindlustusteenuste osutamise vabaduse piiranguid, tuleb nõuetekohaselt põhjendada ning asjaomasele edasikindlustusandjale teatavaks teha.

▼B

4. Jagu

Statistiline teave

▼M5

Artikkel 159

Statistiline teave piiriülese tegevuse kohta

Iga kindlustusandja teatab oma päritoluliikmesriigi pädevale järelevalveasutusele eraldi nii asutamisõiguse alusel tehtud tehingute kui ka teenuste osutamise vabaduse alusel tehtud tehingutega seotud kindlustustasude, nõuete ja komisjonitasude summad, millest ei ole edasikindlustust maha arvatud, esitades andmed liikmesriikide kaupa ja järgmiselt:

a) kahjukindlustuse puhul tegevusvaldkondade lõikes kooskõlas asjaomase delegeeritud õigusaktiga;

b) elukindlustuse puhul tegevusvaldkondade lõikes kooskõlas asjaomase delegeeritud õigusaktiga.

I lisa A osa liigi 10 puhul, välja arvatud vedaja vastutus, teatab asjaomane ettevõtja kõnealusele järelevalveasutusele ka nõuete sageduse ja keskmise hinna.

Iga asjaomase liikmesriigi järelevalveasutuse taotluse korral edastab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus neile esimeses ja teises lõigus osutatud teabe mõistliku aja jooksul ja koondatud kujul.

▼B

5. Jagu

Filiaalide lepingute käsitlemine lõpetamismenetluse korral

Artikkel 160

Kindlustusandja lõpetamine

Kindlustusandja lõpetamisel täidetakse filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingutest tulenevad kohustused samal viisil kui muudest kõnealuse kindlustusandja kindlustuslepingutest tulenevad kohustused, tegemata vahet kindlustatud isikute ja soodustatud isikute kodakondsuse alusel.

Artikkel 161

Edasikindlustusandja lõpetamine

Edasikindlustusandja lõpetamisel täidetakse filiaali kaudu või teenuste osutamise vabaduse alusel sõlmitud lepingutest tulenevad kohustused samal viisil kui muudest kõnealuse kindlustusandja edasikindlustuslepingutest tulenevad kohustused.

▼B

IX PEATÜKK

Ühenduses asutatud ja sellistele kindlustus- või edasikindlustusandjatele kuuluvad filiaalid, kelle peakontor asub väljaspool ühendust

1. Jagu

Tegevuse alustamine

Artikkel 162

Tegevusloa põhimõte ja tingimused

1. Liikmesriigid nõuavad kõigilt kindlustus- või edasikindlustusandjatelt, kelle peakontor asub väljaspool ühendust, oma territooriumil artikli 2 lõike 1 esimeses lõigus osutatud tegevuse alustamiseks tegevusluba.

2. Liikmesriik võib anda tegevusloa juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidab vähemalt järgmisi tingimusi:

a) tal on siseriikliku õiguse alusel õigus tegelda kindlustustegevusega;

b) ta asutab filiaali selle liikmesriigi territooriumil, kus tegevusluba taotletakse;

c) ta kohustub korraldama filiaali juhtimiskohas konkreetselt seal toimuvat tegevust kajastava raamatupidamise ja säilitama seal kõik tegevusega seotud dokumendid;

d) ta määrab ametisse üldesindaja, kelle peavad heaks kiitma järelevalveasutused;

e) tal on liikmesriigis, kus tegevusluba taotletakse, varad, mille väärtus on vähemalt pool artikli 129 lõike 1 punktis d ettenähtud absoluutsest alammäärast seoses miinimumkapitalinõudega, ja ta deponeerib neljandiku kõnealusest absoluutsest alammäärast tagatisena;

f) ta kohustub täitma solventsuskapitalinõuet ja miinimumkapitalinõuet vastavalt artiklites 100 ja 128 osutatud nõuetele;

g) ta edastab igas liikmesriigis peale liikmesriigi, kus taotletakse tegevusluba, määratud nõuete lahendamise eest vastutava esindaja nime ja aadressi, kui kindlustatavad riskid kuuluvad I lisa A osa liiki 10, välja arvatud vedaja vastutus;

h) ta esitab tegevuskava vastavalt artiklile 163;

i) ta täidab IV peatüki 2. jaos sätestatud juhtimisnõudeid.

3. Käesoleva peatüki kohaldamisel tähendab „filiaal” lõikes 1 osutatud sellise kindlustus- või edasikindlustusandja mis tahes alalist kohalolekut liikmesriigi territooriumil, kes saab kõnealuses liikmesriigis tegevusloa ja tegeleb kindlustustegevusega.

▼B

Artikkel 163

Filiaali tegevuskava

1. Artikli 162 lõike 2 punktis h osutatud filiaali tegevuskava sisaldab järgmist:

a) selliste riskide või kohustuste laad, millele kindlustusandja kavatseb pakkuda kindlustuskaitset;

b) edasikindlustuse põhimõtted;

c) tulevase solventsuskapitalinõude kalkulatsioon bilansiprognoosi alusel, nagu on ette nähtud VI peatüki 4. jaos, samuti arvutusmeetod, mida on kõnealuse kalkulatsiooni koostamisel kasutatud;

d) tulevase miinimumkapitalinõude kalkulatsioon bilansiprognoosi alusel, nagu on ette nähtud VI peatüki 5. jaos, samuti arvutusmeetod, mida on kõnealuse kalkulatsiooni koostamisel kasutatud;

e) VI peatüki 4. ja 5. jaos osutatud solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike kindlustusandja nõuetekohaste omavahendite ja nõuetekohaste põhiomavahendite seisund;

f) haldus- ja kindlustustegevuse korraldamise hinnangulised kulud, nende kulude katmiseks kavandatud rahalised vahendid ning juhul, kui kindlustatavad riskid kuuluvad I lisa A osa liiki 18, olemasolevad vahendid abistamisteenuse osutamiseks;

g) teave juhtimissüsteemi struktuuri kohta.

2. Lisaks lõikes 1 sätestatud nõuetele peab tegevuskava sisaldama esimese kolme majandusaasta kohta järgmist:

a) bilansiprognoos;

b) kindlustustehniliste eraldiste, miinimumkapitalinõude ja solventsuskapitalinõude katteks kavandatud rahaliste vahendite kalkulatsioonid;

c) kahjukindlustusandjate puhul:

   i) halduskulude kalkulatsioon, välja arvatud asutamiskulud, eelkõige jooksvad üldkulud ja komisjonitasud;

   ii) kindlustusmaksete või sissemaksete ja nõuete kalkulatsioonid;

d) elukindlustuse puhul kava, milles esitatakse otsese majandustegevuse, sissetuleva edasikindlustuse ja retrotsessiooniga seotud tulude ja kulude üksikasjalikud prognoosid.

▼B

3. Seoses elukindlustusega võivad liikmesriigid kindlustusandjatelt nõuda kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste süstemaatilist esitamist, ilma et see nõue oleks elukindlustusandja jaoks elukindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

Artikkel 164

Kindlustusportfelli üleandmine

1. Siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel lubavad liikmesriigid oma territooriumil asutatud ja käesoleva peatükiga hõlmatud filiaalidel kindlustusportfelli osaliselt või tervikuna üle anda samas liikmesriigis asutatud vastuvõtvale kindlustusandjale, kui kõnealuse liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 167 osutatud liikmesriigi järelevalveasutused tõendavad, et pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusandjal artikli 100 esimeses lõigus osutatud nõuetekohased omavahendid, et täita solventsuskapitalinõuet.

2. Liikmesriigid lubavad siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel tema territooriumil tegutsevatel ja käesoleva peatükiga hõlmatud filiaalidel oma kindlustusportfelli osaliselt või tervikuna üle anda kindlustusandjale, kelle peakontor asub teises liikmesriigis, kui kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutused tõendavad, et pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusandjal artikli 100 esimeses lõigus osutatud nõuetekohased omavahendid, et täita solventsuskapitalinõuet.

3. Kui liikmesriik siseriikliku õigusega ettenähtud tingimustel lubab tema territooriumil tegutsevatel ja käesoleva peatükiga hõlmatud filiaalidel oma kindlustusportfelli osaliselt või tervikuna üle anda käesoleva peatükiga hõlmatud ja teises liikmesriigis asutatud filiaalile, tagab ta, et vastuvõtva kindlustusandja liikmesriigi või vajaduse korral artiklis 167 osutatud liikmesriigi järelevalveasutused tõendavad järgmist:

a) pärast üleandmise arvessevõtmist on vastuvõtval kindlustusandjal vajalikud nõuetekohased omavahendid, et täita solventsuskapitalinõuet;

b) vastuvõtva kindlustusandja liikmesriigi õigus lubab sellist üleandmist ja

c) kõnealune liikmesriik on üleandmisega nõustunud.

4. Lõigetes 1–3 osutatud tingimustel lubab üleandva filiaali asukohaliikmesriik üleandmise, kui ta on saanud riskide asukohaliikmesriigi või kohustuse liikmesriigi järelevalveasutuste nõusoleku, juhul kui see ei ole üleandva filiaali asukohaliikmesriik.

▼B

5. Liikmesriikide konsulteeritavad järelevalveasutused esitavad oma arvamuse või annavad nõusoleku üleandva filiaali päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele kolme kuu jooksul pärast taotluse saamist. Konsulteeritavate asutuste vastuse puudumine selle ajavahemiku jooksul loetakse võrdseks soodsa arvamuse või vaikiva nõusolekuga.

6. Vastavalt lõigetele 1–5 lubatud üleandmine avaldatakse siseriiklikus õiguses sätestatud tingimustel riski asukohaliikmesriigis või kohustuse liikmesriigis.

Selline üleandmine jõustub automaatselt kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute ja muude üleantud lepingutest tulenevate õiguste või kohustustega isikute suhtes.

Artikkel 165

Kindlustustehnilised eraldised

Liikmesriigid nõuavad kindlustusandjatelt VI peatüki 2. jao kohaselt arvutatud nõuetekohaste kindlustustehniliste eraldiste moodustamist, mis oleksid piisavad, et katta nende territooriumil võetud kindlustus- ja edasikindlustuskohustusi. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad varasid ja kohustusi vastavalt VI peatüki 1. jaole ning määravad omavahendid kindlaks vastavalt VI peatüki 3. jaole.

Artikkel 166

Solventsuskapitalinõue ja miinimumkapitalinõue

1. Iga liikmesriik nõuab, et tema territooriumil asutatud filiaalidel oleks artikli 98 lõikes 3 osutatud vahenditest koosnevad nõuetekohased omavahendid.

Solventsuskapitalinõue ja miinimumkapitalinõue arvutatakse VI peatüki 4. ja 5. jao sätete kohaselt.

Solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude arvutamisel võetakse nii elukindlustuse kui kahjukindlustuse puhul arvesse ainult asjaomase filiaali tegevus.

2. Miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite suurus ja kõnealuse miinimumkapitalinõude absoluutne alammäär nähakse ette artikli 98 lõikega 4.

▼B

3. Põhiomavahendite nõuetekohane suurus ei tohi olla väiksem kui pool artikli 129 lõike 1 punkti d kohaselt nõutavast absoluutsest alammäärast.

Artikli 162 lõike 2 punkti e kohaselt sissemakstud tagatis loetakse miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste põhiomavahendite hulka.

4. Solventsuskapitalinõude kattevarasid tuleb hoida miinimumkapitalinõude summa ulatuses tegutsemiskoha liikmesriigis ja ülejäänud osa ühenduses.

Artikkel 167

Rohkem kui ühes liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusandjate soodustused

1. Iga kindlustusandja, kes on taotlenud või saanud tegevusloa rohkem kui ühes liikmesriigis, võib taotleda järgmisi soodustusi, mida võib anda ainult koos:

a) artiklis 166 osutatud solventsuskapitalinõue arvutatakse kogu ühenduses toimuva tegevuse kohta;

b) artikli 162 lõike 2 punkti e kohaselt nõutav tagatis esitatakse nendest liikmesriikidest ainult ühes;

c) miinimumkapitalinõudele vastavad varad asuvad artikli 134 kohaselt ükskõik millises liikmesriigis, kus ta tegutseb.

Esimese lõigu punktis a osutatud juhtudel võetakse arvutuses arvesse üksnes kõigi ühenduses asutatud filiaalide tegevus.

2. Lõikes 1 sätestatud soodustuste kasutamise taotlus esitatakse asjaomase liikmesriigi järelevalveasutustele. Taotluses nimetatakse liikmesriigi ametiasutus, kes edaspidi teostab ühenduses asutatud filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet. Kindlustusandja peab ametiasutuse valikut põhjendama.

Artikli 162 lõike 2 punktis e osutatud tagatis esitatakse selles liikmesriigis.

3. Lõikega 1 ettenähtud soodustusi võib anda üksnes juhul, kui nendega nõustuvad kõigi nende liikmesriikide järelevalveasutused, kus on esitatud taotlus.

Soodustused jõustuvad alates sellest, kui valitud järelevalveasutus teatab teistele järelevalveasutustele, et ta teostab ühenduses asuvate filiaalide kogu tegevuse maksevõime järelevalvet.

▼B

Valitud järelevalveasutus saab teistelt liikmesriikidelt teavet, mida on vaja nende territooriumil tegutsevate filiaalide üldise maksevõime järelevalveks.

4. Ühe või mitme asjaomase liikmesriigi taotluse korral tühistavad kõik asjaomased liikmesriigid üheaegselt lõigete 1–3 alusel antud soodustused.

Artikkel 168

Raamatupidamine, usaldatavusnormatiivide ja statistiline teave ning raskustes olevad kindlustusandjad

Käesoleva jao kohaldamisel kohaldatakse artiklit 34, artikli 139 lõiget 3 ning artikleid 140 ja 141.

Kui kindlustusandja vastab artikli 167 lõigetes 1–3 ettenähtud soodustuste andmiseks vajalikele tingimustele, käsitatakse artiklite 137 kuni 139 kohaldamisel ühenduses tegutsevate filiaalide kogu tegevuse maksevõime kontrolli eest vastutavat asutust samal viisil kui selle liikmesriigi järelevalveasutust, kus asub ühenduses asutatud kindlustusandja peakontor.

Artikkel 169

Kahju- ja elukindlustuse eraldamine

1. Käesolevas jaos osutatud filiaalid ei tohi samas liikmesriigis samaaegselt tegeleda elu- ja kahjukindlustusega.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid ette näha, et käesolevas jaos osutatud filiaalid, kes artikli 73 lõike 5 esimeses lõigus osutatud kuupäeval tegelesid liikmesriigis samaaegselt mõlema tegevusega, võivad seda jätkata tingimusel, et kumbagi tegevust juhitakse eraldi artikli 74 kohaselt.

3. Iga liikmesriik, kes artikli 73 lõike 5 teise lõigu kohaselt nõuab, et tema territooriumil asutatud kindlustusandjad lõpetaksid samaaegse tegelemise nende tegevustega, millega nad artikli 73 lõike 5 esimeses lõigus osutatud kuupäeval tegelesid, peab sellise nõude kehtestama ka käesolevas jaos osutatud filiaalide kohta, kes on asutatud tema territooriumil ja tegelevad samaaegselt mõlema nimetatud tegevusega.

Liikmesriigid võivad ette näha, et käesolevas jaos osutatud filiaalid, kelle peakontor tegeleb samaaegselt mõlema tegevusega ja kes artikli 73 lõike 5 esimeses lõigus osutatud kuupäevadel tegelesid liikmesriigis ainult elukindlustustegevusega, võivad seda seal jätkata. Kui kindlustusandja soovib kõnealusel territooriumil tegeleda kahjukindlustusega, võib ta elukindlustusega tegeleda ainult tütarettevõtja kaudu.

▼B

Artikkel 170

Rohkem kui ühes liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamine

Artikli 167 lõikes 2 osutatud asutus teatab tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral sellest teiste liikmesriikide järelevalveasutustele, kus kindlustusandja tegutseb, ja kõnealused järelevalveasutused võtavad vajalikud meetmed.

Kui kõnealuse kehtetuks tunnistamise põhjus on artiklis 167 osutatud taotlusega nõustunud liikmesriikide poolt kinnitatud üldine maksejõuetus, tunnistavad enda antud tegevusloa kehtetuks ka teised nõustunud liikmesriigid.

Artikkel 171

Lepingud kolmandate riikidega

Ühendus võib vastavalt asutamislepingule ühe või mitme kolmanda riigiga sõlmitud lepingutega nõustuda käesolevas jaos ettenähtud sätetest erinevate sätete kohaldamisega, et tagada liikmesriikides kindlustusvõtjate ja kindlustatud isikute piisav kaitse vastastikustel tingimustel.

2. Jagu

Edasikindlustus

▼M5

Artikkel 172

Samaväärsus seoses edasikindlustusandjatega

1. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse kriteeriumeid selle hindamiseks, kas kolmanda riigi solventsusrežiim, mida kohaldatakse selliste edasikindlustusandjate tegevusele, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, on samaväärne I jaotises sätestatuga.

2. Kui kolmas riik täidab lõike 1 kohaselt vastu võetud kriteeriume, võib komisjon kooskõlas artikliga 301a ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikele 2 võtta vastu delegeeritud õigusakti, milles teeb kindlaks, et selle kolmanda riigi solventsusrežiim, mida kohaldatakse selliste edasikindlustusandjate tegevusele, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, on samaväärne käesoleva direktiivi I jaotises sätestatuga.

Kõnealune delegeeritud õigusakt vaadatakse korrapäraselt läbi, et võtta arvesse kõiki olulisi muudatusi I jaotises sätestatud järelevalvekorras ja kolmanda riigi järelevalvekorras.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide esimeses lõigus osutatud kolmandate riikide nimekirja ja ajakohastab seda.

3. Kui kolmanda riigi solventsusrežiim loetakse lõike 2 kohaselt samaväärseks käesolevas direktiivis sätestatuga, käsitatakse selliste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, samal viisil kui selliste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid, kellele on antud tegevusluba käesoleva direktiivi kohaselt.

▼M5

4. Erandina lõikest 2 ja isegi kui lõike 1 kohaselt täpsustatud kriteeriumid ei ole täidetud, võib komisjon piiratud ajavahemikuks ja kooskõlas artikliga 301a ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikele 2 võtta vastu delegeeritud õigusakti, milles teeb kindlaks, et kolmanda riigi kohaldatav solventsusrežiim selliste edasikindlustusandjate tegevuse suhtes, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, on ajutiselt samaväärne I jaotises sätestatuga, kui see kolmas riik vastab vähemalt järgmistele kriteeriumidele:

a) riik on võtnud liidu ees kohustuse võtta enne kõnealuse piiratud ajavahemiku lõppu vastu solventsusrežiim, mida saab vastavalt lõikele 2 pidada samaväärseks, ning seda kohaldada ja osaleda samaväärsuse hindamisel;

b) riik on võtnud punktis a osutatud kohustuse täitmiseks vastu tööprogrammi;

c) riik on eraldanud punktis a osutatud kohustuse täitmiseks piisavad vahendid;

d) riigil on solventsusrežiim, mis on riskipõhine ning millega sätestatakse kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed solventsusnõuded ja nõuded, mis on seotud järelevalvearuannete ja läbipaistvusega;

e) riigil on olemas kirjalik kord selle kohta, kuidas teha koostööd ja vahetada konfidentsiaalset järelevalvealast teavet Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning järelevalveasutustega;

f) riigil on sõltumatu järelevalvesüsteem; ning

g) riik on kehtestanud ametisaladuse hoidmise kohustuse kõigile isikutele, kes tegutsevad tema järelevalveasutuste nimel, eelkõige kehtib see teabevahetuse kohta Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning järelevalveasutustega.

Delegeeritud õigusaktides ajutise samaväärsuse kohta võetakse kooskõlas artikli 177 lõikega 2 arvesse komisjoni aruandeid. Kõnealused delegeeritud õigusaktid vaadatakse korrapäraselt läbi asjaomase kolmanda riigi eduaruannete põhjal, mis kord aastas esitatakse komisjonile, kes neid hindab. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abistab komisjoni eduaruannete hindamisel.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide esimeses lõigus osutatud kolmandate riikide nimekirja ja ajakohastab seda.

Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt esimeses lõigus sätestatud tingimusi.

5. Lõike 4 esimeses lõigus osutatud piiratud ajavahemik lõppeb 31. detsembril 2020 või kuupäeval, milleni loetakse kolmanda riigi järelevalvekorda kooskõlas lõikega 2 samaväärseks I jaotises sätestatuga, olenevalt sellest, kumb neist on varasem.

Kõnealust ajavahemikku võib pikendada kõige rohkem ühe aasta võrra, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel ja komisjonil on seda aega vaja lõike 2 kohaseks samaväärsuse hindamiseks.

▼M5

6. Selliste edasikindlustusandjatega sõlmitud edasikindlustuslepinguid, kelle peakontor asub mõnes sellises kolmandas riigis, kelle järelevalvekord loetakse lõike 4 kohaselt ajutiselt samaväärseks, koheldakse samamoodi nagu lõikes 3 osutatud edasikindlustuslepinguid. Edasikindlustusandjate suhtes, kelle peakontor asub sellises kolmandas riigis, kelle järelevalvekord loetakse lõike 4 kohaselt ajutiselt samaväärseks, kohaldatakse ka artiklit 173.

▼B

Artikkel 173

Kattevarade pantimise keelamine

Kindlustustehniliste eraldiste loomiseks ei säilita ega vii liikmesriik sisse ettemakstud kindlustusmaksete ja rahuldamata nõuete eraldiste kattevarade pantimist nõudvat brutoreserveerimise süsteemi, kui edasikindlustusandja on kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle peakontor asub riigis, mille solventsusrežiimi käsitatakse samaväärsena vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 172.

Artikkel 174

Edasikindlustusega tegelemise põhimõte ja tingimused

Liikmesriik ei kohalda kolmandate riikide edasikindlustusandjate suhtes, kes alustavad tema territooriumil edasikindlustustegevust või tegelevad seal sellega, sätteid, mis põhjustavad soodsamat kohtlemist kui võimaldatakse selles liikmesriigis peakontorit omavatele edasikindlustusandjatele.

Artikkel 175

Lepingud kolmandate riikidega

1. Komisjon võib teha nõukogule ettepaneku pidada läbirääkimisi lepingute sõlmimiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et teostada järelevalvet järgmiste ettevõtjate üle:

a) kolmanda riigi edasikindlustusandjad, kes tegelevad ühenduses edasikindlustusega;

b) ühenduse edasikindlustusandjad, kes tegelevad kolmanda riigi territooriumil edasikindlustusega.

2. Lõikes 1 osutatud lepingute eesmärk on eelkõige tagada samaväärsete usaldatavusnormatiivide rakendamisega edasikindlustusandjate tõhus turulepääs lepinguosaliste territooriumile ja sätestada edasikindlustuse osas järelevalveeeskirjade vastastikune tunnustamine. Ühtlasi on lepingute eesmärk tagada järgmine:

a) et liikmesriikide järelevalveasutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusandjate kohta, kelle peakontorid asuvad ühenduses ja kes tegelevad edasikindlustusega asjakohaste kolmandate riikide territooriumil;

b) et kolmandate riikide järelevalveasutused saaksid järelevalveks vajalikku teavet edasikindlustusandjate kohta, kelle peakontorid asuvad nende territooriumil ja kes tegelevad ühenduses edasikindlustusega.

▼B

3. Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 300 lõigete 1 ja 2 kohaldamist, analüüsib komisjon koos Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomiteega käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbirääkimiste tulemusi ja nendest tulenevat olukorda.

X PEATÜKK

Kolmanda riigi õigusega reguleeritavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate tütarettevõtjad ning selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate omandatavad osalused

▼M5

Artikkel 176

Liikmesriikide teave komisjonile ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele

Liikmesriikide järelevalveasutused teatavad komisjonile, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele ning teiste liikmesriikide järelevalveasutustele kõikidest tegevuslubade andmistest tütarettevõtjatele, mida otseselt või kaudselt kontrollib vähemalt üks kolmanda riigi õiguse alusel tegutsev emaettevõtja.

Kõnealune teave hõlmab ka asjaomase konsolideerimisgrupi struktuuri kirjeldust.

Kui kolmanda riigi õiguse alusel tegutsev ettevõtja omandab liidus tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandjas osaluse, mille tagajärjel muutub kõnealune kindlustus- või edasikindlustusandja kolmanda riigi kõnealuse ettevõtja tütarettevõtjaks, teatavad päritoluliikmesriigi järelevalveasutused sellest komisjonile, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele ning teiste liikmesriikide järelevalveasutustele.

▼B

Artikkel 177

Ühenduse kindlustus- ja edasikindlustusandjate kohtlemine kolmandates riikides

▼M5

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele kõigist üldistest raskustest, mis tekivad nende kindlustus- või edasikindlustusandjatel seoses asutamise või tegevusega kolmandas riigis või teenuste osutamisel kolmandas riigis.

▼B

2. Komisjon esitab nõukogule korrapäraselt aruande ühenduses tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandjate kohtlemise kohta kolmandates riikides seoses järgmisega:

a) ühenduses tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandjate asutamine kolmandas riigis;

b) kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjates osaluse omandamine;

c) selliste ettevõtjate kindlustus- või edasikindlustustegevus;

d) kindlustus- või edasikindlustusteenuste piiriülene osutamine ühendusest kolmandatesse riikidesse.

Komisjon esitab kõnealused aruanded koos asjakohaste ettepanekute või soovitustega nõukogule.

▼B

II JAOTIS

KINDLUSTUSE JA EDASIKINDLUSTUSE ERISÄTTED

I PEATÜKK

Kindlustuslepingute suhtes kohaldatav õigus ja tingimused

1. Jagu

Kohaldatav õigus

Artikkel 178

Kohaldatav õigus

Mis tahes liikmesriik, kelle suhtes ei kohaldata määrust (EÜ) nr 593/2008, kohaldab kõnealuse määruse sätteid, et määrata kindlaks õigus, mida kohaldatakse kõnealuse määruse artikli 7 reguleerimisalasse kuuluvate kindlustuslepingute suhtes.

2. Jagu

Kohustuslik kindlustus

Artikkel 179

Seotud kohustused

1. Kahjukindlustusandjad võivad pakkuda ja sõlmida kohustusliku kindlustuse lepinguid käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Kui liikmesriik kehtestab kindlustamiskohustuse, täidab kindlustusleping seda kohustust ainult juhul, kui see vastab selle liikmesriigi sätestatud erisätetele, mis käsitlevad asjaomast kindlustust.

3. Kui liikmesriik kehtestab kohustusliku kindlustuse ja kindlustusandja peab järelevalveasutustele teatama kõigist kindlustuse lõppemistest, võib selline lõppemine kehtida kahjustatud kolmandate isikute suhtes ainult selle liikmesriigi poolt ettenähtud asjaoludel.

4. Iga liikmesriik teatab komisjonile riskid, mille kindlustamine on vastavalt tema õigusaktidele kohustuslik, märkides järgmist:

a) kõnealust kindlustust käsitlevad erinormid;

b) andmed, mis tuleb esitada lepingus, mille kahjukindlustusandja peab andma kindlustatud isikule juhul, kui liikmesriik nõuab tõestust, et kindlustamiskohustus on täidetud.

Liikmesriik võib nõuda, et esimese lõigu punktis b osutatud andmed sisaldavad kindlustusandja kinnitust, et leping järgib seda kindlustust käsitlevaid erinorme.

▼B

Komisjon avaldab esimese lõigu punktis b osutatud andmed *Euroopa Liidu Teatajas*.

3. Jagu

Üldine huvi

Artikkel 180

Üldine huvi

Riski asukohaliikmesriik ega kohustuse liikmesriik ei takista kindlustusvõtjat sõlmimast lepingut artikli 14 tingimustel tegevusloa saanud kindlustusandjaga, kui kõnealune lepingu sõlmimine ei lähe vastuollu riski asukohaliikmesriigi või kohustuse liikmesriigi üldist huvi kaitsvate õigusnormidega.

4. Jagu

Kindlustuslepingute tingimused ja kindlustusmaksete tariifid

Artikkel 181

Kahjukindlustus

1. Liikmesriigid ei nõua kindlustuslepingu selliste üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide ning vormide ja muude selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitu või korrapärast esitamist, mida kindlustusandja kavatseb kasutada suhetes kindlustusvõtjatega.

Liikmesriigid võivad nõuda selliste lepingutingimuste ja muude dokumentide mittesüstemaatilist esitamist üksnes selleks, et kontrollida kindlustuslepinguid käsitlevate liikmesriigi õigusnormide täitmist. Kõnealused nõuded ei või kindlustusandja jaoks olla kindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

2. Kohustusliku kindlustuse kehtestanud liikmesriik võib nõuda, et kindlustusandjad edastaksid oma järelevalveasutustele sellise kindlustuse üld- ja eritingimused enne nende kasutuselevõtmist.

3. Liikmesriigid ei säilita ega kehtestada kindlustusmaksemäärade kavandatava tõstmise etteteatamise või eelneva heakskiitmise kohustust, välja arvatud üldise hinnakontrolli süsteemi osana.

Artikkel 182

Elukindlustus

Liikmesriigid ei nõua kindlustuse selliste üld- ja eritingimuste, kindlustusmaksete tariifide, eelkõige kindlustusmaksete tariifide ja kindlustustehniliste eraldiste arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste või vormide ja muude selliste trükitud dokumentide eelnevat heakskiitu või korrapärast esitamist, mida elukindlustusandja kavatseb kasutada oma suhetes kindlustusvõtjatega.

▼B

Päritoluliikmesriik võib siiski nõuda eelkõige kindlustustehniliste eraldiste ja kindlustusmaksete tariifide arvutamiseks kasutatavate kindlustustehniliste aluste korrapärast esitamist, kuid seda üksnes kindlustusmatemaatilisi põhimõtteid käsitlevate siseriiklike sätete täitmise kontrollimiseks. Kõnealused nõuded ei või kindlustusandja jaoks olla kindlustustegevusega tegelemise eeltingimuseks.

5. Jagu

Teave kindlustusvõtjale

1. Alajagu

Kahjukindlustus

Artikkel 183

Üldteave kindlustusvõtjale

1. Enne kahjukindlustuslepingu sõlmimist teatab kahjukindlustusandja kindlustusvõtjale järgmist:

a) lepingu suhtes kohaldatav õigus, kui pooltel puudub vaba valiku võimalus;

b) asjaolu, et pooled võivad vabalt valida kohaldatava õiguse, ja õigus, mida kindlustusandja soovitab valida.

Kindlustusandja teatab kindlustusvõtjale kindlustusvõtjate lepinguid hõlmavate kaebuste käsitlemise korra, sealhulgas vajaduse korral kaebusi lahendava asutuse olemasolu, piiramata kindlustusvõtja õigust pöörduda kohtusse.

2. Lõikes 1 osutatud kohustust kohaldatakse ainult juhul, kui kindlustusvõtja on füüsiline isik.

3. Lõigete 1 ja 2 üksikasjalikud rakenduseeskirjad sätestab riski asukohaliikmesriik.

Artikkel 184

Lisateave, juhul kui kahjukindlustust pakutakse asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel

1. Kui kahjukindlustust pakutakse asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel, teatatakse kindlustusvõtjale enne ühegi lepingu sõlmimist liikmesriik, kus asub peakontor või vajaduse korral filiaal, kellega leping sõlmitakse.

Kõik kindlustusvõtjale antud dokumendid peavad sisaldama esimeses lõigus osutatud teavet.

Esimeses ja teises lõigus kehtestatud kohustusi ei kohaldata suurte riskide suhtes.

2. Lepingus või mis tahes muus kindlustuskaitset pakkuvas dokumendis koos kindlustuspakkumisega, kui see on kindlustusvõtja suhtes siduv, nimetatakse peakontori või vajaduse korral kindlustuskaitset pakkuva kahjukindlustusandja filiaali aadress.

▼B

Liikmesriigid võivad nõuda, et käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud dokumentidel oleks ka artikli 148 lõike 2 punktis a osutatud kahjukindlustusandja esindaja nimi ja aadress.

2. Alajagu

Elukindlustus

Artikkel 185

Teave kindlustusvõtjale

1. Enne elukindlustuslepingu sõlmimist teatakse kindlustusvõtjale vähemalt lõigetes 2 kuni 4 sätestatud teave.

2. Elukindlustusandja kohta esitatakse järgmine teave:

a) elukindlustusandja nimi ja tema õiguslik vorm;

b) liikmesriik, kus asub peakontor, ja vajaduse korral lepingut sõlmiv filiaal;

c) peakontori ja vajaduse korral lepingut sõlmiva filiaali aadress;

d) konkreetne viide artiklis 51 sätestatud maksevõime ja finantsseisundi aruandele, mis võimaldab kindlustusvõtjatele lihtsat juurdepääsu kõnealusele teabele.

3. Kohustuse kohta esitatakse järgmine teave:

a) iga hüvitise ja iga optsiooni määratlus;

b) lepingu tähtaeg;

c) lepingu lõpetamise viis;

d) kindlustusmaksete tasumise viis ja kestus;

e) boonuste arvutamise ja jaotamise vahendid;

f) märge tagasiostuväärtuse ja sissemakstud väärtuse kohta ning millises ulatuses need on tagatud;

g) teave iga hüvitise, nii põhihüvitiste kui vajaduse korral ka lisahüvitiste kindlustusmaksete kohta;

h) investeerimisriskiga kindlustuslepingute puhul hüvitistega seotud investeerimisosakute määratlus;

i) investeerimisriskiga kindlustuslepingute puhul märge alusvara laadi kohta;

j) järelemõtlemisaja kohaldamise kord;

k) üldteave kindlustuslepingu liigi suhtes kohaldatava maksustamise korra kohta;

l) kindlustusvõtjate, kindlustatud isikute või lepingujärgsete soodustatud isikute kindlustuslepingutega seotud kaebuste käsitlemise kord, sealhulgas vajaduse korral kaebustega tegeleva asutuse olemasolu, ilma et see piiraks õigust pöörduda kohtusse;

▼B

m) kindlustuslepingu suhtes kohaldatav õigus, kui pooltel puudub vaba valik, või elukindlustusandja soovitatav õigus, kui pooled võivad vabalt valida kindlustuslepingu suhtes kohaldatava õiguse.

4. Lisaks antakse konkreetset teavet, et oleks tagatud õige arusaamine riskidest, mis lepingu kohaselt jäävad kindlustusvõtja kanda.

5. Kindlustusvõtjale teatatakse kogu kindlustuslepingu kehtivuse ajal muudatustest, mis puudutavad järgmist teavet:

a) kindlustuse üld- ja eritingimused;

b) elukindlustusandja nimi, õiguslik vorm või peakontori ja vajaduse korral kindlustuslepingu sõlminud filiaali aadress;

c) lõike 3 punktides d–j esitatud kogu teave kindlustustingimuste muutumise või kindlustuslepingu suhtes kohaldatava õiguse muutmise kohta;

d) igal aastal teave boonuste olukorra kohta.

Kui kindlustusandja esitab seoses elukindlustuse pakkumise või sõlmimisega arvnäitajaid, mis seonduvad lepingus kokkulepitud makseid ületavate potentsiaalsete maksetega, esitab ta kindlustusvõtjale näidiskalkulatsiooni, milles potentsiaalne saabunud tähtajaga makse on määratud nii, et kindlustusmaksete kalkuleerimise aluseks on võetud kolm erinevat intressimäära. Seda ei kohaldata tähtajaliste kindlustuste ja lepingute suhtes. Kindlustusandja teavitab kindlustusvõtjat selgel ja arusaadaval viisil, et näidiskalkulatsioon on üksnes arvutusmudel, mille aluseks on tinglikud eeldused, ja et kindlustusvõtja ei saa näidiskalkulatsiooni põhjal esitada ühtegi lepingulist nõuet.

Kasumis osalemisel põhinevate kindlustuste puhul teavitab kindlustusandja kindlustusvõtjat igal aastal kirjalikult kindlustusvõtja nõuete staatusest, sealhulgas kasumis osalemisest. Kui kindlustusandja on esitanud arvnäitajad kasumis osalemise perspektiivi kohta, teavitab ta täiendavalt kindlustusvõtjat reaalse arengu ja esialgsete andmete erinevustest.

6. Lõigetes 2–5 osutatud teave esitatakse kirjalikult, selgelt ja täpselt kohustuse liikmesriigi ametlikus keeles.

See teave võib olla muus keeles, kui kindlustusvõtja seda taotleb ja kui liikmesriigi õigus seda lubab või kui kindlustusvõtja võib vabalt valida kohaldatava õiguse.

7. Kohustuse liikmesriik võib elukindlustusandjatelt nõuda lisaks lõigetes 2–5 esitatud teabele lisateavet ainult juhul, kui seda on kindlustusvõtjale vaja kohustuse oluliste asjaolude mõistmiseks.

8. Lõigete 1–7 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad sätestab kohustuse liikmesriik.

▼B

Artikkel 186

Lepingust taganemise tähtaeg

1. Liikmesriigid näevad ette, et kindlustusvõtjad, kes sõlmivad individuaalse elukindlustuslepingu, võivad lepingust taganeda 14–30 päeva jooksul alates ajast, kui neile lepingu sõlmimisest teatati.

Kindlustusvõtja teade kindlustuslepingust taganemise kohta vabastab ta kõigist edasistest kindlustuslepingust tulenevatest kohustustest.

Muud kindlustuslepingust taganemise õiguslikud tagajärjed ja tingimused määratakse kindlaks kindlustuslepingu suhtes kohaldatava õiguse alusel, eelkõige kindlustusvõtjale kindlustuslepingu sõlmimisest teatamise korra osas.

2. Liikmesriigid ei pea lõiget 1 kohaldama järgmistel juhtudel:

a) kindlustuslepingud, mille kestus on kuni kuus kuud;

b) kui kindlustusvõtja oma seisundi või lepingu sõlmimise asjaolude tõttu erilist kaitset ei vaja.

Kui liikmesriigid kasutavad esimeses lõigus sätestatud võimalust, täpsustavad nad seda asjaolu oma õiguses.

II PEATÜKK

Kahjukindlustust käsitlevad sätted

1. Jagu

Üldsätted

Artikkel 187

Kindlustustingimused

Kindlustuse üld- ja eritingimused ei hõlma neid tingimusi, mis on üksikjuhul kavandatud vastama kindlustatava riski eriasjaoludele.

Artikkel 188

Monopolide kaotamine

Liikmesriigid tagavad, et nende territooriumil asutatud ja artiklis 8 osutatud asutustele antud teatavates kindlustusliikides tegevuse alustamise monopolid kaotatakse.

Artikkel 189

Osalemine riiklikus tagatisskeemis

Vastuvõtvad liikmesriigid võivad nõuda, et kahjukindlustusandjad ühineksid ja osaleksid nende territooriumil tegevusloa saanud kahjukindlustusandjatega samadel tingimustel kõigis skeemides, mis on kavandatud kindlustatud isikutele ja kahjustatud kolmandatele isikutele kindlustuslepingutest tulenevate nõuete väljamaksmise tagamiseks.

▼B

2. Jagu

Ühenduse kaaskindlustus

Artikkel 190

Ühenduse kaaskindlustustehingud

1. Käesolevat jagu kohaldatakse ühenduse kaaskindlustustehingute suhtes, mis on seotud I lisa A osa liikidesse 3 kuni 16 kuuluvate riskidega, mis vastavad järgmistele tingimustele:

a) suur risk;

b) riski katavad üheks ja samaks ajavahemikuks ühe kindlustuslepingu ja üldise kindlustusmaksega vähemalt kaks kindlustusandjat, kumbki omalt poolt kaaskindlustusandjana; kusjuures üks neist on juhtiv kindlustusandja;

c) risk asub ühenduses;

d) riski katmiseks käsitatakse juhtivat kindlustusandjat nii, nagu oleks ta kogu riski katnud kindlustusandja;

e) vähemalt üks kaaskindlustusandja osaleb lepingus peakontori või filiaali kaudu, mis on asutatud väljaspool seda liikmesriiki, kus asub juhtiv kindlustusandja;

f) juhtiv kindlustusandja võtab kaaskindlustuse käigus endale täielikult juhtiva rolli ja määrab eelkõige kindlaks kindlustuse ja maksemäärade tingimused.

2. Artikleid 147–152 kohaldatakse ainult juhtiva kindlustusandja suhtes.

3. Kaaskindlustustehingute suhtes, mis ei vasta lõikes 1 sätestatud tingimustele, kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid, välja arvatud käesoleva jao sätted.

Artikkel 191

Osalemine ühenduse kaaskindlustuses

Kindlustusandjate õigust osaleda ühenduse kaaskindlustuses ei reguleerita muude sätetega peale käesoleva jao sätete.

Artikkel 192

Kindlustustehnilised eraldised

Kindlustustehniliste eraldiste summa määravad kindlaks eri kaaskindlustajad vastavalt nende päritoluliikmesriigis kinnitatud eeskirjadele või selliste eeskirjade puudumise korral vastavalt selle riigi tavadele.

Kindlustustehnilised eraldised on vähemalt sama suured kui kindlustustehnilised eraldised, mille juhtiv kindlustusandja on kindlaks määranud vastavalt oma päritoluliikmesriigi eeskirjadele või tavadele.

▼B

Artikkel 193

Statistilised andmed

Päritoluliikmesriigid tagavad, et kaaskindlustusandjad säilitavad statistilised andmed, mis kajastavad nende osalemist ühenduse kaaskindlustustehingutes ja asjaomaseid liikmesriike.

Artikkel 194

Kaaskindlustuslepingute käsitlemine lõpetamismenetluses

Kindlustusandja lõpetamise korral täidetakse ühenduse kaaskindlustuslepingutes osalemisest tulenevad kohustused samamoodi kui muudest sama kindlustusandja kindlustuslepingutest tulenevad kohustused, tegemata vahet kindlustatud isiku ja soodustatud isikute kodakondsuse järgi.

Artikkel 195

Teabe vahetamine järelevalveasutuste vahel

Käesoleva jao kohaldamisel jagavad liikmesriikide järelevalveasutused I jaotise IV peatüki 5. jaos osutatud koostöö raames üksteisega vajalikku teavet.

Artikkel 196

Rakendamisel tehtav koostöö

Komisjon ja liikmesriikide järelevalveasutused teevad tihedat koostööd käesoleva jao rakendamisel tekkida võivate raskuste uurimisel.

Kõnealuse koostöö käigus vaatavad nad eelkõige läbi kõik juhud, mille puhul võiks oletada, et juhtiv kindlustusandja ei võta endale kaaskindlustuse käigus täielikult juhtivat rolli, või kui ilmneb, et asjaomaste riskide puhul ei ole ilmselgelt vaja kahe või enama kindlustusandja osalemist riskide katmisel.

3. Jagu

Abistamisteenus

Artikkel 197

Turistiabistamisteenusega sarnased tegevused

Liikmesriigid võivad käesolevat direktiivi kohaldada ka abistamisteenustele, mida osutatakse isikutele, kes satuvad raskustesse artikli 2 lõikes 2 osutamata juhtudel.

Kui liikmesriik kasutab seda võimalust, käsitab ta sellist tegevust nii, nagu kuuluks see I lisa A osa liiki 18.

Teise lõiguga ei mõjutata kuidagi võimalust liigitada tegevusi, mis ilmselt kuuluvad teistesse liikidesse I lisas sätestatud liigituse kohaselt.

▼B

4. Jagu

Õigusabikulude kindlustus

Artikkel 198

Käesoleva jao reguleerimisala

1. Käesolevat jagu kohaldatakse I lisa A osa liigis 17 osutatud õigusabikulude kindlustuse suhtes, mille puhul kindlustusandja võtab kohustuse kanda kindlustusmakse maksmise korral kohtumenetluse kulud ja osutada muid otseselt kindlustamisega seonduvaid teenuseid, pidades eelkõige silmas järgmist:

a) hüvitise saamine kindlustatud isiku kantud kahjumi, kahju või vigastuse eest kas kohtuvälise lahenduse või tsiviil- või kriminaalmenetluses;

b) kindlustatud isiku kaitse või esindamine tsiviil-, kriminaal-, haldus- või muudes menetlustes või kõnealuse isiku vastu esitatud mis tahes nõude korral.

2. Käesolevat jagu ei kohaldata järgmistel juhtudel:

a) õigusabikulude kindlustuse suhtes, kui selline kindlustus käsitleb merelaevade kasutamise tõttu või sellega seoses tekkivaid vaidlusi ja riske;

b) kindlustusandja tegevuse suhtes, kes pakub ainult tsiviilvastutuse kindlustuskaitset kindlustatud isiku kaitsmiseks või esindamiseks iga kohtu- või haldusmenetluse korral, kui selline tegevus on kõnealuse kindlustuse alusel samal ajal ka kõnealuse kindlustusandja enda huvides;

c) kui liikmesriik seda otsustab, abistamisteenuse kindlustusandja pakutava õigusabikulude kindlustuse suhtes, mis vastab järgmistele tingimustele:

   i) abi antakse muus liikmesriigis kui selles, mis on kindlustusvõtja alaline elukoht;

   ii) abi on osa kindlustuslepingust, mis käsitleb ainult abi, mida osutatakse isikutele, kes satuvad raskustesse reisides, oma kodust või alalisest elukohast eemal olles.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel sätestatakse kindlustuslepingus selgelt, et kõnealune kindlustuskaitse piirdub üksnes kõnealuses punktis osutatud olukordadega ja lisandub osutatavale abile.

Artikkel 199

Eraldi lepingud

Õigusabikulude kindlustus sisaldub muude kindlustusliikide jaoks koostatud lepingust eraldiseisvas lepingus või seda käsitleb ühe kindlustuslepingu eraldi osa, kus täpsustatakse õigusabikulude kindlustuse laad ja juhul, kui liikmesriik seda nõuab, vastava kindlustusmakse suurus.

▼B

Artikkel 200

Nõuete haldamine

1. Päritoluliikmesriik tagab, et kindlustusandjad kasutavad nõuete haldamiseks kas liikmesriigi valikul või liikmesriigi nõusolekul omal valikul vähemalt üht lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud meetodit.

Olenemata sellest, millist lahendust kasutatakse, loetakse õigusabikulude kindlustust omavate isikute huvid vastavalt käesolevale jaole võrdväärsel viisil kaitstuks.

2. Kindlustusandjad tagavad, et ükski nende töötaja, kes tegeleb õigusabikulude nõuete või nendega seotud õigusnõustamisega, ei tegele samal ajal samasuguse tööga teises kindlustusandjas, kellel on esimese kindlustusandjaga rahalisi, ärilisi või haldussidemeid ja kes tegeleb ühe või mitme muu I lisas sätestatud kindlustusliigiga.

Segakindlustusandjad tagavad, et ükski nende töötaja, kes tegeleb õigusabikulude nõuete või nendega seotud õigusnõustamisega, ei tegele samal ajal samasuguse tööga segakindlustusandjate muudes tegevusliikides.

3. Kindlustusandja usaldab õigusabikulude kindlustusega seotud nõuete haldamise kindlustusandjale, kes on eraldi juriidiline isik. Seda kindlustusandjat nimetatakse artiklis 199 osutatud eraldi lepingus või lepingu eraldi osas.

Kui eraldi juriidilisest isikust kindlustusandjal on sidemeid kindlustusandjaga, kes tegeleb ühe või mitme I lisa A osas nimetatud kindlustusliigiga, ei tohi eraldi juriidilisest isikust kindlustusandja töötajad, kes haldavad nõudeid või annavad nõuete haldamisega seotud õigusabi, samal ajal tegeleda sama või samalaadse tööga teises kindlustusandjas. Liikmesriigid võivad samad nõuded kehtestada ka haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmetele.

4. Lepinguga nähakse ette kindlustatud isiku õigus usaldada oma huvide kaitse alates hetkest, kui tal on vastavalt lepingule õigus kindlustajale nõuet esitada, oma valitud advokaadile või kui liikmesriigi õigus seda võimaldab, igale teisele sobiva kvalifikatsiooniga isikule.

Artikkel 201

Õigus vabalt valida advokaati

1. Igas õigusabikulude kindlustuse lepingus märgitakse sõnaselgelt, et:

a) kui kindlustatud isiku kaitsmiseks, esindamiseks või huvide eest seismiseks on kohtu- või haldusmenetluses vaja advokaadi või muu liikmesriigi õiguse kohaselt sobivalt kvalifitseeritud isiku abi, võib kindlustatud isik sellise advokaadi või muu isiku vabalt valida;

▼B

b) huvide konflikti korral võivad kindlustatud isikud oma huvide esindamiseks vabalt valida advokaadi või juhul, kui nad seda eelistavad ja kui liikmesriigi õigus seda lubab, iga teise sobivalt kvalifitseeritud isiku.

2. Käesoleva jao kohaldamisel käsitatakse „advokaadina” iga isikut, kellel on õigus tegeleda oma kutsealaga vastavalt ühele nimetusele, mis on sätestatud nõukogu 22. märtsi 1977. aasta direktiivis 77/249/EMÜ õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta ([1]).

Artikkel 202

Erand õigusest vabalt valida advokaati

1. Liikmesriigid võivad sätestada erandi artikli 201 lõikest 1 õigusabikulude kindlustuse suhtes, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:

a) kindlustus kehtib üksnes kohtuasjade korral, mida menetletakse seoses maanteesõidukite kasutamisega asjaomase liikmesriigi territooriumil;

b) kindlustus on seotud lepinguga, millega nähakse ette abi maanteesõidukiga juhtunud õnnetuse või rikke korral;

c) õigusabikulude kindlustusandja ega abistamisteenuse kindlustusandja ei tegele ühegi vastutuskindlustuse liigiga;

d) võetakse meetmeid, et vaidluse iga poole õigusabi ja esindamisega tegeleks täiesti sõltumatu advokaat, juhul kui nende poolte õigusabikulude kindlustuse on andnud sama kindlustusandja.

2. Lõike 1 kohaselt antud erand ei mõjuta artikli 200 kohaldamist.

Artikkel 203

Vahekohus

Õigusabikulude kindlustusandja ja kindlustatud isiku vaheliste vaidluste lahendamiseks ning ilma et see piiraks liikmesriigi õigusega ette nähtud mis tahes õigust pöörduda kohtusse, näevad liikmesriigid ette võrreldava erapooletuse tagava vahekohtu- või muu menetluse.

Kindlustuslepinguga nähakse ette kindlustatud isiku õigus kasutada selliseid menetlusi.

([1]) EÜT L 78, 26.3.1977, lk 17.

▼B

Artikkel 204

Huvide konflikt

Huvide konflikti korral või kui vaidluse lahendamise suhtes on lahkarvamusi, teatab õigusabikulude kindlustaja või vajaduse korral kahju käsitlev asutus kindlustatud isikule artikli 201 lõikes 1 osutatud õigusest – võimalusest kasutada artiklis 203 nimetatud menetlust.

Artikkel 205

Õigusabikulude kindlustuse spetsialiseerumise kaotamine

Liikmesriigid tunnistavad kehtetuks kõik sätted, mis keelavad kindlustusandjal nende territooriumil pakkuda õigusabikulude kindlustust ja muud liiki kindlustust samal ajal.

5. Jagu

Tervisekindlustus

Artikkel 206

Tervisekindlustus kui sotsiaalkindlustuse alternatiiv

1. Liikmesriigid, kus riikliku sotsiaalkindlustussüsteemi pakutava tervisekindlustuse asemel võib osaliselt või täielikult kasutada I lisa A osa liigi 2 riske kindlustavaid lepinguid, võivad nõuda, et:

a) need lepingud järgiksid selle liikmesriigi kehtestatud erinorme, mis kaitsevad selle kindlustusliigi puhul üldist huvi; ja

b) kõnealuse kindlustuse üld- ja eritingimused edastataks enne rakendamist liikmesriigi järelevalveasutustele.

2. Liikmesriigid võivad nõuda, et lõikes 1 osutatud tervisekindlustussüsteemi hallataks samasugusel tehnilisel alusel kui elukindlustust, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) tasutavad kindlustusmaksed arvutatakse vastavalt riski asukohaliikmesriigis kasutatavatele haigestumustabelitele ja muudele statistilistele andmetele kindlustuses kasutatavate matemaatiliste meetoditega;

b) eluea pikenemise tarvis moodustatakse reserv;

c) kindlustusandja võib lepingu lõpetada ainult riski asukohaliikmesriigi määratud kindla tähtaja jooksul;

d) lepinguga nähakse ette, et kindlustusmakseid võib isegi kehtivate lepingute puhul suurendada või väljamakseid vähendada;

e) lepingus sätestatakse, et kindlustusvõtja võib vahetada oma senise lepingu uue, lõikele 1 vastava lepingu vastu, mida pakub sama kindlustusandja või sama filiaal ja mis võtab arvesse tema omandatud õigusi.

▼B

Esimeses lõigu punktis e osutatud juhul võetakse arvesse pikeneva eluea reservi ning uut meditsiinilist läbivaatust võib nõuda ainult kindlustuskaitse laiendamise korral.

Asjaomase liikmesriigi järelevalveasutused avaldavad esimese lõigu punktis a osutatud haigestumustabelid ja muud asjakohased statistilised andmed ning edastavad need päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

Kindlustusmaksed peavad mõistliku aktuaarhinnangu kohaselt olema piisavad, et kindlustusandjad saaksid täita kõiki oma kohustusi, pidades silmas kõiki oma finantsseisundi aspekte. Päritoluliikmesriik nõuab, et kindlustusmaksete arvutamise tehniline alus edastataks enne toote ringlusse laskmist tema järelevalveasutustele.

Kolmandat ja neljandat lõiku kohaldatakse ka seniste lepingute muutmise korral.

6. Jagu

Tööõnnetuskindlustus

Artikkel 207

Kohustuslik tööõnnetuskindlustus

Liikmesriigid võivad nõuda, et iga kindlustusandja, kes nende territooriumil omal vastutusel pakub kohustuslikku tööõnnetuskindlustust, järgiks liikmesriigi õiguse sellist kindlustust käsitlevaid erisätteid, välja arvatud finantsjärelevalvet käsitlevad sätted, mis on ainult päritoluliikmesriigi kohustus.

III PEATÜKK

Elukindlustust käsitlevad sätted

Artikkel 208

Riskihindamise funktsiooni kohustusliku loovutamise keelamine

Liikmesriigid ei tohi nõuda, et elukindlustusandjad loovutaksid osa artikli 2 lõikes 3 loetletud kindlustusliikidega seotud tegevusest liikmesriigi õigusega kindlaksmääratud organisatsioonile või organisatsioonidele.

Artikkel 209

Uue tegevusega seotud kindlustusmaksed

Uue tegevusega seotud kindlustusmaksed peavad mõistlike kindlustusmatemaatiliste hinnangute kohaselt olema piisavad, et võimaldada elukindlustusandjatel täita kõik kohustused ja eelkõige moodustada piisavad kindlustustehnilised eraldised.

▼B

Selleks võib arvesse võtta elukindlustusandja finantsseisundi kõiki aspekte, ilma et muude varade kui kindlustusmaksete ja neilt teenitud tulude osa oleks korrapärane ja püsiv viisil, mis võiks pikema aja jooksul kindlustusandja maksevõimet ohustada.

IV PEATÜKK

Edasikindlustusele esitatavad erinõuded

Artikkel 210

Piiratud edasikindlustus

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes sõlmivad piiratud edasikindlustuslepinguid või tegelevad piiratud edasikindlustusega, oleksid suutelised nõuetekohaselt tuvastama, mõõtma, jälgima, juhtima ja kontrollima kõnealustest lepingutest või tegevustest tulenevaid riske ning nendest nõuetekohaselt aru andma.

▼M5

2. Komisjon võib kooskõlas artikliga 301a võtta vastu delegeeritud õigusaktid, millega täpsustatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud sätteid seoses piiratud edasikindlustustegevusest tulenevate riskide jälgimise, juhtimise ja kontrolliga.

▼B

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel tähendab piiratud edasikindlustus edasikindlustust, mis hõlmab maksimaalset rahalise kaotuse riski, mida väljendatakse maksimaalse majandusliku riski ülekandmisega, mis on seotud märkimisväärsete edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste ja ajalise riski ülekandmisega, ning mis ületab lepingu kehtivuse ajal makstava kindlustusmakse piiratud, kuid märkimisväärses osas, mida iseloomustab üks alljärgnevatest omadustest:

a) raha ajaväärtuse otsene ja oluline arvestamine;

b) lepingulised sätted majandustegevuse tasakaalu reguleerimiseks poolte vahel pikema aja vältel, et saavutada määratletud riski ülekandmine.

Artikkel 211

Eriotstarbeline varakogum

1. Liikmesriigid lubavad oma territooriumil asutada eriotstarbelisi varakogumeid, kui järelevalveasutus selleks eelnevalt loa annab.

▼M5

2. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse järgmisi kriteeriumeid järelevalveasutuse heakskiidu saamiseks:

a) tegevusloa ulatus;

b) kohustuslike tingimuste lülitamine kõikidesse väljastatud lepingutesse;

c) eriotstarbelisi varakogumeid juhtivate isikute sobivus ja nõuetekohasus vastavalt artiklile 42;

d) eriotstarbeliste varakogumite enamusaktsionäride, -osanike või liikmete sobivus ja nõuetekohasus;

▼M5

e) usaldusväärne haldus- ja raamatupidamiskord, piisavad sisekontrollimehhanismid ja riskijuhtimisnõuded;

f) raamatupidamise, usaldatavusnõuete ja statistilise teabe nõuded;

g) solventsusnõuded.

2a. Selleks et tagada artikli 211 lõigete 1 ja 2 kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud eriotstarbeliste varakogumite loomisele järelevalveasutuste poolt heakskiidu andmisele kohaldatavate menetluste ning lõike 2 punkti f kohaldamisel kasutatavate vormingute ja vormide kohta.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 31. oktoobriks 2014.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

2b. Selleks et tagada artikli 211 lõigete 1 ja 2 kohaldamise ühetaolised tingimused, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud järelevalveasutustevahelise koostöö ja teabevahetuse puhul kohaldatavate menetluste kohta, kui eriotstarbeline varakogum, mis võtab üle kindlustus- või edasikindlustusandja riskid, on asutatud mõnes muus liikmesriigis kui see, kus kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusluba anti.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

3. Eriotstarbeliste varakogumite suhtes, millele on tegevusluba antud enne 31. detsembrit 2015, kohaldatakse eriotstarbeliseks varakogumiks loa andnud liikmesriigi õigust. Nimetatud eriotstarbelise varakogumi uute toimingute suhtes, mis algavad pärast nimetatud kuupäeva, kohaldatakse lõikeid 1, 2 ja 2a.

▼B

III JAOTIS

KONSOLIDEERIMISGRUPPI KUULUVATE KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSANDJATE JÄRELEVALVE

I PEATÜKK

Konsolideerimisgrupi järelevalve: mõisted, kohaldamisjuhud, reguleerimisala ja tasandid

1. Jagu

Mõisted

Artikkel 212

Mõisted

1. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „osalust omav ettevõtja” – ettevõtja, kes on kas emaettevõtja või muu ettevõtja, kellel on märkimisväärne osalus, või ettevõtja, kes on teise ettevõtjaga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 sätestatud tähenduses;

▼B

b) „sidusettevõtja” – tütarettevõtja või muu ettevõtja, milles omatakse osalust, või ettevõtja, kes on teise ettevõtjaga seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 sätestatud tähenduses;

c) „konsolideerimisgrupp” – ettevõtjate grupp,

i) mis koosneb osalust omavast ettevõtjast, tema tütarettevõtjatest ja üksustest, milles osalust omaval ettevõtjal või tema tütarettevõtjatel on märkimisväärne osalus, samuti ettevõtjatest, kes on teineteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 sätestatud tähenduses; või

ii) mille aluseks on nimetatud ettevõtjate vahel tugevate ja jätkusuutlike, lepinguliste või muude finantssidemete loomine ning mis võib hõlmata vastastikuseid või vastastikust tüüpi kindlustusandjaid, tingimusel et:

— üks neist ettevõtjatest avaldab teistele konsolideerimisgruppi kuuluvatele ettevõtjatele keskse koordineerimise teel valitsevat mõju otsuste tegemisel, kaasa arvatud finantsotsused, ning

— konsolideerimisgrupi järelevalvaja kiidab niisuguste sidemete loomise ja lõpetamise käesoleva jaotise tähenduses eelnevalt heaks,

kusjuures keskse koordineerimisega tegelevat ettevõtjat käsitatakse emaettevõtjana ning muid ettevõtjaid käsitatakse tütarettevõtjatena;

d) „konsolideerimisgrupi järelevalvaja” – järelevalveasutus, kes vastutab konsolideerimisgrupi järelevalve eest ning on kindlaks määratud artikli 247 kohaselt;

▼M5

e) „järelevalvekolleegium” – alaline, kuid paindlik koostöö, koordineerimise ja konsolideerimisgrupi järelevalvet puudutava otsustetegemise lihtsustamise struktuur;

▼M1

f) „kindlustusvaldusettevõtja” – emaettevõtja, kes ei ole segafinantsvaldusettevõtja ning kelle peamine tegevus on märkimisväärse osaluse soetamine ja valdamine tütarettevõtjates, kes on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad, või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad, kusjuures vähemalt üks nendest tütarettevõtjatest on kindlustus- või edasikindlustusandja;

▼M1

g) „segakindlustusvaldusettevõtja” – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusandja, kolmanda riigi kindlustusandja, edasikindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja ja kelle tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks kindlustus- või edasikindlustusandja;

h) „segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses.

▼B

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel käsitavad järelevalveasutused emaettevõtjana ka mis tahes ettevõtjat, kellel on järelevalveasutuste arvates valitsev mõju teise ettevõtja üle.

Samuti käsitavad nad tütarettevõtjana mis tahes ettevõtjat, kelle üle on järelevalveasutuste arvates emaettevõtjal valitsev mõju.

Samuti käsitavad nad märkimisväärse osalusena hääleõiguse või kapitali otsest või kaudset valdamist ettevõtjas, kelle üle omatakse järelevalveasutuste arvates olulist mõju.

2. Jagu

Kohaldamisjuhud ja reguleerimisala

Artikkel 213

Konsolideerimisgrupi järelevalve kohaldamise juhud

1. Liikmesriigid näevad konsolideerimisgrupi tasandil ette konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve vastavalt käesolevale jaotisele.

Käesoleva direktiivi sätteid, millega nähakse ette järelevalve kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes eraldi, kohaldatakse jätkuvalt kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kui käesolevas jaotises ei ole sätestatud teisiti.

▼M1

2. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatakse järelevalvet järgmistele isikutele:

a) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes omavad osalust vähemalt ühes kindlustusandjas, edasikindlustusandjas, kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, vastavalt artiklitele 218–258;

b) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on liidus, vastavalt artiklitele 218–258;

c) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on kolmandas riigis, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, vastavalt artiklitele 260–263;

▼M1

d) kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, vastavalt artiklile 265.

3. Lõike 2 punktides a ja b osutatud juhtudel, kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, on sellise reguleeritud üksuse või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtja või on ise reguleeritud üksus või segafinantsvaldusettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist otsustada mitte teostada käesoleva direktiivi artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega käesoleva direktiivi artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või neid mõlemat kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.

4. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2002/87/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist otsustada, et asjaomase segafinantsvaldusettevõtja tasandil kohaldatakse üksnes direktiivi 2002/87/EÜ samaväärset sätet.

5. Kui segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nii käesoleva direktiivi kui ka direktiivi 2006/48/EÜ samaväärseid sätteid, eelkõige seoses riskipõhise järelevalvega, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja kokkuleppel pangandus- ja kindlustusteenuste sektori konsolideeritud järelevalve eest vastutava asutusega otsustada, et kohaldatakse üksnes selle direktiivi samaväärset sätet, mis reguleerib direktiivi 2002/87/EÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt määratud kõige olulisemat sektorit.

6. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ([1]) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ([2]) asutatud Euroopa Järelevalveasutust (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) lõigete 4 ja 5 kohaselt tehtud otsustest. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning määrusega (EL) nr 1095/2010 ([3]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberituru Järelevalve”) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee („ühiskomitee”) kaudu välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid, ja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, mille nad esitavad komisjonile kolme aasta jooksul alates suuniste vastuvõtmisest.

([1]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.
([2]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.
([3]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

▼M1

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

▼B

Artikkel 214

Konsolideerimisgrupi järelevalve reguleerimisala

▼M1

1. Artikli 213 kohane konsolideerimisgrupi järelevalve ei tähenda, et järelevalveasutused peavad teostama järelevalvet kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või segakindlustusvaldusettevõtja üle eraldi, ilma et see piiraks artikli 257 kohaldamist kindlustusvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate puhul.

▼B

2. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võib üksikjuhul otsustada mitte kaasata kindlustus- või edasikindlustusandjat artiklis 213 osutatud konsolideerimisgrupi järelevalvesse järgmistel juhtudel:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja asub kolmandas riigis, kus vajaliku teabe edastamise suhtes kehtivad õiguslikud takistused, ilma et see piiraks artikli 229 sätete kohaldamist;

b) kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle üle tuleks teostada järelevalvet, ei ole konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline või

c) kindlustus- või edasikindlustusandja kaasamine oleks konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Kui esimese lõigu punkti b kohaselt võib eraldiseisvana jätta kaasamata mitu sama konsolideerimisgruppi kuuluvat kindlustus- või edasikindlustusandjat, tuleb need sellegipoolest kaasata, kui nad on ühiselt märkimisväärselt olulised.

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja on arvamusel, et kindlustus- või edasikindlustusandjat ei tuleks kaasata konsolideerimisgrupi järelevalvesse esimese lõigu punktide b ja c kohaselt, konsulteerib ta enne otsuse langetamist teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei kaasa kindlustus- või edasikindlustusandjat konsolideerimisgrupi järelevalvesse esimese lõigu punktide b ja c kohaselt, võivad selle liikmesriigi järelevalveasutused, kus kindlustus- või edasikindlustusandja asub, nõuda konsolideerimisgruppi juhtivalt ettevõtjalt mis tahes teavet, mis võiks lihtsustada järelevalvet asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja üle.

▼B

3. Jagu

Tasandid

Artikkel 215

Lõplik emaettevõtja ühenduse tasandil

▼M1

1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on ise sellise teise kindlustus- või edasikindlustusandja või teise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja, kelle peakontor on liidus, kohaldatakse artikleid 218–258 ainult sellise lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja tasandil, kelle peakontor on liidus.

2. Kui lõikes 1 osutatud lõplik kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja, kelle peakontor on liidus, on sellise ettevõtja tütarettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2002/87/EÜ artikli 5 lõike 2 kohaselt täiendavat järelevalvet, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja, pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist, otsustada mitte teostada artiklis 244 osutatud riskikontsentratsiooni järelevalvet ega artiklis 245 osutatud konsolideerimisgrupi siseste tehingute järelevalvet või mõlemat kõnealuse lõpliku emaettevõtja tasandil.

▼B

Artikkel 216

Lõplik emaettevõtja riigi tasandil

▼M1

1. Kui artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor on liidus, kuid ei asu samas liikmesriigis kui artiklis 215 osutatud liidu tasandi lõpliku emaettevõtja peakontor, võivad liikmesriigid lubada oma järelevalveasutustel pärast konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja kõnealuse liidu tasandi lõpliku emaettevõtjaga konsulteerimist teostada lõpliku kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kui emaettevõtja suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvet riigi tasandil.

▼M5

Sel juhul põhjendab järelevalveasutus oma otsust nii konsolideerimisgrupi järelevalvajale kui ka lõplikule emaettevõtjale liidu tasandil. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab järelevalvekolleegiumi kooskõlas artikli 248 lõike 1 punktiga a.

Artikleid 218–258 kohaldatakse *mutatis mutandis*, kui käesoleva artikli lõigetest 2–6 ei tulene teisiti.

▼B

2. Järelevalveasutus võib piirata riigi tasandil lõpliku emaettevõtja üle konsolideerimisgrupi järelevalve teostamist II peatüki ühe või mitme jaoga.

3. Kui järelevalveasutus otsustab riigi tasandil lõpliku emaettevõtja suhtes kohaldada II peatüki 1. jagu, käsitatakse konsolideerimisgrupi järelevalvaja poolt artikli 220 kohaselt valitud meetodit seoses artiklis 215 osutatud lõpliku emaettevõtjaga ühenduse tasandil määravana ning seda kohaldab asjaomase liikmesriigi järelevalveasutus.

4. Kui järelevalveasutus otsustab riigi tasandil lõpliku emaettevõtja suhtes kohaldada II peatüki 1. jagu ning kui artiklis 215 osutatud lõplik emaettevõtja ühenduse tasandil on saanud artikli 231 või artikli 233 lõike 5 kohaselt loa arvutada konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuet ning konsolideerimisgrupi kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuet sisemudeli alusel, käsitatakse kõnealust otsust määravana ning seda kohaldab asjaomase liikmesriigi järelevalveasutus.

Kui järelevalveasutus leiab, et riigi tasandil lõpliku emaettevõtja riskiprofiil erineb oluliselt ühenduse tasandil heakskiidetud sisemudelist, ja kui kõnealune ettevõtja ei lahenda järelevalveasutuse tõstatatud probleemi, võib kõnealune järelevalveasutus kehtestada kõnealuse ettevõtja konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud kõnealuse mudeli kohaldamisest, või erandlikel asjaoludel, kui selline lisakapitalinõue ei ole asjakohane, nõuda, et ettevõtja arvutaks konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel.

▼M5

Järelevalveasutus põhjendab sellist otsust nii ettevõtjale kui ka konsolideerimisgrupi järelevalvajale. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab järelevalvekolleegiumi kooskõlas artikli 248 lõike 1 punktiga a.

▼B

5. Kui järelevalveasutus otsustab kohaldada riigi tasandil lõpliku emaettevõtja suhtes II peatüki 1. jagu, ei lubata kõnealusel ettevõtjal taotleda artiklite 236 või 243 kohaselt luba kohaldada mis tahes tütarettevõtja suhtes artikleid 238 ja 239.

6. Kui liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel teha lõikes 1 osutatud otsuse, sätestavad nad, et sellist otsust ei saa teha ega säilitada, kui lõplik emaettevõtja riigi tasandil on artiklis 215 osutatud ühenduse tasandi lõpliku emaettevõtja tütarettevõtja ning kui ühenduse tasandil lõplik osalev ettevõtja on saanud artiklite 237 või 243 kohaselt loa kohaldada kõnealuse tütarettevõtja suhtes artikleid 238 ja 239.

▼M5

7. Komisjon võib kooskõlas artikliga 301a võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud otsuse tegemise asjaolusid.

▼B

Artikkel 217

Mitut liikmesriiki hõlmav emaettevõtja

1. Kui liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel teha artiklis 216 osutatud otsuse, lubavad nad neil samuti sõlmida kokkuleppeid selliste liikmesriikide järelevalveasutustega, kus asub teine riigi tasandil lõplik sidusemaettevõtja, pidades silmas vajadust teostada konsolideerimisgrupi järelevalvet mitut liikmesriiki hõlmava alakonsolideerimisgrupi tasandil.

Kui asjaomased järelevalveasutused on sõlminud käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kokkuleppe, ei teostata konsolideerimisgrupi järelevalvet ühegi artiklis 216 osutatud sellise lõpliku emaettevõtja tasandil, kes asub teises liikmesriigis kui see, kus asub käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud alakonsolideerimisgrupp.

▼M5

Sel juhul põhjendavad järelevalveasutused oma nõusolekut nii konsolideerimisgrupi järelevalvajale kui ka lõplikule emaettevõtjale liidu tasandil. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab järelevalvekolleegiumi kooskõlas artikli 248 lõike 1 punktiga a.

▼B

2. Artikli 216 lõikeid 2–6 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

▼M5

3. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud otsuse tegemise asjaolusid.

▼B

II PEATÜKK

Finantsseisund

1. Jagu

Konsolideerimisgrupi maksevõime

1. Alajagu

Üldsätted

Artikkel 218

Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve

1. Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalvet teostatakse käesoleva artikli lõigete 2 ja 3, artikli 246 ja III peatüki kohaselt.

▼B

2. Artikli 213 lõike 2 punktis a osutatud juhul nõuavad liikmesriigid, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagaksid, et konsolideerimisgrupil oleksid nõuetekohased omavahendid, mis alati vastavad vähemalt konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudele, mis arvutatakse vastavalt 2., 3. ja 4. alajaole.

3. Artikli 213 lõike 2 punktis b osutatud juhul nõuavad liikmesriigid, et konsolideerimisgrupi kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagaksid, et konsolideerimisgrupil oleksid nõuetekohased omavahendid, mis alati vastavad vähemalt konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudele, mis arvutatakse vastavalt 5. alajaole.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud nõuete täitmise üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatüki kohaselt. Artiklit 136 ja artikli 138 lõikeid 1 kuni 4 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

5. Kohe, kui osalust omav ettevõtja on tuvastanud, et konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuet enam ei täideta või järgmise kolme kuu jooksul esineb mittetäitmise oht, ning ta on sellest konsolideerimisgrupi järelevalvajale teatanud, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja teisi järelevalvekolleegiumisse kuuluvaid järelevalveasutusi, kes analüüsivad konsolideerimisgrupi olukorda.

▼M1

Artikkel 219

Arvutamise sagedus

1. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja tagab, et artikli 218 lõigetes 2 ja 3 osutatud arvutused teeb kas osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vähemalt kord aastas.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja esitab asjakohased andmed ja kõnealuse arvutuse tulemused konsolideerimisgrupi järelevalvajale või kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- ega edasikindlustusandja, esitab need kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi ettevõtja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ning kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja jälgivad konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude täitmist pidevalt. Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil erineb oluliselt konsolideerimisgrupi kohta viimati esitatud solventsuskapitalinõude aluseks olevatest eeldustest, arvutatakse konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue viivitamata uuesti ja esitatakse konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Kui on tõendeid, mis osutavad konsolideerimisgrupi riskiprofiili olulistele muutustele pärast konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude viimast esitamiskuupäeva, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuda, et konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõue arvutataks uuesti.

▼B

2. Alajagu

Arvutusmeetodi valik ja üldpõhimõtted

Artikkel 220

Meetodi valik

1. Artikli 213 lõike 2 punktis a osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi tasandil arvutatakse maksevõime kindlustustehniliste põhimõtete ja ühe artiklites 221–233 sätestatud meetodi kohaselt.

2. Liikmesriigid näevad ette, et artikli 213 lõike 2 punktis a osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi tasandil arvutatakse maksevõime artiklites 230–232 kirjeldatud 1. meetodi kohaselt.

Kui järelevalveasutused täidavad teatava konsolideerimisgrupi suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvaja rolli, lubavad liikmesriigid järelevalveasutustel pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kohaldada kõnealuse konsolideerimisgrupi suhtes artiklites 233 ja 234 kirjeldatud 2. meetodit või 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni, kui 1. meetodi ainukohaldamine ei ole asjakohane.

Artikkel 221

Proportsionaalse osaga arvestamine

1. Konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel võetakse arvesse osalust omava ettevõtja suhtelist osa tema sidusettevõtjates.

Esimese lõigu kohaldamisel hõlmab suhteline osa ühte järgmistest:

a) konsolideeritud aruannete koostamisel kasutatud protsendimäärad, kui rakendatakse 1. meetodit; või

b) märgitud kapitali osa, mida osalust omav ettevõtja otseselt või kaudselt valdab, kui rakendatakse 2. meetodit.

Kui sidusettevõtja on tütarettevõtja ja tal ei ole solventsuskapitalinõude täitmiseks piisavalt nõuetekohaseid omavahendeid, tuleb olenemata kasutatud meetodist võtta arvesse tütarettevõtja kogu maksevõime puudujääk.

Kui järelevalveasutuste arvates on kapitaliosalust omava emaettevõtja vastutus rangelt piiratud ainult kõnealuse kapitaliosaga, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja sellest olenemata lubada võtta tütarettevõtja maksevõime puudujääki arvesse proportsionaalsel alusel.

▼B

2. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja määrab pärast teiste asjakohaste järelevalveasutuste ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kindlaks suhtelise osa, mida võetakse arvesse järgmistel juhtudel:

a) konsolideerimisgrupi mõnede ettevõtjate vahel ei ole kapitaliseoseid;

b) järelevalveasutus on tuvastanud, et hääleõiguse või kapitali otsest või kaudset valdamist ettevõtjas käsitatakse märkimisväärse osalusena, kuna järelevalveasutuse arvates omatakse ettevõtja üle olulist mõju;

c) järelevalveasutus on tuvastanud, et ettevõtja on emaettevõtja, sest järelevalveasutuse arvates on tal valitsev mõju mõne teise ettevõtja üle.

Artikkel 222

Nõuetekohaste omavahendite topeltkasutamise välistamine

1. Solventsuskapitalinõude arvutamisel ei lubata kõnealusesse arvutusse kaasatud eri kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada nõuetekohaseid omavahendeid topelt.

Selleks tuleb konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel ja juhul, kui seda ei ole ette nähtud 4. alajaos kirjeldatud meetoditega, välja jätta järgmised summad:

a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse mõne sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite finantseerimiseks;

b) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite finantseerimiseks;

c) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selliste varade väärtus, mida kasutatakse kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva mis tahes muu kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite finantseerimiseks.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist ning üksnes juhul, kui need sobivad asjaomase sidusettevõtja solventsuskapitalinõude katmiseks, võib arvutamisel arvesse võtta järgmist:

a) sellise osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva elukindlustus- või edasikindlustusandja artikli 91 lõikega 2 hõlmatud vahendite ülejääk, mille konsolideerimisgrupi maksevõime arvutatakse;

▼B

b) sellise osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse.

Igal juhul jäetakse arvutustest välja järgmine:

i) mis tahes märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist osalust omava ettevõtja võimaliku kohustusega;

ii) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja võimaliku kohustusega;

iii) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja märgitud, kuid sissemaksmata kapital, mille puhul on tegemist sama osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjaks oleva muu kindlustus- või edasikindlustusandja võimaliku kohustusega.

3. Kui järelevalveasutused leiavad, et sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikke teatavaid omavahendeid, mida ei ole nimetatud lõikes 2, ei saa tegelikult kasutada sellise osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, võib kõnealuseid omavahendeid arvutamisel arvesse võtta ainult niivõrd, kuivõrd nad sobivad sidusettevõtja solventsuskapitalinõude täitmiseks.

4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud omavahendite summa ei või olla suurem kui sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõue.

5. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja mis tahes nõuetekohaseid omavahendeid, mille arvesse võtmiseks on vaja artikli 90 kohaselt järelevalveasutuse eelnevat luba, võetakse arvutamisel arvesse ainult niivõrd, kuivõrd need on nõuetekohaselt kinnitanud kõnealuse sidusettevõtja järelevalve eest vastutav järelevalveasutus.

Artikkel 223

Konsolideerimisgrupi sisese kapitali välistamine

1. Konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel ei võeta arvesse neid solventsuskapitalinõude täitmiseks sobivaid omavahendeid, mis tulenevad vastastikusest finantseerimisest osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja või järgmiste ettevõtjate vahel:

a) sidusettevõtja;

b) osalust omav ettevõtja;

c) mis tahes selle osalust omava ettevõtja teine sidusettevõtja.

▼B

2. Konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel ei võeta arvesse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikke omavahendeid, kui asjaomased omavahendid tulenevad kõnealuse osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja mõne teise sidusettevõtja vastastikusest finantseerimisest.

3. Vastastikuse finantseerimisega on tegemist vähemalt juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandjale või mõnele tema sidusettevõtjale kuuluvad teise sellise ettevõtja aktsiad või kui ta annab laenu teisele sellisele ettevõtjale, kellele otseselt või kaudselt kuuluvad kõnealuse ettevõtja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud omavahendid.

Artikkel 224

Hindamine

Varade ja kohustuste väärtust hinnatakse artikli 75 kohaselt.

3. Alajagu

Arvutusmeetodite kohaldamine

Artikkel 225

Sidusettevõtjaks olevad kindlustus- ja edasikindlustusandjad

Kui kindlustus- või edasikindlustusandjal on rohkem kui üks sidusettevõtjaks olev kindlustus- või edasikindlustusandja, võetakse konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel arvesse kõiki kõnealuseid sidusettevõtjaks olevaid kindlustus- või edasikindlustusandjaid.

Liikmesriigid võivad ette näha, et juhul, kui sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor ei asu liikmesriigis, kus asub kindlustus- või edasikindlustusandja, mille konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse, võetakse sidusettevõtja puhul arvutamisel arvesse solventsuskapitalinõuet ja kõnealuse nõude täitmiseks vajalikke omavahendeid, nagu on sätestanud kõnealune teine liikmesriik.

▼M1

Artikkel 226

Vahendavad kindlustusvaldusettevõtjad

1. Kui arvutatakse sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõimet, kellele kuulub kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja vahendusel osalus seotud kindlustusandjas, seotud edasikindlustusandjas või kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas, võetakse sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja seisundit arvesse.

▼M1

Ainult kõnealuse arvutuse tarvis koheldakse vahendavat kindlustusvaldusettevõtjat või vahendavat segafinantsvaldusettevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solventsuskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.

2. Kui vahendavale kindlustusvaldusettevõtjale või vahendavale segafinantsvaldusettevõtjale kuuluvad allutatud laen või muud nõuetekohased omavahendid, mille suhtes kohaldatakse artikli 98 kohaselt piirangut, käsitatakse neid kuni artiklis 98 sätestatud piirangute kohaselt arvutatud summani nõuetekohaste omavahenditena konsolideerimisgrupi tasandil arvesse võetavates nõuetekohastes koguomavahendites, võrreldуna solventsuskapitalinõudega konsolideerimisgrupi tasandil.

Vahendava kindlustusvaldusettevõtja või vahendava segafinantsvaldusettevõtja mis tahes nõuetekohaseid omavahendeid, mille arvessevõtmiseks on artikli 90 kohaselt vaja järelevalveasutuse eelnevat luba, nagu siis, kui need kuuluksid kindlustus- või edasikindlustusandjale, võib võtta konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel arvesse ainult niivõrd, kuivõrd need on nõuetekohaselt kinnitanud konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

▼M5

Artikkel 227

Seotud kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate samaväärsus

1. Sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi artikli 233 kohasel maksevõime arvutamisel, kes on osalust omav ettevõtja kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjas, käsitatakse kõnealust kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjat sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandjana ainult kõnealusel arvutamisel.

Kui kolmas riik, kus asub kõnealuse ettevõtja peakontor, nõuab sellise tegevuse puhul tegevusluba ja kehtestab solventsusrežiimi, mis on vähemalt samaväärne I jaotise VI peatükis sätestatuga, võivad liikmesriigid näha ette, et arvutamisel võetakse kõnealuse ettevõtja puhul arvesse solventsuskapitalinõuet ja kõnealuse nõude täitmiseks vajalikke omavahendeid, mis on sätestanud asjaomane kolmas riik.

2. Kui käesoleva artikli lõigete 4 või 5 kohast delegeeritud õigusakti ei ole vastu võetud, kontrollib konsolideerimisgrupi järelevalvaja osaleva ettevõtja taotlusel või omal algatusel, kas kolmanda riigi kehtestatud režiim on vähemalt samaväärne. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abistab konsolideerimisgrupi järelevalvajat kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikega 2.

▼M5

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja konsulteerib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga enne samaväärseks tunnistamise kohta otsuse tegemist teiste asjaomaste järelevalveasutustega. Kõnealune otsus tehakse vastavalt lõike 3 kohaselt vastu võetud kriteeriumidele. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei tee kolmanda riigiga seoses ühtki otsust, mis oleks vastuolus kõnealuse kolmanda riigi suhtes varem tehtud otsusega, v.a juhul, kui see on vajalik, et võtta arvesse olulisi muudatusi I jaotise VI peatükis sätestatud järelevalvekorras ja kolmanda riigi järelevalvekorras.

Kui järelevalveasutused ei nõustu kooskõlas teise lõiguga tehtud otsusega, võivad nad kolme kuu jooksul pärast seda, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja neile otsusest teada on andnud, pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ja taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklilt 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga talle antud volitustele.

3. Komisjon võib kooskõlas artikliga 301a võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse kriteeriumeid, mille alusel hinnata, kas kolmanda riigi solventsusrežiim on samaväärne I jaotise VI peatükis sätestatuga.

4. Kui kolmas riik täidab lõike 3 kohaselt vastu võetud kriteeriume, võib komisjon kooskõlas artikliga 301a ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikele 2 võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles tehakse kindlaks, et selle kolmanda riigi kohaldatav järelevalvekord on samaväärne I jaotise VI peatükis sätestatuga.

Kõnealused delegeeritud õigusaktid vaadatakse korrapäraselt läbi, et võtta arvesse olulisi muudatusi I jaotise VI peatükis sätestatud järelevalvekorras ja kolmanda riigi järelevalvekorras.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide esimeses lõigus osutatud kolmandate riikide nimekirja ja ajakohastab seda.

5. Erandina lõikest 4 ja isegi kui lõike 3 kohaselt täpsustatud kriteeriumid ei ole täidetud, võib komisjon lõikes 6 osutatud ajavahemikuks ja kooskõlas artikliga 301a ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikele 2 võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles tehakse kindlaks, et kolmanda riigi kohaldatav solventsusrežiim selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kelle peakontor asub kõnealuses kolmandas riigis, on ajutiselt samaväärne I jaotise VI peatükis sätestatuga, kui:

a) on võimalik näidata, et kolmandas riigis kehtib solventsusrežiim, mida saab vastavalt lõikele 4 pidada samaväärseks, või on see võimalik vastu võtta ja seda kohaldada;

b) kolmandal riigil on solventsusrežiim, mis on riskipõhine ja millega sätestatakse kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed solventsusnõuded ja nõuded, mis on seotud järelevalvearuannete esitamise ja läbipaistvusega;

c) kolmanda riigi õigus põhimõtteliselt lubab teha koostööd ja vahetada konfidentsiaalset järelevalvealast teavet Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning järelevalveasutustega;

▼M5

d) kolmandal riigil on sõltumatu järelevalvesüsteem ning

e) kolmas riik on kehtestanud ametisaladuse hoidmise kohustuse kõigile isikutele, kes tegutsevad tema järelevalveasutuste nimel.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide esimeses lõigus osutatud kolmandate riikide nimekirja ja ajakohastab seda.

6. Lõikes 5 osutatud ajutise samaväärsuse esialgne ajavahemik kestab 10 aastat, välja arvatud juhul, kui enne selle ajavahemiku lõppu:

a) kõnealune delegeeritud õigusakt tunnistatakse kehtetuks või

b) on lõike 4 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusakt, millega peetakse kõnealuse kolmanda riigi kohaldatavat järelevalvekorda samaväärseks I jaotise VI peatükis sätestatuga.

Ajutist samaväärsust pikendatakse täiendavalt 10 aasta kaupa, kui lõikes 5 osutatud kriteeriumid on endiselt täidetud. Komisjon võtab sellised delegeeritud õigusaktid vastu kooskõlas artikliga 301a ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikele 2.

Delegeeritud õigusaktis, milles tehakse kindlaks ajutine samaväärsus, võetakse arvesse komisjoni aruandeid vastavalt artikli 177 lõikele 2. Komisjon vaatab sellised delegeeritud õigusaktid korrapäraselt läbi. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abistab komisjoni kõnealuste otsuste hindamisel. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti kõigist asetleidvatest läbivaatamistest ja esitab Euroopa Parlamendile aruande oma järelduste kohta.

7. Kui kooskõlas lõikega 5 on vastu võetud delegeeritud õigusakt, milles tehakse kindlaks, et kolmanda riigi järelevalvekord on ajutiselt samaväärne, siis peetakse kõnealust kolmandat riiki lõike 1 teise lõigu kohaldamisel samaväärseks.

▼B

Artikkel 228

Sidusettevõtjaks olevad krediidiasutused, investeerimisühingud ja finantseerimisasutused

Sellise kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel, kes on osalust omav ettevõtja krediidiasutuses, investeerimisühingus või finantseerimisasutuses, lubavad liikmesriigid nende osalust omavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel kohaldada direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud 1. ja 2. meetodit *mutatis mutandis*. Kõnealuses lisas sätestatud 1. meetodit kohaldatakse ainult siis, kui konsolideerimisgrupi järelevalvajat rahuldab konsolideerimisega hõlmatud üksuste juhtimise ja sisekontrolli integreerituse tase. Valitud meetodit kohaldatakse järjepidevalt pikema aja jooksul.

▼B

Liikmesriigid lubavad siiski oma järelevalveasutustel, kui need täidavad teatava konsolideerimisgrupi suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvaja rolli, arvata osalust omava ettevõtja konsolideerimisgrupi maksevõime jaoks vajalikest omavahenditest osalust omava ettevõtja taotlusel või omal algatusel maha lõikes 1 osutatud mis tahes osalus.

Artikkel 229

Vajaliku teabe puudumine

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamiseks vajalik teave liikmesriigis või kolmandas riigis asuva peakontoriga sidusettevõtja kohta ei ole asjaomastele järelevalveasutustele kättesaadav, arvatakse kõnealuse ettevõtja bilansiline väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas maha konsolideerimisgrupi maksevõime jaoks vajalikest omavahenditest.

Sel juhul ei käsitata sellise märkimisväärse osalusega seotud realiseerimata kasumit konsolideerimisgrupi maksevõime jaoks vajaliku omavahendina.

4. Alajagu

Arvutusmeetodid

Artikkel 230

1. meetod (vaikimisi meetod): raamatupidamise konsolideerimisel põhinev meetod

1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime arvutatakse konsolideeritud aastaaruannete alusel.

Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime on järgmiste elementide vahe:

a) konsolideeritud andmete põhjal arvutatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud omavahendid;

b) konsolideeritud andmete põhjal arvutatud solventsuskapitalinõue konsolideerimisgrupi tasandil.

Konsolideeritud andmete põhjal konsolideerimisgrupi tasandil solventsuskapitalinõude ja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahendite arvutamisel kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos ning I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju.

2. Konsolideeritud andmetel põhinevat solventsuskapitalinõuet konsolideerimisgrupi tasandil (konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue) arvutatakse kas standardvalemi või heakskiidetud sisemudeli alusel kooskõlas vastavalt I jaotise VI peatüki 4. jao 1. ja 2. alajaos ning I jaotise VI peatüki 4. jao 1. ja 3. alajaos esitatud üldpõhimõtetega.

▼B

Konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue koosneb vähemalt järgmiste elementide summast:

a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja miinimumkapitalinõue, nagu on osutatud artiklis 129;

b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- ja edasikindlustusandja miinimumkapitalinõude suhteline osa.

Kõnealune minimaalne solventsuskapitalinõue täidetakse nõuetekohaste põhiomavahenditega, nagu on sätestatud artikli 98 lõikes 4.

Selleks et määrata kindlaks, kas sellised nõuetekohased omavahendid sobivad konsolideerimisgrupi minimaalse solventsuskapitalinõude täitmiseks, kohaldatakse artiklites 221–229 sätestatud põhimõtteid *mutatis mutandis*. Artikli 139 lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

▼M5

Artikkel 231

Konsolideerimisgrupi sisemudel

1. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja selle sidusettevõtjad või kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtjad üheskoos taotlevad luba arvutada konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõuet ja konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuet sisemudeli alusel, teevad asjaomased järelevalveasutused koostööd, et otsustada, kas kõnealune luba anda või mitte, ja määrata kindlaks muud võimalikud tingimused, mille alusel kõnealune luba antakse.

Esimeses lõigus osutatud taotlus esitatakse konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

▼M9

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teavitab viivitamata teisi järelevalvekolleegiumi liikmeid, sealhulgas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvet, taotluse saamisest ja edastab neile liikmetele täieliku taotluse, sealhulgas kindlustus- või edasikindlustusandja esitatud dokumentatsiooni. Ühe või mitme asjaomase järelevalveasutuse taotluse korral võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve anda abi taotlenud järelevalveasutus(t)ele tehnilist abi määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaselt taotlusse puutuva otsuse tegemisel.

▼M5

2. Asjaomased järelevalveasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda taotluse suhtes ühisele otsusele kuue kuu jooksul alates kuupäevast, mil konsolideerimisgrupi järelevalvaja täieliku taotluse kätte sai.

3. Kui mis tahes asjaomane järelevalveasutus on lõikes 2 osutatud kuuekuulise ajavahemiku jooksul pöördunud määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 kohaselt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole, viivitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja oma otsusega ning ootab seni, kuni Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohase otsuse, ja võtab vastu oma otsuse vastavalt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusele. Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Pärast kuuekuulise ajavahemiku lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ei pöörduta.

►M9 Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ei tee käesoleva lõike teises lõigus osutatud otsust määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõike 3 kohaselt, teeb lõpliku otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja. ◄ Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda. Kuuekuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina nimetatud määruse artikli 19 lõike 2 tähenduses.

▼M5

4. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib ühiste otsuste tegemise hõlbustamiseks töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 osutatud loataotluste kohta lõikes 2 osutatud ühise otsuse tegemise protsessi kohaldamise ühetaolisi tingimusi.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

5. Kui asjaomased järelevalveasutused on jõudnud lõikes 2 osutatud ühisele otsusele, edastab konsolideerimisgrupi järelevalvaja taotlejale dokumendi, milles esitatakse igakülgsed põhjendused.

6. Kui kuue kuu jooksul pärast seda, kui konsolideerimisgrupp on täieliku taotluse kätte saanud, ei ole ühisele otsusele jõutud, teeb konsolideerimisgrupi järelevalvaja taotluse kohta otsuse ise.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võtab kohaselt arvesse teiste asjaomaste järelevalveasutuste kõnealuse kuue kuu jooksul esitatud seisukohti ja reservatsioone.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab dokumendi koos igati põhjendatud otsusega taotlejale ja teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

7. Kui mõni asjaomane järelevalveasutus leiab, et tema järelevalve alla kuuluva kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil erineb oluliselt konsolideerimisgrupi tasandil heakskiidetud sisemudeli aluseks olevatest eeldustest, ja kui kõnealune ettevõtja ei ole järelevalveasutuse tõstatatud probleeme nõuetekohaselt lahendanud, võib kõnealune järelevalveasutus kehtestada artikli 37 kohaselt kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud sellise sisemudeli kohaldamisest.

Kui selline lisakapitalinõue ei ole asjakohane, võib järelevalveasutus asjaomaselt ettevõtjalt erandkorras nõuda, et solventsuskapitalinõue arvutataks I jaotise VI peatüki 4. jao 1. ja 2. alajaos osutatud standardvalemi alusel. Järelevalveasutus võib kooskõlas artikli 37 lõike 1 punktidega a ja c kehtestada kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud standardvalemi kohaldamisest.

Järelevalveasutus põhjendab esimeses ja teises lõigus osutatud otsust nii kindlustus- või edasikindlustusandjale kui ka teistele järelevalvekolleegiumi liikmetele.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib anda suuniseid, millega tagada käesoleva lõike järjekindel ja ühtne rakendamine.

▼B

Artikkel 232

Konsolideerimisgrupi lisakapitalinõue

▼M5

Selleks et määrata kindlaks, kas konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue kajastab konsolideerimisgrupi riskiprofiili nõuetekohaselt, pöörab konsolideerimisgrupi järelevalvaja eelkõige tähelepanu juhtumitele, mille puhul artikli 37 lõike 1 punktides a–d osutatud asjaolud võivad esineda konsolideerimisgrupi tasandil, eelkõige siis, kui:

▼B

a) konsolideerimisgrupi tasandil mis tahes teatavad riskid ei ole piisavalt hõlmatud standardvalemiga ega kasutatava sisemudeliga, kuna neid riske on raske hinnata;

b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhtes on asjaomased järelevalveasutused kehtestanud lisakapitalinõude artikli 37 ja artikli 231 lõike 7 kohaselt.

Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil ei ole nõuetekohaselt kajastatud, võib konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude suhtes kehtestada lisakapitalinõue.

▼M5

Artikli 37 lõikeid 1–5 kohaldatakse koostoimes artikli 37 lõigete 6, 7 ja 8 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakenduslike tehniliste standarditega *mutatis mutandis*.

▼B

Artikkel 233

2. meetod (alternatiivne meetod): mahaarvamise ja agregeerimise meetod

1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi maksevõime on järgmiste elementide vahe:

a) lõike 2 kohased konsolideerimisgrupi nõuetekohased koguomavahendid;

b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas ja konsolideerimisgrupi solventsuskapitali kogunõue vastavalt lõikele 3.

2. Konsolideerimisgrupi nõuetekohased koguomavahendid koosnevad järgmiste elementide summast:

a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud omavahendid;

b) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja suhteline osa sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapiltalinõude täitmiseks vajalikes omavahendites.

▼B

3. Konsolideerimisgrupi solventsuskapitali kogunõue on järgmiste elementide summa:

a) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõue;

b) sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhteline osa.

4. Kui märkimisväärse osaluse puhul sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandjas on täielikult või osaliselt tegemist kaudse omandiga, hõlmab sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas sellise kaudse omandi väärtust, võttes arvesse asjakohaseid järjestikuseid huve, ning lõike 2 punktis b ja lõike 3 punktis b osutatud elemendid hõlmavad sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks sobivate omavahendite ja sidusettevõtjaks oleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude vastavaid suhtelisi osi.

▼M1

5. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad või kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad koos kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sidusettevõtjaga taotlevad luba arvutada konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, kohaldatakse artiklit 231 *mutatis mutandis*.

▼B

6. Selleks et määrata kindlaks, kas lõike 3 kohaselt arvutatud konsolideerimisgrupi solventsuskapitali kogunõue kajastab konsolideerimisgrupi riskiprofiili nõuetekohaselt, pööravad asjaomased järelevalveasutused tähelepanu eelkõige konsolideerimisgrupi tasandil olevatele mis tahes teatavatele riskidele, mis ei ole piisavalt kaetud, kuna neid on raske hinnata.

Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil erineb oluliselt solventsuskapitali kogunõude aluseks olevatest eeldustest, võib konsolideerimisgrupi solventsuskapitali kogunõude suhtes kehtestada lisakapitalinõude.

▼M5

Artikli 37 lõikeid 1–5 kohaldatakse koostoimes artikli 37 lõigete 6, 7 ja 8 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakenduslike tehniliste standarditega *mutatis mutandis*.

Artikkel 234

Artikleid 220–229 ja 230–233 puudutavad delegeeritud õigusaktid

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse artiklites 220–229 sätestatud tehnilisi põhimõtteid ja meetodeid ning artiklite 230–233 kohaldamist, võttes arvesse spetsiifiliste õigusstruktuuride majanduslikku olemust.

▼B

5. Alajagu

▼M1

Selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve, kes on kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad

Artikkel 235

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi maksevõime

1. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja, tagab konsolideerimisgrupi järelevalvaja, et konsolideerimisgrupi maksevõimet arvutatakse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil artikli 220 lõike 2 kuni artikli 233 kohaselt.

2. Kõnealusel arvutamisel koheldakse emaettevõtjat nii, nagu oleks tema puhul tegemist kindlustus- või edasikindlustusandjaga, kelle suhtes kohaldatakse seoses solventsuskapitalinõudega I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud eeskirju ning seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike omavahenditega I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi.

▼B

6. Alajagu

Konsolideerimisgrupi maksevõime järelevalve tsentraliseeritud riskijuhtimisega konsolideerimisgruppidele

Artikkel 236

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: tingimused

Liikmesriigid näevad ette, et artiklites 238 ja 239 sätestatud eeskirju kohaldatakse mis tahes kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes on kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtja, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) tütarettevõtja, kelle kohta konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei ole teinud artikli 214 lõike 2 alusel ühtegi otsust, on hõlmatud konsolideerimisgrupi järelevalvesse, mida teostab konsolideerimisgrupi järelevalvaja emaettevõtja tasandil käesoleva jaotise kohaselt;

b) emaettevõtja riskijuhtimisprotsessid ja sisekontrollimehhanismid hõlmavad tütarettevõtjat ning asjaomaste järelevalveasutuste hinnangul juhib emaettevõtja tütarettevõtjat usaldusväärselt;

c) emaettevõtja on saanud artikli 246 lõike 4 kolmandas lõigus osutatud nõusoleku;

d) emaettevõtja on saanud artikli 256 lõikes 2 osutatud nõusoleku;

▼B

e) emaettevõtja on taotlenud luba kohaldada artikleid 238 ja 239 ning kõnealune taotlus on rahuldatud vastavalt artiklis 237 sätestatud menetlusele.

▼M5

Artikkel 237

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: otsus taotluse kohta

1. Kui taotletakse luba kohaldada artiklites 238 ja 239 sätestatud eeskirju, teevad asjaomased järelevalveasutused üksteisega igakülgselt koostööd järelevalvekolleegiumi raames, et otsustada, kas kõnealune taotlus rahuldada või mitte, ja määrata kindlaks muud võimalikud tingimused, mille alusel kõnealune luba antakse.

Esimeses lõigus osutatud taotlus esitatakse ainult tütarettevõtjale loa andnud järelevalveasutusele. Kõnealune järelevalveasutus teavitab sellest viivitamata teisi järelevalvekolleegiumi liikmeid ning edastab neile täieliku taotluse.

2. Asjaomased järelevalveasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda taotluse suhtes ühisele otsusele kolme kuu jooksul pärast kuupäeva, mil kõik järelevalvekolleegiumi kuuluvad järelevalveasutused on täieliku taotluse kätte saanud.

3. Kui mis tahes asjaomane järelevalveasutus on lõikes 2 osutatud kolmekuulise ajavahemiku jooksul pöördunud määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 kohaselt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole, viivitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja oma otsusega ning ootab seni, kuni Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohase otsuse, ja võtab oma otsuse vastu vastavalt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusele. Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole pärast kolmekuulise ajavahemiku lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist ei pöörduta.

►M9 Kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ei tee käesoleva lõike teises lõigus osutatud otsust määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõike 3 kohaselt, teeb lõpliku otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja. ◄ Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda. Kolmekuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina nimetatud määruse artikli 19 lõike 2 tähenduses.

4. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib ühiste otsuste tegemise hõlbustamiseks töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et tagada lõikes 1 osutatud loataotluste kohta lõikes 2 osutatud ühise otsuse tegemise protsessi kohaldamiseks ühtsed tingimused.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

5. Kui asjaomased järelevalveasutused on jõudnud lõikes 2 osutatud ühisele otsusele, esitab tütarettevõtjale loa andnud järelevalveasutus taotlejale otsuse, milles esitatakse kõik põhjendused. Ühist otsust peetakse lõplikuks ja asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

▼M5

6. Kui asjaomased järelevalveasutused ei võta lõikes 2 sätestatud kolmekuulise ajavahemiku jooksul vastu ühist otsust, teeb taotluse kohta otsuse konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

Kõnealuse ajavahemiku jooksul võtab konsolideerimisgrupi järelevalvaja arvesse järgmist:

a) asjaomaste järelevalveasutuste seisukohad ja reservatsioonid;

b) järelevalvekolleegiumi kuuluvate teiste järelevalveasutuste reservatsioonid.

Otsust põhjendatakse igakülgselt ja selles selgitatakse iga olulist kõrvalekaldumist teiste asjaomaste järelevalveasutuste reservatsioonidest. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab otsuse koopia taotlejale ja teistele asjaomastele järelevalveasutustele. Otsust peetakse lõplikuks ja asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

▼B

Artikkel 238

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: solventsuskapitalinõude kindlaksmääramine

1. Ilma et see piiraks artikli 231 kohaldamist, arvutatakse tütarettevõtja solventsuskapitalinõue vastavalt käesoleva artikli lõigetele 2, 4 ja 5.

2. Kui tütarettevõtja solventsuskapitalinõuet arvutatakse artikli 231 kohaselt konsolideerimisgrupi tasandil heakskiidetud sisemudeli alusel ning tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus leiab, et tütarettevõtja riskiprofiil erineb oluliselt kõnealusest sisemudelist, ja kui kõnealune ettevõtja ei lahenda järelevalveasutuse tõstatatud probleeme nõuetekohaselt, võib kõnealune järelevalveasutus artiklis 37 osutatud juhtudel teha ettepaneku sätestada kõnealuse tütarettevõtja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude, mis on tingitud sellise mudeli kohaldamisest, või erandlikel asjaoludel, kui selline lisakapitalinõue ei ole asjakohane, nõuda, et ettevõtja arvutaks oma solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel. Järelevalveasutus arutab oma ettepanekut järelevalvekolleegiumis ja põhjendab sellist ettepanekut nii tütarettevõtjale kui ka järelevalvekolleegiumile.

3. Kui tütarettevõtja solventsuskapitalinõue arvutatakse standardvalemi alusel ja tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus leiab, et tütarettevõtja riskiprofiil erineb oluliselt standardvalemi aluseks olevatest eeldustest, ja kui kõnealune ettevõtja ei lahenda järelevalveasutuse tõstatatud probleeme nõuetekohaselt, võib kõnealune järelevalveasutus erandjuhtudel teha ettepaneku nõuda tütarettevõtjalt, et viimane asendaks elu-, kahju- ja tervisekindlustusriski komponentide arvutamisel osa standardvalemis kasutatud näitajatest asjaomastele ettevõtjatele eriomaste näitajatega, nagu on sätestatud artiklis 110, või kehtestada artiklis 37 osutatud juhtudel kõnealuse tütarettevõtja solventsuskapitalinõude suhtes lisakapitalinõude.

▼B

Järelevalveasutus arutab oma ettepanekut järelevalvekolleegiumis ja põhjendab sellist ettepanekut nii tütarettevõtjale kui ka järelevalvekolleegiumile.

▼M5

4. Järelevalvekolleegium teeb kõik endast oleneva, et jõuda tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutuse ettepaneku või teiste võimalike meetmete osas kokkuleppele.

Kõnealust kokkulepet peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

5. Kui järelevalveasutus ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei jõua kokkuleppele, võib kumbki järelevalveasutus ühe kuu jooksul pärast järelevalveasutuselt ettepaneku saamist pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele ning ta teeb otsuse ühe kuu jooksul pärast kõnealust pöördumist. Ühekuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina nimetatud määruse artikli 19 lõike 2 tähenduses. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ei pöörduta, kui käesolevas lõigus osutatud ühekuuline periood on möödunud või kui vastavalt käesoleva artikli lõikele 4 on kolleegiumis kokkuleppele jõutud.

Tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus viivitab oma otsusega ning ootab seni, kuni Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb kõnealuse määruse artikli 19 kohase otsuse ning võtab vastu oma otsuse vastavalt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusele.

Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

Otsuses esitatakse kõik põhjendused, millel otsus põhineb.

Otsus esitatakse tütarettevõtjale ja järelevalvekolleegiumile.

▼B

Artikkel 239

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: solventsuskapitali- ja miinimumkapitalinõude mittetäitmine

1. Ilma et see piiraks artikli 138 kohaldamist, edastab tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus solventsuskapitalinõude mittetäitmise korral järelevalvekolleegiumile viivitamata tütarettevõtja esitatud finantsseisundi taastamise kava, mille eesmärk on taastada kuue kuu jooksul pärast solventsuskapitalinõude mittetäitmise tuvastamist solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalik nõuetekohaste omavahendite tase või vähendada tütarettevõtja riskiprofiili, et tagada solventsuskapitalinõude täitmine.

Järelevalvekolleegium teeb kõik endast oleneva, et jõuda kokkuleppele järelevalveasutuse esitatud finantsseisundi taastamise kava heakskiitmist käsitleva ettepaneku osas nelja kuu jooksul alates kuupäevast, mil tuvastati solventsuskapitalinõude mittetäitmine.

▼B

Kui kokkuleppele ei jõuta, langetab tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus ise otsuse finantsseisundi taastamise kava heakskiitmise kohta, võttes asjakohaselt arvesse teiste järelevalvekolleegiumisse kuuluvate järelevalveasutuste esitatud seisukohti ja reservatsioone.

2. Kui tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus tuvastab kooskõlas artikliga 136 halvenenud finantsseisundi, teavitab ta viivitamata järelevalvekolleegiumi võetavatest meetmetest. Võetavaid meetmeid arutatakse järelevalvekolleegiumis, välja arvatud eriolukordades.

Järelevalvekolleegium teeb kõik endast oleneva, et jõuda kokkuleppele meetmete võtmise ettepaneku osas ühe kuu jooksul alates teatamisest.

Kui kokkuleppele ei jõuta, langetab tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus ise otsuse võetavate meetmete heakskiitmise kohta, võttes asjakohaselt arvesse teiste järelevalvekolleegiumisse kuuluvate järelevalveasutuste esitatud seisukohti ja reservatsioone.

3. Ilma et see piiraks artikli 139 kohaldamist, edastab tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus miinimumkapitalinõude mittetäitmise korral järelevalvekolleegiumile viivitamata tütarettevõtja esitatud lühiajalise finantseerimisskeemi, mille eesmärk on taastada kolme kuu jooksul pärast miinimumkapitalinõude mittetäitmise tuvastamist miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalik nõuetekohaste omavahendite tase või vähendada tütarettevõtja riskiprofiili, et tagada miinimumkapitalinõude täitmine. Järelevalvekolleegiumi tuleks samuti teavitada kõikidest meetmetest, mida on võetud miinimumkapitalinõude täitmiseks tütarettevõtja tasandil.

▼M5

4. Järelevalveasutus või konsolideerimisgrupi järelevalvaja võib pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19, kui nad on eriarvamusel:

a) finantsseisundi taastamise kava heakskiitmises, sh taastamise perioodi pikendamises, lõikes 1 osutatud neljakuulise ajavahemiku jooksul, või

b) võetavate meetmete heakskiitmises lõikes 2 osutatud ühekuulise ajavahemiku jooksul.

Sellistel juhtudel võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele ning ta teeb otsuse ühe kuu jooksul pärast kõnealust pöördumist.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ei pöörduta:

a) pärast esimeses lõigus osutatud nelja- või ühekuulise ajavahemiku lõppu;

b) kui vastavalt lõike 1 teisele lõigule või lõike 2 teisele lõigule on kolleegiumis jõutud kokkuleppele;

c) lõikes 2 osutatud eriolukordade korral.

Nelja- või ühekuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina nimetatud määruse artikli 19 lõike 2 tähenduses.

▼M5

Tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus viivitab oma otsusega ning ootab seni, kuni Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohase otsuse ning võtab vastu oma lõpliku otsuse vastavalt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusele. Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda.

Otsuses esitatakse kõik põhjendused, millel otsus põhineb.

Otsus esitatakse tütarettevõtjale ja järelevalvekolleegiumile.

▼B

Artikkel 240

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: tütarettevõtja suhtes kohaldatava erandi lõppemine

1. Artiklites 238 ja 239 sätestatud eeskirjade kohaldamine lõpetatakse, kui:

a) artikli 236 punktis a osutatud tingimus ei ole enam täidetud;

b) artikli 236 punktis b osutatud tingimus ei ole enam täidetud ning konsolideerimisgrupp ei täida kõnealust tingimust sobiva ajavahemiku jooksul;

c) artikli 236 punktides c ja d osutatud tingimused ei ole enam täidetud.

Esimese lõigu punktis a osutatud juhul, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja otsustab pärast järelevalvekolleegiumiga konsulteerimist mitte kaasata tütarettevõtjat tema teostatavasse konsolideerimisgrupi järelevalvesse, teatab ta sellest viivitamata asjaomasele järelevalveasutusele ja emaettevõtjale.

Artikli 236 punktide b, c ja d kohaldamisel vastutab emaettevõtja, et tingimused oleksid pidevalt täidetud. Kui tingimused ei ole täidetud, teatab emaettevõtja sellest viivitamata konsolideerimisgrupi järelevalvajale ja asjaomase tütarettevõtja järelevalvajale. Emaettevõtja esitab kava selle kohta, kuidas täidetakse tingimused sobiva ajavahemiku jooksul.

Ilma et see piiraks kolmanda lõigu kohaldamist, kontrollib konsolideerimisgrupi järelevalvaja omal algatusel vähemalt kord aastas, et artikli 236 punktides b, c ja d osutatud tingimusi täidetakse jätkuvalt. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teostab sellist kontrolli ka asjaomase järelevalveasutuse taotlusel, kui sellel järelevalveasutusel on kõnealuse tingimuse täitmise küsimuses olulisi probleeme.

Kui kontrolli käigus tuvastatakse puudusi, nõuab konsolideerimisgrupi järelevalvaja emaettevõtjalt kava esitamist selle kohta, kuidas täidetakse tingimused sobiva ajavahemiku jooksul.

▼B

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja leiab pärast järelevalvekolleegiumiga konsulteerimist, et kolmandas ja viiendas lõigus osutatud kava on ebapiisav või kui kõnealust kava ei rakendata kokkulepitud ajavahemiku jooksul, otsustab konsolideerimisgrupi järelevalvaja, et artikli 236 punktides b, c ja d osutatud tingimused ei ole enam täidetud ja teatab sellest viivitamata asjaomasele järelevalveasutusele.

2. Artiklites 238 ja 239 sätestatud režiimi kohaldatakse uuesti, kui emaettevõtja esitab uue taotluse ja see kiidetakse heaks vastavalt artiklis 237 sätestatud menetlusele.

▼M5

Artikkel 241

Kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtjad: delegeeritud õigusaktid

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse:

a) kriteeriumeid artiklis 236 sätestatud tingimuste täitmise hindamiseks;

b) kriteeriumeid sellise olukorra hindamiseks, mida peetakse artikli 239 lõike 2 alusel eriolukorraks;

c) menetlusi, mida järelevalveasutused peavad järgima teabe vahetamisel, õiguste kasutamisel ja kohustuste täitmisel vastavalt artiklitele 237–240.

▼B

Artikkel 242

Läbivaatamine

▼M5

1. Hiljemalt 31. detsembriks 2017 hindab komisjon III jaotise kohaldamist, eelkõige järelevalveasutuste koostööd järelevalvekolleegiumis ning järelevalvekolleegiumi toimimist ning järelevalvetegevust lisakapitalinõuete sätestamisel, ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande, millele lisatakse vajaduse korral ettepanekud käesoleva direktiivi muutmiseks.

▼B

2. Hiljemalt ►M5 31. detsembriks 2018 ◄ korraldab komisjon kindlustus- või edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupis konsolideerimisgrupi järelevalve ja kapitalihalduse tugevdamise eesmärgil hindamise, lisades viite dokumendile KOM(2008)0119 ja Euroopa Parlamendi majandus- ja rahanduskomisjoni 16. oktoobri 2008. aasta raportile kõnealuse ettepaneku kohta (A6-0413/2008). Kõnealune hindamine peaks sisaldama võimalikke meetmeid, millega tugevdatakse kindlustuskonsolideerimisgruppide kindlat piiriülest juhtimist, eelkõige seoses riskijuhtimise ja varahaldusega. Komisjon võtab oma hinnangus muu hulgas arvesse uusi arenguid ja edasiminekut seoses järgmisega:

a) ühtlustatud raamistik varajaseks sekkumiseks;

▼B

b) konsolideerimisgrupi tsentraalse riskijuhtimise tavad, konsolideerimisgrupi sisemudelite toimimine, sealhulgas stresstestimine;

c) konsolideerimisgrupisisesed tehingud ja riskikontsentratsioonid;

d) hajutamise ja kontsentreerimise mõju pikema aja jooksul;

e) õiguslikult siduv raamistik järelevalvevaidluste lahendamiseks;

f) vara üleandmise, maksejõuetuse ja lõpetamismenetluste ühtlustatud raamistik, mis kõrvaldab vara üleandmise korral asjaomasest siseriiklikust äriühinguõigusest tulenevad takistused;

g) sama konsolideerimisgrupi tütarettevõtjate kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute samaväärsel tasemel kaitse, eelkõige kriisiolukordades;

h) ühtlustatud ja piisavalt rahastatavad ELi hõlmavad kindlustusvaldkonna tagatisskeemid;

i) pädevate asutuste, keskpankade ja rahandusministeeriumide vaheline ühtlustatud ja õiguslikult siduv raamistik kriiside ohjamiseks, lahendamiseks ja maksukoormuse jagamiseks, mille puhul järelevalvevolitused ja rahalised kohustused on kooskõlas.

Komisjon esitab aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule, vajaduse korral koos ettepanekutega käesoleva direktiivi muutmiseks.

▼M1

Artikkel 243

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad

Artikleid 236–242 kohaldatakse *mutatis mutandis* kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtjad.

▼B

2. Jagu

Riskikontsentratsioon ja konsolideerimisgrupisisesed tehingud

Artikkel 244

Riskikontsentratsiooni järelevalve

1. Riskikontsentratsiooni järelevalvet konsolideerimisgrupi tasandil teostatakse käesoleva artikli lõigete 2 ja 3, artikli 246 ja III peatüki kohaselt.

▼M1

2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt või kindlustusvaldusettevõtjatelt või segafinantsvaldusettevõtjatelt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande mis tahes olulise riskikontsentratsiooni kohta konsolideerimisgrupi tasandil, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 215 lõiget 2.

▼M1

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul, kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutuste ja konsolideerimisgrupiga.

Esimeses lõigus osutatud riskikontsentratsiooni üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

▼B

3. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja määrab pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kindlaks riskiliigid, mille kohta teatava konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja esitab alati aruande.

Riskiliikide määratlemisel või hindamisel võtavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja teised asjaomased järelevalveasutused arvesse konsolideerimisgrupi eripära ja riskijuhtimisstruktuuri.

Selleks et määrata kindlaks aruandes esitatav oluline riskikontsentratsioon, kehtestab konsolideerimisgrupi järelevalveasutus pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist asjakohased piirmäärad, mis tuginevad solventsuskapitalinõuetel, kindlustustehnilistel eraldistel või mõlemal.

Riskikontsentratsiooni üle järelevalve teostamisel jälgib konsolideerimisgrupi järelevalvaja eelkõige võimalikku konsolideerimisgrupisisese riskileviku ohtu, huvide konflikti riski ja riskide taset või suurust.

▼M5

4. Käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamisel võtab komisjon kooskõlas artikliga 301a vastu olulise riskikontsentratsiooni määratlemist käsitlevad delegeeritud õigusaktid.

5. Et tagada riskikontsentratsiooni järelevalve järjekindel ühtlustamine, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada olulise riskikontsentratsiooni väljaselgitamist ja asjakohaste piirmäärade kehtestamist lõike 3 kohaldamisel.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud lõike 2 kohaldamisel riskikontsentratsioone puudutavate aruannete esitamise vormingute ja vormide kohta.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

Artikkel 245

Konsolideerimisgrupisiseste tehingute järelevalve

1. Konsolideerimisgrupisiseste tehingute järelevalvet teostatakse käesoleva artikli lõigete 2 ja 3, artikli 246 ja III peatüki kohaselt.

▼M1

2. Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt või kindlustusvaldusettevõtjatelt või segafinantsvaldusettevõtjatelt, et need esitaksid korrapäraselt ja vähemalt kord aastas konsolideerimisgrupi järelevalvajale aruande konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate kõigi oluliste konsolideerimisgrupi siseste tehingute kohta, sealhulgas need, mis on tehtud koos füüsilise isikuga, kellel on märkimisväärne seos ühe konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtjaga, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse artikli 215 lõiget 2.

Lisaks nõuavad liikmesriigid, et väga olulistest konsolideerimisgrupi sisestest tehingutest teatataks võimalikult kiiresti.

Vajaliku teabe esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale konsolideerimisgruppi juhtiv kindlustus- või edasikindlustusandja, või juhul, kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle on määranud konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga.

Konsolideerimisgrupi siseste tehingute üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

▼B

3. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja määrab pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist kindlaks konsolideerimisgrupisiseste tehingute liigid, mille kohta teatava konsolideerimisgrupi kindlustus- või edasikindlustusandja esitab alati aruande. Artikli 244 lõiget 3 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

▼M5

4. Käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamisel võtab komisjon kooskõlas artikliga 301a vastu olulise konsolideerimisgrupisisese tehingu määratlemist käsitlevad delegeeritud õigusaktid.

5. Et tagada konsolideerimisgrupisiseste tehingute järelevalve järjekindel ühtlustamine, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada olulise konsolideerimisgrupisisese tehingu väljaselgitamist lõike 3 kohaldamisel.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud lõike 2 kohaldamisel konsolideerimisgrupisiseseid tehinguid puudutavate aruannete esitamise korra, vormingute ja vormide kohta.

▼M5

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

▼B

3. Jagu

Riskijuhtimine ja sisekontroll

Artikkel 246

Juhtimissüsteemi järelevalve

1. I jaotise IV peatüki 2. osas sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* konsolideerimisgrupi tasandil.

Ilma et see piiraks esimese lõigu kohaldamist, rakendatakse riskijuhtimis- ja sisekontrollisüsteemi ning aruandemenetlust järjepidevalt kõigis ettevõtjates, kes kuuluvad artikli 213 lõike 2 punktide a ja b kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalve alla, nii et kõnealuseid süsteeme ja aruandemenetlusi saaks kontrollida konsolideerimisgrupi tasandil.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, hõlmavad konsolideerimisgrupi sisekontrollimehhanismid vähemalt järgmist:

a) piisavad mehhanismid seoses konsolideerimisgrupi maksevõimega, et määrata kindlaks kõik olulised riskid, neid mõõta ning asjakohaselt siduda nõuetekohased omavahendid riskidega;

b) usaldusväärsed aruandlus- ja raamatupidamismenetlused, et jälgida ja juhtida konsolideerimisgrupisiseseid tehinguid ning riskikontsentratsiooni.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud süsteemide ja aruandlusmenetluste üle teostab järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatükis sätestatud nõuete kohaselt.

▼M1

4. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja teeks artiklis 45 nõutud hindamise konsolideerimisgrupi tasandil. Riski- ja maksevõime hindamise üle teostab konsolideerimisgrupi tasandil järelevalvet konsolideerimisgrupi järelevalvaja III peatüki kohaselt.

Kui maksevõime arvutatakse konsolideerimisgrupi tasandil kooskõlas artiklis 230 osutatud 1. meetodiga, siis annab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi järelevalvajale täieliku ülevaate konsolideerimisgrupi sidusettevõtjaks olevate kindlustus- või edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõuete summa ja konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude erinevuse kohta.

Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõusolekul teha artiklis 45 nõutud üheaegse hindamise konsolideerimisgrupi tasandil ja konsolideerimisgrupi mis tahes tütarettevõtja tasandil ning esitada kogu hindamist hõlmava ühisdokumendi.

▼B

Enne kolmanda lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone.

Kui konsolideerimisgrupp kasutab kolmandas lõigus sätestatud võimalust, esitab ta dokumendi kõigile asjaomastele järelevalveasutustele samal ajal. Kõnealuse võimaluse kasutamisega ei võeta asjaomastelt tütarettevõtjatelt kohustust tagada artikli 45 kõigi nõuete täitmine.

III PEATÜKK

Konsolideerimisgrupi järelevalvet lihtsustavad meetmed

Artikkel 247

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja

1. Asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutuste hulgast määratakse üks järelevalvaja („konsolideerimisgrupi järelevalvaja”), kes vastutab konsolideerimisgrupi järelevalve koordineerimise ja teostamise eest.

2. Kui sama järelevalveasutus on pädev konsolideerimisgrupi kõigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid kõnealune järelevalveasutus.

Kõigil muudel juhtudel ja vastavalt lõikele 3 täidetakse konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järgmiselt:

a) kui konsolideerimisgruppi juhib kindlustus- või edasikindlustusandja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järelevalveasutus, kes andis kõnealusele kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa;

▼M1

b) kui konsolideerimisgruppi ei juhi kindlustus- või edasikindlustusandja, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid järgmine järelevalveasutus:

   i) kui kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, siis järelevalveasutus, kes andis kõnealusele kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa;

   ii) kui rohkem kui ühe sellise kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja, kelle peakontor on liidus, on sama kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja kui üks kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest on saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, siis kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus;

   iii) kui konsolideerimisgruppi juhivad rohkem kui üks kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat, kelle peakontorid on eri liikmesriikides, ja kui kõigis kõnealustes liikmesriikides asub kindlustus- või edasikindlustusandja, siis sellise kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutus, kellel on suurim bilansimaht;

▼M1

iv) kui rohkem kui ühe sellise kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja, kelle peakontor on liidus, on sama kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ja mitte ükski kõnealustest kindlustus- või edasikindlustusandjatest ei ole saanud tegevusluba liikmesriigis, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, siis järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale, või

v) kui konsolideerimisgrupil ei ole emaettevõtjat või mis tahes muudel punktides i–iv osutamata asjaoludel, siis järelevalveasutus, kes on andnud tegevusloa suurima bilansimahuga kindlustus- või edasikindlustusandjale.

▼M5

3. Erijuhtudel võivad asjaomased järelevalveasutused võtta mis tahes muu järelevalveasutuse nõudmisel vastu ühise otsuse teha erand lõikes 2 sätestatud kriteeriumidest, kui nende kohaldamine ei ole asjakohane, võttes arvesse konsolideerimisgrupi struktuuri ja kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse suhtelist tähtsust eri riikides, ja määrata konsolideerimisgrupi järelevalvajaks muu järelevalveasutuse.

Sel juhul võib mis tahes asjaomane järelevalveasutus nõuda, et arutataks, kas lõikes 2 osutatud kriteeriumid on asjakohased. Selline arutelu ei toimu sagedamini kui kord aastas.

Asjaomased järelevalveasutused teevad kõik endast oleneva, et jõuda konsolideerimisgrupi järelevalvaja valimise suhtes kolme kuu jooksul pärast arutelu nõudmist ühisele otsusele. Enne otsuse tegemist annavad asjaomased järelevalveasutused konsolideerimisgrupile võimaluse oma arvamuse esitamiseks.

Konsolideerimisgrupi järelevalvajaks määratu esitab konsolideerimisgrupile ühise otsuse, esitades kõik põhjendused.

4. Kui mis tahes asjaomane järelevalveasutus on lõike 3 kolmandas lõigus osutatud kolmekuulise ajavahemiku jooksul pöördunud määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 kohaselt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole, viivitavad asjaomased järelevalveasutused oma ühise otsusega ning ootavad seni, kuni Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohase otsuse, ja võtavad oma ühise otsuse vastu vastavalt Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusele. Kõnealust otsust peetakse lõplikuks ning asjaomased järelevalveasutused kohaldavad seda. Kolmekuulist ajavahemikku käsitatakse lepitusperioodina nimetatud määruse artikli 19 lõike 2 tähenduses.

5. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teeb oma otsuse ühe kuu jooksul pärast lõikes 4 osutatud pöördumist. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ei pöörduta, kui kolmekuuline ajavahemik on möödunud või kui on jõutud ühisele otsusele. Konsolideerimisgrupi järelevalvajaks määratu esitab ühise otsuse konsolideerimisgrupile ja järelevalvekolleegiumile, esitades kõik põhjendused.

6. Kui ühist otsust ei tehta, täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid käesoleva artikli lõike 2 alusel kindlaksmääratav järelevalveasutus.

▼M5

7. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve teavitab Euroopa Parlamenti, nõukogu ja komisjoni vähemalt kord aastas kõikidest lõigete 2, 3 ja 6 kohaldamisel tekkinud suurematest raskustest.

Kui käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud kriteeriumide kohaldamisel tekivad suuremad raskused, võtab komisjon kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt kõnealuseid kriteeriume.

▼B

8. Kui liikmesriigis on kindlustus- ja edasikindlustusandjate usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalveks rohkem kui üks järelevalveasutus, võtab see liikmesriik kõneluste asutuste töö kooskõlastamiseks vajalikud meetmed.

Artikkel 248

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja teiste järelevalvajate õigused ja kohustused – järelevalvekolleegium

1. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja õigused ja kohustused seoses konsolideerimisgrupi järelevalvega hõlmavad järgmist:

a) asjakohase või olulise teabe kogumise ja levitamise koordineerimine tavatingimustes ning eriolukordades, sealhulgas sellise teabe levitamine, mis on järelevalveasutustele oluline järelevalve teostamiseks;

b) konsolideerimisgrupi finantsseisundi järelevalve ja hindamine;

c) artiklite 218–245 kohastele maksevõime, riskikontsentratsiooni ja konsolideerimisgrupisiseste tehingute eeskirjadele vastavuse hindamine;

d) artiklis 246 sätestatud konsolideerimisgrupi juhtimissüsteemi hindamine ning selle hindamine, kas osalust omava ettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmed vastavad artiklites 42 ja 257 sätestatud nõuetele;

e) vähemalt kord aastas toimuvate korrapäraste kohtumiste ja muude asjakohaste vahendite abil järelevalve kavandamine ja koordineerimine tavatingimustes ja eriolukordades koostöös asjaomaste järelevalveasutustega ning võttes arvesse kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevusega seotud riskide laadi, ulatust ja keerukust;

f) konsolideerimisgrupi järelevalvajale käesolevast direktiivist või käesoleva direktiivi rakendamisest tulenevad muud ülesanded, meetmed ja otsused, eelkõige artiklite 231 ja 233 kohaselt konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatava sisemudeli kinnitamismenetluse juhtimine ning artiklites 237 kuni 240 sätestatud režiimi kohaldamist võimaldava protsessi juhtimine.

2. Selleks et lihtsustada lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi järelevalve ülesannete täitmist, luuakse järelevalvekolleegium, mida juhib konsolideerimisgrupi järelevalvaja.

▼B

Järelevalvekolleegium tagab oma liikmetest järelevalveasutuste vahelise koostöö, teabevahetuse ja konsulteerimise tõhusa rakendamise vastavalt III jaotisele, et edendada nende otsuste ja tegevuse lähendamist.

▼M5

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja ei täida lõikes 1 osutatud ülesandeid või kui järelevalvekolleegiumi liikmed ei tee koostööd käesolevas lõikes osutatud ulatuses, võib mis tahes asjaomane järelevalveasutus pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele.

3. Järelevalvekolleegiumi koosseisu kuuluvad konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja kõikide nende liikmesriikide järelevalveasutused, milles asuvad tütarettevõtjate peakontorid, ning vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 21 Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve.

▼B

Oluliste filiaalide ja sidusettevõtjate järelevalveasutustel lubatakse samuti järelevalvekolleegiumis osaleda. Nende osalemine on aga piiratud üksnes tõhusa teabevahetuse eesmärgi saavutamisega.

Järelevalvekolleegiumi tõhusaks toimimiseks võib osutuda vajalikuks, et mõningaid tegevusi viiks läbi väiksem arv sellesse kuuluvaid järelevalveasutusi.

4. Ilma et see piiraks ühegi käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetme kohaldamist, põhineb järelevalvekolleegiumide moodustamine ja toimimine koordineerimiskorral, milles lepivad kokku konsolideerimisgrupi järelevalvaja ja teised asjaomased järelevalveasutused.

▼M5

Kui koordineerimiskorra suhtes tekib lahkarvamusi, võib mis tahes järelevalvekolleegiumi liige pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teeb oma lõpliku otsuse kooskõlas Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve otsusega. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab otsuse teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

▼M9

_____

▼B

5. Ilma et see piiraks ühegi käesoleva direktiivi alusel vastuvõetud meetme kohaldamist, täpsustatakse lõikes 4 osutatud koordineerimiskorras järgmisi protsesse:

a) asjaomaste järelevalveasutuste otsustusprotsess vastavalt artiklitele 231, 232 ja 247;

▼B

b) käesoleva artikli lõike 4 ja artikli 218 lõike 5 kohane konsulteerimine.

▼M5

Ilma et see piiraks käesoleva direktiiviga konsolideerimisgrupi järelevalvajale ja teistele järelevalveasutustele antud õiguste ja kohustuste kohaldamist, võib koordineerimiskorra raames anda konsolideerimisgrupi järelevalvajale, teistele järelevalveasutustele või Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele lisaülesandeid, kui sellega kaasneb konsolideerimisgrupi tõhusam järelevalve ning see ei kahjusta järelevalvekolleegiumi liikmete järelevalvetegevust nende konkreetses vastutusalas.

▼B

Lisaks võidakse koordineerimiskorras täpsustada järgmisi protsesse:

a) asjaomaste järelevalveasutuste vaheline konsulteerimine, eelkõige nagu on osutatud artiklites 213 kuni 217, 219 kuni 221, 227, 244 kuni 246, 250, 256, 260 ja 262;

b) koostöö teiste järelevalveasutustega.

▼M5

6. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve annab välja järelevalvekolleegiumide toimimise suunised, tuginedes põhjalikele ülevaadetele nende tööst, et hinnata nendevahelise ühtluse taset. Nimetatud ülevaated koostatakse vähemalt iga kolme aasta tagant. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi järelevalvaja edastab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvele teabe järelevalvekolleegiumi tegevuse ja kõikide esinenud raskuste kohta, mis on ülevaate seisukohast olulised.

Et tagada järelevalveasutuste vahelise koordineerimise järjekindel ühtlustamine, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada esimeses lõigus osutatud suuniste põhjal järelevalvekolleegiumide toimimist.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

7. Et tagada järelevalveasutuste vahelise koordineerimise järjekindel ühtlustamine, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõigete 1–6 kohast konsolideerimisgrupi järelevalve koordineerimist.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

8. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid seoses „olulise filiaali” mõiste määratlemisega.

▼B

Artikkel 249

Koostöö ja teabe vahetamine järelevalveasutuste vahel

1. Konsolideerimisgruppi kuuluvate üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad asutused ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja teevad tihedat koostööd, eelkõige juhtudel, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on finantsraskustes.

▼M5

Eesmärgiga tagada, et järelevalveasutuste, kaasa arvatud konsolideerimisgrupi järelevalvaja käsutuses oleks sama hulk asjakohast teavet, jagavad asutused teineteisega teavet, et võimaldada ja lihtsustada teiste asutuste järelevalveülesannete täitmist käesoleva direktiivi kohaselt, ilma et see piiraks nende vastavaid kohustusi ja olenemata sellest, kas nad on asutatud samas liikmesriigis. Sellega seoses edastavad asjaomased järelevalveasutused ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja üksteisele viivitamata kogu kättesaadava asjakohase teabe või vahetavad teavet taotluse korral. Käesolevas lõigus osutatud teave hõlmab muu hulgas konsolideerimisgrupi ja järelevalveasutuste tegevust puudutavat ning konsolideerimisgrupi esitatud teavet.

▼M1

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja esitab asjaomastele järelevalveasutustele ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve Asutusele kogu konsolideerimisgrupiga seotud teabe vastavalt artiklile 19, artikli 51 lõikele 1 ja artikli 254 lõikele 2, eelkõige konsolideerimisgrupi õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.

▼M5

1a. Kui järelevalveasutus ei ole edastanud asjakohast teavet või kui taotlus koostööks, eelkõige asjakohase teabe vahetamiseks, on tagasi lükatud või sellele ei ole kahe nädala jooksul vastatud, võivad järelevalveasutused pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole.

Kui on pöördutud Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole, võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 258 kohaldamist, tegutseda vastavalt talle määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19 antud volitustele.

▼B

2. Asutused, kes vastutavad konsolideerimisgruppi kuuluvate üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalve eest, ja konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuavad viivitamata kõigi konsolideerimisgrupi järelevalvesse kaasatud järelevalveasutuste koosoleku korraldamist vähemalt järgmistel asjaoludel:

a) kui neile saab teatavaks solventsuskapitalinõude oluline rikkumine või miinimumkapitalinõude rikkumine üksiku kindlustus- või edasikindlustusandja poolt või

b) kui neile saab teatavaks konsolideerimisgrupi tasandil konsolideeritud andmete põhjal arvutatud solventsuskapitalinõude või konsolideerimisgrupi liidetud solventsuskapitalinõude oluline rikkumine, vastavalt sellele, millist arvutusmeetodit kasutatakse kooskõlas III jaotise II peatüki 1. jao 4. alajaoga;

c) juhul, kui ilmneb või on leidnud aset muid erakorralisi asjaolusid.

▼M5

3. Selleks et tagada järelevalveasutuste vahelise koordineerimise ja teabevahetuse järjekindel ühtlustamine, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve, kui artiklist 301b ei tulene teisiti, välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmist:

a) valdkonnad, mille kohta konsolideerimisgrupi järelevalvaja kogub regulaarselt andmeid ning edastab need teistele asjaomastele järelevalveasutustele, või mida teised asjaomased järelevalveasutused edastavad konsolideerimisgrupi järelevalvajale;

b) konsolideerimisgrupi tasandil järelevalveks olulised või asjakohased valdkonnad, et tagada järelevalvearuannete ühtsus.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

4. Selleks et tagada kohaldamise ühetaolised tingimused seoses järelevalveasutuste vahelise koordineerimise ja teabevahetusega, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud konsolideerimisgrupi järelevalvajale teabe esitamise korra ja vormide ning menetluse kohta, mis käsitleb järelevalveasutuste vahelist koostööd ja teabevahetust vastavalt käesolevas artiklis sätestatule.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. septembriks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

Artikkel 250

Järelevalveasutustevaheline konsulteerimine

1. Ilma et see piiraks artikli 248 kohaldamist ja kui otsus mõjutab teiste järelevalveasutuste järelevalveülesannete täitmist, konsulteerivad asjaomased järelevalveasutused enne otsuse tegemist üksteisega järelevalvekolleegiumis järgmistes küsimustes:

a) osanike ja aktsionäride struktuuri ning konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate organisatsiooni- või juhtimisstruktuuri muutused, mis vajavad järelevalveasutuste heakskiitu või luba;

b) taastamise perioodi pikendamist käsitlev artikli 138 lõigete 3 ja 4 kohane otsus;

c) järelevalveasutuste kehtestatud olulised karistused või võetud erimeetmed, sealhulgas artikli 37 alusel solventsuskapitalinõude suhtes kehtestatud lisakapitalinõue ja igasugused I jaotise VI peatüki 4. jao 3. alajao alusel solventsuskapitalinõude arvutamiseks kasutatavate sisemudelite suhtes kehtestatud piirangud.

Esimese lõigu punktide b ja c kohaldamisel konsulteeritakse alati konsolideerimisgrupi järelevalvajaga.

▼M5

Kui otsus tugineb teistelt järelevalveasutustelt saadud teabele, konsulteerivad asjaomased järelevalveasutused enne otsuse tegemist ka üksteisega.

2. Ilma et see piiraks artikli 248 kohaldamist, võib järelevalveasutus otsuse teha ilma teiste järelevalveasutustega konsulteerimata kiireloomulistel juhtudel või juhul, kui selline konsulteerimine võiks ohustada otsuse tulemuslikkust. Sellisel juhul teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja viivitamata teisi asjaomaseid järelevalveasutusi.

▼B

Artikkel 251

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja taotlused teistele järelevalveasutustele

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võib esitada emaettevõtja peakontori asukohaliikmesriigi järelevalveasutustele, kes ei teosta konsolideerimisgrupi järelevalvet artikli 247 kohaselt, taotluse, mille alusel kõnealused järelevalveasutused nõuavad emaettevõtjalt mis tahes teavet, mis on asjakohane tema koordineerimisõiguste teostamisel ja koordineerimiskohustuste täitmisel artikli 248 kohaselt, ning edastavad kõnealuse teabe konsolideerimisgrupi järelevalvajale.

Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja vajab artikli 254 lõikes 2 osutatud teavet, mis on juba esitatud teisele järelevalveasutusele, võtab ta võimaluse korral ühendust kõnealuse asutusega, et vältida korduvat aruannete esitamist järelevalvega seotud eri asutustele.

Artikkel 252

Koostöö krediidiasutuste ja investeerimisühingute järelevalve eest vastutavate asutustega

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja on otseselt või kaudselt seotud direktiivis 2006/48/EÜ määratletud krediidiasutuse, direktiivis 2004/39/EÜ määratletud investeerimisühinguga või mõlemaga, või kui neil on sama osalust omav ettevõtja, teevad asjaomased järelevalveasutused ja muude kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad asutused tihedat koostööd.

Kõnealused asutused edastavad üksteisele eelkõige käesolevas jaotises täpsustatud teavet, mis võiks nende tööd lihtsustada, ilma et see piiraks nende asjaomaste kohustuste täitmist.

Artikkel 253

Ametisaladus ja konfidentsiaalsus

Liikmesriigid lubavad vahetada teavet oma järelevalveasutuste vahel ning oma järelevalveasutuste ja muude asutuste vahel, nagu on osutatud artiklites 249–252.

Konsolideerimisgrupi järelevalve raames saadud teabe, eelkõige järelevalveasutuste vahel ning järelevalveasutuste ja muude asutuste vahel käesoleva jaotise kohaselt vahetatud teabe suhtes kohaldatakse artikli 295 sätteid.

▼B

Artikkel 254

Juurdepääs teabele

1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgrupi järelevalve alla kuuluvad füüsilised ja juriidilised isikud ning nende sidusettevõtjad ja osalust omavad ettevõtjad saaksid vahetada mis tahes teavet, mis võiks konsolideerimisgrupi järelevalve seisukohast olla asjakohane.

▼M5

2. Liikmesriigid näevad ette, et konsolideerimisgrupi järelevalve eest vastutavatel asutustel on juurdepääs mis tahes teabele, mis võib kõnealuse järelevalve seisukohast olla oluline, olenemata asjaomase ettevõtja laadist. Artikli 35 lõikeid 1–5 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võib artikli 35 lõike 6 kohaselt nõuda, et regulaarseid järelevalvearuandeid esitataks konsolideerimisgrupi tasandil harvemini kui kord aastas, kui harvem aruannete esitamine on kasulik kõigile gruppi kuuluvatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele, arvestades grupi tegevusega seotud riskide laadi, ulatust ja keerukust.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja võib anda kooskõlas artikli 35 lõikega 7 kirjepõhisest aruandlusest konsolideerimisgrupi tasandil vabastuse, kui vabastus on kasulik kõigile gruppi kuuluvatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele, arvestades grupi tegevusega seotud riskide laadi, ulatust ja keerukust ning finantsstabiilsuse eesmärki.

▼B

Asjaomased järelevalveasutused võivad vajaliku teabe saamiseks pöörduda konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate poole otse ainult juhul, kui sellist teavet on nõutud konsolideerimisgrupi järelevalve alla kuuluvalt kindlustus- või edasikindlustusandjalt ja seda ei ole esitatud mõistliku aja jooksul.

Artikkel 255

Teabe kontrollimine

1. Liikmesriigid tagavad, et nende järelevalveasutused võivad nende territooriumil ise või selleks ametisse määratud isikute kaudu kohapeal kontrollida artiklis 254 osutatud teavet järgmiste ettevõtjate ruumides:

a) konsolideerimisgrupi järelevalve alla kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja;

b) kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja sidusettevõtjad;

c) kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtjad;

d) kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja sidusettevõtjad.

2. Kui järelevalveasutused soovivad erijuhtudel kontrollida teavet, mis käsitleb konsolideerimisgruppi kuuluvat ettevõtjat, mille suhtes kohaldatakse järelevalvet või mitte ja mis asub teises liikmesriigis, paluvad nad kõnealuse teise riigi järelevalveasutustel seda ettevõtjat kontrollida.

▼B

Asutus, kes on sellise taotluse saanud, kontrollib oma pädevuse piires teabe vastavust ise või lubab seda teha audiitoril, eksperdil või taotluse esitanud asutusel endal. Konsolideerimisgrupi järelevalvajale teatatakse võetud meetmetest.

Taotluse esitanud järelevalveasutus võib soovi korral kontrollimisel osaleda, kui ta otseselt kontrollimist ei teosta.

▼M5

Kui teisele järelevalveasutusele esitatud taotlusele käesoleva lõike kohase kontrolli tegemiseks ei ole kahe nädala jooksul vastatud, või kui järelevalveasutus ei ole tegelikult võimeline kasutama oma õigust osaleda vastavalt kolmandale lõigule, võib taotluse esitanud asutus pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ning taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga antud volitustele.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel on vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 21 õigus osaleda kohapealsetes kontrollides, kui neid viivad ühiselt läbi kaks või enam järelevalveasutust.

▼B

Artikkel 256

Konsolideerimisgrupi maksevõime ja finantsseisundi aruanne

▼M1

1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad ja kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad avalikustavad igal aastal aruande maksevõime ja finantsseisundi kohta konsolideerimisgrupi tasandil. Artikleid 51, 53, 54 ja 55 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõusolekul esitada oma maksevõime ja finantsseisundi kohta ühe aruande, mis hõlmab järgmist:

a) konsolideerimisgrupi tasandil teave, mis tuleb avalikustada lõike 1 kohaselt;

b) konsolideerimisgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema eristatav ning mis tuleb artiklite 51, 53, 54 ja 55 kohaselt avalikustada.

Enne esimese lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab nõuetekohaselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone.

▼B

3. Kui lõikes 2 osutatud aruanne ei hõlma teavet, mida konsolideerimisgruppi kuuluvale tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab võrreldavalt ettevõtjalt, ja kui puuduolev teave on oluline, on asjaomasel järelevalveasutusel õigus nõuda, et asjaomane tütarettevõtja avalikustaks vajaliku lisateabe.

▼M5

4. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt, milline teave avaldamisele kuulub ja millal see igal aastal avaldada tuleb nii maksevõime ja finantsseisundi kohta esitatava ühtse aruande puhul kooskõlas lõikega 2 kui ka konsolideerimisgrupi tasandi maksevõime ja finantsseisundi aruande puhul kooskõlas lõikega 1.

5. Selleks et tagada maksevõime ja finantsseisundi kohta esitatava ühtse aruande ja konsolideerimisgrupi tasandi aruande puhul nõuete kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu käesolevas artiklis sätestatud maksevõime ja finantsseisundi kohta esitatava individuaalse aruande ja konsolideerimisgrupi tasandi aruande avalikustamise korra, vormide ja avalikustamise viisi kohta.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

Artikkel 256a

Konsolideerimisgrupi struktuur

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad avalikustaksid konsolideerimisgrupi tasandil igal aastal õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonistruktuuri, sh kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate tütarettevõtjate, oluliste sidusettevõtjate ja oluliste filiaalide kirjelduse.

▼M1

Artikkel 257

Kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat juhtivad isikud oleksid oma ülesannete täitmiseks sobivad ja nõuetekohased.

Artiklit 42 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

▼B

Artikkel 258

Sunnimeetmed

▼M1

1. Kui konsolideerimisgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida artiklites 218–246 sätestatud nõudeid või kui nõuded on täidetud, aga maksevõime on sellest hoolimata ohustatud, või kui konsolideerimisgrupi sisesed tehingud või riskikontsentratsioon ohustavad kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit, võtavad olukorra võimalikuks kiireks parandamiseks vajalikud meetmed järgmised järelevalveasutused:

a) kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja puhul konsolideerimisgrupi järelevalvaja;

▼M1

b) kindlustus- või edasikindlustusandjate puhul järelevalveasutused.

Kui esimese lõigu punktis a osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Kui esimese lõigu punktis b osutatud juhul ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvaja üks sellise liikmesriigi järelevalveasutustest, kus on kindlustus- või edasikindlustusandja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et need saaksid võtta vajalikke meetmeid.

Ilma et see piiraks lõike 2 kohaldamist, määravad liikmesriigid kindlaks meetmed, mida nende järelevalveasutused võivad võtta kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes.

Asjaomased järelevalveasutused, sealhulgas konsolideerimisgrupi järelevalvaja, kooskõlastavad võimaluse korral oma meetmed.

2. Ilma et see piiraks karistusõiguse sätete kohaldamist, rakendavad liikmesriigid käesoleva jaotise ülevõtmiseks jõustatud õigus- või haldusnorme rikkuvate kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate või nende tegevjuhtide suhtes karistusi või meetmeid. Karistuste või meetmete tõhususe tagamiseks teevad järelevalveasutused tihedat koostööd, eriti juhul, kui kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja keskne juhtimine või peamine tegevuskoht ei asu tema peakontoriga samas liikmesriigis.

▼M5

3. Komisjon võib käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud sunnimeetmete koordineerimiseks võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid.

Artikkel 259

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve aruandlus

1. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab igal aastal Euroopa Parlamendile kooskõlas määruse (EL) 1094/2010 artikliga 50 aruande.

2. Euroopa Kindlustus ja Tööandjapensionide Järelevalve annab muu hulgas aru järelevalvetegevuse kõikidest asjassepuutuvatest ja olulistest kogemustest ning järelevalvajatevahelisest koostööst III jaotise raames, eelkõige seoses:

a) konsolideerimisgrupi järelevalvaja nimetamise protsessi, konsolideerimisgrupi järelevalvajate arvu ja nende geograafilise jaotusega;

▼M5

b) järelevalvekolleegiumi tööga, eelkõige seoses järelevalveasutuste osaluse ja kohustustega juhul, kui tegemist ei ole konsolideerimisgrupi järelevalvajaga.

3. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve samuti anda aru artikli 248 lõikes 6 osutatud ülevaadetega seoses omandatud olulistest kogemustest, kui see on asjakohane.

▼B

IV PEATÜKK

Kolmandad riigid

▼M5

Artikkel 260

Väljaspool liitu asuvad emaettevõtjad: samaväärsuse kontroll

1. Artikli 213 lõike 2 punktis c osutatud juhul kontrollivad asjaomased järelevalveasutused, kas kindlustus- või edasikindlustusandja üle, mille emaettevõtja peakontor asub väljaspool liitu, tehakse kolmanda riigi järelevalveasutuse poolt järelevalvet, mis on samaväärne käesolevas jaotises sätestatud artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate konsolideerimisgrupi tasandi järelevalvega.

Juhul kui ei ole võetud vastu delegeeritud õigusakti vastavalt käesoleva artikli lõikele 2, 3 või 5, teeb kontrolli järelevalveasutus, mis oleks konsolideerimisgrupi järelevalvaja juhul, kui kohaldataks artikli 247 lõikes 2 sätestatud kriteeriume (edaspidi „konsolideerimisgrupi järelevalvaja kohusetäitja"), emaettevõtja või liidus tegevusloa saanud mis tahes kindlustus- või edasikindlustusandja taotlusel või omal algatusel. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve aitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kohusetäitjat kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikega 2.

Nii toimides konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja kohusetäitja Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga enne samaväärseks tunnistamise kohta otsuse tegemist teiste asjaomaste järelevalveasutustega. Kõnealune otsus tehakse vastavalt lõike 2 kohaselt kehtestatud kriteeriumidele. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja kohusetäitja ei tee kolmanda riigiga seoses ühtki otsust, mis oleks vastuolus kõnealuse kolmanda riigi suhtes varem tehtud otsusega, v.a juhul, kui see on vajalik, et võtta arvesse olulisi muudatusi, mida I jaotises sätestatud järelevalvekorras ja kolmanda riigi järelevalvekorras on tehtud.

Kui järelevalveasutused ei nõustu kolmanda lõigu kohaselt tehtud otsusega, võivad nad kolme kuu jooksul pärast seda, kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja kohusetäitja neile otsusest teada on andnud, pöörduda Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve poole ja taotleda talt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve tegutseda vastavalt kõnealuse artikliga talle antud volitustele.

2. Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse kriteeriumeid selle hindamiseks, kas konsolideerimisgrupi järelevalvekord kolmandas riigis on samaväärne käesolevas jaotises sätestatuga.

▼M5

3. Kui kolmas riik täidab käesoleva artikli lõike 2 kohaselt vastuvõetud kriteeriumeid, võib komisjon kooskõlas artikliga 301a ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikele 2 võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles tehakse kindlaks, et järelevalvekord kõnealuses kolmandas riigis on samaväärne käesolevas jaotises sätestatuga.

Selline delegeeritud õigusakt vaadatakse korrapäraselt läbi, et võtta arvesse kõiki muudatusi käesoleva jaotise kohases konsolideerimisgrupi järelevalvekorras ja konsolideerimisgrupi järelevalvekorras kolmandas riigis, ja kõiki muid õiguslikke muudatusi, mis võivad mõjutada samaväärsuse kohta langetatud otsust.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide esimeses lõigus osutatud kolmandate riikide nimekirja ja ajakohastab seda.

4. Juhul kui komisjon ei võta vastu delegeeritud õigusakti vastavalt käesoleva artikli lõikele 3 või 5, kohaldatakse artiklit 262.

5. Erandina lõikest 3 ja isegi kui lõikes 2 täpsustatud kriteeriumid ei ole täidetud, võib komisjon piiratud ajavahemikuks ja kooskõlas artikliga 301a ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abiga vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 33 lõikele 2 võtta vastu delegeeritud õigusaktid, milles tehakse kindlaks, et kõnealuse kolmanda riigi kohaldatav järelevalvekord, mida kohaldatakse selliste ettevõtjate suhtes, kelle emaettevõtja peakontor asub 1. jaanuaril 2014 väljaspool liitu, on ajutiselt samaväärne I jaotises sätestatuga, kui kõnealune kolmas riik vastab vähemalt järgmistele kriteeriumidele:

a) riik on võtnud liidu ees kohustuse võtta enne kõnealuse piiratud ajavahemiku lõppu vastu järelevalvekord, mida saab vastavalt lõikele 3 pidada samaväärseks, ning seda kohaldada ja osaleda samaväärsuse hindamisel;

b) riik on võtnud punkti a kohase kohustuse täitmiseks vastu tööprogrammi;

c) riik on eraldanud punkti a kohase kohustuse täitmiseks piisavad vahendid;

d) riigil on järelevalvekord, mis on riskipõhine ja millega sätestatakse kvantitatiivsed ja kvalitatiivsed solventsusnõuded ja nõuded, mis on seotud järelevalvearuannete ja läbipaistvuse ning konsolideerimisgruppide järelevalvega;

e) riigil on olemas kirjalik kokkulepe selle kohta, kuidas teha koostööd ja vahetada konfidentsiaalset järelevalvealast teavet Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning artikli 13 punktis 10 määratletud järelevalveasutustega;

f) riigil on sõltumatu järelevalvesüsteem;

g) riik on kehtestanud ametisaladuse hoidmise kohustuse kõigile isikutele, kes tegutsevad tema järelevalveasutuste nimel, eelkõige kehtib see teabevahetuse kohta Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning artikli 13 lõikes 10 määratletud järelevalveasutustega.

▼M5

Delegeeritud õigusaktis ajutise samaväärsuse kohta võetakse arvesse komisjoni aruandeid vastavalt artikli 177 lõikele 2. Kõnealune delegeeritud õigusakt vaadatakse korrapäraselt läbi asjaomase kolmanda riigi eduaruannete põhjal, mis kord aastas esitatakse komisjonile, kes neid hindab. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve abistab komisjoni eduaruannete hindamisel.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide esimeses lõigus osutatud kolmandate riikide nimekirja ja ajakohastab seda.

Komisjon võib võtta kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt esimeses lõigus sätestatud tingimusi. Delegeeritud õigusaktid võivad hõlmata ka järelevalveasutuste õigust kehtestada ajutise samaväärsuse ajal täiendavad järelevalvearuannete nõuded.

6. Lõikes 5 osutatud piiratud ajavahemik lõppeb 31. detsembril 2020 või kuupäeval, milleni peetakse kolmanda riigi järelevalvekorda kooskõlas lõikega 3 samaväärseks käesolevas jaotises sätestatuga, olenevalt sellest, kumb neist on varasem.

Kõnealust ajavahemikku võib pikendada kõige rohkem ühe aasta võrra, kui Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvel ja komisjonil on seda aega vaja lõike 3 kohaseks samaväärsuse hindamiseks.

7. Kui vastavalt artiklile 5 on vastu võetud delegeeritud õigusakt, milles tehakse kindlaks, et kolmanda riigi järelevalvekord on ajutiselt samaväärne, kohaldavad liikmesriigid artiklit 261, välja arvatud juhul, kui liikmesriigis on asutatud kindlustus- või edasikindlustusandja, mille bilansimaht on suurem kui väljaspool liitu asutatud emaettevõtja bilansimaht. Sellisel juhul täidab konsolideerimisgrupi järelevalvaja ülesandeid konsolideerimisgrupi järelevalvaja kohusetäitja.

▼B

Artikkel 261

Väljaspool ühendust asuv emaettevõtja: samaväärsus

1. Artiklis 260 osutatud samaväärse järelevalvekorra puhul toetuvad liikmesriigid kooskõlas lõikega 2 samaväärsele konsolideerimisgrupi järelevalvele, mida teostavad kolmanda riigi järelevalveasutused.

2. Kolmandate riikide järelevalveasutustega tehtava koostöö suhtes kohaldatakse artikleid 247–258 *mutatis mutandis*.

▼M1

Artikkel 262

Kolmandas riigis registreeritud emaettevõtjad: samaväärsuse puudumine

▼M5

1. Artiklis 260 osutatud järelevalvekorraga samaväärse korra puudumise korral või juhul, kui liikmesriik kooskõlas artikli 260 lõikega 7 ei kohalda ajutise samaväärsuse korral artiklit 261, kohaldab asjaomane liikmesriik kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes üht järgmistest:

a) artikleid 218–235 ja artikleid 244–258 *mutatis mutandis*;

b) üht lõikes 2 sätestatud meetoditest.

▼M1

Artiklites 218–258 sätestatud üldpõhimõtteid ja meetodeid kohaldatakse kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasandil.

Ainult konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamisel käsitatakse emaettevõtjat kindlustus- või edasikindlustusandjana, kelle suhtes kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajaos sätestatud tingimusi seoses solventsuskapitalinõude täitmiseks sobivate omavahenditega või järgmisega:

a) artikli 226 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventsuskapitalinõue, kui tegemist on kindlustusvaldusettevõtjaga või segafinantsvaldusettevõtjaga;

b) artikli 227 põhimõtete kohaselt kindlaks määratud solventsuskapitalinõue, kui tegemist on kolmanda riigi kindlustusandjaga või kolmanda riigi edasikindlustusandjaga.

2. Liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel kohaldada muid meetodeid, mis tagavad asjakohase järelevalve konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate üle. Kõnealused meetodid peab heaks kiitma konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast konsulteerimist teiste asjaomaste järelevalveasutustega.

Järelevalveasutused võivad eelkõige nõuda sellise kindlustusvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor on liidus, või sellise segafinantsvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor on liidus, ning kohaldada käesolevat jaotist kõnealuse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhitavasse konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes.

Valitud meetodid aitavad saavutada konsolideerimisgrupi järelevalvega seotud käesolevas jaotises määratletud eesmärke ning nendest teatatakse teistele asjaomastele järelevalveasutustele ja komisjonile.

▼B

Artikkel 263

Väljaspool ühendust asuvad emaettevõtjad: tasandid

▼M1

Kui artiklis 260 osutatud emaettevõtja on sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja, kelle peakontor asub kolmandas riigis, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja tütarettevõtja, kohaldavad liikmesriigid artiklis 260 sätestatud kontrolli ainult sellise lõpliku emaettevõtja tasandil, mis on kolmanda riigi kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja.

▼M1

Artiklis 260 osutatud samaväärse järelevalvekorra puudumise korral võivad järelevalveasutused teha uue kontrolli kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja tasandist madalamal tasandil kas kolmanda riigi kindlustusvaldusettevõtja, kolmanda riigi segafinantsvaldusettevõtja, kolmanda riigi kindlustusandja või kolmanda riigi edasikindlustusandja tasandil.

▼B

Sel juhul põhjendab artikli 260 lõike 1 teises lõigus osutatud järelevalveasutus oma otsust konsolideerimisgrupile.

Artiklit 262 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 264

Koostöö kolmanda riigi järelevalveasutustega

1. Komisjon võib teha nõukogule ettepaneku pidada läbirääkimisi kokkulepete sõlmimiseks ühe või mitme kolmanda riigiga, et teostada järelevalvet järgmiste ettevõtjate üle:

a) kindlustus- või edasikindlustusandjad, mille osalust omavateks ettevõtjateks on artiklis 213 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub kolmandas riigis; ning

b) kolmandate riikide kindlustusandjad või kolmandate riikide edasikindlustusandjad, mille osalust omavateks ettevõtjateks on artiklis 213 osutatud ettevõtjad, kelle peakontor asub ühenduses.

2. Lõikes 1 osutatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

a) liikmesriikide järelevalveasutustele on kättesaadav teave, mis on vajalik konsolideerimisgrupi tasandil järelevalve teostamiseks kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle, mille peakontor asub ühenduses ning millel on tütarettevõtjad väljaspool ühendust või märkimisväärsed osalused väljaspool ühendust asuvates ettevõtjates; ja

b) liikmesriikide järelevalveasutustele on kättesaadav teave, mis on vajalik konsolideerimisgrupi tasandil järelevalve teostamiseks kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle, mille peakontor asub nende territooriumil ning millel on tütarettevõtjad liikmesriikides või märkimisväärsed osalused ühes või mitmes liikmesriigis asuvates ettevõtjates.

3. Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 300 lõigete 1 ja 2 kohaldamist, tutvub komisjon Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomitee abiga põhjalikult lõikes 1 osutatud läbirääkimiste tulemustega.

▼B

V PEATÜKK

Segakindlustusvaldusettevõtjad

Artikkel 265

Konsolideerimisgrupisisesed tehingud

1. Kui ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja, tagavad liikmesriigid, et kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad järelevalveasutused teostavad üldist järelevalvet kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate ning segakindlustusvaldusettevõtja ja tema sidusettevõtjate vaheliste tehingute üle.

2. Artikleid 245, 249–255 ja 258 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 266

Koostöö kolmandate riikidega

Kolmandate riikidega koostöö puhul kohaldatakse artiklit 264 *mutatis mutandis*.

IV JAOTIS

KINDLUSTUSANDJATE TERVENDAMINE JA LÕPETAMINE

I PEATÜKK

Reguleerimisala ja mõisted

Artikkel 267

Käesoleva jaotise reguleerimisala

Käesolevat jaotist kohaldatakse tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluste suhtes, mis käsitlevad järgmist:

a) kindlustusandjad;

b) ühenduse territooriumil asuvad kolmanda riigi kindlustusandjate filiaalid.

Artikkel 268

Mõisted

1. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „pädevad asutused” – liikmesriikide haldus- või kohtuorganid, mis on pädevad tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluse küsimustes;

b) „filiaal” – muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi territooriumil asuv kindlustusandja mis tahes alaline kohalolek kindlustustegevusega tegelemiseks;

▼B

c) „tervendamismeetmed” – meetmed, mis hõlmavad pädevate asutuste sekkumist kindlustusandja finantsolukorra säilitamiseks või taastamiseks ja mis mõjutavad muude isikute kui kindlustusandja olemasolevaid õigusi, kaasa arvatud ja mitte ainult meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine;

d) „lõpetamismenetlus” – kõiki võlausaldajaid käsitlev menetlus, mis hõlmab kindlustusandja varade realiseerimist ja tulude jaotamist võlausaldajate, aktsionäride või liikmete vahel, nagu see on asjakohane, ning millega kindlasti kaasneb pädevate asutuste sekkumine, kaasa arvatud juhud, kui kõiki võlausaldajaid käsitlev menetlus lõpetatakse kompromissi või muu samalaadse meetmega, olenemata sellest, kas menetlus põhineb maksejõuetusel või mitte ja on vabatahtlik või kohustuslik;

e) „haldur” – tervendamismeetmete haldamiseks pädevate asutuste määratud mis tahes isik või asutus;

f) „likvideerija” – lõpetamismenetluse haldamiseks pädevate asutuste või kindlustusandja juhtivate organite määratud mis tahes isik või asutus;

g) „kindlustuslepingust tulenev nõue” – mis tahes summa, mille osas kindlustatutel, kindlustusvõtjatel, soodustatud isikutel ja kõigil kahjustatud isikutel on kindlustuslepingust või artikli 2 lõike 3 punktides b ja c sätestatud kindlustustegevusest tulenev vahetu nõudeõigus kindlustusandja vastu, kaasa arvatud kõnealuste isikute jaoks eraldatud summa, kui kõik kohustuste koostisosad ei ole veel teada.

Kindlustuslepingust tulenevaks nõudeks peetakse ka kindlustusmakseid, mida kindlustusandja ei ole tagasi maksnud sõlmimata jäänud või tühistatud kindlustuslepingu ja punkti 1 alapunktis g osutatud tegevuse korral, mis on vastavuses sellise lepingu ja tegevuse suhtes enne lõpetamismenetluse alustamist kohaldatud õigusnormidega.

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluse suhtes, mis on seotud liikmesriigis asuva kolmanda riigi kindlustusandja filiaaliga, kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „päritoluliikmesriik” – liikmesriik, kus filiaalile on antud tegevusluba vastavalt artiklitele 145–149;

b) „järelevalveasutused” – päritoluliikmesriigi järelevalveasutused;

c) „pädevad asutused” – päritoluliikmesriigi pädevad asutused.

▼B

II PEATÜKK

Tervendamismeetmed

Artikkel 269

Tervendamismeetmete vastuvõtmisel kohaldatav õigus

1. Ainult päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on õigus teha otsus kindlustusandja ja selle filiaalide tervendamismeetmete kohta.

2. Tervendamismeetmete võtmine ei välista lõpetamismenetluse algatamist päritoluliikmesriigi poolt.

3. Tervendamismeetmeid reguleerivad päritoluliikmesriigi õigusnormid ning menetlused, kui artiklites 285–292 ei ole sätestatud teisiti.

4. Päritoluliikmesriigi õigusaktide kohaselt võetavad tervendamismeetmed kehtivad kogu ühenduses ja ilma lisaformaalsusteta, sealhulgas ka kolmandate isikute suhtes teistes liikmesriikides, isegi kui teiste liikmesriikide õigusaktides ei ole sellised tervendamismeetmed sätestatud või kui nende rakendamine on seotud tingimustega, mis ei ole täidetud.

5. Tervendamismeetmed kehtivad kogu ühenduses, kui need on jõustunud päritoluliikmesriigis.

Artikkel 270

Järelevalveasutuste teavitamine

Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad viivitamata oma otsusest mis tahes tervendamismeetme kohta kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutustele, võimaluse korral teevad nad seda enne meetme võtmist, ent kui see ei ole võimalik, siis kohe pärast meetme võtmist.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teatavad viivitamata kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutustele oma otsusest võtta tervendamismeetmeid ja nende meetmete võimalikest praktilistest mõjudest.

Artikkel 271

Tervendamismeetmete otsuste avaldamine

1. Kui päritoluliikmesriigis on võimalik tervendamismeetme kohta esitada kaebus, avaldavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused, haldur või päritoluliikmesriigis selleks volitusi omav mis tahes isik tervendamismeetme otsuse vastavalt päritoluliikmesriigis sätestatud avaldamiskorrale ning lisaks sellele avaldab ta esimesel võimalusel tervendamismeetme võtmise otsuse väljavõtte *Euroopa Liidu Teatajas*.

Teiste liikmesriikide järelevalveasutused, kes on saanud artikli 270 alusel teate tervendamismeetme otsuse kohta, võivad tagada otsuse avaldamise oma territooriumil viisil, mida nad peavad kohaseks.

▼B

2. Lõikes 1 sätestatud avalduses on osutatud päritoluliikmesriigi pädevale asutusele, artikli 269 lõikes 3 sätestatud kohaldatavale õigusele ja haldurile, kui see on määratud. Seda tehakse selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus teave avaldatakse.

3. Tervendamismeetmeid kohaldatakse, olenemata lõigetes 1 ja 2 kehtestatud avaldamissätetest, ja need on võlausaldajate suhtes täielikult kehtivad, kui päritoluliikmesriigi pädevate asutuste poolt või selle liikmesriigi õiguses ei ole sätestatud teisiti.

4. Kui tervendamismeetmed mõjutavad ainult kindlustusandja aktsionäride, liikmete või töötajate vastavast seisundist tulenevaid huve, ei kohaldata lõikeid 1, 2 ja 3, kui tervendamismeetmete suhtes kohaldatavas õiguses ei ole sätestatud teisiti.

Pädevad asutused määravad kindlaks viisi, kuidas esimeses lõigus osutatud isikuid teavitada kooskõlas kohaldatava õigusega.

Artikkel 272

Teadaolevate võlausaldajate teavitamine ja nõuete esitamise õigus

1. Kui päritoluliikmesriigi õiguses nõutakse nõuete tunnustamiseks nende esitamist või seal on sätestatud tervendamismeetme kohta kohustuslik teabe esitamine võlausaldajatele, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on selles liikmesriigis, teavitavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused või haldur vastavalt artiklile 281 ja artikli 283 lõikele 1 ka teadaolevaid võlausaldajaid, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

2. Kui päritoluliikmesriigi õiguses on sätestatud, et võlausaldajatel, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on selles liikmesriigis, on õigus esitada nõudeid või märkusi seoses nende nõuetega, on vastavalt artiklile 282 ja artikli 283 lõikele 2 samasugune õigus ka nendel võlausaldajatel, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

III PEATÜKK

Lõpetamismenetlus

Artikkel 273

Lõpetamismenetluse algatamine ja järelevalveasutuste teavitamine

1. Kindlustusandja ja selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide lõpetamismenetluse algatamise kohta on õigus teha otsus ainult päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel. Selle otsuse võib teha tervendamismeetmete puudumisel või pärast nende vastuvõtmist.

▼B

2. Päritoluliikmesriigi õigusaktide kohaselt vastuvõetud otsust kindlustusandja ja selle teistes liikmesriikides asuvate filiaalide lõpetamismenetluse algatamise kohta tunnustatakse lisaformaalsusteta kogu ühenduses ning see hakkab kehtima kohe pärast otsuse jõustumist liikmesriigis, kus menetlus algatatakse.

3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teatavad viivitamata kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutustele lõpetamismenetluse algatamise otsusest, võimaluse korral enne menetluse algatamist ja kui see ei ole võimalik, siis kohe pärast selle algatamist.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutused teatavad oma otsusest algatada lõpetamismenetlus ja selle võimalikest praktilistest mõjudest viivitamata kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutustele.

Artikkel 274

Kohaldatav õigus

1. Kindlustusandja suhtes lõpetamismenetluse algatamise otsuseid, lõpetamismenetlust ja selle mõju reguleerivad päritoluliikmesriigi õigusnormid, kui artiklites 285–292 ei ole sätestatud teisiti.

2. Päritoluliikmesriigi õigusega määratakse kindlaks vähemalt järgmised asjaolud:

a) millised varad moodustavad pankrotivara ja nende varade käsitlemine, mida kindlustusandja on omandanud või mis on tema valdusse läinud pärast lõpetamismenetluse algatamist;

b) kindlustusandja ja likvideerija volitused;

c) tasaarvestuse tingimused;

d) lõpetamismenetluse mõju kindlustusandja olemasolevatele lepingutele;

e) lõpetamismenetluse mõju üksikvõlausaldajate algatatud menetlustele, välja arvatud artiklis 292 osutatud pooleliolevad kohtumenetlused;

f) nõuded, mida esitatakse kindlustusandja varadele, ja pärast lõpetamismenetluse algatamist tekkivate nõuete käsitlemine;

g) nõuete esitamise, tõendamise ja vastuvõtmise eeskirjad;

h) varade realiseerimisest saadud tulu jaotamise ja nõuete järjekorra eeskirjad ning võlausaldajate õigused, kelle nõuded on asjaõiguse või tasaarvestuse alusel pärast lõpetamismenetluse algatamist osaliselt rahuldatud;

i) eelkõige kompromissi teel lõpetamismenetluse lõpetamise tingimused ja selle mõju;

▼B

j) võlausaldajate õigused pärast lõpetamismenetluse lõpetamist;

k) isik, kes kannab lõpetamismenetluse käigus tekkinud kulud ja kulutused, ning

l) kõiki võlausaldajaid kahjustavate õigustoimingute õigustühisuse, vaidlustamise või kehtetuks tunnistamise eeskirjad.

Artikkel 275

Kindlustuslepingutest tulenevate nõuete käsitlemine

1. Liikmesriigid tagavad kindlustuslepingutest tulenevate nõuete ülimuslikkuse kindlustusandjale esitatavate muude nõuete suhtes ühel või mõlemal järgmisel viisil:

a) kindlustuslepingutest tulenevad nõuded vara osas, mis katab kindlustustehnilisi eraldisi, on ülimuslikud kindlustusandjale esitatavate mis tahes muude nõuete suhtes või

b) kindlustuslepingutest tulenevad nõuded kindlustusandja kogu vara osas on ülimuslikud kindlustusandjale esitatavate mis tahes muude nõuete suhtes, välja arvatud üksnes järgmised nõuded:

i) töölepingutest ja töösuhetest tulenevad töötajate nõuded,

ii) riigiasutuste maksunõuded,

iii) sotsiaalkindlustussüsteemide nõuded,

iv) asjaõiguslikud nõuded varale.

2. Ilma et see piiraks lõike 1 kohaldamist, võivad liikmesriigid sätestada lõpetamismenetlusest tulenevate kõigi või osa kulutuste, nagu need on kindlaks määratud nende siseriiklikus õiguses, ülimuslikkuse kindlustuslepingutest tulenevate nõuete suhtes.

3. Liikmesriigid, kes on valinud lõike 1 punktis a sätestatud võimaluse, nõuavad kindlustusandjatelt eriregistri loomist ja selle ajakohastamist vastavalt artiklile 276.

Artikkel 276

Eriregister

1. Iga kindlustusandja peab oma peakontoris eriregistrit varade kohta, mis katavad päritoluliikmesriigi õiguse kohaselt arvutatud ja investeeritud kindlustustehnilisi eraldisi.

2. Kui kindlustusandja tegeleb nii elu- kui kahjukindlustusega, peab ta oma peakontoris eraldi registrit mõlema kindlustusliigi kohta.

▼B

Kui liikmesriik lubab kindlustusandjal katta elukindlustusriskid ja I lisa A osa liikides 1 ja 2 loetletud riskid, võib ta sätestada, et need kindlustusandjad peavad pidama kõigi oma tegevuste kohta ühtset registrit.

3. Registrisse kantud vara koguväärtus, mis on hinnatud vastavalt päritoluliikmesriigis kohaldatavale õigusele, ei tohi kunagi olla väiksem kindlustustehniliste eraldiste väärtusest.

4. Kui registrisse kantud vara suhtes kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku asjaõigust, mille tõttu osa vara väärtusest ei ole kohustuste katmiseks kasutatav, kantakse see fakt registrisse ja mittekasutatavat väärtust ei kajastata lõikes 3 osutatud koguväärtuses.

5. Vara käsitlemine kindlustusandja lõpetamise korral seoses artikli 275 lõike 1 punktis a sätestatud meetodiga määratakse kindlaks päritoluliikmesriigi õigusaktidega, välja arvatud juhul, kui vara suhtes kohaldatakse artikleid 286, 287 või 288, järgmistel juhtudel:

a) kui sellise vara suhtes, mis katab kindlustustehnilisi eraldisi, kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku asjaõigust, täitmata lõikes 4 sätestatud tingimusi;

b) kui selle vara suhtes kohaldatakse võlausaldaja või kolmanda isiku omandireservatsioon;

c) kui võlausaldajal on õigus nõuda oma nõude ja kindlustusandja nõude tasaarvestust.

6. Pärast lõpetamismenetluse algatamist ei muudeta vastavalt lõigetele 1–5 registrisse kantud vara koosseisu ning pädeva asutuse loata parandatakse registrites üksnes tehnilisi vigu.

Siiski lisavad likvideerijad kõnealusele varale sellelt saadava tulu ja kogutud netokindlustusmaksed, mis on saadud seoses kõnealuse kindlustusliigiga lõpetamismenetluse algatamise ja kindlustuslepingutest tulenevate nõuete väljamaksmise või kindlustusportfelli ülemineku vahelisel ajal.

7. Kui vara realiseerimisel saadakse vara registritesse kantud hinnangväärtusest vähem raha, põhjendavad likvideerijad seda päritoluliikmesriigi järelevalveasutustele.

▼B

Artikkel 277

Nõuete üleminek tagatisskeemile

Päritoluliikmesriik võib sätestada, et juhul kui kindlustusandja võlausaldajate õigused on üle läinud selles liikmesriigi moodustatud tagatisskeemile, ei saa skeemi kohaselt esitatud nõuete rahuldamisel kasutada artikli 275 lõike 1 sätteid.

Artikkel 278

Eelisnõuete kattevarad

Liikmesriigid, kes valivad artikli 275 lõike 1 punktis b sätestatud võimaluse, nõuavad, et kõik kindlustusandjad tagavad, et need nõuded, mis vastavalt artikli 275 lõike 1 punktile b võivad olla kindlustuslepingutest tulenevate nõuete suhtes ülimuslikud ja mis on kirjendatud kindlustusandja raamatupidamises, oleksid alati, sõltumata võimalikust lõpetamismenetlusest, kaetud varaga.

Artikkel 279

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Kui on otsustatud algatada kindlustusandja lõpetamismenetlus, tunnistatakse kõnealuse kindlustusandja tegevusluba kehtetuks vastavalt artiklis 144 sätestatud menetlusele, välja arvatud kui see on vajalik lõike 2 kohaldamisel.

2. Lõike 1 alusel tegevusloa kehtetuks tunnistamine ei välista, et likvideerija või mis tahes teine pädevate asutuste määratud isik jätkab kindlustusandja mõne tegevusega selles ulatuses, mis on kindlustusandja lõpetamiseks vajalik või kohane.

Päritoluliikmesriik võib ette näha, et selline tegevus toimub kõnealuse liikmesriigi järelevalveasutuse nõusolekul ja järelevalve all.

Artikkel 280

Lõpetamismenetluse otsuse avaldamine

1. Pädev asutus, likvideerija või sel eesmärgil pädeva asutuse määratud mis tahes isik avaldab lõpetamismenetluse algatamise otsuse vastavalt päritoluliikmesriigis sätestatud avaldamiskorrale ja avaldab lõpetamismenetluse otsuse väljavõtte *Euroopa Liidu Teatajas*.

Kõigi teiste liikmesriikide järelevalveasutused, kes on saanud artikli 273 lõike 3 alusel teate lõpetamismenetluse algatamise otsuse kohta, võivad tagada otsuse avaldamise oma territooriumil viisil, mida nad peavad kohaseks.

2. Lõikes 1 osutatud avalduses täpsustatakse päritoluliikmesriigi pädev asutus, kohaldatav õigus ja määratud likvideerija. Avaldus avaldatakse selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus teave avaldatakse.

▼B

Artikkel 281

Teadaolevate võlausaldajate teavitamine

1. Kui lõpetamismenetlus on algatatud, saadab päritoluliikmesriigi pädev asutus, likvideerija või selleks pädevate asutuste määratud mis tahes isik viivitamata eraldi kirjaliku teatise igale teadaolevale võlausaldajale, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on teises liikmesriigis.

2. Lõikes 1 osutatud teatises esitatakse tähtajad, nende tähtaegade osas sätestatud karistused, juriidiline isik või asutus, kes on volitatud võtma vastu esitatavaid nõudeid või selgitusi nõuete kohta, ja kõik muud meetmed.

Teatises märgitakse ka see, kas võlausaldajad, kellel on eelisnõuded või kelle nõuded on kaitstud asjaõigusega, peavad esitama need nõuded.

Kindlustuslepingutest tulenevate nõuete kohta näidatakse teatises ära lõpetamismenetluse üldmõjud kindlustuslepingutele, eelkõige see, millisel kuupäeval kindlustuslepingud või -tegevus lõppevad, ning kindlustatute kindlustuslepingutest või –tegevusest tulenevad õigused ja kohustused.

Artikkel 282

Nõuete esitamise õigus

1. Igal võlausaldajal, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis, sealhulgas ka liikmesriikide riigiasutustel, on õigus esitada nõudeid või kirjalikke selgitusi nõuete kohta.

2. Kõigi lõikes 1 osutatud võlausaldajate nõudeid koheldakse võrdselt ja need arvatakse samasse rahuldamisjärku kui samaväärse olemusega nõuded, mille võivad esitada võlausaldajad, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on päritoluliikmesriigis. Pädevad asutused tegutsevad seega ühenduse tasandil kedagi diskrimineerimata.

3. Välja arvatud juhtudel, kui päritoluliikmesriigi õigusega on lubatud teisiti, saadab võlausaldaja pädevale asutusele tõendavate dokumentide koopiad ja märgib ära järgmised asjaolud:

a) nõude olemus ja suurus;

b) nõude tekkimise kuupäev;

c) kas ta nõue tuleb väidetavalt rahuldada eelisjärjekorras, on see tagatud asjaõigusega või omandireservatsiooniga;

d) vajaduse korral selle, milline vara on tema tagatisega kaetud.

Artikli 275 kohast kindlustuslepingutest tulenevate nõuete ülimuslikkust ei ole vaja ära märkida.

▼B

Artikkel 283

Keeled ja vormid

1. Artikli 281 lõikes 1 osutatud teatises esitatav teave on päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest.

Selleks kasutatakse Euroopa Liidu kõigis ametlikes keeltes vormi, mille pealkiri on:

a) „Kutse nõude esitamiseks ja tähtaeg” või

b) kui päritoluliikmesriigi õiguses on sätestatud nõuetega seotud märkuste esitamine, siis „Kutse selgituste esitamiseks nõude kohta ja tähtaeg”.

Kui kindlustuslepingust tulenevat nõuet omab teadaolev võlausaldaja, esitatakse artikli 281 lõikes 1 osutatud teatise teave selle liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest, kus on võlausaldaja alaline elu- või asukoht või peakontor.

2. Võlausaldajad, kelle alaline elu- või asukoht või peakontor on muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriigis, võivad esitada oma nõuded või selgitused nõuete kohta selle teise liikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest.

Sel juhul on päritoluliikmesriigi ametlikus keeles või ühes ametlikest keeltest esitatud nõuetel või selgitustel nõuete kohta vastav pealkiri „Nõude esitamine” või „Selgituste esitamine nõude kohta”.

Artikkel 284

Võlausaldajate korrapärane teavitamine

1. Likvideerija teavitab võlausaldajaid korrapäraselt ja asjakohasel viisil lõpetamismenetluse käigust.

2. Liikmesriikide järelevalveasutused võivad nõuda päritoluliikmesriigi järelevalveasutustelt teavet lõpetamismenetluse käigu kohta.

IV PEATÜKK

Ühissätted

Artikkel 285

Mõjud teatavatele lepingutele ja õigustele

Erandina artiklitest 269 ja 274 reguleeritakse tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamise mõju järgmiselt:

a) töölepingute ja töösuhete puhul ainult liikmesriigis töölepingute ja töösuhete suhtes kohaldatava õigusega;

▼B

b) lepingute puhul, mis annavad õiguse kinnisasja kasutamiseks või omandamiseks, ainult selle liikmesriigi õigusega, kus kinnisasi asub;

c) kindlustusandja õiguste puhul seoses kinnisasja, laeva või õhusõidukiga, mis kuulub registreerimisele avalikus registris, üksnes selle liikmesriigi õigusega, kes vastutab registri pidamise eest.

Artikkel 286

Kolmandate isikute asjaõigused

1. Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajate ega kolmandate isikute asjaõigusi, mis on seotud nende meetmete või menetluste algatamise ajal teise liikmesriigi territooriumil asuva ja kindlustusandjale kuuluva materiaalse või immateriaalse põhivaraga, vallas- või kinnisasjaga, seda nii konkreetse vara kui ka aeg-ajalt muutuva määratlemata varaga tema kogumis.

2. Lõikes 1 osutatud õigused hõlmavad vähemalt järgmist:

a) õigus vara käsutada või seda käsutada lasta ning saada osa sellelt varalt teenitud tulust, eelkõige kinnipidamisõiguse või hüpoteegi teel;

b) ainuõigus nõude rahuldamiseks, eelkõige siis, kui nõue on pandiga tagatud või tagatisena loovutatud;

c) õigus nõuda vara välja või nõuda vara tagastamist sellelt, kes on võtnud vara enda valdusse või ei kasuta seda selleks õigusi omava poole soovidele vastavalt;

d) õigus saada varalt kasu.

3. Avalikku registrisse kantud ja kolmandate isikute suhtes täitmisele pööratavat õigust, mille alusel võib saada lõike 1 tähenduses asjaõiguse, käsitatakse asjaõigusena.

4. Lõikega 1 ei välistata artikli 274 lõike 2 punktis l osutatud õigustoimingute vaidlustamist või nende õigustühiseks või kehtetuks tunnistamist.

Artikkel 287

Omandireservatsioon

1. Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamine kindlustusandja suhtes, kes ostab vara, ei mõjuta müüja omandireservatsioonil põhinevaid õigusi, kui nende meetmete või menetluse algatamise ajal asub vara muu liikmesriigi kui selle liikmesriigi territooriumil, kus need meetmed või menetlus algatati.

▼B

2. Pärast vara üleandmist ei anna tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamine kindlustusandja suhtes, kes müüb vara, põhjust müügi tühistamiseks või lõpetamiseks ning ei takista ostjal omandiõigust saamast, kui nende meetmete või menetluste algatamise ajal asub müüdud vara muu liikmesriigi kui selle liikmesriigi territooriumil, kus neid meetmeid või menetlusi algatati.

3. Lõigetega 1 ja 2 ei välistata artikli 274 lõike 2 punktis l osutatud õigustoimingute kehtetuks tunnistamist.

Artikkel 288

Tasaarvestus

1. Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamine ei mõjuta võlausaldajate õigust nõuda nende nõuete ja kindlustusandja nõuete tasaarvestust, kui selline tasaarvestus on lubatud kindlustusandja nõude suhtes kohaldatava õigusega.

2. Lõikega 1 ei välistata artikli 274 lõike 2 punktis l osutatud õigustoimingute kehtetuks tunnistamist.

Artikkel 289

Reguleeritud turud

1. Ilma et see piiraks artikli 286 kohaldamist, reguleeritakse tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse algatamise mõju reguleeritud turu osapoolte õigustele ja kohustustele ainult selle turu suhtes kohaldatava õigusega.

2. Lõikega 1 ei välistata maksete või tehingute õigustühisust, vaidlustamist või kehtetuks tunnistamist artikli 274 lõike 2 punkti l kohaselt, tuginedes turule kohaldatavale õigusele.

Artikkel 290

Kahjustavad õigustoimingud

Artikli 274 lõike 2 punkti l ei kohaldata, kui isik, kes on saanud kasu kõiki võlausaldajaid kahjustavast õigustoimingust, tõendab, et kõnealuse õigustoimingu suhtes kohaldatakse muu liikmesriigi kui päritoluliikmesriigi õigust, ja selle õiguse alusel ei ole antud asjaoludel võimalik kõnealust õigustoimingut vaidlustada.

▼B

Artikkel 291

Kolmandate isikute kaitse

Kohaldatakse järgmist õigust, kui kindlustusandja sõlmib pärast tervendamismeetme võtmist või lõpetamismenetluse algatamist võõrandamistehingu, millega käsitletakse järgmist:

a) kinnisasja puhul selle liikmesriigi õigust, kus kinnisasi asub;

b) avalikus registris registreeritava laeva või õhusõiduki puhul selle liikmesriigi õigust, kelle pädevuses registrit peetakse;

c) vabalt kaubeldavate või muude väärtpaberite puhul, mille olemasolu või üleminek eeldab seadusega sätestatud sissekannet registrisse või kontole või mis asuvad liikmesriigi õigusega reguleeritud keskdepositooriumis, selle liikmesriigi õigust, kes vastutab registri, konto või depositooriumi eest.

Artikkel 292

Pooleliolevad kohtumenetlused

Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse mõju kindlustusandjalt võõrandatud vara või õigusi käsitlevale pooleliolevale kohtumenetlusele reguleeritakse ainult selle liikmesriigi õigusega, kelle territooriumil kohtumenetlus toimub.

Artikkel 293

Haldurid ja likvideerijad

1. Halduri või likvideerija määramist tõendab teda ametisse määrava originaalotsuse tõestatud koopia või mis tahes muu tõend, mille on välja andnud päritoluliikmesriigi pädev asutus.

Liikmesriik, mille territooriumil haldur või likvideerija soovib tegutseda, võib nõuda selle tõlget kõnealuse liikmesriigi ametlikku keelde või ühte ametlikest keeltest. Kõnealuse tõlke ametlik tõendamine ja muud sellised formaalsused ei ole nõutavad.

2. Halduril ja likvideerijal on õigus teostada kõigi liikmesriikide territooriumil neid volitusi, mis neil on päritoluliikmesriigi territooriumil.

Tervendamismeetmete või lõpetamismenetluse käigus võib vastavalt päritoluliikmesriigi õigusele määrata haldurile ja likvideerijale abisid või esindajaid, seda eelkõige vastuvõtvates liikmesriikides ja konkreetselt selleks, et aidata kõnealuse liikmesriigi võlausaldajatel üle saada mis tahes raskustest.

▼B

3. Teostades oma volitusi vastavalt päritoluliikmesriigi õigusele, täidavad haldurid või likvideerijad nende liikmesriikide seadusi, kelle territooriumil nad soovivad meetmeid võtta, eelkõige seoses vara realiseerimiskorraga ja töötajate teavitamisega.

Nende volituste hulka ei kuulu sunnimeetmete võtmine ega õigus lahendada juriidilisi vaidlusi või eriarvamusi.

Artikkel 294

Registreerimine avalikus registris

1. Haldur, likvideerija või päritoluliikmesriigis volitusi omav mis tahes muu asutus või isik võib nõuda, et tervendamismeede või lõpetamismenetluse algatamise otsus registreeritaks mis tahes asjakohases avalikus registris, mida peetakse teistes liikmesriikides.

Kui liikmesriik näeb ette kohustusliku registreerimise, võtab esimeses lõigus osutatud asutus või isik registreerimise tagamiseks kõik vajalikud meetmed.

2. Registreerimiskulusid käsitatakse menetlusega seotud kuludena.

Artikkel 295

Ametisaladus

Kõik isikud, kes peavad andma või saama teavet seoses artiklites 270, 273 ja 296 sätestatud menetlustega, peavad järgima ametisaladuse hoidmise sätteid, nagu on sätestatud artiklites 64–69, välja arvatud kohtuorganid, kelle suhtes kohaldatakse olemasolevaid siseriiklikke õigusakte.

Artikkel 296

Kolmandate riikide kindlustusandjate filiaalide käsitlemine

Kui kolmanda riigi kindlustusandjal on filiaalid mitmes liikmesriigis, käsitletakse käesoleva jaotise kohaldamisel iga filiaali eraldi.

Nende liikmesriikide pädevad asutused ja järelevalveasutused püüavad oma tegevust koordineerida.

Samuti püüavad oma tegevust koordineerida kõik haldurid ja likvideerijad.

▼B

V JAOTIS

MUUD SÄTTED

Artikkel 297

Kohtusse pöördumise õigus

Liikmesriigid tagavad kindlustus- või edasikindlustusandjaid käsitlevate otsuste puhul, mis on tehtud käesoleva direktiivi rakendamiseks vastuvõetud õigusnormide alusel, õiguse pöörduda kohtusse.

Artikkel 298

Liikmesriikide ja komisjoni koostöö

1. Liikmesriigid teevad üksteisega koostööd kindlustuse ja edasikindlustuse järelevalve ja käesoleva direktiivi kohaldamise hõlbustamiseks ühenduses.

2. Komisjon ja liikmesriikide järelevalveasutused teevad tihedat koostööd kindlustuse ja edasikindlustuse järelevalve hõlbustamiseks ühenduses ja käesoleva direktiivi kohaldamisel tekkida võivate raskuste analüüsimiseks.

3. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist suurematest raskustest, mis tekkivad käesoleva direktiivi rakendamisel.

Komisjon ja asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutused uurivad neid raskusi võimalikult kiiresti, et leida sobiv lahendus.

Artikkel 299

Euro

Kui käesolevas direktiivis viidatakse eurole, kasutatakse alates iga aasta 31. detsembrist riikide vääringus vahetuskurssi, mida kohaldatakse eelmise oktoobri viimasel päeval, mille kohta on kõigis ühenduse vääringutes kättesaadavad vahetuskursid.

Artikkel 300

Eurodes väljendatud summade läbivaatamine

▼M5

Käesolevas direktiivis eurodes väljendatud summad vaadatakse läbi iga viie aasta järel, suurendades eurodes baasosa protsentuaalse muutuse võrra komisjoni (Eurostati) avaldatavas kõiki liikmesriike hõlmavas ühtlustatud tarbijahinnaindeksis alates 31. detsembrist 2015 kuni läbivaatamise kuupäevani, ja ümardatakse see järgmise 100 000 euro täiskordseni.

▼B

Kui muutus protsentides pärast viimast kohandamist on alla 5 %, summat ei kohandata.

▼B

Komisjon avaldab kohandatud summad *Euroopa Liidu Teatajas*.

Liikmesriigid rakendavad kohandatud summad 12 kuu jooksul pärast nende avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

▼M5

Artikkel 301

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab Euroopa kindlustus- ametipensionikomitee, mis on loodud komisjoni otsusega 2004/9/EÜ ([1]). Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 8 koostoimes sama määruse artikliga 4.

Artikkel 301a

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklites 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308b osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates 23. maist 2014.

Komisjon esitab delegeeritud volituse kohta aruande hiljemalt 6 kuud enne nelja-aastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308b osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

([1]) Komisjoni 5. novembri 2003. aasta otsus 2004/9/EÜ, millega luuakse Euroopa kindlustus- ja ametipensionikomitee (ELT L 3, 7.1.2004, lk 34).

▼M5

5. Artiklite 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 või 308b alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

Artikkel 301b

Regulatiivsete tehniliste standarditega seotud tähtpäevaklausel

1. Kuni 24. maini 2016 järgib komisjon artiklites 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 ja 249 ette nähtud regulatiivsete tehniliste standardite esmakordsel vastuvõtmisel artiklis 301a sätestatud menetlust. Kõik muudatused sellistes delegeeritud õigusaktides või pärast üleminekuperioodi lõppemist välja töötatavad uued regulatiivsed tehnilised standardid võetakse vastu määruse (EL) nr 1094/2010 artiklite 10–14 kohaselt.

2. Euroopa Parlament või nõukogu võivad lõikes 1 osutatud volituste delegeerimise kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 12 igal ajal tagasi võtta.

3. Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve võib komisjonile esitada 24. maiks 2016 regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et viia artiklites 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308b ettenähtud delegeeritud õigusaktid finantsturgude tehnilise arenguga vastavusse.

Kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõude puhul piirdutakse esimeses lõigus osutatud delegeeritud õigusaktide tehniliste aspektidega kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

▼B

Artikkel 302

Enne artiklite 57–63 järgimiseks vajalike õigusnormide jõustumist esitatud teated

Kavandatavate omandamiste suhtes kohaldatav hindamismenetlus, mille läbiviimiseks on enne artiklite 57–63 järgimiseks vajalike õigusnormide jõustumist pädevatele asutustele esitatud artiklis 57 osutatud teated, viiakse läbi kooskõlas teate esitamise ajal liikmesriikides kehtivate õigusaktidega.

▼M6

———————

▼B

Artikkel 304

Kestusel põhinev aktsiakursiriski alakomponent

1. Liikmesriigid võivad anda loa, et elukindlustusandjad, kes:

a) tegelevad tööandjapensioni kogumisega vastavalt direktiivi 2003/41/EÜ artiklile 4 või

b) pakuvad pensionihüvitisi, mida makstakse pensionile jäämise või oodatava pensionile jäämise korral, kui kõnealuste hüvitiste eest makstavate kindlustusmaksete osas kehtivad maksuvähendused, mis on kindlustusvõtjale määratud kooskõlas kõnealuse liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega;

kui:

i) kõiki mainitud tegevusele vastavaid varasid ja kohustusi hoitakse eraldi muust tegevusest ning neid hallatakse ja korraldatakse eraldi kindlustusandja muust tegevusest, ilma et neid oleks võimalik üle kanda;

ii) kindlustusandja punktidega a ja b seotud tegevusi, mille osas kohaldatakse käesolevas lõikes nimetatud lähenemisviisi, teostatakse ainult selles liikmesriigis, kus kindlustusandja on saanud oma tegevusloa, ning

iii) kindlustusandja kõnealuse ettevõtlusega seotud vastavate kohustuste kestus ületab keskmiselt 12 aastat;

selline luba võimaldab kohaldada solventsuskapitalinõude aktsiakursiriski alakomponenti, mida kalibreeritakse riskiväärtuse alusel sellise ajavahemiku jooksul, mis vastab kõnealuse elukindlustusandja tavapärasele aktsiainvesteeringute hoiuajale, mille usaldusnivooga tagatakse kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele sellisel tasemel kaitse, mis on samaväärne artiklis 101 sätestatuga, kui kõnealuses artiklis sätestatud lähenemisviisi kasutatakse üksnes seoses nende varade ja kohustustega, millele viidatakse punktis i. Nõutavate omavahendite arvutamisel võetakse kõnealuseid varasid ja kohustusi täiel määral arvesse hajutamise mõju hindamisel, ilma et see piiraks vajadust kaitsta teiste liikmesriikide kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute huvisid.

Sõltuvalt järelevalveasutuste heakskiidust kasutatakse esimeses lõigus sätestatud arvutusviisi ainult juhul, kui asjaomase elukindlustusandja likviidsus ja maksejõulisus ning varade ja kohustuste haldamisel kasutatavad strateegiad, menetlused ja aruandluskord on sellised, et tagavad jooksvalt tema suutlikkuse hoida aktsiainvesteeringuid ajavahemiku jooksul, mis vastab kõnealuse elukindlustusandja tavapärasele aktsiainvesteeringute hoiuajale. Elukindlustusandja suudab järelevalveasutusele tõendada, et eespool nimetatud tingimuse täitmist kinnitab selline usaldusnivoo, mis on vajalik kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele artiklis 101 sätestatuga võrdse kaitsetaseme tagamiseks.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei kasuta artiklis 105 sätestatud arvutusviisi muul kui asjakohaselt põhjendatud juhtudel ja pärast järelevalveasutuselt selleks loa saamist.

▼M5

2. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule hiljemalt 31. detsembriks 2020 aruande, milles käsitletakse lõikes 1 sätestatud lähenemisviisi kohaldamist ja lõike 1 alusel vastu võetud järelevalveasutuste töötavasid ning millele lisatakse vajaduse korral asjakohased ettepanekud. Kõnealuses aruandes käsitletakse eelkõige kõnealuse lähenemisviisi kasutamise piiriüleseid mõjusid, et vältida kindlustus- või edasikindlustusandjate õiguslikku arbitraaži.

▼B

VI JAOTIS

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

I PEATÜKK

Üleminekusätted

1. Jagu

Kindlustus

Artikkel 305

Erandid ja piiravate meetmete kaotamine

1. Liikmesriigid võivad vabastada kahjukindlustusandjad, kes 31. jaanuaril 1975 ei vastanud direktiivi 73/239/EMÜ artiklite 16 ja 17 nõuetele ning kelle iga-aastane tulu kindlustusmaksetest või sissemaksetest oli 31. juulil 1978 väiksem kui direktiivi 73/239/EMÜ artikli 17 lõikes 2 nõutava minimaalse garantiifondi kuuekordne summa, sellise minimaalse garantiifondi moodustamise nõudest enne sellise majandusaasta lõppu, mil laekunud kindlustusmaksete või sissemaksete summa võrdub sellise minimaalse garantiifondi kuuekordse summaga. Pärast artikli 298 lõikega 2 ettenähtud uurimise tulemuste arvessevõtmist otsustab nõukogu ühehäälselt komisjoni ettepaneku põhjal, millal liikmesriigid peavad kõnealuse erandi kaotama.

2. Ühendkuningriigis *Royal Charteri või Private Acti* või *Special Public Acti* alusel asutatud kahjukindlustusandjad võivad jätkata oma tegevust 31. juulil 1973 registreeritud õiguslikus vormis piiramata aja jooksul.

Ühendkuningriigis *Royal Charteri, Private Acti* ja *Special Public Acti* alusel asutatud elukindlustusandjad võivad jätkata oma tegevust 15. märtsil 1979 registreeritud õiguslikus vormis piiramata aja jooksul.

Ühendkuningriik koostab esimeses ja teises lõigus osutatud kindlustusandjate nimekirja ja edastab selle teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

3. Ühendkuningriigis *Friendly Societies Actsi* alusel registreeritud ühingud võivad vastavalt oma eesmärkidele jätkata elukindlustustegevust ja hoiustamist, millega nad tegelesid 15. märtsil 1979.

▼B

4. I jaotise VI peatüki 2., 4. ja 5. jao nõuetele vastavate kahjukindlustusandjate taotluse korral lõpetavad liikmesriigid piiravate meetmete kohaldamise, mis käsitlevad hüpoteeke, deposiite ja tagatisi.

Artikkel 306

Olemasolevate filiaalide ja kindlustusandjate saadud õigused

1. Filiaalid, mis on alustanud tegevust filiaali asukohaliikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt enne 1. juulit 1994, loetakse artiklites 145 ja 146 sätestatud korrale vastavaks.

2. Artiklid 147 ja 148 ei mõjuta teenuste osutamise vabaduse alusel tegutsevate kindlustusandjate õigusi, mis nad on saanud enne 1. juulit 1994.

2. Jagu

Edasikindlustus

Artikkel 307

Direktiivi 2005/68/EÜ artikli 57 lõike 3 ja artikli 60 lõike 6 üleminekuperiood

Liikmesriik võib pikendada direktiivi 2005/68/EÜ (millega muudetakse direktiivi 73/239/EMÜ artikli 15 lõiget 3) artikli 57 lõike 3 ning direktiivi 2005/68/EÜ artikli 60 lõike 6 sätete kohaldamist kuni 10. detsembrini 2008.

Artikkel 308

Olemasolevate edasikindlustusandjate saadud õigused

1. Käesoleva direktiiviga reguleeritud edasikindlustusandjad, mis on enne 10. detsembrit 2005 saanud tegevusloa või alustanud tegevust selles liikmesriigis kehtivate õigusaktide kohaselt, kus asub nende peakontor, loetakse tegevusloa saanuks vastavalt artiklile 14.

Siiski peavad nad käesoleva direktiivi sätteid järgima edasikindlustustegevusega tegelemisel ning seoses artikli 18 lõike 1 punktides b ja d–g, artiklites 19, 20 ja 24 ning I jaotise VI peatüki 2., 3. ja 4. jaos sätestatud nõuetega.

2. Liikmesriigid võivad lõikes 1 osutatud edasikindlustusandjatele, kes ei järginud 10. detsembril 2005 artikli 18 lõike 1 punkti b, artikleid 19 ja 20 ja I jaotise VI peatüki 2., 3. ja 4. jagu, võimaldada nende nõuete täitmiseks ajapikendust kuni 10. detsembrini 2008.

▼M5

3. Jagu

Kindlustus ja edasikindlustus

Artikkel 308a

Järkjärguline kohaldamine

1. Alates 1. aprillist 2015 tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus heaks kiita:

a) lisaomavahendid kooskõlas artikliga 90;

b) artikli 95 kolmandas lõigus osutatud omavahendite liigitamine;

c) kindlustusandja ja edasikindlustusandja spetsiifilised näitajad kooskõlas artikli 104 lõikega 7;

d) täielik või osaline sisemudel kooskõlas artiklitega 112 ja 113;

e) eriotstarbeline varakogum, mis asutatakse nende territooriumil kooskõlas artikliga 211;

f) vahendava kindlustusvaldusettevõtja lisaomavahendid kooskõlas artikli 226 lõikega 2;

g) konsolideerimisgrupi sisemudel kooskõlas artiklitega 230 ja 231 ning artikli 233 lõikega 5;

h) kestusel põhineva aktsiakursiriski alakomponendi kasutamine kooskõlas artikliga 304;

i) asjakohase riskivaba intressikõvera kattuvuse kohandamise kasutamine kooskõlas artiklitega 77b ja 77c;

j) kui liikmesriigid seda nõuavad, siis asjakohase riskivaba intressikõvera volatiilsuse kohandamise kasutamine kooskõlas artikliga 77d;

k) riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeetme kasutamine kooskõlas artikliga 308c;

l) kindlustustehniliste eraldistega seotud üleminekumeetme kasutamine kooskõlas artikliga 308d.

2. Alates 1. aprillist 2015 tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus:

a) määrata kindlaks konsolideerimisgrupi järelevalve tase ja ulatus kooskõlas III jaotise I peatüki 2. ja 3. jaoga;

b) määrata konsolideerimisgrupi järelevalvaja kooskõlas artikliga 247;

c) luua järelevalvekolleegium kooskõlas artikliga 248.

3. Alates 1. juulist 2015 tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus:

a) otsustada maha arvata mis tahes osalus kooskõlas artikli 228 teise lõiguga;

b) määrata kindlaks konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamise meetodi valik kooskõlas artikliga 220;

c) teha vajadusel korral kindlaks samaväärsus kooskõlas artiklitega 227 ja 260;

▼M5

d) lubada kohaldada kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes artikleid 238 ja 239 kooskõlas artikliga 236;

e) teha artiklites 262 ja 263 osutatud otsused;

f) määrata vajaduse korral kindlaks üleminekumeetmete kohaldamine kooskõlas artikliga 308b.

4. Liikmesriigid kohustavad asjaomaseid järelevalveasutusi vaatama läbi kindlustus- ja edasikindlustusandjate esitatud taotlused heakskiidu või loa saamiseks vastavalt lõigetele 2 ja 3. Järelevalveasutuste otsused heakskiidu või loa saamise taotluste kohta ei ole kohaldatavad enne 1. jaanuari 2016.

Artikkel 308b

Üleminekumeetmed

1. Ilma et see piiraks artikli 12 kohaldamist, ei kohaldata kindlustusega edasikindlustusandjate suhtes, kes on 1. jaanuariks 2016 lõpetanud uute kindlustus- või edasikindlustuslepingute sõlmimise ja haldavad oma olemasolevat portfelli üksnes oma tegevuse lõpetamise eesmärgil, käesoleva direktiivi I, II ega III jaotist kuni lõikes 2 sätestatud kuupäevadeni, kui:

a) ettevõtja on veennud järelevalveasutust, et ta lõpetab oma tegevuse enne 1. jaanuari 2019, või

b) ettevõtja suhtes kohaldatakse IV jaotise II peatükis sätestatud tervendamismeetmeid ja määratud on haldur.

2. Kindlustus- või edasikindlustusandjate suhtes, kes:

a) kuuluvad lõike 1 punkti a alla, kohaldatakse käesoleva direktiivi I, II ja III jaotist alates 1. jaanuarist 2019 või varasemast kuupäevast, kui järelevalveasutus ei ole rahul edusammudega, mida on ettevõtja tegevuse lõpetamiseks tehtud;

b) kuuluvad lõike 1 punkti b alla, kohaldatakse käesoleva direktiivi I, II ja III jaotist alates 1. jaanuarist 2021 või varasemast kuupäevast, kui järelevalveasutus ei ole rahul edusammudega, mida on ettevõtja tegevuse lõpetamiseks tehtud.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse lõigetes 1 ja 2 osutatud üleminekumeetmeid ainult siis, kui täidetud on järgmised tingimused:

a) ettevõtja ei kuulu konsolideerimisgruppi või kui kuulub, siis on kõik konsolideerimisgruppi kuuluvad ettevõtjad lõpetanud uute kindlustus- või edasikindlustuslepingute sõlmimise;

b) ettevõtja esitab oma järelevalveasutusele aastaaruande, milles on välja toodud tegevuse lõpetamiseks tehtu;

c) ettevõtja on oma järelevalveasutusele teada andnud, et ta kohaldab üleminekumeetmeid.

▼M5

Lõiked 1 ja 2 ei takista ettevõtjatel tegutsemast kooskõlas käesoleva direktiivi I, II ja III jaotisega.

4. Liikmesriigid koostavad asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate nimekirja ja edastavad selle kõikidele teistele liikmesriikidele.

5. Liikmesriigid tagavad, et ajavahemikul, mis ei ole pikem kui neli aastat pärast 1. jaanuari 2016, lüheneb tähtaeg, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjatele on antud kord aastas või harvemini artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe esitamiseks, igal majandusaastal kahe nädala võrra, olles alguses, st ettevõtja selle majandusaasta puhul, mis lõppeb 30. juunil 2016 või pärast seda, kuid enne 1. jaanuari 2017, mitte pikem kui 20 nädalat pärast majandusaasta lõppu ning lõpus, st ettevõtja selle majandusaasta puhul, mis lõppeb 30. juunil 2019 või pärast seda, kuid enne 1. jaanuari 2020, mitte pikem kui 14 nädalat pärast majandusaasta lõppu.

6. Ajavahemikul, mis ei ole pikem kui neli aastat pärast 1. jaanuari 2016, lüheneb tähtaeg, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjatele on antud artiklis 51 osutatud teabe avalikustamiseks, igal majandusaastal kahe nädala võrra, olles alguses, st ettevõtja selle majandusaasta puhul, mis lõppeb 30. juunil 2016 või pärast seda, kuid enne 1. jaanuari 2017, mitte pikem kui 20 nädalat pärast majandusaasta lõppu ning lõpus, st ettevõtja selle majandusaasta puhul, mis lõppeb 30. juunil 2019 või pärast seda, kuid enne 1. jaanuari 2020, mitte pikem kui 14 nädalat pärast majandusaasta lõppu.

7. Ajavahemikul, mis ei ole pikem kui neli aastat pärast 1. jaanuari 2016, lüheneb tähtaeg, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjatele on antud kord kvartalis artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe esitamiseks, igal majandusaastal ühe nädala võrra, olles alguses, st kvartali puhul, mis lõppeb 1. jaanuaril 2016 või pärast seda, kuid enne 1. jaanuari 2017, mitte pikem kui kaheksa nädalat ning lõpus, st kvartali puhul, mis lõppeb 1. jaanuaril 2019 või pärast seda, kuid enne 1. jaanuari 2020, viis nädalat.

8. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõikeid 5, 6 ja 7 kohaldatakse kooskõlas artiklitega 254 ja 256 konsolideerimisgrupi tasandil *mutatis mutandis* osalust omava kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes ning seejuures pikendatakse lõigetes 5, 6 ja 7 osutatud tähtaegu kuue nädala võrra.

9. Olenemata artiklist 94, arvatakse põhiomavahendite kirjed 1. taseme põhiomavahendite hulka kuni 10 aastaks pärast 1. jaanuari 2016 tingimusel, et:

a) need emiteeriti enne 1. jaanuari 2016 või enne artiklis 97 osutatud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäeva, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

b) neid võiks 31. detsembril 2015 kasutada kasutusel oleva solventsusmarginaali täitmiseks kuni 50 % ulatuses solventsusmarginaalist kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mis on vastu võetud vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikele 3, direktiivi 2002/13/EÜ artiklile 1, direktiivi 2002/83/EÜ artikli 27 lõikele 3 ja direktiivi 2005/68/EÜ artikli 36 lõikele 3;

c) neid muidu ei liigitataks 1. ega 2. taseme omavahenditeks kooskõlas artikliga 94.

▼M5

10. Olenemata artiklist 94, arvatakse põhiomavahendite kirjed 2. taseme põhiomavahendite hulka kuni 10 aastaks pärast 1. jaanuari 2016 tingimusel, et:

a) need emiteeriti enne 1. jaanuari 2016 või enne artiklis 97 osutatud delegeeritud õigusakti jõustumise kuupäeva, olenevalt sellest, kumb kuupäev on varasem;

b) neid võiks 31. detsembril 2015 kasutada kasutusel oleva solventsusmarginaali täitmiseks kuni 25 % ulatuses solventsusmarginaalist kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mis on vastu võetud vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikele 3, direktiivi 2002/13/EÜ artiklile 1, direktiivi 2002/83/EÜ artikli 27 lõikele 3 ja direktiivi 2005/68/EÜ artikli 36 lõikele 3.

▼M7

_____

▼M5

12. Olenemata artiklist 100, artikli 101 lõikest 3 ja artiklist 104, kohaldatakse järgmist:

a) kuni 31. detsembrini 2017 kasutatakse selliste nõuete puhul liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu, mis on nomineeritud või väljastatud mis tahes liikmesriigi valuutas, standardvalemi kohaselt kontsentratsiooniriski alakomponendi ja hinnavaheriski alakomponendi arvutamiseks standardnäitajatena samu standardnäitajaid, mida kasutatakse selliste nõuete puhul, mis on nomineeritud ja väljastatud liikmesriikide enda valuutas;

b) 2018. aastal vähendatakse selliste nõuete puhul liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu, mis on nomineeritud või väljastatud mis tahes muu liikmesriigi valuutas, standardvalemi kohaselt kontsentratsiooniriski alakomponendi ja hinnavaheriski alakomponendi arvutamiseks kasutavaid standardnäitajaid 80 %;

c) 2019. aastal vähendatakse liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade riskipositsioonide puhul, mis on nomineeritud või väljastatud mis tahes muu liikmesriigi valuutas, standardvalemi kohaselt kontsentratsiooniriski alakomponendi ja hinnavaheriski alakomponendi arvutamiseks kasutavaid standardnäitajaid 50 %;

d) alates 1. jaanuarist 2020 standardvalemi kohaselt kontsentratsiooniriski alakomponendi ja hinnavaheriski alakomponendi arvutamiseks kasutavaid standardnäitajaid liikmesriikide keskvalitsuste ega keskpankade riskipositsioonide puhul, mis on nomineeritud või väljastatud mis tahes muu liikmesriigi valuutas, ei vähendata.

13. Olenemata artiklist 100, artikli 101 lõikest 3 ja artiklist 104, arvutatakse ettevõtja poolt ostetud aktsiate puhul standardnäitajad, mida standardvalemi kohaselt kasutatakse aktsiakursiriski alakomponendi arvutamisel 1. jaanuaril 2016 või enne seda ilma artiklis 304 sätestatud võimalust kasutamata järgmiste näitajate kaalutud keskmisena:

a) standardnäitaja, mida kasutatakse aktsiakursiriski alakomponendi arvutamisel artikli 304 kohaselt, ning

▼M5

b) standardnäitaja, mida kasutatakse aktsiakursiriski alakomponendi arvutamisel standardvalemi kohaselt ilma artiklis 304 sätestatud võimalust kasutamata.

Esimese lõigu punktis b nimetatud näitaja kaal suureneb vähemalt lineaarselt iga aasta lõpus, olles alguses, st 1. jaanuaril 2016 algaval aastal 0 % ja lõpus, st 1. jaanuaril 2023 100 %.

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse lähemalt täitmisele kuuluvaid kriteeriume, sh aktsiad, mille suhtes võidakse kohaldada üleminekuperioodi.

Et tagada üleminekuperioodi kohaldamiseks ühtsed tingimused, töötab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud menetluse kohta käesoleva lõike kohaldamiseks.

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2015.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu neljandas lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.

14. Olenemata artikli 138 lõikest 3 ja ilma et see piiraks kõnealuse artikli lõike 4 kohaldamist, nõuab järelevalveasutus juhul, kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad täidavad direktiivi 73/239/EMÜ artiklis 16a, direktiivi 2002/83/EÜ artiklis 28 või direktiivi 2005/68/EÜ artiklites 37, 38 või 39 osutatud nõutavat solventsusmarginaali kujul, mil seda kohaldati liikmesriigi õiguses päeval enne nimetatud direktiivide kehtetuks tunnistamist vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 310, kuid ei täida käesoleva direktiivi kohaldamise esimesel aastal solventsuskapitalinõuet, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks meetmeid, mille abil saavutada solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite tase, või vähendaks riskiprofiili, et tagada solventsuskapitalinõude täitmine hiljemalt 31. detsembriks 2017.

Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja esitab iga kolme kuu tagant oma järelevalveasutusele eduaruande, milles on kirjeldatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite taseme saavutamiseks või solventsuskapitalinõude täitmise tagamiseks riskiprofiili vähendamisel võetud meetmeid ja tehtud edusamme.

Esimeses lõigus osutatud pikendus tunnistatakse kehtetuks, kui eduaruandest selgub, et solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite taseme taastamisel ega solventsuskapitalinõude täitmise eesmärgil riskiprofiili vähendamisel ei tehtud olulisi edusamme solventsuskapitalinõude mittetäitmise kindlakstegemise kuupäeva ja eduaruande esitamise kuupäeva vahelisel ajavahemikul.

▼M6

15. Juhul kui päritoluliikmesriigid kohaldasid käesoleva direktiivi jõustumisel direktiivi (EL) 2016/2341 artiklis 4 osutatud sätteid, võivad sellised päritoluliikmesriigid jätkata 31. detsembrini 2022 kestva üleminekuperioodi lõppemiseni nende õigus- ja haldusnormide kohaldamist, mille nad on vastu võtnud direktiivi 2002/83/EÜ artiklite 1–19, 27–30, 32–35 ja 37–67 järgimiseks 31. detsembril 2015. aastal kehtival kujul.

▼M6

Juhul kui päritoluliikmesriik jätkab kõnealuste õigus- ja haldusnormide kohaldamist, arvutavad selle päritoluliikmesriigi kindlustusandjad oma solventsuskapitalinõude järgmiste elementide summana:

a) tinglik solventsuskapitalinõue nende kindlustustegevuse suhtes, mis arvutatakse ilma direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 4 alusel toimunud tööandjapensioni kogumisega seotud tegevust arvestamata,

b) tööandjapensioni kogumisega seotud solventsusmarginaal, mis arvutatakse kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mis on vastu võetud direktiivi 2002/83/EÜ artikli 28 järgimiseks.

Komisjon esitab 31. detsembriks 2017 Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, kas esimeses lõigus osutatud perioodi tuleks pikendada, võttes arvesse liidu või liikmesriigi õiguse muudatusi, mis tulenevad käesolevast direktiivist.

▼M5

16. Liikmesriigid võivad lubada lõplikul kindlustus- või edasikindlustusandjal kui emaettevõtjal kuni 31. märtsini 2022 taotleda konsolideerimisgrupi ühe osa suhtes kohaldatava konsolideerimisgrupi sisemudeli heakskiitmist, kui ettevõtja ja lõplik emaettevõtja asuvad samas liikmesriigis ning kui kõnealune osa moodustab eristatava osa, mille riskiprofiil on ülejäänud konsolideerimisgrupist oluliselt erinev.

17. Olenemata artikli 218 lõigetest 2 ja 3, kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 8–12 ja 15 ning artiklites 308c, 308d ja 308e osutatud üleminekusätteid *mutatis mutandis* konsolideerimisgrupi tasandil.

Olenemata artikli 218 lõigetest 2, 3 ja 4, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 14 osutatud üleminekusätteid *mutatis mutandis* konsolideerimisgrupi tasandil ja juhul, kui osalust omavad kindlustus- või edasikindlustusandjad või konsolideerimisgruppi kuuluvad kindlustus- või edasikindlustusandjad vastavad direktiivi 98/78/EÜ artiklis 9 osutatud korrigeeritud maksejõulisusele, kuid ei täida konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuet.

Komisjon võtab kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles sätestatakse muudatused konsolideerimisgrupi maksevõimes, kui on võimalik kohaldada käesoleva artikli lõikes 13 osutatud üleminekusätteid, ja mis on seotud järgmisega:

a) artiklites 222 ja 223 sätestatud nõuetekohaste omavahendite topeltkasutamise ja konsolideerimisgrupi sisese kapitali välistamine;

b) artiklis 224 sätestatud varade ja kohustuste hindamine;

c) arvutusmeetodite kohaldamine artiklis 225 sätestatud sidusettevõtjaks olevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes;

d) arvutusmeetodite kohaldamine artiklis 226 sätestatud vahendavate kindlustusvaldusettevõtjate suhtes;

e) artiklites 230 ja 233 sätestatud konsolideerimisgrupi maksevõime arvutamise meetod;

f) artiklis 231 sätestatud konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamine;

▼M5

g) artiklis 232 sätestatud lisakapitalinõude sätestamine;

h) artiklis 235 sätestatud kindlustusvaldusettevõtja konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamise põhimõtted.

Artikkel 308c

Riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeede

1. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandja järelevalveasutus on selle eelnevalt heaks kiitnud, võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldada asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes lubatavate kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste puhul üleminekulist kohandamist.

2. Iga valuuta puhul arvutatakse kohandamise määr selle alusel, kui suur on erinevus järgmiste näitajate vahel:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja poolt direktiivi 2002/83/EÜ artikli 20 kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnormide alusel kindlaks määratud ja käesoleva direktiivi kohaldamise viimasel päeval kehtiv intressimäär;

b) aastane tegelik intressimäär, mis arvutatakse ühe diskontomäärana, mis lubatavate kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste portfelli rahavoogude suhtes kohaldamise korral annab väärtuse, mis on võrdne lubatavate kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste portfelli parima hinnangu väärtusega, kui artikli 77 lõikes 2 osutatud asjakohast riskivaba intressikõverat kasutades võetakse arvesse raha ajaväärtust.

Kui liikmesriigid on direktiivi 2002/83/EÜ artikli 20 lõike 1 punkti B alapunkti a alapunkti ii kohaselt vastu võtnud õigus- ja haldusnormid, määratakse käesoleva lõike esimese lõigu punktis a osutatud intressimäär kindlaks meetodite abil, mida kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab direktiivi 2002/83/EÜ kohaldamise viimasel päeval.

Esimeses lõigus osutatud määr väheneb lineaarselt iga aasta lõpus, olles alguses, st 1. jaanuaril 2016 algaval aastal 100 % ja lõpus, st 1. jaanuaril 2032 0 %.

Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamist, on punktis b osutatud asjakohane riskivaba intressikõver artiklis 77d osutatud kohandatud asjaomane riskivaba intressikõver.

3. Lubatavate kindlustus- ja edasikindlustuskohutuste hulka kuuluvad ainult järgmistele tingimustele vastavad kindlustus- ja edasikindlustuskohutused:

a) lepingud, millest tulenevad kindlustus- ja edasikindlustuskohutused, sõlmiti enne käesoleva direktiivi kohaldamise esimest päeva, v.a sel kuupäeval või pärast seda sõlmitud lepingupikendused;

b) kindlustus- ja edasikindlustuskohutuste kindlustustehnilised eraldised olid kuni direktiivi 2002/83/EÜ kohaldamise viimase päevani kindlaks määratud vastavalt õigus- ja haldusnormidele, mis olid kõnealuse direktiivi artikli 20 kohaselt vastu võetud selle kohaldamise viimaseks päevaks;

▼M5

c) artiklit 77b ei kohaldata kindlustus- ega edasikindlustuskohustuste suhtes.

4. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldavad lõiget 1,

a) ei võta artiklis 77d sätestatud volatiilsuse kohandamise arvutamisel arvesse lubatavaid kindlustus- ega edasikindlustuskohutusi;

b) ei kohalda artiklit 308d;

c) annavad artiklis 51 osutatud maksevõime ja finantsseisundi aruandes teada, et nad kohaldavad ülemineku riskivaba intressikõverat, ning esitavad kvantitatiivse mõjuhinnangu nende finantsseisundile, kui seda üleminekumeedet ei kohaldataks.

Artikkel 308d

Kindlustustehniliste eraldistega seotud üleminekumeede

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad oma järelevalveasutuse eelneval heakskiidul kohaldada kindlustustehniliste eraldiste suhtes üleminekulist mahaarvamist. Kõnealust mahaarvamist võib kohaldada artiklis 80 osutatud homogeensete riskirühmade lõikes.

2. Üleminekulise mahaarvamise määr vastab kahe järgmise summa vahelise erinevuse suurusele:

a) kindlustustehnilised eraldised pärast edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest saadavate summade mahaarvamist, mis arvutatakse artikli 76 kohaselt käesoleva direktiivi kohaldamise esimesel päeval;

b) kindlustustehnilised eraldised pärast edasikindlustuslepingutest saadavate summade mahaarvamist, mis on arvutatud kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mis on vastu võetud vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 15, direktiivi 2002/83/EÜ artiklile 20 ja direktiivi 2005/68/EÜ artiklile 32, päeval enne nimetatud direktiivide kehtetuks tunnistamist vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 310.

Maksimaalne mahaarvatav määr väheneb lineaarselt iga aasta lõpus, olles alguses, st 1. jaanuaril 2016 algaval aastal 100 % ja lõpus, st 1. jaanuaril 2032 0 %.

Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldavad käesoleva direktiivi kohaldamise esimesel päeval artiklis 77d osutatud volatiilsuse kohandamist, arvutatakse punktis a osutatud summa kõnealusel kuupäeval kehtiva volatiilsuse kohandamisega.

3. Kui järelevalveasutus selle eelnevalt heaks kiidab või teeb selleks ise ettepaneku, võib kindlustustehniliste eraldiste summad, sh vajadusel korral volatiilsuse kohandamise, mida kasutatakse lõike 2 punktides a ja b osutatud üleminekulise mahaarvamise arvutamiseks, arvutada ümber iga 24 kuu järel või sagedamini, kui ettevõtja riskiprofiil on oluliselt muutunud.

▼M5

4. Järelevalveasutus võib lõikes 2 osutatud mahaarvamist piirata, kui selle tagajärjel võiksid ettevõtja suhtes kohaldatavad rahaliste vahendite nõuded väheneda võrreldes nendega, mis on arvutatud kooskõlas õigus- ja haldusnormidega, mis on vastu võetud vastavalt direktiivile 73/239/EMÜ, direktiivile 2002/83/EÜ ja direktiivile 2005/68/EÜ, päeval enne nimetatud direktiivide kehtetuks tunnistamist vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 310.

5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldavad lõiget 1:

a) ei kohalda artiklit 308c;

b) esitavad oma järelevalveasutusele kord aastas aruande meetmete kohta, mida on võetud, ja edusammude kohta, mida on tehtud, et taastada lõike 2 punktis a osutatud üleminekuperioodi lõpuks solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite tase või vähendada solventsuskapitalinõude täitmise tagamiseks oma riskiprofiili, kui need kindlustus- ja edasikindlustusandjad ilma üleminekulise mahaarvamiseta solventsuskapitalinõuet ei täidaks;

c) annavad artiklis 51 osutatud maksevõime ja finantsseisundi aruandes teada, et nad kohaldavad kindlustustehniliste eraldiste suhtes üleminekulist mahaarvamist, ning esitavad kvantitatiivse mõjuhinnangu nende finantsseisundile, kui kõnealust üleminekulist mahaarvamist ei kohaldataks.

Artikkel 308e

Riskivaba intressimääraga ja kindlustustehniliste eraldistega seotud üleminekumeetmete järkjärgulise kohaldamise kava

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldavad artiklites 308c või 308d sätestatud üleminekumeetmeid, teavitavad järelevalveasutust kohe, kui nad on kindlaks teinud, et ilma kõnealuste üleminekumeetmeteta nad solventsuskapitalinõuet ei täidaks. Järelevalveasutus nõuab, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks meetmeid, mille abil tagada üleminekuperioodi lõpuks solventsuskapitalinõude täitmine.

Kahe kuu jooksul pärast seda, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on kindlaks teinud, et ilma üleminekumeetmeteta ta solventsuskapitalinõuet ei täidaks, esitab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele järkjärgulise kohaldamise kava, milles on sätestatud meetmed, mille abil ta kavatseb üleminekuperioodi lõpuks saavutada solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite taseme või vähendada solventsuskapitalinõude täitmise tagamiseks oma riskiprofiili. Asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võib järkjärgulise kohaldamise kava üleminekuperioodil ajakohastada.

▼M5

Asjaomased kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad oma järelevalveasutusele kord aastas aruande meetmete kohta, mida on võetud, ja edusammude kohta, mida on tehtud, et solventsuskapitalinõue üleminekuperioodi lõpuks täita. Järelevalveasutus tühistab üleminekumeetmete kohaldamiseks antud heakskiidu, kui eduaruandest selgub, et solventsuskapitalinõude täitmine üleminekuperioodi lõpuks on ebareaalne.

▼B

II PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 309

Õigusaktide ülevõtmine

▼M5

1. Liikmesriigid jõustavad artiklite 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 ja 304 ning III ja IV lisa järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. märtsiks 2015. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

▼M2

Esimeses lõigus osutatud õigus- ja haldusnorme kohaldatakse alates ►M4 1. jaanuarist 2016 ◄.

▼B

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Samuti lisavad liikmesriigid märkuse, et kehtivates õigus- ja haldusnormides esinevaid viiteid käesoleva direktiiviga kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile. Liikmesriigid otsustavad sellise viitamise viisi ja kõnealuse märkuse sõnastust käsitlevad üksikasjad.

▼M5

Olenemata teisest lõigust, kohaldavad liikmesriigid artikli 308a järgimiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme alates 1. aprillist 2015.

▼B

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 310

Kehtetuks tunnistamine

Direktiivid 64/225/EMÜ, 73/239/EMÜ, 73/240/EMÜ, 76/580/EMÜ, 78/473/EMÜ, 84/641/EMÜ, 87/344/EMÜ, 88/357/EMÜ, 92/49/EMÜ, 98/78/EÜ, 2001/17/EÜ, 2002/83/EÜ ja 2005/68/EÜ, mida on muudetud VI lisa A osas loetletud õigusaktidega, tunnistatakse kehtetuks ►M4 1. jaanuarist 2016 ◄; see ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis on seotud VI lisa B osas esitatud direktiivide siseriiklikku õigusse ülevõtmise tähtpäevadega.

▼B

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile ja neid loetakse vastavalt VII lisas esitatud vastavustabelile.

▼M5

Artikkel 310a

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve personal ja ressursid

Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve hindab, milline on tema personali- ja ressursivajadus käesoleva direktiivi kohaste volituste ja ülesannete täitmiseks, ning esitab selle kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande.

Artikkel 311

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artiklit 308a kohaldatakse alates 1. aprillist 2015.

Artikleid 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 17, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 ja 308b ning I, II, V, VI ja VII lisa kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016.

Komisjon võib delegeeritud õigusakte ning regulatiivseid ja rakenduslikke tehnilisi standardeid vastu võtta enne kolmandas lõigus osutatud kuupäeva.

▼B

Artikkel 312

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

KAHJUKINDLUSTUSE LIIGID

A. **Riskide liigitamine vastavalt kindlustusliikidele**

1. *Õnnetusjuhtum (kaasa arvatud tööõnnetused ja kutsehaigused):*

— kindlaksmääratud rahalised hüvitised;

— hüvitiselaadsed soodustused;

— nende kahe kombinatsioonid;

— reisijate tervisekahjustus.

2. *Haigestumine:*

— kindlaksmääratud rahalised hüvitised;

— hüvitiselaadsed soodustused;

— nende kahe kombinatsioonid.

3. *Maismaasõidukid (v.a raudteeveeremid)*

Järgmiste sõidukite kahjustused või kaotus:

— maismaal kasutatavad mootorsõidukid;

— maismaasõidukid, v.a mootorsõidukid.

4. *Raudteeveeremid*

Raudteeveeremite kahjustused või kaotus.

5. *Õhusõidukid*

Õhusõidukite kahjustused või kaotus.

6. *Veesõidukid (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaevad)*

Järgmiste veesõidukite kahjustused või kaotus:

— jõe- ja kanalilaevad;

— järvelaevad;

— merelaevad.

7. *Transiitkaup (sealhulgas kaubasaadetised, pagas ja kõik muud kaubad)*

Kaupade kahjustused või kaotus veol või pagasis, sõltumata veoviisist.

8. *Tuli ja loodusjõud*

Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus, mille on tekitanud:

— tuli;

— plahvatus;

— torm;

— muud loodusjõud, v.a torm;

— tuumaenergia;

— pinnase vajumine.

▼B

9. *Muud vara kahjustused*

Vara (v.a liikidesse 3, 4, 5, 6 ja 7 kuuluv vara) kahjustused või kaotus rahe või külma või muu sündmuse tõttu, nagu vargus, välja arvatud liigis 8 nimetatud sündmused.

10. *Mootorsõiduki valdaja vastutuskindlustus*

Kogu vastutus, mis tekib maismaamootorsõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus).

11. *Õhusõiduki valdaja vastutuskindlustus*

Kogu vastutus, mis tekib õhusõidukite kasutamisel (sealhulgas vedaja vastutus).

12. *Veesõiduki (mere-, järve- ja jõe- ning kanalilaeva) valdaja vastutuskindlustus*

Kogu vastutus, mis tekib laevade, aluste või paatide kasutamisel merel, järvedel, jõgedel või kanalitel (sealhulgas vedaja vastutus).

13. *Üldine vastutus*

Kogu muu vastutus kui liikide 10, 11 ja 12 all nimetatud.

14. *Krediit:*

— maksevõimetus (üldine);

— ekspordikrediit;

— järelmaksukrediit;

— hüpoteegid;

— põllumajanduskrediit.

15. *Garantiikindlustus:*

— garantiikindlustus (otsene);

— garantiikindlustus (kaudne).

16. *Mitmesugune finantskahju:*

— tööhõiveriskid;

— sissetuleku ebapiisavus (üldine);

— halvad ilmastikuolud;

— soodustuste kaotus;

— jätkuvad üldkulud;

— ettenägematu kaubanduskahju;

— turuväärtuse kaotus;

— renditasu või sissetuleku kaotus;

— muu kaudne kaubanduskahju, mida pole eespool nimetatud;

— muu finantskahju (kaubandusväline);

— muud finantskahju vormid.

17. *Õigusabikulud*

Õigusabi- ja kohtukulud.

▼B

18. *Abistamisteenus*

Abi isikutele, kes satuvad raskustesse reisides, oma kodust või alalisest elukohast eemal olles.

B. **Rohkem kui ühele kindlustusliigile antud tegevuslubade kirjeldus**

Tegevuslubadele, mis hõlmavad korraga järgmisi liike, antakse järgmised nimetused:

a) liigid 1 ja 2: „Õnnetusjuhtumi- ja tervisekindlustus”;

b) liigid 1 (neljas taane), 3, 7 ja 10: „Liikluskindlustus”;

c) liigid 1 (neljas taane), 4, 6, 7 ja 12: „Vee- ja maismaatranspordi kindlustus”;

d) liigid 1 (neljas taane), 5, 7 ja 11: „Lennukindlustus”;

e) liigid 8 ja 9: „Tule- ja muu varakahju kindlustus”;

f) liigid 10, 11, 12 ja 13: „Vastutuskindlustus”;

g) liigid 14 ja 15: „Krediidi- ja garantiikindlustus”;

h) kõik kindlustusliigid, mille valivad liikmesriigid, kes teatavad oma valikust teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

▼B

II LISA

ELUKINDLUSTUSE LIIGID

I	Artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktides i, ii ja iii osutatud elukindlustus, välja arvatud II ja III punktis osutatu;
II	abiellumiskindlustus, sünnikindlustus;
III	artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktides i ja iii osutatud kindlustus, mis on seotud investeerimisfondidega;
IV	artikli 2 lõike 3 punkti a alapunktis iv osutatud pikaajaline tervisekindlustus;
V	artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis i osutatud tontiinid;
VI	artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis ii osutatud kapitali kogumise tegevus;
VII	artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktides iii ja iv osutatud grupipensionifondide haldamine;
VIII	artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktis v osutatud tegevus;
IX	artikli 2 lõike 3 punktis c osutatud tegevus.

▼B

III LISA

KINDLUSTUSANDJATE ÕIGUSLIKUD VORMID

A. **Kahjukindlustusandjate vormid:**

1. Belgia Kuningriigis: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d’assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand”;

2. Bulgaaria Vabariigis: „акционерно дружество”;

3. Tšehhi Vabariigis: „akciová společnost”, „družstvo”;

4. Taani Kuningriigis: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”;

5. Saksamaa Liitvabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

6. Eesti Vabariigis: „aktsiaselts”;

7. Iirimaal: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;

8. Kreeka Vabariigis: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;

9. Hispaania Kuningriigis: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”;

10. Prantsuse Vabariigis: „société anonyme”, „société d’assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” ja „mutuelles régies par le code de la mutualité”;

▼M3

10a. Horvaatia Vabariigis: „dioničko društvo”, „društvo za uzajamno osiguranje”;

▼B

11. Itaalia Vabariigis: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”;

12. Küprose Vabariigis: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο”;

13. Läti Vabariigis: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;

14. Leedu Vabariigis: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;

15. Luksemburgi Suurhertsogiriigis: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurances mutuelles”, „société coopérative”;

16. Ungari Vabariigis: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;

17. Malta Vabariigis: „limited liability company/kumpannija b responsabbilta limitata”;

18. Madalmaade Kuningriigis: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;

19. Austria Vabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;

20. Poola Vabariigis: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

21. Portugali Vabariigis: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;

22. Rumeenias: „societăţi pe acţiuni”, „societăţi mutuale”;

▼B

23. Sloveenia Vabariigis: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”;

24. Slovaki Vabariigis: „akciová spoločnosť”;

25. Soome Vabariigis: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/-försäkringsförening”;

26. Rootsi Kuningriigis: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”;

27. Ühendkuningriigis: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd's”.

▼M5

28. Igal juhul ning punktides 1–27 ja 29 loetletud kahjukindlustusandjate vormide alternatiivina Euroopa äriühingu (SE) vormis, mis on määratletud nõukogu määruses (EÜ) nr 2157/2001 ([1]);

29. Kuivõrd asjaomane liikmesriik lubab ühistu õiguslikul vormil osaleda kahjukindlustustegevuses ning punktides 1–28 loetletud kahjukindlustusandjate vormide alternatiivina Euroopa ühistu vormis kooskõlas nõukogu määrusega (EÜ) nr 1435/2003 ([2]).

▼B

B. **Kahjukindlustusandjate vormid:**

1. Belgia Kuningriigis: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”;

2. Bulgaaria Vabariigis: „акционерно дружество”, „взаимозастрахователна кооперация”;

3. Tšehhi Vabariigis: „akciová společnost”, „družstvo”;

4. Taani Kuningriigis: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)”;

5. Saksamaa Liitvabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

6. Eesti Vabariigis: „aktsiaselts”;

7. Iirimaal: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, ja „societies registered under the Friendly Societies Acts”;

8. Kreeka Vabariigis: „ανώνυμη εταιρία”;

9. Hispaania Kuningriigis: „sociedad anónima”, „sociedad mutua”, „sociedad cooperativa”;

10. Prantsuse Vabariigis: „société anonyme”, „société d'assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” ja „mutuelles régies par le code de la mutualité”;

▼M3

10a. Horvaatia Vabariigis: „dioničko društvo”, „društvo za uzajamno osiguranje”;

▼B

11. Itaalia Vabariigis: „società per azioni”, „società cooperativa”, „mutua di assicurazione”;

([1]) EÜT L 294, 10.11.2001, lk 1.
([2]) Nõukogu 22. juuli 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1435/2003 Euroopa ühistu (SCE) põhikirja kohta (ELT L 207, 18.8.2003, lk 1).

▼B

12. Küprose Vabariigis: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές”, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση”;

13. Läti Vabariigis: „apdrošināšanas akciju sabiedrība”, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība”;

14. Leedu Vabariigis: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;

15. Luksemburgi Suurhertsogiriigis: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d'assurances mutuelles”, „société coopérative”;

16. Ungari Vabariigis: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „biztosító egyesület”, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe”;

17. Malta Vabariigis: „limited liability company/kumpannija b responsabbilta limitata”;

18. Madalmaade Kuningriigis: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;

19. Austria Vabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;

20. Poola Vabariigis: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;

21. Portugali Vabariigis: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;

22. Rumeenias: „societăţi pe acţiuni”, „societăţi mutuale”;

23. Sloveenia Vabariigis: „delniška družba”, „družba za vzajemno zavarovanje”;

24. Slovaki Vabariigis: „akciová spoločnosť”;

25. Soome Vabariigis: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/-försäkringsförening”;

26. Rootsi Kuningriigis: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidiga försäkringsbolag”, „understödsföreningar”;

27. Ühendkuningriigis: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd's”.

▼M5

28. Igal juhul ning punktides 1–27 ja 29 loetletud elukindlustusandjate vormide alternatiivina Euroopa äriühingu (SE) vormis, mis on määratletud määruses (EÜ) nr 2157/2001;

29. Kuivõrd asjaomane liikmesriik lubab ühistu õiguslikul vormil osaleda elukindlustustegevuses ning punktides 1–28 loetletud elukindlustusandjate vormide alternatiivina Euroopa ühistu vormis kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1435/2003.

▼B

C. **Edasikindlustusandjate vormid:**

1. Belgia Kuningriigis: „société anonyme/naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen”, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging”, „société coopérative/coöperatieve vennootschap”;

2. Bulgaaria Vabariigis: „акционерно дружество”;

3. Tšehhi Vabariigis: „akciová společnost”;

4. Taani Kuningriigis: „aktieselskaber”, „gensidige selskaber”;

5. Saksamaa Liitvabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”;

6. Eesti Vabariigis: „aktsiaselts”;

▼B

7. Iirimaal: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”;
8. Kreeka Vabariigis: „ανώνυμη εταιρία”, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός”;
9. Hispaania Kuningriigis: „sociedad anónima”;
10. Prantsuse Vabariigis: „société anonyme”, „société d’assurance mutuelle”, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale”, „institution de prévoyance régie par le code rural” ja „mutuelles régies par le code de la mutualité”;

▼M3

10a. Horvaatia Vabariigis: „dioničko društvo”;

▼B

11. Itaalia Vabariigis: „società per azioni”;
12. Küprose Vabariigis: „εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με μετοχές” ή „Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης με εγγύηση”;
13. Läti Vabariigis: „akciju sabiedrība”, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību”;
14. Leedu Vabariigis: „akcinė bendrovė”, „uždaroji akcinė bendrovė”;
15. Luksemburgi Suurhertsogiriigis: „société anonyme”, „société en commandite par actions”, „association d’assurances mutuelles”, „société coopérative”;
16. Ungari Vabariigis: „biztosító részvénytársaság”, „biztosító szövetkezet”, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe”;
17. Malta Vabariigis: „limited liability company/kumpannija tà responsabbiltà limitata”;
18. Madalmaade Kuningriigis: „naamloze vennootschap”, „onderlinge waarborgmaatschappij”;
19. Austria Vabariigis: „Aktiengesellschaft”, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”;
20. Poola Vabariigis: „spółka akcyjna”, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych”;
21. Portugali Vabariigis: „sociedade anónima”, „mútua de seguros”;
22. Rumeenias: „societate pe actiuni”;
23. Sloveenia Vabariigis: „delniška družba”;
24. Slovaki Vabariigis: „akciová spoločnosť”;
25. Soome Vabariigis: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag”, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag”, „vakuutusyhdistys/-försäkringsförening”;
26. Rootsi Kuningriigis: „försäkringsaktiebolag”, „ömsesidigt försäkringsbolag”;
27. Ühendkuningriigis: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts”, „the association of underwriters known as Lloyd’s”.

▼M5

28. Igal juhul ning punktides 1–27 ja 29 loetletud elukindlustusandjate vormide alternatiivina Euroopa äriühingu (SE) vormis, mis on määratletud määruses (EÜ) nr 2157/2001;
29. Kuivõrd asjaomane liikmesriik lubab ühistu õiguslikul vormil osaleda edasikindlustustegevuses ning punktides 1–28 loetletud edasikindlustusandjate vormide alternatiivina Euroopa ühistu vormis kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1435/2003.

▼B

IV LISA

SOLVENTSUSKAPITALINÕUDE (SCR) STANDARDVALEM

1. **Põhisolventsuskapitalinõude arvutamine**

Artikli 104 lõikes 1 sätestatud põhisolventsuskapitali nõue võrdub järgmisega:

$$\text{Põhi SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Korr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kus SCR_i märgib riskikomponenti i ja SCR_j märgib riskikomponenti j ning kus „i,j" tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

— $\text{SCR}_{\text{kahjukindlustus}}$ tähendab kahjukindlustusriski komponenti;

— $\text{SCR}_{\text{elukindlustus}}$ tähendab elukindlustusriski komponenti;

— $\text{SCR}_{\text{tervis}}$ tähendab tervisekindlustusriski komponenti;

— SCR_{turg} tähendab tururiski komponenti;

— $\text{SCR}_{\text{maksejõuetus}}$ tähendab vastaspoole maksejõuetuse riski komponenti.

Tegur $\text{Korr}_{i,j}$ märgib järgmise korrelatsioonimaatriksi reas i ja veerus j asuvat riski:

i \ j	Turg	Maksejõuetus	Elukindlustus	Tervis	Kahjukindlustus
Turg	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Maksejõuetus	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Elukindlustus	0,25	0,25	1	0,25	0
Tervis	0,25	0,25	0,25	1	0
Kahjukindlustus	0,25	0,5	0	0	1

2. **Kahjukindlustusriski komponendi arvutamine**

Artikli 105 lõikes 2 sätestatud kahjukindlustusriski komponent võrdub järgmisega:

$$\text{SCR}_{\text{kahju}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Korr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kus SCR_i märgib alakomponenti i ja SCR_j märgib alakomponenti j ning kus „i,j" tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

— $\text{SCR}_{\text{kahjukindlustusmaksete ja eraldiste risk}}$ märgib kahjukindlustusmaksete ja eraldiste riski alakomponenti;

— $\text{SCR}_{\text{kahjukindlustuse-katastroofirisk}}$ märgib kahjukindlustuse-katastroofi riski alakomponenti.

▼B

3. **Elukindlustusriski komponendi arvutamine**

Artikli 105 lõikes 3 sätestatud elukindlustusriski komponent võrdub järgmisega:

$$SCR_{elu} = \sqrt{\sum_{i,j} Korr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kus SCR_i märgib alakomponenti i ja SCR_i märgib alakomponenti j ning kus „i,j" tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

— $SCR_{suremus}$ tähendab suremusriski alakomponenti;

— $SCR_{üleelamine}$ tähendab üleelamisriski alakomponenti;

— $SCR_{invaliidsus}$ tähendab invaliidsuse-haigusriski alakomponenti;

— $SCR_{elukindlustuskulud}$ tähendab elukindlustuskulude riski alakomponenti;

— $SCR_{korrigeerimine}$ tähendab korrigeerimisriski alakomponenti;

— $SCR_{lepingute\ lõpetamine/katkemine}$ tähendab lepingute lõpetamise/katkemise riski alakomponenti;

— $SCR_{elukindlustuse\text{-}katastroofirisk}$ tähendab elukindlustuse-katastroofiriski alakomponenti;

4. **Tururiski komponendi arvutamine**

Tururiski komponendi struktuur

Artikli 105 lõikes 5 sätestatud tururiski komponent võrdub järgmisega:

$$SCR_{turg} = \sqrt{\sum_{i,j} Korr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kus SCR_i märgib alakomponenti i ja SCR_j märgib alakomponenti j ning kus „i,j" tähendab, et erinevate tingimuste summa peaks katma kõikvõimalikud riskide i ja j kombinatsioonid. Arvutamisel asendatakse SCR_i ja SCR_j järgmisega:

— $SCR_{intressimäär}$ tähendab intressimäärariski alakomponenti;

— $SCR_{aktsiakurss}$ tähendab aktsiakursiriski alakomponenti;

— SCR_{vara} tähendab vararisk alakomponenti;

— $SCR_{hinnavahe}$ tähendab hinnavaheriski alakomponenti;

— $SCR_{kontsentratsioon}$ tähendab tururiskide kontsentratsiooni riski alakomponenti;

— $SCR_{valuuta}$ tähendab valuutariski alakomponenti.

▼B

V LISA

KAHJUKINDLUSTUSE LIIKIDE RÜHMAD ARTIKLI 159 KOHALDAMISEL

1. Õnnetusjuhtumite kindlustus ja ravikindlustus (I lisa liigid 1 ja 2),
2. liikluskindlustus (I lisa liigid 3, 7 ja 10, liigi 10 andmed, välja arvatud vedaja vastutuskindlustus, esitatakse eraldi),
3. tulekindlustus ja muu varakahju kindlustus (I lisa liigid 8 ja 9),
4. lennu-, mere- ja veokindlustus (I lisa liigid 4, 5, 6, 7, 11 ja 12),
5. üldine vastutuskindlustus (I lisa liik 13),
6. krediidi- ja garantiikindlustus (I lisa liigid 14 ja 15),
7. muud liigid (I lisa liigid 16, 17 ja 18).

▼B

VI LISA

A OSA

Kehtetuks tunnistatud direktiivid ja nende hilisemad muudatused

(osutatud artiklis 310)

Nõukogu direktiiv 64/225/EMÜ (EÜT 56, 4.4.1964, lk 878).	
1973. aasta ühinemisakti artikkel 29, I lisa punkt III(G)(1) (EÜT L 73, 27.3.1972, lk 89).	
Esimene nõukogu direktiiv 73/239/EMÜ (EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3).	
1994. aasta ühinemisakti artikkel 29, I lisa punkt (XI)(B)(II)(1) (EÜT C 241, 29.8.1994, lk 197). (asendatud nõukogu otsusega 95/1/EÜ) (EÜT L 1, 1.1.1995, lk 1)	
2003. aasta ühinemisakt, artikkel 20, II lisa punkt (3)(1) (ELT L 236, 23.9.2003, lk 335).	
1985. aasta ühinemisakt, artikkel 26, I lisa punkt (II)(c)(1)(a) (EÜT L 302, 15.11.1985, lk 156).	
Nõukogu direktiiv 76/580/EMÜ (EÜT L 189, 13.7.1976, lk 13).	ainult artikkel 1
Nõukogu direktiiv 84/641/EMÜ (EÜT L 339, 27.12.1984, lk 21).	ainult artiklid 1–14
Nõukogu direktiiv 87/343/EMÜ (EÜT L 185, 4.7.1987, lk 72).	ainult artikkel 1 ja lisa
Nõukogu direktiiv 87/344/EMÜ (EÜT L 185, 4.7.1987, lk 77).	ainult artikkel 9
Teine nõukogu direktiiv 88/357/EMÜ (EÜT L 172, 4.7.1988, lk 1).	ainult artiklid 9, 10 ja 11
Nõukogu direktiiv 90/618/EMÜ (EÜT L 330, 29.11.1990, lk 44).	ainult artiklid 2, 3 ja 4
Nõukogu direktiiv 92/49/EMÜ (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1).	ainult artiklid 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32, 33 ja 53
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/26/EÜ (EÜT L 168, 18.7.1995, lk 7).	ainult artikkel 1, artikli 2 lõike 2 kolmas taane ja artikli 3 lõige 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/26/EÜ (EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65).	ainult artikkel 8
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/13/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 17).	ainult artikkel 1

▼B

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).	ainult artikkel 22
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ (ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	ainult artikkel 4
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	ainult artikkel 57
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/101/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 238).	ainult artikkel 1 ja lisa punkt 1
Nõukogu direktiiv 73/240/EMÜ (EÜT L 228, 16.8.1973, lk 20).	
Nõukogu direktiiv 76/580/EMÜ (EÜT L 189, 13.7.1976, lk 13).	
Nõukogu direktiiv 78/473/EMÜ (EÜT L 151, 7.6.1978, lk 25).	
Nõukogu direktiiv 84/641/EMÜ (EÜT L 339, 27.12.1984, lk 21).	
Nõukogu direktiiv 87/344/EMÜ (EÜT L 185, 4.7.1987, lk 77).	
Teine nõukogu direktiiv 88/357/EMÜ (EÜT L 172, 4.7.1988, lk 1).	
Nõukogu direktiiv 90/618/EMÜ (EÜT L 330, 29.11.1990, lk 44).	ainult artiklid 5–10
Nõukogu direktiiv 92/49/EMÜ. (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1)	ainult artikli 12 lõige 1, artiklid 19, 23, 27, artikli 30 lõige 1, artiklid 34, 35, 36, 37, artikli 39 lõige 1, artikli 40 lõige 1, artikli 42 lõige 1, artikli 43 lõige 1, artikli 44 lõige 1, artikli 45 lõige 1 ja artikli 46 lõige 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/26/EÜ (EÜT L 181, 20.7.2000, lk 65)	ainult artikkel 9
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/14/EÜ (ELT L 149, 11.6.2005, lk 14).	ainult artikkel 3
Nõukogu direktiiv 92/49/EMÜ (EÜT L 228, 11.8.1992, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/26/EÜ (EÜT L 168, 18.7.1995, lk 7).	ainult artikli 1 teine taane, artikli 2 lõike 1 esimene taane, artikli 4 lõiked 1, 3 ja 5 ning artikli 5 teine taane
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).	ainult artikkel 2
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).	ainult artikkel 24

▼B

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ	ainult artikkel 6
(ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ	ainult artikkel 58
(ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/44/EÜ	ainult artikkel 1
(ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 98/78/EMÜ	
(EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ	ainult artikkel 28
(ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ	ainult artikkel 7
(ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ	ainult artikkel 59
(ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/17/EÜ	
(EÜT L 110, 20.4.2001, lk 28).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/83/EÜ	
(EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).	
Nõukogu direktiiv 2004/66/EÜ	ainult lisa punkt II
(ELT L 168, 1.5.2004, lk 35).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ	ainult artikkel 8
(ELT L 79, 24.3.2005, lk 9).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ	ainult artikkel 60
(ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/101/EÜ	ainult artikkel 1 ja lisa punkt 3
(ELT L 363, 20.12.2006, lk 238).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/44/EÜ	ainult artikkel 2
(ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/19/EÜ	ainult artikkel 1
(ELT L 76, 19.3.2008, lk 44).	
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/68/EÜ	
(ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).	

▼B

Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2007/44/EÜ (ELT L 247, 21.9.2007, lk 1).	ainult artikkel 4
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/19/EÜ (ELT L 76, 19.3.2008, lk 44).	ainult artikkel 1
Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/37/EÜ (ELT L 81, 20.3.2008, lk 1).	ainult artikkel 1

B OSA

Liikmesriigi õigusse ülevõtmise tähtpäevade loetelu

(osutatud artiklis 310)

Direktiiv	Ülevõtmistähtpäev	Kohaldamistähtpäev
64/225/EMÜ	26. august 1965	
73/239/EMÜ	27. jaanuar 1975	27. jaanuar 1976
73/240/EMÜ	27. jaanuar 1975	
76/580/EMÜ	31. detsember 1976	
78/473/EMÜ	2. detsember 1979	2. juuni 1980
84/641/EMÜ	30. juuni 1987	1. jaanuar 1988
87/343/EMÜ	1. jaanuar 1990	1. juuli 1990
87/344/EMÜ	1. jaanuar 1990	1. juuli 1990
88/357/EMÜ	30. detsember 1989	30. juuni 1990
90/618/EMÜ	20. mai 1992	20. november 1992
92/49/EMÜ	31. detsember 1993	1. juuli 1994
95/26/EÜ	18. juuli 1996	18. juuli 1996
98/78/EÜ	5. juuni 2000	
2000/26/EÜ	20. juuli 2002	20. jaanuar 2003
2000/64/EÜ	17. november 2002	
2001/17/EÜ	20. aprill 2003	
2002/13/EÜ	20. september 2003	
2002/83/EÜ	17. november 2002, 20. september 200319. juuni 2004 (sõltuvalt asjaomasest sättest)	
2002/87/EÜ	11. august 2004	
2004/66/EÜ	1. mai 2004	
2005/1/EÜ	13. mai 2005	
2005/14/EÜ	11. juuni 2007	
2005/68/EÜ	10. detsember 2007	
2006/101/EÜ	1. jaanuar 2007	
2008/19/EÜ	puudub	
2008/37/EÜ	puudub	

▼B

VII LISA

VASTAVUSTABEL

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1				Artikkel 2		Artikli 1 lõige 1	Artikli 2 esimene lause	Artikli 1 lõige 1		Artikkel 1, artikli 2 lõiked 2 ja 3 ja artikkel 267
Artikli 1 lõige 2										Artikli 2 lõige 2
Artikli 1 lõige 3										—
Artikli 2 punkti 1 alapunktid a – c										—
Artikli 2 punkti 1 alapunkt d							Artikli 3 lõige 4			Artikkel 3
Artikli 2 punkti 1 alapunkt e										—
Artikli 2 punkti 2 alapunkt a										Artikli 5 lõige 1
Artikli 2 punkti 2 alapunkt b										Artikli 5 lõige 2
Artikli 2 punkti 2 alapunkt c										Artikli 5 lõige 3
Artikli 2 punkti 2 alapunkt d										Artikli 5 lõige 4

02009L0138 — ET — 30.06.2021 — 010.002 — 246

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
►C1 Artikli 2 punkti 3 esimene kuni neljas lõik ◄										Artikkel 6
►C1 Artikli 2 punkti 3 viies lõik ◄										Artikli 15 lõige 4
►C1 Artikli 3 lõike 1 esimene ja teine lõik ◄										—
►C1 Artikli 3 lõike 1 kolmas lõik ◄										Artikli 4 lõige 5
Artikli 3 lõige 2										Artikkel 7
Artikli 4 esimene lause										Artikli 8 esimene lause
Artikli 4 punkt a										Artikli 8 lõige 2
Artikli 4 punkt b										—
Artikli 4 punkt c										Artikli 8 lõige 3
Artikli 4 punkt e										—
Artikli 4 punkt f										Artikli 8 lõige 1
Artikli 4 punkt g										Artikli 8 lõige 4

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 5 punkt a										—
Artikli 5 punkt b							Artikli 1 lõike 1 punkt o			—
Artikli 5 punkt c							Artikli 1 lõike 1 punkt p			Artikli 134 lõige 1
Artikli 5 punkt d										►M5 Artikli 13 punkt 27 ◄
Artikkel 6				Artikkel 4			Artikkel 4	Artikkel 3		Artikli 14 lõige 1 ning lõike 2 punktid a ja b
Artikli 7 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik				Artikli 5 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik			Artikli 5 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik			Artikli 15 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik
Artikli 7 lõike 2 teise lõigu punkt a				Artikli 5 lõike 2 teise lõigu punkt a						Artikli 15 lõike 3 esimene lõik
Artikli 7 lõike 2 teise lõigu punkt b				Artikli 5 lõike 2 teise lõigu punkt b						—
Artikli 8 lõike 1 punkt a				Artikli 6 lõike 1 punkt a			Artikli 6 lõike 1 punkt a	I lisa		III lisa A ja B osa
Artikli 8 lõike 1 punkt a ja viimane lõik								Artikli 5 lõige 2		Artikli 17 lõige 2

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 8 lõike 1 punkt b				Artikli 6 lõike 1 punkt b			Artikli 6 lõike 1 punkt b	Artikli 6 punkt a		Artikli 18 lõike 1 punkt a
								Artikli 6 punkt a		Artikli 18 lõike 1 punkt b
Artikli 8 lõike 1 punkt c				Artikli 6 lõike 1 punkt c			Artikli 6 lõike 1 punkt c	Artikli 6 punkt b		Artikli 18 lõike 1 punkt c
Artikli 8 lõike 1 punkt d				Artikli 6 lõike 1 punkt d			Artikli 6 lõike 1 punkt d	Artikli 6 punkt c		Artikli 18 lõike 1 punkt d
Artikli 8 lõike 1 punkt e				Artikli 6 lõike 1 punkt e			Artikli 6 lõike 1 punkt e	Artikli 6 punkt d		►C1 Artikli 18 lõike 1 punkt g ◄
Artikli 8 lõike 1 punkt f										►C1 Artikli 18 lõike 1 punkt h ◄
Artikli 8 lõike 1 teine, kolmas ja neljas lõik							Artikli 6 lõige 2	Artikkel 7		Artikkel 19
Artikli 8 lõige 1a							Artikli 6 lõige 3	Artikkel 8		Artikkel 20
Artikli 8 lõige 2				Artikli 6 lõige 2			Artikli 6 lõige 4			Artikli 18 lõige 2
Artikli 8 lõike 3 esimene lõik				►C1 Artikli 6 lõike 3 esimene lõik ◄			►C1 Artikli 6 lõike 5 kolmas lõik ◄	Artikli 9 lõige 1		Artikli 21 lõige 4

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 8 lõike 3 teine lõik				Artikli 6 lõike 3 teine lõik ja artikli 29 esimese lõigu esimene lause			►C1 Artikli 6 lõike 5 esimene lõik ◄	Artikli 9 lõige 2		Artikli 21 lõike 1 esimene lõik
Artikli 8 lõike 3 kolmas lõik				Artikli 6 lõike 3 kolmas lõik ja artikli 29 teine lõik						Artikli 21 lõige 2
Artikli 8 lõike 3 neljas lõik				Artikli 6 lõike 3 neljas lõik						Artikli 21 lõige 3
Artikli 8 lõige 4				Artikli 6 lõige 4			Artikli 6 lõige 6	Artikkel 10		Artikkel 22
Artikli 9 punktid a – d				Artikli 7 punktid a – d			Artikli 7 punktid a – d	Artikli 11 lõike 1 punktid a, c, d ja e		Artikli 23 lõike 1 punktid a, c, d, ja e
Artikli 9 punktid e ja f				Artikli 7 punktid e ja f				Artikli 11 lõike 2 punktid a ja b		Artikli 23 lõike 2 punkt e
Artikli 9 punktid g ja h				Artikli 7 punktid g ja h			Artikli 7 punktid f ja g	Artikli 11 lõike 2 punktid c ja d		Artikli 23 lõike 2 punktid a ja d
Artikli 10 lõige 1				Artikli 32 lõige 1			Artikli 40 lõige 1			Artikli 145 lõike 1 esimene lõik

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 10 lõike 2 esimene lõik				Artikli 32 lõike 2 esimene lõik			Artikli 40 lõige 2			Artikli 145 lõige 2
Artikli 10 lõike 2 teine lõik				Artikli 32 lõike 2 teine lõik						Artikli 145 lõige 3
Artikli 10 lõige 3				Artikli 32 lõige 3			Artikli 40 lõige 3			Artikli 146 lõiked 1 ja 2
Artikli 10 lõige 4				Artikli 32 lõige 4			Artikli 40 lõige 4			Artikli 146 lõige 3
Artikli 10 lõige 5				Artikli 32 lõige 5			Artikli 40 lõige 5			Artikli 146 lõike 3 teine lõik
Artikli 10 lõige 6				Artikli 32 lõige 6			Artikli 40 lõige 6			Artikli 145 lõige 4
Artikkel 11				Artikkel 33						—
Artikkel 12				Artikkel 56			Artikkel 9	Artikkel 13		Artikli 25 teine lõik
Artikkel 12a							Artikkel 9a	Artikkel 14 ja artikli 60 lõige 2		Artikkel 26
Artikli 13 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik				Artikli 9 lõige 1 ja lõike 2 esimene lõik			►C1 Artikli 10 lõike 1 esimene lause ja lõike 2 esimene lõik ◄	Artikli 15 lõike 1 esimene lõik ja lõige 2		Artikli 30 lõige 1 ning lõike 2 esimene lõik
Artikli 13 lõike 2 teine lõik				Artikli 9 lõike 2 teine lõik						Artikli 30 lõike 2 teine lõik

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikli 10 lõike 1 teine ja kolmas lause	Artikli 15 lõike 1 teine lõik		Artikli 30 lõige 3
Artikli 13 lõike 2 kolmas lõik							Artikli 10 lõike 2 teine lõik	Artikli 60 lõige 3		Artikli 32 lõige 1
Artikli 13 lõige 3				Artikli 9 lõige 3			Artikli 10 lõige 3	Artikli 15 lõige 4		—
Artikkel 14				Artikkel 10			Artikkel 11	Artikkel 16		Artikkel 33
Artikli 15 lõiked 1 ja 2 ning lõike 3 teine lõik				Artikkel 17			Artikli 20 lõiked 1 – 3 ja lõike 4 teine lõik	Artikli 32 lõiked 1 ja 3		Artiklid 76 – 86
Artikli 15 lõike 3 esimene lõik							Artikli 20 lõike 4 esimene lõik	Artikli 32 lõige 2		Artikli 134 lõige 2 ja artikkel 173
Artikkel 15a				Artikkel 18				Artikkel 33		—
Artikkel 16							Artikkel 27	Artiklid 35 ja 36 ning artikli 60 lõige 8		Artiklid 87 – 99
Artikkel 16a							Artikkel 28	Artiklid 37 – 39 ning artikli 60 lõige 9		Artiklid 100 – 127
Artikli 17 lõige 1							Artikli 29 lõige 1	Artikli 40 lõige 1		Artikkel 128 ning artikli 129 lõike 1 punktid a – c ja lõige 2
Artikli 17 lõige 2							Artikli 29 lõige 2	Artikli 40 lõige 2		Artikli 129 lõike 1 punkt d

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 17a							Artikkel 30	Artikkel 41		—
Artikkel 17b							Artiklid 28 ja 28a	Artikli 60 lõige 10		—
Artikkel 18							Artikkel 31			—
Artikkel 14							Artikkel 11	Artikkel 16		Artikkel 33
Artikli 19 lõige 2				Artikli 11 lõige 2			Artikli 13 lõige 2	Artikli 17 lõige 2		Artikkel 35
Artikli 19 lõike 3 esimene lõik ning teise lõigu punktid a ja b			Artikkel 10	Artikli 11 lõike 3 esimene lõik ning teise lõigu punktid a ja b			►C1 Artikli 13 lõike 3 esimene lõik ning teise lõigu punktid a ja b ◄	Artikli 17 lõige 3 ning lõike 4 esimese lõigu punktid a ja b		Artikli 34 lõiked 1 – 3 ja 5, 6 ja 7
Artikli 19 lõike 3 teise lõigu punkt c			Artikkel 10	Artikli 11 lõike 3 teise lõigu punkt c			Artikli 13 lõike 3 teise lõigu punkt c	Artikli 17 lõike 4 esimese lõigu punkt c		Artikli 34 lõige 8
Artikli 19 lõigu 3 kolmas lõik			Artikkel 10	Artikli 11 lõigu 3 kolmas lõik			Artikli 13 lõike 3 kolmas lõik	►C1 Artikli 17 lõike 4 teine lõik ◄		Artikli 35 lõike 2 punkt b
Artikli 20 lõige 1							Artikli 37 lõige 1	Artikli 42 lõige 1		Artikkel 137
Artikli 20 lõike 2 esimene lõik				Artikli 13 lõike 2 esimene lõik			Artikli 37 lõike 2 esimene lõik	Artikli 42 lõike 2 esimene lõik		—
Artikli 20 lõike 2 teine lõik				Artikli 13 lõike 2 teine lõik			Artikli 37 lõike 2 teine lõik	Artikli 42 lõike 2 teine lõik		Artikli 138 lõige 5

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 20 lõike 3 esimene lõik				Artikli 13 lõike 3 esimene lõik			Artikli 37 lõike 3 esimene lõik	Artikli 42 lõike 3 esimene lõik		—
Artikli 20 lõike 3 teine lõik				Artikli 13 lõike 3 teine lõik			Artikli 37 lõike 3 teine lõik	Artikli 42 lõike 3 teine lõik		Artikli 139 lõige 3
Artikli 20 lõige 4				Artikli 13 lõige 4						—
Artikli 20 lõige 5				►C1 Artikli 13 lõike 2 teine lõik ja lõige 5 ◄			►C1 Artikli 37 lõike 2 teine lõik ja lõige 5 ◄	►C1 Artikli 42 lõike 2 teine lõik ja lõige 4 ◄		Artikli 138 lõige 5
Artikli 20a lõike 1 esimese lõigu esimene lause							Artikli 38 lõike 1 esimene lause	Artikli 43 lõige 1		Artikli 138 lõige 2 ja artikli 139 lõige 2
Artikli 20a lõike 1 esimese lõigu teise lause punktid a – e							Artikli 38 lõike 1 teise lause punktid a – e	Artikli 43 lõike 2punktid a – e		Artikli 142 lõige 1
Artikli 20a lõige 2							Artikli 38 lõige 2			Artikkel 141
Artikli 20a lõige 3							Artikli 38 lõige 3	Artikli 43 lõige 4		Artikli 140 lõige 2
Artikli 20a lõige 4							Artikli 38 lõige 4	Artikli 43 lõige 5		—
Artikli 20a lõige 5							Artikli 38 lõige 5	Artikli 43 lõige 6		Artikli 142 lõige 2

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 21			Artikli 11 lõige 1							—
Artikli 22 lõike 1 esimese lõigu punktid a, b ja d				Artikkel 14			Artikli 39 lõike 1 esimese lõigu punktid a, b ja d	Artikli 44 lõike 1 esimese lõigu punktid a, b ja d		Artikli 144 lõike 1 punktid a, b ja c
Artikli 22 lõike 1 teise lõigu esimene lause							►C1 Artikli 39 lõike 1 teise lõigu teine lause ◄	Artikli 44 lõike 1 teine lõik		Artikli 144 lõike 2 esimene lõik
Artikli 22 lõike 1 teise lõigu teine lause							Artikli 39 lõike 1 teise lõigu esimene lause			Artikli 144 lõike 2 teine lõik
Artikli 22 lõige 2							Artikli 39 lõige 2	Artikli 44 lõige 2		Artikli 144 lõige 3
Artikli 23 lõige 1							Artikli 51 lõige 1			Artikli 162 lõige 1
Artikli 23 lõike 2 punktid a – g							Artikli 51 lõige 2			Artikli 162 lõike 2 punktid a – f ja punkt h
Artikli 23 lõike 2 punkt h										Artikli 162 lõike 2 punkt g
Artikli 24 esimese lõigu esimene lause							Artikli 54 lõike 1 esimene lause			Artikli 165 esimene lause

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 24 esimese lõigu teine lause kuni kolmas lõik							Artikli 54 esimene lõigu teine lause kuni kolmas lõik			—
Artikkel 25							Artikkel 55			Artikkel 166
Artikkel 26							Artikkel 56			Artikkel 167
Artikli 27 esimene lõik							Artikli 52 lõike 2 esimene lõik			Artikli 168 esimene lõik
Artikli 27 teine lõik							Artikli 52 lõike 2 teine lõik			Artikli 168 teine lõik
Artikkel 28							Artikli 52 lõige 3			Artikkel 170
Artikkel 28a				Artikkel 53			Artikkel 53			Artikkel 164
Artikkel 29							Artikkel 57			Artikkel 171
Artikkel 29a							Artikkel 58			Artikli 176 esimene kuni kolmas lõik
Artikli 29b lõiked 1 ja 2							Artikli 59 lõiked 1 ja 2	Artikli 52 lõiked 1 ja 2		Artikli 177 lõiked 1 ja 2
Artikli 29b lõiked 3 – 6							Artikli 59 lõiked 3 – 6	Artikli 52 lõiked 3 ja 4		—
Artikli 30 lõige 1 ja lõike 2 punkt a										—

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 30 lõike 2 punkt b										Artikli 305 lõige 1
Artikli 30 lõige 4										Artikli 305 lõige 2
Artikli 30 lõige 5										Artikli 305 lõige 4
Artikkel 31										—
Artikkel 32										—
Artikkel 33			Artikkel 28				Artikkel 62	Artikli 54 lõige 2		Artikli 298 lõiked 2 ja 3
Artikkel 34	Artikkel 9		Artikkel 29		Artikli 11 lõige 5		Artikli 6 lõike 5 neljas lõik		Artikkel 6	—
Artikkel 35	Artikkel 10	Artikkel 10	Artikkel 32	Artikli 57 lõige 1	Artikli 11 lõiked 1 – 3	Artikli 31 lõiked 1 ja 2	Artikli 69 lõiked 1 – 4	Artikli 64 lõige 1	Artikli 7 lõige 1	Artikli 309 lõige 1
Artikkel 36	Artikkel 11	Artikkel 11	Artikkel 33	Artikli 57 lõige 2	Artikli 11 lõige 4	Artikli 31 lõige 3	Artikkel 70	Artikli 64 lõige 2	Artikli 7 lõige 2	Artikli 309 lõige 2
Artikkel 37			Artikkel 34							—
Artikkel 38	Artikkel 12	Artikkel 12	Artikkel 35	Artikkel 58	Artikkel 13	Artikkel 33	Artikkel 74	Artikkel 66	Artikkel 9	Artikkel 312
Lisa punkt A										Artikli 15 lõike 2 teine lõik ja I lisa A osa
Lisa, punktid A ja B										I lisa A ja B osa

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
Lisa punkt C										Artikkel 16
Lisa punkt D										—
	Artikli 1 lõike 1 esimene lõik									Artikli 190 lõige 1
	Artikli 1 lõike 1 teine lõik									Artikli 190 lõige 2
	Artikli 1 lõige 2									—
	Artikli 2 lõige 1									Artikli 190 lõige 1
	Artikli 2 lõige 2									Artikli 190 lõige 3
	Artikkel 3									Artikkel 191
	Artikli 4 lõige 1									Artikli 192 esimene ja teine lõik
	Artikli 4 lõige 2									—
	Artikkel 5									Artikkel 193
	Artikkel 6									Artikkel 195
	Artikkel 7									Artikkel 194
	Artikkel 8									Artikkel 196
		Artikkel 1								—
		Artikkel 2								Artikkel 198

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
		Artikli 3 lõige 1								Artikkel 199
		Artikli 3 lõike 2 esimese lõigu esimene lause								Artikli 200 lõike 1 esimene lõik
		Artikli 3 lõike 2 punktid a – c								Artikli 200 lõiked 2 – 4
		Artikli 3 lõige 3								Artikli 200 lõike 1 teine lõik
		Artikkel 4								Artikkel 201
		Artikkel 5								Artikkel 202
		Artikkel 6								Artikkel 203
		Artikkel 7								Artikkel 204
		Artikkel 8								Artikkel 205
		Artikkel 9								Artikli 16 lõige 2
			Artikkel 1							—
			Artikli 2 punktid a, b ja e							—
			Artikli 2 punkt c				Artikli 1 lõike 1 punkt c	Artikli 2 lõike 1 punkt e		—
			Artikli 2 punkt d							Artikli 13 punkt 13

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 2 punkt f	Artikli 1 punkt e			Artikli 1 lõike 1 punkt h			—
			Artikkel 3				Artikli 1 punkti b teine lause			Artikli 145 lõike 1 teine lõik
			Artikkel 4							Artikkel 187
			Artikkel 6							—
			Artikli 7 lõike 1 punktid a – e							—
			Artikli 7 lõike 1 punkt f	Artikkel 27						—
			►C1 Artikli 7 lõike 1 punkt g ja artikli 7 lõige 3 ◄							—
			Artikli 8 lõiked 1 ja 2							Artikli 179 lõiked 1 ja 2
			Artikli 8 lõige 3							—
			Artikli 8 lõike 4 punktid a ja c	Artikli 30 lõige 1						—
			Artikli 8 lõike 4 punkt d							Artikli 179 lõige 3

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
			Artikli 8 lõige 5							Artikli 179 lõige 4
			Artikkel 12							—
			Artikli 12a lõiked 1 – 3							Artikkel 150
			Artikli 12a lõike 4 esimene lõik							Artikkel 151
			Artikli 12a lõike 4 teine – kuues lõik							Artikkel 152
			Artikkel 14	Artikkel 34			Artikkel 41			Artikkel 147
			Artikli 16 lõike 1 esimene ja teine lõik	Artikkel 35			Artikkel 42			Artikkel 148
			Artikli 16 lõike 1 kolmas lõik	Artikkel 35						Artikli 148 lõige 2
			Artikkel 17	Artikkel 36			Artikkel 43			Artikkel 149
			Artikkel 26							—
			Artikkel 27							—
			Artikkel 31							Artikkel 299
			Artikkel 31				Artikli 68 lõige 2			Artikkel 300
			I lisa	Artikkel 23			II lisa			—
			2 A lisa							—

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
			2B lisa							—
			Artiklid 5, 9, 10 ja 11							—
				Artikli 1 punkt a	Artikli 1 punkt a	Artikli 2 punkt a	Artikli 1 lõike 1 punkt a			Artikli 13 punkt 1
				Artikli 1 punkt b			Artikli 1 lõike 1 punkt b	Artikli 2 lõike 1 punkt d		Artikli 13 punkt 11
				Artikli 1 punkt c		Artikli 2 punkt e	Artikli 1 lõike 1 punkt e	Artikli 2 lõike 1 punkt f		Artikli 13 punkti 8 alapunkt a
				Artikli 1 punkt d			Artikli 1 lõike 1 punkt f	Artikli 2 lõike 1 punkt g		—
				Artikli 1 punkt f			Artikli 1 lõike 1 punkt i	Artikli 2 lõike 1 punkt i		Artikli 13 punkt 18
				Artikli 1 punkt g			Artikli 1 lõike 1 punkt j	Artikli 2 lõike 1 punkt j		Artikli 13 punkt 21, artikli 24 lõige 2 ning artikkel 63
				Artikli 1 punkt h	Artikli 1 punkt d		Artikli 1 lõike 1 punkt k	Artikli 2 lõike 1 punkt k		Artikli 13 punkt 15
				Artikli 1 punkt i	Artikli 1 punkt e		Artikli 1 lõike 1 punkt l	Artikli 2 lõike 1 punkt l		Artikli 13 punkt 16
				Artikli 1 punkt j			Artikli 1 lõike 1 punkt m			Artikli 13 punkt 22

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 1 punkt k	Artikli 1 punkt k	Artikli 2 punkt h	Artikli 1 lõike 1 punkt n	Artikli 2 lõike 1 punkt m		Artikli 13 punkt 10
				Artikli 1 punkt 1			Artikli 1 lõike 1 punkt r	Artikli 2 lõike 1 punkt n		Artikli 13 punkt 17
				Artikli 1 punkti 1 alapunkt a	Artikli 1 punkt f		Artikli 1 lõike 1 punkti r alapunkt i	Artikli 2 lõike 1 punkti n alapunkt i		Artikli 13 punkt 20
				Artikli 1 punkti 1 alapunkt b			Artikli 1 lõike 1 punkti r alapunkt ii	Artikli 2 lõike 1 punkti n alapunkt ii		Artikli 13 punkt 18
				Artikkel 3						Artikkel 188
				Artikkel 8				Artikkel 12		Artikli 24 lõige 1
				Artikli 12 lõige 2			Artikli 14 lõige 1	Artikkel 18		Artikli 39 lõige 1
				Artikli 12 lõiked 3 – 6			Artikli 14 lõiked 2 – 5			Artikli 39 lõiked 2 – 6
				Artikli 15 lõiked 1 ja 2			Artikli 15 lõiked 1 ja 2	Artikli 19 lõige 1		Artikkel 57
				Artikli 15 lõige 3			Artikli 15 lõige 3	Artikkel 22		Artikkel 61
				Artikli 15 lõige 4			Artikli 15 lõige 4	Artikkel 23		Artikkel 62
				Artikkel 15a			Artikkel 15a	Artikli 19 lõiked 2 – 8		Artikli 58 lõiked 1 – 7
				Artikkel 15b			Artikkel 15b	Artikkel 19a		Artikkel 59
				Artikkel 15c			Artikkel 15c	Artikkel 20		Artikkel 60

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 16 lõige 1			Artikli 16 lõige 1	Artikkel 24		Artikkel 64
				Artikli 16 lõige 2			Artikli 16 lõige 2	Artikkel 25		Artikkel 65
				Artikli 16 lõige 3			Artikli 16 lõige 3	Artikkel 26		Artikkel 66
				Artikli 16 lõige 4			Artikli 16 lõige 4	Artikkel 27		Artikkel 67
				Artikli 16 lõige 5			Artikli 16 lõige 5	Artikli 28 lõige 1		Artikli 68 lõige 1
				Artikli 16 lõike 5b esimene kuni neljas lõik			Artikli 16 lõike 7 esimene kuni neljas lõik	Artikli 28 lõike 3 esimene kuni neljas lõik		Artikli 68 lõige 3
				Artikli 16 lõike 5b viies lõik			Artikli 16 lõike 7 viies lõik	Artikli 28 lõike 3 viies lõik		Artikli 68 lõige 4
				Artikli 16 lõige 3						Artikli 66
				Artikli 16 lõige 5c			Artikli 16 lõige 8	Artikkel 29		Artikkel 70
				Artikli 16 lõige 5a			Artikli 16 lõige 6	Artikli 28 lõige 2		Artikli 68 lõige 2
				Artikli 16a lõike 1 punkt a			Artikli 17 lõike 1 punkt a	Artikli 31 lõike 1 esimene lõik		Artikli 72 lõike 1 punktid a – c

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 16a lõike 1 punkt b			Artikli 17 lõike 1 punkt b	Artikli 31 lõike 1 teine lõik		►C1 Artikli 72 lõike 1 teine lõik ◄
				Artikli 16a lõige 2			Artikli 17 lõige 2	Artikli 31 lõige 2		Artikli 72 lõige 2
				Artikkel 20			Artikkel 22			—
				Artikkel 21			Artikkel 23	Artikli 34 lõiked 1 – 3		—
				Artikkel 22			Artikkel 24	Artikli 34 lõige 4		—
				Artikkel 25						—
				Artikkel 28			Artikkel 33			Artikkel 180
				Artikkel 29						Artikli 181 lõiked 1 ja 3
				Artikli 30 lõige 2						Artikli 181 lõige 2
				Artikkel 31						Artikkel 183
				Artikkel 38			Artikkel 44			Artikkel 153
				Artikli 39 lõiked 2 ja 3			Artikkel 45			Artikkel 154
				Artikli 40 lõige 2			Artikli 46 lõige 1			Artikli 155 lõige 8
				Artikli 40 lõige 3			Artikli 46 lõige 2			►C1 Artikli 155 lõige 1 ◄

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artikli 40 lõiked 4, 6 – 8 ja 10			Artikli 46 lõiked 3, 5 – 7 ja 9			Artikli 155 lõiked 2, 4 – 6 ja 9
				Artikli 40 lõige 5			Artikli 46 lõige 4			Artikli 155 lõige 3
				Artikli 40 lõige 9			Artikli 46 lõige 8			Artikli 155 lõige 7
				Artikkel 41			Artikkel 47			Artikkel 156
				Artikli 42 lõige 2			Artikkel 48			Artikkel 160
				Artikli 43 lõiked 2 ja 3						Artikkel 184
				Artikli 44 lõige 2			Artikkel 49			Artikkel 159 ja V lisa
				Artikli 45 lõige 2						Artikkel 189
				►C1 Artikli 46 lõike 2 esimene ja kolmas lõik ◄			►C1 Artikli 50 lõike 1 esimene ja kolmas lõik ning lõige 2 ◄			Artikkel 157
				Artiklid 47 – 50						—
				Artikkel 51			Artikkel 64	Artikkel 56		—
				Artikli 51 viimane taane					Artikli 1 lõige 4	Artikli 58 lõige 8
				Artikkel 52						—
				Artikkel 54						Artikkel 206
				Artikkel 55						Artikkel 207

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
				Artiklid 24 ja 26						—
				Artikli 12 lõige 1, artiklid 19, 33 ja 37, artikli 39 lõige 1, artikli 40 lõige 1, artikli 42 lõige 1, artikli 43 lõige 1, artikli 44 lõige 1, artikli 45 lõige 1 ja artikli 46 lõige 1						—
					Artikli 1 punkt b					Artikli 13 punkt 3
					Artikli 1 punkt c		Artikli 1 lõike 1 punkt s	Artikli 2 lõike 1 punkt c		Artikli 13 punkt 4
					Artikli 1 punkt g					►C1 Artikli 21 lõike 1 punkt a ◄
					Artikli 1 punkt h					►C1 Artikli 21 lõike 1 punkt b ◄
					►C1 Artikli 1 punkt i ◄			►C1 Artikli 59 lõike 2 punkti a alapunkt i ◄		►C1 Artikli 21 lõike 1 punkt f ◄
					Artikli 1 punkt j			Artikli 59 lõike 2 punkti a alapunkt j		►C1 Artikli 21 lõike 1 punkt g ◄
					Artikli 1 punkt l			Artikli 59 lõike 2 punkt b		Artikli 13 punkt 6

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikkel 2			Artikli 59 lõige 3		Artikli 214 lõige 1
					Artikkel 3			Artikli 59 lõige 3		Artikli 214 lõige 1 ja lõike 2 esimene ja teine lõik
					Artikkel 4			Artikli 59 lõige 3		Artikli 247 lõige 1
					Artikli 5 lõige 1			Artikli 59 lõige 4		Artikkel 246
					Artikli 5 lõige 2					Artikli 254 lõige 1
					Artikkel 6			Artikli 59 lõige 5		Artikli 254 lõige 2 ing artikli 255 lõiked 1 ja2
					Artikkel 7			Artikli 59 lõige 5		Artikli 249 lõige 1 ning artiklid 252 ja 253
					Artikkel 8			Artikli 59 lõige 5		Artiklid 245 ja 246 ning artikli 258 lõige 1
					Artikkel 9			Artikli 59 lõige 6		Artiklid 218 ja 219 ning artikli 258 lõige 1
					Artikkel 10			Artikli 59 lõige 7		Artiklid 218 ja 219, artikli 258 lõige 1 ning artiklid 260 – 263
					Artikkel 10a			Artikli 59 lõige 8		Artikkel 264

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
					Artikkel 10b					Artikkel 257
					Artikkel 12	Artikkel 32	Artikkel 73	Artikkel 65	Artikli 8 lõige 1	Artikkel 311
					I lisa			►C1 Artikli 59 lõige 9 ja II lisa ◄		Artiklid 213 – 215 ning artiklid 218 – 246
					II lisa			►C1 Artikli 59 lõige 9 ja II lisa ◄		Artiklid 215 – 217 ning artiklid 220 – 243
						Artikli 1 lõige 2				Artikkel 267
						Artikli 2 punkt b				►C1 Artikli 268 lõike 1 punkt b ◄
						Artikli 2 punkt c				►C1 Artikli 268 lõike 1 punkt c ◄
						Artikli 2 punkt d				►C1 Artikli 268 lõike 1 punkt d ◄
						Artikli 2 punkt f		Artikli 2 lõike 1 punkt h		Artikli 13 punkt 9
						Artikli 2 punkt g				►C1 Artikli 268 lõike 1 punkt a ◄
						Artikli 2 punkt i				►C1 Artikli 268 lõike 1 punkt e ◄

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
						Artikli 2 punkt j				►C1 Artikli 268 lõike 1 punkt f ◄
						Artikli 2 punkt k				►C1 Artikli 268 lõike 1 punkt g ◄
						Artikkel 3				—
						Artikkel 4				Artikkel 269
						Artikkel 5				Artikkel 270
						Artikkel 6				Artikkel 271
						Artikkel 7				Artikkel 272
						Artikkel 8				Artikkel 273
						Artikkel 9				Artikkel 274
						Artikkel 10				Artikkel 275
						Artikkel 11				Artikkel 277
						Artikkel 12				Artikkel 278
						Artikkel 13				Artikkel 279
						Artikkel 14				Artikkel 280
						Artikkel 15				Artikkel 281
						Artikkel 16				Artikkel 282

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
						Artikkel 17				Artikkel 283
						Artikkel 18				Artikkel 284
						Artikkel 19				Artikkel 285
						Artikkel 20				Artikkel 286
						Artikkel 21				Artikkel 287
						Artikkel 22				Artikkel 288
						Artikkel 23				Artikkel 289
						Artikkel 24				Artikkel 290
						Artikkel 25				Artikkel 291
						Artikkel 26				Artikkel 292
						Artikkel 27				Artikkel 293
						Artikkel 28				Artikkel 294
						Artikkel 29				Artikkel 295
						Artikli 30 lõige 1				►C1 Artikli 268 lõige 2 ◄
						Artikli 30 lõige 2				Artikkel 296
						Lisa				Artikkel 276
							Artikli 1 lõike 1 punkt d			—
							Artikli 1 lõike 1 punkt g			Artikli 13 punkt 14
							Artikli 1 lõike 1 punkt q			—

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikli 1 lõige 2	Artikli 2 lõige 3		—
							Artikli 2 lõige 1			Artikli 2 lõige 3
							Artikli 3 lõiked 2, 3 ja 8			Artikkel 9
							Artikli 3 lõiked 5 ja 7			Artikkel 10
							Artikli 3 lõige 6			—
							Artikli 5 lõike 2 teine ja kolmas lõik			Artikli 15 lõike 2 kolmas lõik ning lõike 3 teine lõik
							Artikli 6 lõike 5 esimene ja teine lõik			Artikli 21 lõige 1
							Artikli 7 punkt e			Artikli 23 lõike 2 punkt f
							Artikkel 8	Artikkel 12		Artikli 24 lõige 1
							Artikkel 12			Artikkel 208
							Artikli 16 lõige 9	Artikkel 30		Artikkel 69
							Artikli 18 lõiked 1 – 6			Artikkel 73

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikli 18 lõige 7			—
							Artikli 19 lõike 1 esimese lõigu esimene taane			Artikli 74 lõige 1
							►C1 Artikli 19 lõike 1 esimese lõigu teine taane ◄			Artikli 74 lõike 3 teine lõik
							Artikli 19 lõike 1 teine lõik ning lõiked 2 ja 3			Artikli 74 lõiked 4 – 7
							Artikkel 21			Artikkel 209
							Artikkel 25			—
							Artikkel 26			—
							Artikkel 32			—
							Artikkel 34			Artikkel 182
							Artikkel 35			Artikkel 186
							Artikli 36 lõige 1			Artikli 185 lõige 1
							Artikli 36 lõige 2			Artikli 185 lõike 4 esimene lause
							III lisa punkt A			Artikli 185 lõige 6
							Artikli 36 lõige 3			Artikli 185 lõige 7

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikkel 41			Artikkel 147
							Artikli 42 lõiked 1 – 3			Artikli 148 lõiked 1, 3 ja 4
							Artikkel 43			Artikkel 149
							Artikkel 45			—
							Artikkel 48			Artikkel 160
							Artikkel 49			Artikkel 159
							Artikli 51 lõike 2 punktid a – g			Artikli 162 lõike 2 punktid a – e, g ja h
							Artikli 51 lõiked 3 ja 4			Artikkel 163
							Artikli 52 lõige 1			Artikkel 169
							Artikli 55 lõiked 1 ja 2			Artikli 166 lõiked 1 ja 2
							Artikkel 56			Artikkel 167
							Artikli 59 lõiked 1 ja 2	Artikli 52 lõiked 1 ja 2		Artikli 177 lõiked 1 ja 2
							Artikli 59 lõiked 3 ja 6	Artikli 52 lõiked 3 ja 4		—
							Artikli 60 lõige 1			Artikli 305 lõike 2 teine ja kolmas lõik

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
							Artikli 60 lõige 2			Artikli 305 lõige 3
			Artikkel 31				Artikkel 61			Artikkel 43
							Artikkel 65	Artikkel 55		►C1 Artikli 301 lõiked 1 ja 3 ◄
							Artikkel 66			Artikkel 308
							Artikkel 67	Artikkel 53		Artikkel 297
							Artikli 68 lõige 1			—
							Artikkel 71			—
							Artikkel 72			Artikkel 310
							I lisa			II lisa
							III lisa			►C1 Artikli 185 lõige 2 punktid a-c, lõige 3 ja lõike 5 esimene lõik ◄
							IV lisa			—
							V lisa			VI lisa
							VI lisa			VII lisa
								Artikli 1 lõike 2 punkt d		Artikkel 11
								Artikli 2 lõike 1 punkt a		►C1 Artikli 13 punkt 7 ◄

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
								Artikli 2 lõike 1 punkt b		—
								Artikli 2 lõike 1 punkt h		►C1 Artikli 13 punkt 9 ◄
								Artikli 2 lõike 1 punkt o		►C1 Artikli 13 punkt 25 ◄
								Artikli 2 lõike 1 punkt p		►C1 Artikli 13 punkt 26 ◄
								Artikli 2 lõike 1 punkt q		Artikli 210 lõige 3
								Artikli 2 lõige 2		—
								Artikli 4 lõige 2		Artikli 15 lõige 5
								►C1 Artikli 5 lõike 1 esimene lõik ja lõige 2 ◄		Artikli 17 lõiked 1 ja 2 ning III lisa C osa
								Artikli 9 lõige 1		Artikli 21 lõige 4
								Artikli 11 lõike 1 punkt b		Artikli 23 lõike 1 punkt b
								Artikli 15 lõige 3		Artikli 32 lõige 2
								Artikkel 21		—
								Artikkel 45		—

▼B

Direktiiv 73/239/EMÜ	Direktiiv 78/473/EMÜ	Direktiiv 87/344/EMÜ	Direktiiv 88/357/EMÜ	Direktiiv 92/49/EMÜ	Direktiiv 98/78/EÜ	Direktiiv 2001/17/EÜ	Direktiiv 2002/83/EÜ	Direktiiv 2005/68/EÜ	Direktiiv 2007/44/EÜ	Käesolev direktiiv
								Artikkel 46		Artikli 211 lõiked 1 ja 2
								Artikkel 47		Artikkel 158
								Artikkel 48		Artikkel 161
								Artikkel 50		Artikkel 175
								Artikkel 51		Artikkel 176
								Artikli 54 lõige 1		Artikli 298 lõige 1
								Artikkel 61		Artikkel 308
								Artikkel 62		Artikkel 12
								Artikkel 63		Artikkel 307
								Artiklid 57 – 60 ning II lisa		—
									Artikli 1 lõige 4, artikli 2 lõige 4 ja artikli 4 lõige 6	Artikli 58 lõige 8
									Artikli 8 lõige 2	Artikkel 312